

A ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2014/2015. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 120. ÉVÉBEN

2015. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
KISS ZSOLT

Korrektor:
Stárics Roland

Műszaki szerkesztő:
Juhász Tibor
Képszerkesztés, retusálás:
Simon Endre

A 26. oldal fotójának forrása: de.wikipedia.org (licenc: cc-by-sa 4.0). A 45. és 140. oldal ábrája a hu.wikipedia.org-ról a public domain licenc alá tartozik. A 112. oldal illusztrációja a dreamstime.com szabad felhasználású (royalty free) képei közül származik.

Kiadja:
Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2015. július

Készült: Szentmihályi Nyomda Kft.
ISSN 0865-3534

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA

„A valódi ünnep: az idő és az öröklét érintkezése. Igaz, csak pillanatra tarthat, órákra vagy pillanatokra, de nélkülül a »pillanat« nélkül pusztá körforgásba merül vissza nap-tárunk.” (Pilinszky János)

Szalagavató – 2015

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves tanítványaink, szülők, kollégák, vendégeink!

A gimnáziumi évek egyik legszebb, legönfeledtebb ünnepe a mai. Még nem búcsú-zunk, és a vizsgák is később következnek. Mit is ünneplünk akkor? Azt a kis kék szalagot, ami hamarosan felkerül mindenkire? Azt, amit a szalag jelképez? Mit jelképez egyáltalán?

A szalagavató rítus, a felnőtté avatás szertartása. Felnőtté avatás? „De hiszen mi mindannyian felnőttek vagyunk” – mondhatnátok. Betöltöttük a 18. évünket, választójoggal rendelkezünk, vehetünk cigit és alkoholt a boltban. Valóban – jogi értelemben mindenki felnőtt –, de csak ezek lennének a felnőttiség kritériumai?

Biztosan nem. A felnőtt önállóan dönt élete kérdéseiben, persze meghallgatva a családot, a barátokat, a szakemberek véleményét is. A felnőtt felelős önmagáért, ti ebben még sok segítséget kaptok szüleitektől, tanáraitoktól. És a hibás döntések korrigálásában is bizton számíthatok rájuk. Legutóbb, alig egy héttel ezelőtt gyakoroltátok felnőttiségetek jogát, választottatok továbbtanulási irányt, intézményt. Jól választottatok? Csak később derül ki; lehet, hogy nem is a felvételi eredmények megismerésekor, talán csak évek múlva, ha szívesen, kedvvel végzitek a választott hivatást, munkát?

Miért akkor a mai ünnep? A felnőtté válás azt is jelenti, hogy a mai nappal lezárul valami – bár most csak jelképesen még – az életetekben. Elindultok egy úton, amelyen próbatételek sora vár rátok; érettségi vizsga, elválás a családtól, önálló élet. Határidőkre, számlákra figyelni, ügyeket intézni önállóan úgy, hogy senki nem fog figyelmeztetni semmire. Ma elindultok azon az úton, amelynek végén kiléptek a Zrínyi Miklós Gimnázium kapuján a nagybetűs életbe! Mit adhatott nektek a Zrínyi? Szentgyörgyi Albert azt mondja: *„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen a tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.”*

Sikerült-e ezt a feladatot betöltenünk? Reméljük, igen! Bizonyára sok új élmény, sok öröm, eredmény, de kudarc, csalódás is vár még rátok az elkövetkező években. Iránymutatónak Németh László gondolatait szeretném megosztani veletek: *„Az, hogy mint rendezem be az életem, függ attól, hogy mit gondolok az életről általában. Én a mindenségől indulnék ki. Mi ez a csodálatos rendet mutató, s értelmetlenségével néha mégis kétségbe ejtő, óriási gépezet? Előírt pályán rohanó tűzgolyók, a körük szegődött anyag bolygónyi*

csomóival, amelyek egyikén, a Földet ellepő penészsrétegben nekem is a megbillent egyensúlyú, az orra bukást új nemzedékekbe továbblökő élet kapkodását kell végeznem a halál ellen? Vagy lehet ezt másképp is látni – a lehetőségek óriási mezejének? Nem azt, ami megvalósult, hanem ami ott lappang benne? Hol volt az a sok százezernyi szerves és szervetlen anyag, melyet a kémia és a technológia idézett fel az utolsó században? Nyilván ott volt a világban addig is, csak előhívatlanul. Így szunnyadt benne az élet is, amíg felgyulladt, hogy a formák végtelen változatain átszáguldvá valahol a harmadkor közepén kipattintsa az emberi tudatot. Az, hogy mi valamennyien egy ilyen tudat gazdái vagyunk, bár sokszor kényelmetlen, mégis csodálatos dolog. Az ember azzal, hogy él, átmegegy az életkorok tájain, áttekintést nyer a világ kisebb-nagyobb darabjáról, utazik. Az utazásban az a szép, hogy figyelmünk, amíg úton vagyunk, éberebb, mint máskor: A soha nem látott táj üde színeiben csillog. A szokatlan környezet újja fölradja az elkopott kérdéseket: hogy is élnek hát, milyen kapcsolatban vannak az emberek egymással? Az ifjúkor első esztendeiben az ember állapota természetesen hasonlít az utaséra; hisz ő is új tájakra ér, a felnőtt munka és a szerelem tájaira. S benne is ott van valami fürkész érdeklődés, hogy az emberek titkait megértse, a társadalmi viszonylatoknak a mélyére lásson. Az ember azzal, hogy az évek viszik, ifjúságán túl is új és új tájakra ér. S ha távozóban, egy más bolygón megkérdeznék, mi volt a földi élet legnagyobb öröme, a tanulást mondanám. Nem azt, amelynek végén egy vizsga áll, hanem, amit az ember kíváncsiságból, kirándulásként tett egy új nyelvben, az azon át megközelíthető világba, egy új tudományágba, munkakörbe”.

Ti még, kedves tanítványaink, az utazás kezdetén vagytok. Az út kis részét tettétek meg, de eleget ahhoz, hogy számvetést készíthessünk. Persze, igazi számvetést a gimnáziumi évekről sem most, ezen a pillanatnyi megállón, hanem majd évek múlva tehettek. Mégis, hadd tegyek én most a magam nevében! Különleges évfolyam vagytok számomra, mindegyik osztállyal közvetlen, személyes kapcsolatunk alakult ki az évek során. Jól emlékszem még az N-esekre, amikor kis ötödikesként megérkeztek az iskolába, és minden tantárgy iránt határtalan lelkesedéssel voltak telve. Néhányuk lelkesedése idő közben lankadt, érdeklődésük egy határozott irányba fordult. Másoktól rengeteg eredményt, bizalmat, lelkesedést, sok-sok közös élményt kaptam. Van köztük néhány életre szóló.

Az A-sok sok kiváló versenyeredményének ára gyakran volt a családi kémiaórai létszám. Sokat utaztunk együtt is versenyekre, a kiváló matematikusok sok más ismeretben is jeleskedtek. Nagy öröm, hogy számtalanszor bizonyították, „kocka” létükre rendkívül sokoldalúak.

És a B-sek, akik a legkedvesebbek a szívemnek. Ők nem jeleskedtek annyit versenyeken, de összetartásból, emberségből, egymás iránti felelősségből majd kitűnőre vizsgáztak. Olyan közösséggé váltak az öt év során, akik megtanultak kiállni egymásért és magukért, önállóan és egyetértésben dönteni közös dolgaikban. Néha meggondolatlan, felelőtlen megnyilvánulásaik ellenére is mindannyian emberek a szó legnemesebb értelmében. És ez talán mindennél fontosabb!

Sokan tekintenek szkeptikusan a korosztályotokra, mondván, semmi ambíció, hagyománytisztelet, jobbító szándék, az emberiség sorsa iránti elkötelezettség nincs bennetek! Hadd idézzem cáfolatul egy kortársatok, egy tinédzser versét!

A mi generációnk

*A mi generációnk
nem lesz híres semmiről
Soha nem mondja majd senki, hogy
Mi vagyunk az emberiség csúcsa
Tévedés, az igazság az, hogy
A generációnk egy hiba volt.
Azt gondolni, hogy
Tényleg sikeresek leszünk
Hiábavaló. És tudjuk, hogy
Csak pénzért és hatalomért élni
Az, ahogy a dolgok mennek.
Szeretni, tisztelni, kedvesnek lenni
Hülyeség.
Elfeledkezni a régi időről
Nem lesz könnyű, de megpróbáljuk.
Javítani a világon
Olyasmi, amit soha nem tettünk.
A kemény munka:
Ez egy vicc
Tudtuk, hogy
Az emberek azt mondják,
nem térhetünk vissza.
Ez igaz lehet,*

Úgy legyen!

*Ha csak át nem fordítjuk a dolgokat.
Ha csak át nem fordítjuk a dolgokat.
Ez igaz lehet,
Az emberek azt mondják,
nem térhetünk vissza.
Tudtuk, hogy
Ez egy vicc
A kemény munka:
Olyasmi, amit soha nem tettünk.
Javítani a világon
Nem lesz könnyű, de megpróbáljuk.
Elfeledkezni a régi időről
Hülyeség.
Szeretni, tisztelni, kedvesnek lenni
Az, ahogy a dolgok mennek.
Hiábavaló. És tudjuk, hogy
Tényleg sikeresek leszünk
Azt gondolni, hogy
A generációnk egy hiba volt.
Tévedés, az igazság az, hogy
Mi vagyunk az emberiség csúcsa
Soha nem mondja majd senki, hogy
A mi generációnk nem lesz híres semmiről
(Jordan Nichols)*

Tölgyesné Kovács Katalin

Bevezető zene: néhány akkord improvizáció zongorán és gitáron. Előadja: Varga Kata Dorina és Virrasztó Márton 12.N

– Ugrasz?

– Ugrok. Lent találkozunk.

– Tudod, hol érsz földet?

– Nem, de nem maradok fent. Ez biztos.

Aztán hátrapillantott, másodpercek alatt végigmérte ugrótársait, akikkel már évek óta egy gépen utazott, egyre feljebb és feljebb, mígnem elérték a megfelelő magasságot. Úgy szemlélte őket, mintha utoljára találkozna tekintetük. Rövid, határozott és emlékezetbe vésődő nézéssel. Nagy levegőt vett és egyszerűen kilépett a mindenségbe.

Most rajtunk a sor. Mi állunk a gép ajtajában és készülünk az elkerülhetetlenre, az önálló repülésre.

Kedves tanáraink! Amikor felvételiztünk a Zrínyiibe, fogalmazást kellett írunk arról, hogy a szél a virágok segítségével hogyan tud egy pusztát élővé tenni. Most fogtam csak fel, hogy ez a történet, akár eddigi életünk metaforája is lehetne. Mi is mint magok kezdtük pályafutásunkat, és mint ezeket a szél a mezőkre, úgy sodort bennünket a sors a Zrínyi padjaiba. Gondos kertészek kezébe kerültünk, ápoltak, formáltak bennünket és a vadhajításokat nyesegették. Egymás mindennapjainak részévé váltunk. A megválás az éveken át gondozott facsemetéktől egyszerre töltheti el Önöket büszkeséggel és féltéssel. Köszönettel tartozunk áldozatos munkájukért. Olyan tudással ruháztak fel bennünket, amellyel bátran indulhatunk neki egyetemi éveinknek az ország egyik legjobb gimnáziumában érettségiző diákokként.

Kedves diáktársaim! Azt hihetnénk, tizennyolc évesen készen vagyunk, már szilárdan kapaszkodunk a talajba. Rossz hírem van: a neheze még hátravan. A szél most ismét felkap bennünket, és új helyeken fog letenni, kit közelebb, kit távolabb, de remélhetőleg legtöbbünk tudását a haza szolgálatába fogja állítani. Mostantól nincsen kertészünk, a fejlődésünk irányát mi határozzuk meg. Az ejtőernyő kioldó huzalai a mi kezeinkben vannak, mi döntjük el, merre menjünk tovább, hol landoljunk. Azt hiszem, a legtöbbünk nevében mondhatom, hogy még nem látjuk a talajt, csak a felhőket. De éppen az örök kíváncsiság visz bennünket előre. Valaki már évek óta szívesen ugrana, más utolsóként szeretne távozni. Az esést lesz, aki szórakozásnak fogja fel, míg másnak viharokon kell átvergődnie a megérkezésig. Márai Sándort idézve „... utunk értelme nem a cél, hanem a vándorlás”. Nagyon valószínű, hogy utazás közben egyikünk-másikunk pályái keresztezni fogják egymást. Ötvenként megpihenünk majd egy közös állomáson, és rácsodálkozunk a régi ismerős arcokhoz csatlakozó útitársakra. Arany János szavai szerint: „Útjaink százfélé válnak / de szívünk egy célért dobog, / nekivágunk a küzdelmes mának, / és épít karunk egy szebb holnapot.” Útravalóul egy olyan értékre szeretném felhívni figyelmeteket, amely felülír minden mást, viszont keveset beszélünk róla. Nélküle lehetünk látszólag sikeres üzletemberek vagy elismert tudósok, lelkileg szegények maradunk. Mert legyünk hatással milliók életére, vagy függjünk mi a millióktól, egy dolgot mindig meg kell őriznünk: az emberséget illetve az emberi méltóságot. Mindannyian magoncként kezdtük. Kosztolányi Dezső alteregója, Esti Kornél ezt nálam sokkal jobban megfogalmazta: „Hogy honnan származom? ... Onnan, ahonnan minden ember. Egy anyaméh bibor barlangjából. Én is onnan indultam egy bizonytalan utazásra, melynek sem ren-

deltetése, sem utolsó állomása nincs feltüntetve az útlevelemben. Kéjutas? Remélem, az lesz, mert roppant szeretek élvezni mindent. Vagy tanulmányút? Bár tudhatnék mindent, amit eddig tudtak. Vagy csak affaire familiale? Azt se bánám, mert imádom a gyermekeket. Szóval csak egy ember vagyok, jó is meg rossz is. Mindenekfölött azonban érzékeny és kíváncsi. Minden és mindenki érdekel. Mindent és mindenkit szeretek, minden népet és minden tájat. Mindenki vagyok és senki. ... Megfoghatatlan és átfoghatatlan.”

Drága szüleink! Amikor beszédem elején azzal a hasonlattal éltem, hogy a szél fúj bennünket a gimnáziumunkba, nem mondtam teljesen igazat. Valójában Ti szállítottatok fel bennünket erre a gépre. Ti ültették el a magot. Köszönjük, hogy tanárainkkal együtt fáradoztatok nevelésünkön, a nehézségeken átségítettetek, ápoltátok testünket-lelkünket. Lehet, hogy olykor nem voltunk jók, lehet, olykor hibát vétettünk, vagy megbántottunk, de mindig szerettünk/szeretünk benneteket. Azonban, lassan eljön az ideje a kirepülésnek, az élet iskolájába kerülünk. Az előttünk álló úton már egyedül kell elindulnunk, de mindenki magával viszi az otthon egy darabkáját személyiségében, cselekedeteiben, felfogásában. Egy kortárs költőanyuka, Fehér Szilvia így érzett:

Vigyázó szemeim rajtad tartom.

Aggódok ám, de elfojtom.

Amit tudtál megtanultál.

A hiányzó részt az élettől kapod.

Repülj! Repülj Csillagom!

Távrolról nézve kísérlek utadon.

Az elmúlt időszak készülődésének megkoronázása a mai alkalom. A szalag feltűzése utal az együtt eltöltött évekre és az előttünk álló pár hónap kihívásaira is. Erőtartalékait mindenkinek mozgósítania kell, de ne feledjük, ez nem egy betegség, amelyen mielőbb túl kellene esni. Ezek a pillanatok sohasem jönnek vissza. Ezért úgy kell megélnünk őket, hogy megpróbáljuk megtalálni a szépet mindenben és erőt meríteni a pozitív élményekből. Szánjatok még időt egy bármilyen nektek fontos programra! Írjatok bakancslistát mindarról, amit még távozásotokig ki szeretnétek próbálni, járjatok nyitott szemmel, mert ez az utolsó esély, hogy felfedezzétek szülőföldünk lehetőségeit mielőtt az egyetemi városokba költöznétek! A ma estéhez felhőtlen jókedvet és maradandó élményeket, a közeli és távoli jövőre pedig sok sikert, megingathatatlan hitet és kitartást kívánok! Adyhoz hasonlóan: „*Nem kívánom senkitől, / hogy csodás dolgot tegyen, / de joggal elvárom mindenkitől, / hogy mindig ember legyen.*”

Szabó Réka Eszter 12.N

*Az idézet elkezdésekor befejező zene: néhány akkord improvizáció zongorán és gitáron.
Előadja: Varga Kata Dorina és Virrasztó Márton 12.N*

Ballagás – 2015

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves ballagó tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit a Zrínyi Miklós Gimnázium ez évi ballagási ünnepélyén. A búcsúzó diákok mellett külön köszöntöm a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, akiknek ez a hétvége dupla ünnepet jelent. Kívánom, hogy a mai és a vasárnapi öröm kísérje Önöket és családjukat gyermekük, unokájuk érettségi–felvételi vizsgáján. Köszöntöm a körünkben megjelent Felföldi Tibornét, gimnáziumunk nyugalmazott igazgatóját, Vigh László országgyűlési képviselőt, városunk polgármesterét, Balicz Zoltánt, Kajári Attilát a KLIK Zalaegerszegi Tankerületének igazgatóját, dr. Kocsis Gyulát az Intézményi Tanács és az Iskolaszék elnökét, Gyuk Zsoltot a szülői munkaközösség elnökét.

Kedves diákok! Talán emlékeztek arra az augusztus 31-ére, amikor néhány éve, még általános iskolásként léptetek be e falak közé, mely a tömeg hangzavara mögül is oltalmazó csendet árasztott. Az igazgató tekintélyt parancsoló hangon beszélt lehetőségekről, eredményekről, statisztikákról és életpályákról. Majd mondandója végén zárójelben ejtette el az élményt, mely reményei szerint ebben az épületben rád is vár: „*az első szerelem*”.

Most talán egy kicsit zavarban vagy, annyi minden kavarog a fejedben: tanakodsz, vajon minek is kellene még helyet szorítani az emlékek és a remények közül. És igen, gondolsz az annyit emlegetett hagyományokra, melyek kísérnek és kísértének, bár jelentőségüket lehet, hogy csak később érzed majd, s várod, hányszor említem a szeretett „*alma mater*”-t.

Ami jogos a kérdés: mit érne mindez emberi tartalom nélkül? A hagyományok sokszor észrevétel nélkül ivódnak beléd, így formálnak, terelnek a jó irányba. A feleleteket és dolgozatokat – bár mostani életed alfái és ómegái – az idő kirotálja emlékeid közül, csak körvonalak maradnak belőlük. S akkor világosodik meg igazán, hogy e sok elengedhetetlen dolog közül mégis az emberek voltak a legfontosabbak: tanárok, diáktársaid, Endre „tanár bácsi” meg a többiek, akiken keresztül – bármilyen hihetetlenül hangzik – lépésről lépésre önmagadhoz is közelebb kerültél.

Ez az örökké hullámzó állapot, melyet a számonkérések előtti izgalomból, valamely kacér nyughatatlanságból és a fiatalság mit sem takargató humorérzékéből raktál össze, és raktározta el. Ez az épület otthont ad egy világnak, mely a te világod, egy külön kis társadalomnak, melyben meg kellett kötnöd a magad kisebb-nagyobb kompromisszumait, ahol megtanultál csiszolni és csiszolódni... és küzdeni és túrni és vágyakozni.

Megtanultad, hogy a sok megírt – és a még több meg nem írt – iskolai házi feladatnál még fontosabbak az emberi leckék, melyekkel itt szembesültél: ezeket pedig az élet könnyörtelenül számon kéri. Már te is tudod: új kezdet ez. A világ kinyílik, talán elsőre kicsit nagyobbnak is mutatja magát, mint amekkora, és az itt megszerzett tudás jó útravaló, hogy elkerüld a közeljövő vakvágányait. Amit megtanultál, idővel leülepszik majd benned, bizonyos dolgok átalakulnak, elvesznek belőle. Egyvalami azonban még a tudásnál is fontosabb: a nyitottság. Nyitottság a műveltségre, az újra, igen, ez jó termőtalaj, ebben bízást gyökeret verhetsz. Az igény, hogy sose elégedj meg féligazságokkal, s hogy kialakítsad saját nézőpontodat, gondolkodásmódodat. Nézz hát körül: nézz tanáraidra, akik-

Ballag a 12.A

nek világába bepillantást nyertél, hisz mindenki, aki tanított, óhatatlanul megnyílt előtted és neked, éleetek összefonódott a néhány év ünnep- és hétköznapijaiban, örömeiben és nyűgjeiben egyaránt. És mindegyikük egy-egy lecke volt számodra, hisz ők nemcsak tanárok, de emberek. Köszönd meg nekik az útravalót, melyet vidámság és veríték furcsa elegyében nyújtottak át neked, köszönd meg nekik, akiknek ajkán mindig ott bujkál majd egy mosoly, ha a tablón a képedre néznek, mondván: „lám, ő is elindult”...!

Nézz szüleidre, nagyszüleidre, akik most büszkén állnak itt, mert tudják, hogy jó úton indítottak el! Tegyé félre most minden mást, emlékezz és ünnepelj! Mint a fősvény, tömd meg zsebeid mohón az itt megélt élményekkel: vonzásokkal és választásokkal, vágyakkal, a várakozás örömeivel, és igen, ellentétekkel és konfliktusokkal! Hisz mindez nem rossz, mert emberi, s mert minden konfliktus újabb tükörkép és új lehetőség.

Tisztelt hölgyeim és uraim! Ez az 5–8 év kinyílás volt, önkeresés, tán valamely titkos lázadás is, egy nagy munka, egy nagy megtapasztalás, egy nagy kaland. ez volt a Zrínyi: „*az első szerelem*”. De az elmúlt évek örömei és a bánatai, a sikerei és a kudarcai együtt kellett ahhoz, hogy ez a pillanat, ez az utolsó, nagy pillanat az lehessen, ami: Hit... Büszkeség... és Hála. Én hiszek az elvégzett munkában, büszkeség tölt el az eredményeitek miatt, és hálás vagyok a sorsnak, hogy nem csak igazgatótok lehettem, hanem taníthatalak is benneteket. Bízom benne, hogy a több, mint 1000 matematika óra nemcsak arra volt jó, hogy e szép tudomány tudói lehettetek, hanem néha-néha emlékeztek majd beszélgetéseinkre, intő szavaimra vagy csak úgy egyszerűen rám.

Kedves szülők, hozzátartozók, barátok! Köszönjük, hogy kísérték fiaikat, lányait, fiainkat, lányainkat eddigi útjukon. Amilyenek lettek ezek a fiatalok, s amilyen lesz az életük, abban közös a felelősségünk. Véges földi létünknek aligha lehet magasztosabb célja, minthogy gyermekeinket jó irányba fordítsuk. Értük aggódó, még őket szorosan

tartó karjaink érzik közelségüket, azonban hamarosan távolabbról kell figyelnünk önállósdási törekvéseiket. Az ifjúságnak joga, hogy újrafogalmazza önmagát. Figyelő szemünk az eddigi szeretettel követik őket, de meg kell várnunk, hogy kérően nyújtsák felénk kezüket, s akkor nem lankadó erővel sietünk segítségükre lenni. El kell engedni gyermekeinket, hogy majd visszatérhessenek hozzánk.

Kedves tanítványaink! Az ifjúkor csúcsaira léptek. Magatokon viselitek az ifjúság hármaskörét: az értelmet, a szépséget és a mosolyt. S ezekre most nagy szükség van. Gyanútlanul léptek át a felnőttek világába. Februárban a szalagavató ünnepély végén önfeledten énekeltétek Bródy János szavait, hogy „szabadnak születtetek”. Igen, ti már a legújabb kori demokráciánk szabad szülöttei vagytok. Az elmúlt évezred végén valamennyien azt hittük, hogy huszonöt év alatt felépítünk egy olyan Magyarországot, amely korlátlan lehetőségeivel vár benneteket. Igen, szabadnak születtetek abba a világba, amelyik sajnos nem olyan jó, mint amilyen lehetne. Nem szeretnék még nagyobb terhet rátok rakni, de az a munka is benneteket vár, hogy jobbá tegyétek. Hogyan? Jobban kell teljesítenetek, mint mi az elmúlt 25 évben, s akkor talán egyszer lesz egy olyan Magyarország, ahol minden magyar (fiatal és idős) megtalálja boldogulását és nem máshol kényszerül keresni azt. Mi kell ehhez: tisztességes, becsületes munka... mindenki részéről.

Eddigi munkátok, eredményeitek bizakodással tölthetnek el bennünket. Továbbra se elégedjétek meg a középszerű teljesítményekkel! A keddi polgárválasztáson polgármester úrtól tizenkilencen vehettétek át jutalmat, azért mert OKTV-n vagy diákolimpián az első 10 helyezett között szerepeltek. Ha nem csak a fenti két verseny díjazottjait néznénk, hanem bármely tanulmányi és sportversenyt, akkor ez a 102 érettségizőből 53 tanulót érintett volna, akik 75 alkalommal érték el az 1–10. hely valamelyikét. Mi büszkék vagyunk rátok, akik összesen 136 középfokú és 49 felsőfokú nyelvvizsgálással rendelkeztek, akik az országos középiskolai tanulmányi versenyeken kétszer annyi döntős helyezést értettek el, mint az összes többi Zala megyei középiskolás, akik nyolc különböző sportág diákolimpiai döntőjén bizonyítottátok, hogy a sport és a tanulás még a Zrínyiben is összeegyeztethető. Köszönöm 5 illetve 8 éves munkátokat, és bízom benne, hogy a rátok váró akadályokat hétfőtől sikeresen veszitek.

Márai Sándor szavaival búcsúzom tőletek, egy kiemelkedően sikeres évfolyamtól:
*„A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmes
vagy tanulságos;
önmagunk megismerése a legnagyobb utazás,
a legfélelmesebb felfedezés,
a legtanulságosabb találkozás.”*

Viszontlátásra kedves tanítványaim!

Horváth Attila
igazgató

Ballag a 12.B

Kedves tanáraink, szüleink, rokonaink, diáktársak! És kedves végzősök!

Az elmúlt hetekben mindannyian várakozással telve, de mégis remegő szívvel gondoltunk a mai napra. Ez az a nap, mely végérvényesen és visszavonhatatlanul lezár egy korszakot az életünkben, hogy egy új és eddig ismeretlen fejezet kezdődhessen meg számunkra. Az ilyen szakaszhatárokon az ember végiggondolja, mi is történt vele addig, s hogy merre megy majd tovább.

Hogy mi is történt velünk? 5, illetve 8 éve beléptünk a nagy kapun, magával ragadott minket a Zrínyi (kis) világa, s kezdetét vette egy nagy kaland. Egy kaland, ami telis tele volt kihívásokkal, amelyben néha úgy éreztük, elbukunk, de mindig volt, aki támogasson, biztasson bennünket. Egy kaland, melyben néha visszarettentünk az előttünk álló feladattól, de mindig megbirkóztunk vele, melyben néha talán különcnek éreztük magunkat, de tudtuk, hogy sosem vagyunk egyedül. Mögöttünk álltak féltő szüleink, akik útnak indítottak bennünket a kezdetek kezdetén, s most reménykedve, izgatottan várják, hol is kötünk majd ki. Velünk voltak tanáraink, akik biztos kézzel irányították hajónkat a tudás tengerén, az Élet felé. Bár néha lázadoztunk mi, a matrózok a tömérdek munka (dolgozat) ellen, de ma már talán belátjuk, hogy ez csakis értünk volt. Tanáraink voltak azok is, akik a tudás kincsének átadása mellett igyekeztek még emberségre is nevelni minket. És persze ott voltak velünk társaink is, akikkel az együtt töltött idő alatt összekovacsolódtunk, és egy nagyon összetartó legénység, közösség jött létre. Velük osztoztunk a legnehezebb és a legszebb pillanatokban, s ők színesítették meg a néha egyhangú hétköznapokat.

Útinaplónkban számtalan feljegyzés található – rengeteg tanulmányi és sporteredményünk mellett emléképek sokasága árasztja el az oldalakat. A sok-sok együtt átélt, szép pillanatot felsorolni lehetetlen, de többsége mélyen emlékezetünkbe ivódott. S bár most

úgy tűnik, hogy kikötünk, ez nem a végállomás. Ez csak egy új kezdet, ahonnan egy olyan hajó visz minket tovább, melynek mi magunk vagyunk a kapitányai. Félni nincs okunk, hisz megkaptunk minden szükségességet a továbbiakhoz. Nem, sajnos nem vihetünk magunkkal mindent és mindenkit a hajónkon, de bízunk benne, hogy az itt szövődött barátságok, szerelmek egy életen át kitaranak és kísérnek bennünket utunkon, emlékeinkben.

Hogy hova tovább? Új, izgalmas, még nem látott vizekre. Vár ránk a világ, hogy felfedezzük, s megírjuk a magunk történetét. Nem lesz könnyű. A kapitányi poszt sokkal felelősségteljesebb, mint az eddigié. De mégis... menni kell, hisz onnan fentről, a kormány mögül egy egész más, és mégis sokkal szebb kilátás nyílik a tájra. És az már csakis rajtunk múlik, hogy mit hozunk ki a rendelkezésre álló lehetőségeinkből.

Lassan indulni kell... Csak még egy percet. Csak még egy percet hadd töltsék itt, zrínyis diákként, úgy, ahogy eddig. Csak még egyszer hadd éljem meg újra az elmúlt 5–8 év egy legapróbb pillanatát. Belesajdul a szívem, ha arra gondolok, hogy mi már nem leszünk itt szeptemberben. Nem az ismerős padokat koptatjuk, egy teljesen új közegbe kerülünk. Nekünk nem szól már a csengő, nem lesz több jó hangulatú matekóra vagy osztálykirándulás. Magunk mögött hagyjuk mindezt, valami újért, ami remélhetőleg jó lesz. De az emlékek továbbélnék bennünk, s minket, zínyséket, mindannyiunkat összekötnek.

A búcsú perceiben hadd fejezzem ki köszönetünket mindazoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy idáig juthassunk – gondoskodással, tanítással, egy bölcs tanáccsal, jó szóval vagy akárcsak egy mosollyal. Az, amit mi itt kaptunk, az szükség és elégséges feltétele a jövőnknek. Eljött az idő. Indulnunk kell. Itt kell, hogy hagyjuk az alma matert a következő generációk számára. Búcsúzik a 12. évfolyam.

Szabó Tímea 12.A

Tisztelettel köszöntök mindenkit! A piciny gyermeküket ballagató és valószínűleg náluk jobban izguló anyukákat, a nyugodtságot tettető apukákat, az ismerős arcot fürkésző rokonokat, kedves tanárainkat s diáktársaimat, akik együttes erővel fáradoztak azon, hogy iskolánkat a mai ünnephez méltó díszbe öltöztessék és végül, de nem utolsó sorban végzőseinket.

De kik is vagytok ti? Diákok, akik anno elég elszántak voltak ahhoz, hogy jelentkezzenek a Zrínyi Miklós Gimnáziumba? Vagy már felnőttek, akik döntéseikért felelősséget vállalnak, és önálló életüket tervezik, igazgatják? Igazából egyik sem. És mégis: kicsit mindkettő. Most valahol a diákkorból felnőtt létbe vezető úton haladtok. Persze jobb is, hogy van ez a köztes időszak, hisz a facsemetéből sem egyik napról a másikra lesz gyönyörű lombkoronájú fa. Ez a folyamat lassú és kikerülhetetlen. (Mellékesen megjegyzném, hogy a fa gyakran használt szimbólum az életre, érettségin használható.) Ennek a fának a lombkoronája annál szebb, minél hatalmasabb, minél szerteágazóbb. Mondhatnánk, hogy mi is annál értékesebbek vagyunk, minél nagyobb és szerteágazóbb a tudásunk. Egy ilyen fa fejlődéséhez, szükség van szilárd, táplálékadó talajra. Pont úgy, ahogy nekünk, diákoknak segít a szerető család és az öreg alma mater. Ez az éltető közeg biztosítja a csemeték helyes fejlődését.

Azt ajánlom, kezdjük azzal a szinttel, ami egyszer mindenki volt: „gyökér” kis elsőéves. Persze ezzel nem gúnyolni szeretném életünknek ezt az évét. Egyetlen fa sem képes gyökér nélkül élni, így jól teszi, ha megbecsüli azt. Szerintem mindannyiunk életében fontos volt az a nyári osztálytalálkozó, a gólyaavató és az első Zrínyi-túra.

Azután ti, kedves ballagók második évben szintet léptetek, és immár a Zrínyi törzsévé váltatok, mondhatni törzstagok lettetek. Ekkor érkeztünk mi, szintén gyökérkedéssel kezdve pályafutásunkat. Lázasan készültünk az éneklő osztályok versenyére, ahol a Lukács-ikkal megáldott B-sek egy Kispál és a Borz számmal mindenkit lebuliztak.

Azután a következő évre, már mi is megtaláltuk a helyünket mellettetek az iskola életének szinte minden területén. Gyakran vezettétek le sportolással a tanulás során felgyülemelő feszültséget. A csapatsportokban leginkább az A-sok jeleskedtek. Külön felnéztek a kézilabdásainkra, akik szívvel-lélekkel küzdöttek egy-egy diákolimpiai mérkőzésen.

A fatörzs felső részéből rendszerint a lombkorona ágazik el. Tizenegyedikesként ti is különböző faktokat választottatok, aminek következtében egyre kevesebb időt töltöttetek együtt az osztályok. Ez a változás inkább az ötévfyamosokat érintette, hisz Kollaricsné tanárnő Csipetei nagyon szívósak, őket eddigre a hét év különösen összetartóvá tette. Végül egyik közösség se hullott szét, sőt ha jól emlékszem, mintha ekkor kerültek volna megrendezésre a legnagyobb házibulik és az alsóerdei szülinapok.

Lassan elérkezünk ehhez a ballagási pillanathoz. Most ti vagytok a Zrínyi fájának éke, koronája. Bennetek gyönyörködik minden szülő, tanár és diák. Tetszik ez az idei korona, mert színes és változatos. Hiszen itt van a „No shave November” idején legtöbbet változó, poénkodásból mindig jeles 12.A, az iskola talán legstílusosabb osztálya, a 12.B és persze a tudásban élen járó, mindig jó zenét hallgató és szolgáltató 12.N. A legszebb talán mégis az, hogy – bár érdeklődési körünk eltér, – számíthatunk egymásra, hiszen mindannyian részei vagyunk ennek a fának, és jól ismerjük szintjeit.

De vége a biológiaórának... sőt, tudjátok mit? Számotokra minden zrínyis órának vége. A mai utolsó csengetés lezárta gimnáziumi tanulmányaitokat. Szabó T. Anna Fák című versének részletével búcsúzom tőletek, amely kicsit mintha a zrínyisek hatalmas fájáról is szólna.

*„egyetlenegy fenyőfa sűrű erdőzúgása
egyetlen öreg hársfa ragadós mézszaga
a korhadékony törzsek a fénybe tárt levélzet
a gyökér közt sötétben furkáló éjszaka
időm hozzájuk mérem lassítom szívverésem
tudja őket a csontom a bőröm a szemem
nem név de íz szag emlék sóvárgás közelükre
tág létük érintését könyv nélkül ismerem.”*

Ballag a 12.N

Joós Nikolett 11.B

Szív szakad...

Péntek reggel.
20 km-re a várostól, buszon ülve, a gimnázium felé.
Ködös az idő. Olyan szomorkás.
Suttyó buszsofőr. Újdonsült.
Döcögünk. Megállunk. Döcögünk. Megállunk.
Álmosság. Egy-egy mosoly.
Gondolatok.
Szép a táj. Ahogy mindig.
A felhők mögül kikandikál a nap.
Nyugtat.
Döcögünk. Megállunk. Döcögünk. Megállunk.
Nyílnak az ajtók elöl is, hátul is.
A leszállók leszállnak.
A felszállók felszállnak.
Felirat hirdeti: leszállás a hátsó ajtón!
Felirat nem hirdeti: felszállás az első ajtón!
Felszállt. Magas lépcsőfokok. Felmászott.
A hátsó ajtón. Az öreg.
A zsákja nehéz. Mozgása lassú.
Szemében gyermeki csillogás.
Felmászott. Sofőr hátra.
Goromba. Gonosz.
„Legközelebb kizárólagosan az első ajtón, öreg!” – mondja.
Bólogatás. Meghunyázkodik.
Szemében gyermeki rémület.
Előremászik. Az öreg. Zsákja nehéz. Mozgása lassú.
Leül. Elöl.
Döcögünk. Megállunk. Döcögünk. Megállunk.
Nyílnak az ajtók elöl is, hátul is.
Az öreg elöl.
Leszállni kíván.
Felirat hirdeti: leszállás a hátsó ajtón!
Uzgyi, hátra!
Magas lépcsőfokok.
Az öreg. Nehéz a zsákja. Mozgása lassú,
Szememből könny fakad.
S szív szakad.

Varga Kata Dorina 12.N

EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT

Élmények, találkozások, különleges pillanatok

„Az élet örömei a hétköznapiakban rejlenek, s apróságokból tevődnek össze. Aki magán hordja a világot, s mint Atlasz, emeli minduntalan a Földet, képtelen ezt észrevenni.”

(Jancsó Miklós)

Az Arany János Tehetséggondozó Programra 8. osztályos hátrányos helyzetű, tehetséges gyerekek jelentkezhetnek. A képzés öt éves, alapvető célja a felsőoktatásra történő felkészítés. Most egy kis betekintést nyújtunk első évünkről.

Aranyosként a Zrínyiben

Pályafutásunk felvételi vizsgával kezdődött, amely során két napon keresztül belevághattunk a kollégiumi életbe. Már akkor is feltűnt a nevelőtanárok temperamentumossága. Miután sikeresen bekerültünk a programba, egy hatnapos zánkai gólyatábor következett, ahol lehetőségünk volt megismerkedni egymással, leendő osztályfőnökünkkel, kollégiumi nevelőtanárunkkal és az ország más részein tanuló „aranyos” diákokkal.

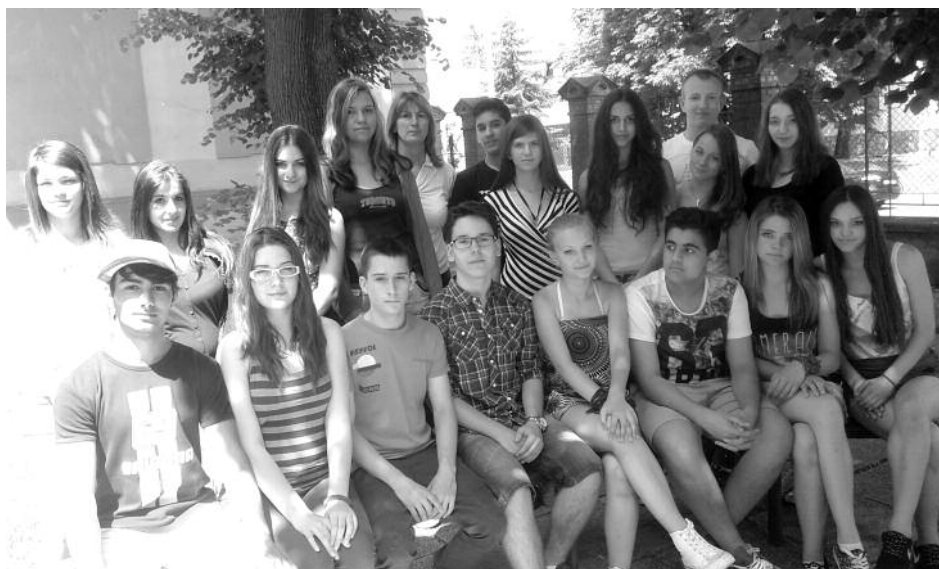
Szeptemberben megkezdődött a tanítás. Eleinte még gondot jelentett a termek megtalálása, azonban hamarosan megismertük az iskola rejtett zugait is. Kezdtünk belerázódni a zrínyis életbe.

Az első iskolai program számunkra az évente megrendezett Zrínyi-túra volt. Kalandos és fárasztó volt eljutni a célig, a Gébárti-tóig, ám végül 11. helyezést értünk el. Az iskola új diákjaiként októberben átestünk a szokásos rituálén, a gólyaavaton. Az előtte lévő napokon már lázasan készülődtünk az ottani cirkuszi fellépésünkre, ez is még jobban összehozta az osztályt. A feladatoknál mindvégig kitettünk magunkért, ez a 3. helyre volt elegendő. Ekkor kaptuk ajándékba a felettünk járó C-sektől osztályunk mára már igen szeretett tagját, Tedet, a macit. Este a gólyabál következett, ahol kibulizhattuk magunkat.

Év közben néhány alkalommal ellátogattunk a Deák Ferenc Megyei Könyvtárba, ahol könyvtárhasználati órákon vettünk részt. A zalaegerszegi városi uszodában lehetőségünk nyílt úszástanulásra, illetve annak tökéletesítésére.

Ami talán a legjobban összekovácsolt minket, az a háromnapos weinebenei sítábor volt. Együtt estünk, nevettünk és sajátítottuk el a síelés alapjait. Áprilisban a többi város AJTP-s osztályaival mérhettük össze erőnket. Bonyhádon háromnapos sportrendezvényen vettünk részt. Nem szerepeltünk kiemelkedően, de remekül éreztük magunkat.

Érettségi szünetben első osztálykirándulásunk Budapestre vezetett. Ellátogattunk az Erkel Színházba, ahol megtekintettük egy operát, majd a Természettudományi Múzeumban töltöttünk pár kellemes órát. Rohanós és fárasztó, mégis jó napunk volt a fővárosban.

Már egy csapat vagyunk!

Most éppen az évenként megrendezett pécsi művészeti fesztiválra készülünk, ahol reméljük, sikeresen szerepelünk majd, de legfőképpen újabb szép emlékekkel gazdagodunk.

2015 szeptemberében nekünk nem csak a gimnázium jelentett újdonságot, hanem a kötelező kollégiumi élet is. A kollégium eleinte nagy kihívásnak ígérkezett mindenki számára. Legelőször a beilleszkedés, és az új környezethez nehéz volt hozzászokni, de ehhez segítséget kaptunk nevelőtanárainktól és főleg a felettünk járó tapasztaltabb diákoktól. Segítettek nekünk a kollégium írott és íratlan szabályai között eligazodni, oldották a hangulatunkat. Az év során minden hónapban részt vettünk egy benne maradás hétvégén, ahol főképp helyi programokat szerveztek nekünk.

Nagyon erős közösség alakult ki mind az iskolában, mind a kollégiumban. Ehhez nagyban hozzájárult kitartó osztályfőnökünk, Novákné Bosits Csilla tanárnő. Már gólyaként sok mindennel megajándékozott minket a Zrínyi: nagyobb tudással, tapasztalatokkal, emlékekkel és újabb barátokkal. Kíváncsian várjuk az újabb élményeket!

Pete Gréta 9.C/AJTP

A Balkán nyitott szemmel

Montenegró, Bosznia, Albánia. Nem azok az országok, amelyeket úti célul választanánk a családi nyaraláshoz. „Balkáni körülmények közé nem megyünk” – de mit jelent ma az, hogy balkáni körülmény? Az utóbbi tíz évben sok minden megváltozott arra. A Lóczy-földrajzverseny jutalomtáborában rá kellett jönnöm, hogy érdemes turistaként felfedezni ezt a területet. És most, mielőtt még eltűnne ez a félig nyugatias, félig keleties hangulatú, korszerű, de egyben régimódi világ.

A legtöbb időt Montenegróban töltöttük. Ez az ország – Horvátországhoz hasonlóan – a turizmusban látja a jövőjét, és ezért igyekszik mindent megtenni. Az emberek többsége beszél angolul, és kedves, segítőkész is. A tengerparton üdülőövezeteket létesítettek, a bazárok felkészültek, a hamis Gucci-szemüvegektől a hűtőmágnesekig mindent lehet kapni. Mi az előszezon idején voltunk itt; Barban, a szálláshelyünkön még tömeg nélkül élvezhettük a tengert és a tengert övező sziklákat, amelyek szinte csábítják az embert, hogy másszon fel rájuk. Montenegrót a vad szépség országaként hirdetik, és erre megvan minden joguk: lélegzetelállító folyóvölgyek, tengerpart, magas hegyek.

Albánia az ellentétek országa. A tenger mellett új építésű, jó minőségű autópálya húzódik, de az ország belsejében az utak állapotáról még kritikát sem lehet mondani, mert még az út névre is alig szolgálnak rá. Rengeteg régi luxus-Mercedes közlekedik mindenfelé, de a tulajdonosaik az összeomlás szélén lévő házakban laknak. Ez egy furcsa hely, a régi, szocialista viszonyok és az új, kapitalista berendezkedés között félúton áll. De a helyi srácok nagyon „menő arcok”. A Mesi hídnál lementünk a folyóhoz. Néhányan felhajtottak a motorjaikkal a hídra, majd látva minket, a külföldieket, lepattantak a járműveikről, és csak úgy spontán, ruhástul beleugrottak a vízbe. És mindezt habozás nélkül, pedig az a híd tényleg magas volt...

Boszniáról ellentmondásos emlékeim vannak. Itt éreztem a leginkább, hogy nem vagyok helyi, mert annyira más volt minden. A bosnyákok nem rohannak feleslegesen, és a városok képe gyakran lepusztult. Keleties világ. Szarajevóban is voltunk, pont az első világháborút kirobbantó merénylet évfordulóján. Magyarként furcsa volt elnézni a tömeget, amely Gavriilo Princípet valójában nem ítéli el.

Ez az utazás nem volt átlagos. Eldugottabb helyeken is jártunk, igyekeztünk mindent megismerni. Ez talán sikerült is. Jó társaság verődött össze. Ez a tábor egy élmény volt. Megérte végigküzdeni érte a tankönyveket.

Varga Stefánia 11.B

Comenius Iskolai Együttműködés 2013/15

Bevezető

Iskolánk 2013-ban bekapcsolódott egy az Európai Unió által támogatott *Egész életen át tartó tanulás* program keretében a Tempus Közalapítvány támogatásával, a Comenius Iskolai Együttműködés keretén belül megvalósuló projektbe. A program 2013 szeptemberében kezdődött és 2015 júliusáig tart. (Az elnyert pályázati összeg 20000 euró, minimum 24 mobilitás [=utazás] lebonyolítására.). A projekt célja az volt, hogy a résztvevő országok diákjai megismerjék egymás népművészetét és annak hatását az európai kultúrára. A projektben 8 ország diákjai vesznek részt (Szlovákia, Csehország, Franciaország, Wales, Románia, Bulgária, Lengyelország és Magyarország). Közös nyelvként az angolt használjuk. A mi iskolánk feladata a népi építészet bemutatása volt. A program során több projektterméket kell elkészítenünk, amelyek a résztvevő országok zenei, építészeti, gasztronómiai, nyelvészeti és mondakincset bemutatták be.

A 2014/2015-ös tanév során a résztvevő 10.B, 11.B, 11.N és 10.N osztályok diákjai öt projektalálkozón vettek részt, míg a megelőző tanévben kettőre utaztak és egyet tartottunk Zalaegerszegen. A résztvevő diákok delegációi 2014. április 5–12. között látogattak a mi szűkebb pátriánkba. Iskolánk tanulói és tanárai 50 vendéget fogadtak, elhelyezésük családoznál történt. Az idei projektalálkozók a következők voltak: 2014. szeptember 20–27. között Lengyelországba utaztunk (Czestochowa), majd ezt követte a romániai találkozó november 8–15. között (Buzau). Télen Csehországba utazott egy újabb nyolc fős zrínyis delegáció 2015. január 10–17. között. Majd következett Bulgária, Vidin városa február 28. és március 7. között. Az utolsó projektalálkozót Szlovákiában tartottuk április 18–25. között, ahol ismét egy nyolcfős delegáció képviselte iskolánkat.

A két tanév során 50 mobilitást (utazást) bonyolítottunk le. Létrehoztunk egy weboldalt <http://www.folkartcomenius.ro/>, egy Facebook csoportot. Számos közös projekttermékeink közül mi magyarok szerkesztettünk egy receptgyűjteményt a nyolc ország receptjeivel, de készítettünk online szótárat, szerveztünk divatbemutatót és tanultunk táncokat, népdalokat is. Felejthetetlen élményekben volt részünk, életre szóló barátságokat kötöttünk és megtanultuk azt, hogy népi kultúránk mennyi értékes darabja él velünk a mindennapokban.

Kocsisné Németh Erika
projektvezető tanár

Élményeket gyűjtünk

Egy felejthetetlen hét Lengyelországban

A Comenius program keretében a 4. projektalálkozóra 2014 szeptemberében került sor, négyen kaptunk rá lehetőséget arra, hogy elutazhassunk Karvalits Levente és Gyimesi Márton tanár urak kíséretében Lengyelországba. Mikor megtudtuk, hogy mi fogjuk képviselni iskolánkat e hét alatt, mindannyian nagyon izgatottak lettünk, szinte csak erre tudtunk gondolni. Ezután elkezdtünk készülni az utazásra. Tudni kell, hogy minden országban az ott töltött hetet egyetlen téma köré építették. Lengyelországban ez a téma az irodalom volt. Minden ország diákjainak (Franciaország, Wales, Lengyelország, Ro-

mánia, Csehország, Bulgária, Szlovákia és Magyarország) hazájuk ismert költőit, íróit kellett bemutatnia egy prezentáció segítségével.

Szeptember 20-án egy szombati reggelen indultunk útnak kisbusszal, nem is lehettek volna jobb sofőrjeink, mint tanáraink. Az út elég hosszú és fārasztó volt, de kalandokban nem szenvedtünk hiányt. Végig nagyon jó hangulatban vártuk megérkezésünket, a kedvünket még az egy óras csehországi dugó sem vehette el. Tettünk egy kisebb kitérőt Auschwitzba is, ezért ugyan késve, de este 8 óra fele megérkeztünk. Hova is? Czestochowába. Megismerkedtünk a minket fogadó családokkal, az egyhetes otthonunkkal és környezetünkkel. Panaszra semmi okunk nem volt. Mindenki nagyon jó helyre került.

A vasárnap a családi nap volt, amit várnézéssel, vásárlással és bowlingozással töltötünk. A következő napokban már megkezdődtek a hét valódi programjai. Hétfőn minden delegáció bemutatta az irodalomról szóló prezentációját, majd pedig meghallgattuk a dalt, amit a hét folyamán kellett megtanulnunk. Első hallásra ez a lengyel nyelv nehézsége miatt lehetetlen küldetésnek látszott. A délelőtti programokat követően, ebéd után a helyi színházat látogattuk meg. Mint a hét minden további napján, a kötelező programok után a Comenius csapat a városban találkozott és együtt töltöttük az estét. Kedden az első úti célunk egy másfél óras buszút után, a Wieliczka Salt Mine volt. Itt 3 és fél órát töltöttünk el, amiből 1 óra csak monoton lépcsőzés volt lefelé, nagyon elfáradtunk, de megérte, hiszen nagyon szép látvány volt. Ezután a nap hátralévő részét városnézéssel töltöttük Krakóban. Krakó gyönyörű volt. Szerencsére másfél óras szabadidőt kaptunk. Minden percét kihasználtuk. Szerdán a délelőtti programok az iskolában kerültek megrendezésre, minden tanár és diák szappan- és bagolykészítéssel volt elfoglalva, ami senkinek sem volt egyszerű feladat. Majd pedig városnézésre indultunk Czestochowába. Megnéztük Jasna Gonát, Európa második legnagyobb katolikus zarándokhelyét és felmentünk egy toronyba, ahonnét az egész várost beláthattuk. Itt készítettük el csoportunkról „A bandafotót”. Este filharmónia előadásra mentünk. Csütörtökön ellátogattunk egy kenyérsütő múzeumba, ahol hosszas videónézés után, végre mi is kipróbálhattuk magunkat, és elkészítettük saját kenyérünket, amit a nap végén boldogan fogyasztottunk el. A múzeumban kaptunk egy logikai feladatot is, amit sajnos nem sikerült elsőre megcsinálnunk, a francia diákok megelőztek minket. Este egy közeli kis faluban tábortűz volt a program, ahol együtt sütögettünk családi hangulatban. Pénteken a hét programjairól szóló kvízt töltöttük ki, előadtuk a tanult lengyel dalt (több-kevesebb sikerrel), vásároltunk, majd este pedig az iskolában volt a búcsúest, ahol véleményt mondtunk a hétről, lengyel táncokat tanultunk, és a romániai diákok prezentációt adtak elő a következő Comenius hét témájáról, a divatról. Az este végén a búcsúzás mindenki számára nehéz pillanat volt, mindenki a könnyeivel küszködött, rossz volt belegondolni, hogy vége ennek a hétnek, és ha nincs szerencsénk, lehetőségünk, valószínűleg sosem látjuk többé újonnan megismert barátainkat. A szombati nap a hazautazás napja volt. Nehezen, de búcsút vettünk házigazdáinktól, és kora reggel útnak indultunk. Szlovákiában ebédeltünk, majd meg sem álltunk hazáig. Bár csodálatos és hatalmas élmény volt mindannyiunk számára ez az egy hét, mégis kicsi honvágyunk volt.

Hihetetlenül szerencsések vagyunk, hogy eljuthattunk ebbe az országba. Elképesztő hely. A kultúra, az emberek, a város... Reméljük, hogy még lesz lehetőségünk egyszer visszajutni. Csodás hetünk volt, csodás helyeken, csodás emberekkel. Minden ország diákjai nagyon közvetlenek voltak, nagyon szoros kapcsolatokat alakítottunk ki, sosem fog-

juk elfelejteni őket, hatalmas élmény volt ilyen szinten gyakorolni az angol nyelvet. Folyamatosan élményeket gyűjtöttünk, utunk elejétől egészen a végéig. Mindig jó szívvel fogunk visszaemlékezni erre a Lengyelországban töltött egy hétre.

Bakó Bálint, Csiszár Regina Panna, Dén Dolóresz Krisztina, Dobos Dorina (10.B)

COMENIUS újratöltve

Egy hét Romániában

Elérkezett a november. E hónap elején folytatódott a COMENIUS. A program, mely lehetőséget nyújt, hogy új kapcsolatokat teremtsünk, megismerjük idegen országok hagyományait, kultúráját, népszokásait és megcsillogtathassuk angoltudásunkat. A helyszín ezúttal nem volt más, mint Románia. November 8-án kora reggel indultunk három osztálytársammal, Dienes Gyula tanár úrral és osztályfőnökömmel, Kocsisné Németh Erika tanárnővel.

Miután elköszöntünk az otthonaiktól, elindultunk a bécsi reptér felé. Nem sokkal később már a felhők fölött jártunk, végül megérkeztünk a fővárosi reptérre. Innen a cseh és a walesi küldöttséggel, busszal utaztunk tovább vendéglátóink városába, a mesés Buzauba, mely a fővárostól 120 km-re található. Itt már mindenkit várt vendéglátója. Számomra sem volt ismeretlen a diák, akinél az egy hetet töltöttem, mert már járt Magyarországon, a COMENIUS kapcsán. Talán ezért is vártam ennyire ezt az utat, hogy újra láthassam és még több élménnyel bővüljön kapcsolatunk.

Mikor megérkeztünk és kipakoltam az asztalon egy hatalmas üst volt. Benne egy helyi specialitás. A neve „sarmale”. Örültem, hogy a román konyha ízvilágába betekintést nyerhettem. Esti programunk egy kis kávézóban volt, ahol vígan folyt a csevej angol nyelven.

Másnap megnéztük a város fő attrakcióját, a vulkánokat. Néhányan el is határoztuk, hogy meghódítjuk a hatalmas domboldalakat. A táj mesés szép volt, semmihez sem fogható. Ezután az utunk egy helyi vendéglőbe vezetett, ahol inycsiklandó ételeket szolgáltak fel. Délután megnéztük a műemlékparkot, ami kőszobrokkal volt tele. Végül a családi napot megkoronázva moziba mentünk.

A hét első napján került sor a prezentáció bemutatására, melynek témája: FASHION. Délután bebarangoltuk a helyi iskola minden szegletét. Megtekintettük a városházát, és lehetőségünk volt néhány román templomot is látni.

Második nap a varázslatos fővárost és a falumúzeumot néztük meg. Betekintést nyerhettünk a bukaresti parlamentbe is, mely szemet gyönyörködtető látványt nyújtott. A hatalmas oszlopok, a nagy szobák, a díszes festmények, a márványlépcsők mind-mind ámulatba ejtettek. A nap végére még a legaktívabbak is erejüket veszítve pilledtek el.

Az alvás meghozta gyümölcsét, hiszen szerdán már koncentrációra és ügyességre volt szükség. A délelőtti órákban elsajátíthattuk a hímzés és a varrás mesterességét, míg a délutáni órákban bemutatásra kerültek minden nemzet régi, díszes ruhái.

A csütörtöki nap folyamán ellátogattunk egy közeli faluba, ahol szívélyes fogadtatásban részesültünk. Kaláccsal és fánkkal vártak bennünket. Megnézhettük a régi, tradicionális ruhákat, megismerkedhettünk a régi divattal. A nap legvégét egy kávézóban töltöttük a diákok többségével. A hely olyan volt, mintha egy párhuzamos világegyetembe léptem

Comenius Románia

volna. A hely hangulata mindenkit elbűvölt. Mindennap más-más esteket tartottak. Nekem szerencsém volt kétszer is elmenni. Az egyik nap a salsa ritmusát, még a másik nap a karaokét élvezhettem.

Végül elérkezett az utolsó nap. Ezen a napon fejeztük be a szerdán elkezdett varrásokat, hímzéseket, szövéseket. Mindenki sikeresen teljesítette a tű és a cérna próbáját. Este került megrendezésre a FASHION SHOW, ahol bemutattuk, hogyan hat a régi divat a maira, illetve köszönetet mondtunk mindenkinek, és könnyes búcsút vettünk az összes delegációtól.

Szombaton kora reggel indultunk vissza szép hazánkba. A repülőgépen magukkal ragadtak az elmúlt hét eseményei, és rájöttem, hogy szerencsés vagyok, mert részese lehettem a programnak. Élmények tárházával bombáztam a családot és a barátokat. Új embereket ismerhettem meg és új kapcsolatokat teremthettem. Nem számít, hogy más-honnan jöttünk, eltérőek a szokásaink és mások a hagyományaink. Ezt a COMENIUS csapatot a nyelv és a megannyi közös élmény köti össze. Ez az egy hét megmutatta, hogy mások vagyunk, mégis egyszerre ver a szívünk. bárhol is legyünk.

Palkovics Emese 10.B

COMENIUS program – 6. állomás – Csehország

Az elmúlt héten tovább folytatódott a tavalyi tanévben kezdődött Comenius program, amely immár hatodik találkozóját tartotta, ezúttal Opava városában, Csehországban. Iskolánk 6 tanulója (Czirkl Dorottya 10.B, Csaba Enikő 10.B, Gombos Dániel 10.B, Peresztegi Dóra 11.B, Rohonczy Dóra 11.B és Vizard Dorka 10.B) és az őket kísérő két

tanárnő (Molnár-Csík Enikő, Németh Szilvia) a többi résztvevő hét ország kultúrájával, ezen belül is a legendákkal ismerkedtek meg.

Iskolánk tanulói Mátyás királyt választották alanyként. Egyrészt életét és uralkodását egy rövid prezentációban mutatták be, másrészt a nevéhez kapcsolódó egyik áruhás történetet jelenítették meg szindarab formájában. Kiemelkedő teljesítményüket tapsviharral jutalmazta a közönség.

Mindezek mellett a házigazda csehek több kirándulást is szerveztek a programban résztvevő diákok és pedagógusok számára a környező területeken. A látóivalok közül kiemelkedik az Ostrava városában található, ma már látványosságként, illetve kulturális központként szolgáló acélmű, amely az Európai Ipari Örökség része. Egy másik alkalommal pedig lehetőség nyílt betekinteni egy olyan cukrászmanufaktúrába, ahol a vidék egyik jellegzetes édessége, az „usi” készül. Mint megtudtuk, ennek az édességnek a kialakulásához is kapcsolódik egy legenda, mely Csehország tatár megszállásának idejére nyúlik vissza.

Köszönettel tartozunk a cseh iskola pedagógusainak és diákjainak, akik ezt a felejthetetlen hetet megszervezték nekünk. Reméljük, hogy az élmények mellé életre szóló barátságok is kötődtek, mert a program igazi célja és haszna, mégiscsak ez lenne.

Molnár-Csík Enikő, kísérő tanár

Utunk Bulgáriába

Február 27. és március 5. között ismét alkalmunk nyílt a Comenius program jóvoltából utazni, ezúttal Bulgáriába. A magyar delegáció négy főből állt: Marx Tamás (11.N), Kocsis Endre Kende (10.N), Szentirmai Anna (10.B) és Kocsisné Németh Erika tanárnő alkotta. Rajtunk kívül cseh, szlovák, lengyel, walesi, román diákok és tanárok képviselték országukat Vidin városában. Ahhoz, hogy kölcsönösen megismerhessük egymás kultúráját, prezentációval készültünk. A téma a népi elemek hatása a városi építkezésre.

Utunk során sok új tapasztalatot szereztünk. Az első nap egy számunkra kijelölt bolgár fiú otthonába látogattunk el, ezáltal betekintést nyertünk a bolgár mindennapokba. Megismerhettük nemzeti ételeiket, italaikat. Sajnos angolul nem tudtak (tisztelet a kivételnek), de nagyon vendégszeretőek voltak, és a Google fordító is mindig a segítségünkre sietett.

Megismertük Vidin városát, amelynek az utóbbi évtizedben 80 ezer főről 40 ezer főre csökkent a lakossága. A bolgár értelmiség inkább elhagyta a városát, a jobb megélhetés reményében. Bulgáriát eléggé megviselte a közel 500 év török elnyomás, majd az utána következő orosz. Ez visszavetette a gazdasági fejlődést, és a fiatalok inkább a kivándorlás mellett döntöttek. Az iskolában is, ahol vendégül láttak bennünket, az utóbbi időben negyedére csökkent a diákok száma. Emiatt sem tudtak minket családoknál elhelyezni, mint ahogy az eddigi találkozóknál, ehelyett egy hotelben lettünk elszállásolva.

Szerencsénkre a találkozót pont a nagy bolgár nemzeti ünnep idején tartották. Így mi is részesei lehettünk az ünneplésnek, amely a török kiűzésének évfordulója alkalmából rendeznek meg évről évre. Az ünnep szimbóluma a martenica, piros fehér fonalakból készített díszítés. Akárhova mentünk azt adták ajándékba, sőt nekünk is lehetőségünk nyílt csinálni néhányat. Egy Guinness-rekordot is végignéztünk: 16 km martenica fonalat tekertek le egy nagy orsóról. Majd kültéri játék formájában elevenítették fel az eseményt, amikor a törököt kiűzték Vidin városából.

A következő napokban, Vraca városát látogattuk meg, a Magurata barlangot és a Be-logradcsik várat, amit viszont nem tudtunk megcsodálni, mert a hóesés miatt lezárták.

Az egy hét hamar eltelt, fájó szívvel vettünk búcsút újonnan szerzett barátainktól. Felejthetetlen élményekkel lehettünk gazdagabbak, sok új tapasztalatot szereztünk az európai együttérzéssel kapcsolatban. Hisz bár messze lakunk egymástól, mégis mindannyian hasonlóak vagyunk. Kipróbálhattuk angoltudásunkat, megismerhettük Bulgáriát, egy új kultúrát. És természetesen mi magyarok is egy kis visszaigazolást kaphattunk, hogy igen mi is egy vagyunk Európa nemzetei közül, és semmivel se vagyunk kevesebbek, mint bármely ország. Ezt néha hajlamosak vagyunk elfelejteni.

Szentirmai Anna 10.B

Az európai integráció útján

A Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai Szlovákiában

A Comenius-program utolsó állomásaként, 2015. április 18-tól április 25-ig (egy hétig) a szlovákiai Ruzomberokba (Rózsahegyre) látogattunk, ahol rengeteg érdekes és hasznos program várt ránk. A Zrínyi Gimnáziumot és egyben Magyarországos Anti Renáta (11.B), Somogyi Brigitta (10.B), Szalontai Anna Judit (10.B), Dankó Tamás (10.B), Máthé Bence (10.B) és Paksa Gergely Imre (10.B) képviselte.

A tanulók a fogadó gimnázium diákjainak családjainál voltak elszállásolva, így betekintést nyertünk az ott élők mindennapi életformáiba, szokásaiba. Házigazdáink nagyon figyelmesek, barátságosak és segítőkészek voltak. A program közös nyelve az angol, hiszen a résztvevők elsősorban angol nyelvi ismeretekkel voltak felvértezve. A jól szervezett programok során lehetőség nyílt egymás kultúrájának, hagyományainak megismerésére. A mostani (egyben utolsó) találkozó fő témája a tánc volt, ezért ahogy minden résztvevő ország, így mi is, egy rövid néptánc-bemutatóval készültünk. A „produkcióinkat” az Andrej Hlinka tértől csupán néhány száz méterre lévő impozáns Hotel Kultúra szállóban adtuk elő, mely természetesen szerintünk a legjobb volt. A közösen töltött napokban a szlovák néptánc alaplépéseivel is megismerkedhettünk. A továbbiakban részt vettünk különböző programokban, mint például a mézeskalács-díszítésben, drótékszerzésben és számos kézműves foglalkozáson. A látogatás részeként megtekinthettünk egy csodás hegyi falut, melynek neve Vlkloíneec. Ez a kis település megőrizte a hegyvidéki falvak építészeti és kulturális vonásait, és 1993-tól az UNESCO védelme alatt áll. Elutaztunk Banská Bystricára, azaz Besztercebányára. Az egykori bányászváros ma Közép-Szlovákia központja, főterén sétálva a gótikus és reneszánsz stílusú polgárházak és az épített kulturális és szakrális építmények látványa lenyűgözött bennünket. Utolsó nap „megmásztuk” az Alacsony-Tátrában emelkedő 2024 m magas Chopok hegyét, ahol az összes delegációval együtt, közös fényképet készítettünk. Este fergeteges zárórendezvényt szerveztek a házigazdák, azonban a jó hangulatot kissé árnyalta a búcsúzás, hiszen ez alatt az egy hét alatt mindenki rengeteg új barátot, ismerőst szerzett. Reméljük, hogy ezek a határon átívelő barátságok (kapcsolatok) tovább fognak élni.

Végezetül szeretnénk köszönetet mondani a programot szervező Kocsisné Németh Erika, valamint a mindennapi teendőkben segédkező Geiszler Ágnes tanárnőknek.

Paksa Gergely Imre 10.B

Újra az Audiban

Korai indulás után negyed 9-re érkezünk Győrbe, a Széchenyi István Egyetem Audi Tanszékére. Itt másik két csoporttal együtt hallgattuk meg dr. Hanula Barna előadását az Audival közös munka kezdetéről, az oktatásban történő változtatásokról, és a német tapasztalatairól, az ott tapasztalható oktatás színvonaláról, különbségeiről Magyarországhoz képest. Ezután a Formula Student versenyről tudtunk meg információkat az Arrabona Racing Team és a SZEngine Csapat által. Az ART verseny csapat kezdeti lépéseiről, felépüléséről, terveiről, és eredményeiről hallottunk előadást. A SZEngine vezetője az általuk tervezett motorról és a jövőbeni céljairól beszélt. Végül az Audi történelméről hallottunk előadást.

Az Audi megismerése után a tanszék laborjait látogattuk meg, így láthattunk 3D-s szkennelést, speciális mikroszkópokat és mérlegeket. Az ART Járműfejlesztési Tanszékén az autóról és a csapat életéről hallottunk kiselőadásokat csapatokra osztva, ahol mindenki azt a szegmensét ismerhette meg a csapatnak, ami legjobban érdekelt. Ezután a robotokat néztünk, 3Ds nyomtatást láttunk és egyéb érdekességeket. Majd a Mobilisban kísérleteket figyelhettünk folyékony nitrogénnel, és interaktív játékokkal játszhatunk. Kora délután megebédeltünk az Audi székházban, utána pedig végre megtekinthettük az Audi gyárat, ahol különböző gyártási folyamatokat láthattunk, többek között az Audi R8-as és a Lamborghini Aventador és Huracan alkatrészeinek elkészítését.

A gyárlátogatás után elindultunk haza, és 7 órakor már haza is értünk. Élményekkel tértünk haza, elnyerte a tetszésünket az egyetem, többünkben felvetődött a gondolat, hogy itt folytassuk tanulmányainkat.

Boronyák Márton 12.A

*Az Audi R8 V10 plus a 2015-ös Genfi Motor Show kiállításon
(Fotó: Norbert Aepli, de.wikipedia.org)*

Vers: Lukács Izabella 11.C
Grafika: Bicsák Réka 9.A

Születésnapomra

József Attila után szabadon

Tizennyolc éves lettem én –
confessio e költemény –
csecsem
becse:

vallomás, mellyel meglepem
egy kocsmasarki szegleten
sokad-
magam.

Tizennyolc évem messze ment,
és még ennyim lesz eszement
talán
talány.

Lehettem volna nótaszó,
nem ily` patakozó ronda szó
cseppre
cseppje.

De nem lettem, mert csendesen
csücsültem ének kettesen,
egye
fene.

Ha van, ki dallam nélkül ért,
kírőhög majd e versemért.

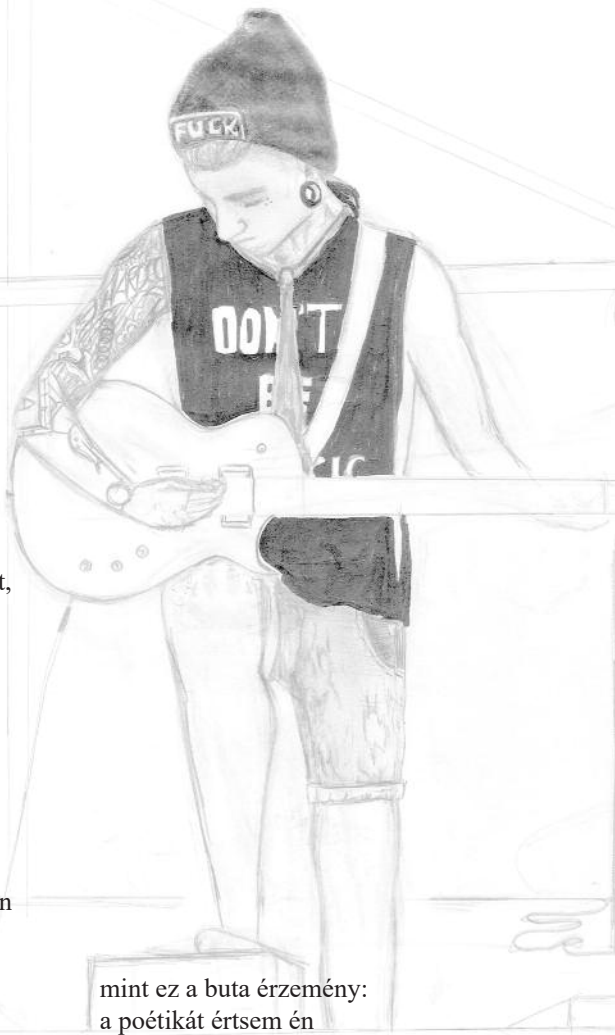
Viszony:
iszony,

s e ócska kacaj ellenem
ideidézi jellemem:
éppoly
téboly,

mint ez a buta érzemény:
a poétikát értsem én
nyomban
jobban.

Őszinte leszek – lehetek! –
most élek, vagyok, szeretek.
Feles-
leges,

mert én bárhogy is törekszem,
a dús időhöz öregszem;
tik-tak,
tik-tak.

Egy kiállítás megnyitója

Paulovics Zoltán (12.A) fotói a Borbás György Folyosógalérián

Várakozva ülni egy hajnali tóparton, ahová a távoli harangszó is csak megfáradtan ér el, élvezni az ébredő színek pasztellváltozásait – gyönyörűség.

Várni valahol az erdőben, hogy kibújik-e a róka a kotorékjából vagy kivált-e a szarvasbika a sűrűből – izgalom.

Megfigyelni éjjel messzi barlangok bejáratánál a ki-be repülő denevéreket – titokzatosság.

Leszállni a barlangok mélyére, ahol téli álmukat alusszák – kaland.

Meglesni a lárvaőrét levető szitakötőt – titokfeltörés.

Kémlenni a végesines pusztán köröző madarakat – szabadság.

Beinni szemmel a tájak formáit, a fény és szín játékait – harmónia.

Míndezt megörökíteni filmkockán, hogy aztán újra átélhessem a színeket, a fényeket, az élményeket – természetfotózás.

Gyönyörűség, izgalom, titokzatosság, kaland, titokfeltörés, szabadság, harmónia...

Ez mind-mind megadatik annak, aki természetfotózással foglalkozik. De még legalább két dolog kell ahhoz, hogy ezek a képek, alkotások megszülethessenek. Egy jó gép és mellette sok-sok idő.

Ezért nem értem, hogy ezek az alkotások mikor születhettek? Zolinak, Paulovics Zoltán 12.A osztályos tanulóknak nem lehet ennyi ideje. Ha erre szánná a szükséges időt, mikor oldaná a matek példákat, gyakorlásként, a KöMaL-ba, az OKTV-re felkészülésként... Annyi idő nincs, ami azokhoz kellene, ami a Zolit komolyan érdekli. Ő nagyon sok mindent komolyan vesz, érdeklődése túlmutat a tanórai munkán és nem csak matematikából. A tanulás mellett sportol, fontos számára a család és ő volt a gimnázium eseményeinek a fotósa is.

A beszélgetések, amit matekórán, táborban vagy csak úgy a folyosón folytatunk, számomra azt bizonyítják, hogy életének része vagy szeretné, ha a része lehetne a kaland, a titokzatosság, az izgalom, a gyönyörűség a harmónia...

Zoli, mikor felkért a kiállításának megnyitására, azt mondta, hogy egy képet választhatok közülük emlékül. Azt hittem könnyű dolgom lesz, de nem így van. Nézve a képeket, szinte átélem azokat az élményeket, amit a Zoli átélhetett a kép elkészítésekor.

Enyém fények és a színek játéka, enyém a titok, enyém a harmónia, a gyönyörűség. Köszönöm ezt az élményt.

Kedves fiatalok! Ti is próbáljátok úgy nézni a képeket, hogy odaképzelitek magatokat az objektív mögé. Remélem e képek hatására egyre többen lesztek, akik ha nem is tudnak, akarnak ilyen képeket készíteni, de próbálják megóvni azt a harmóniát, szépséget, amit gyönyörű földünk, a még érintetlen természet nyújt ma még az embereknek.

Ezzekkel a gondolatokkal a Zoli kiállítását megnyitom.

Horváth Attila
igazgató

Elmúló móló

Erdő mélyén

Fotók: **Paulovics Zoltán**

És egy másiké...

Demeter Adrienn Katalin és Molnár Anna Lujza (12.N)

Szerintem bocsánatkéréssel kell kezdenem. Nem értek a képzőművészethez, csak a szívemen keresztül látok. Tehát ne várjatok elemzést! Bocsánat azért is, mert elfogult vagyok. Egy anya-pótlék szeretetét kapjátok. Ezt a két lányt tíz éves kora óta ismerem. És szeretem őket. Kata csillogó kék szemét, kedves mosolyát, Lujzi félrebiccentő fejét, amikor kérdéseit felteszi és azt, hogy minden érdekli a világon. Képek villannak fel bennem közös sorsunkból. A nevüket is ők választották. Molnár Anna Lujza a felvételin közölte, hogy ő Lujzi és fogorvos szeretne lenni. Akkor azt gondoltam, hogy ezt a gyereket jól betanították. Ma már tudom, hogy tévedtem. A tízéves jól tudta, hogy mit szeretne. Demeter Adrienn Katalin, az erdélyi lány, a Kata név mellett döntött, mert volt másik Adrink az osztályban. Céltudatos, ugyanakkor megőrizte a báját, nyíltszívűségét. Amikor a megnyitóhoz kértem a segítségét, ezt írta: *„Igazság szerint én nem a technika miatt rajzolok, nekem nem az a fontos hogy valami kiemelkedő legyen. Nem is jártam soha tanárhoz, ezekről meg én se tudok igazán sokat. Amit tudok, azt csak itthon sajátítgattam el.”* Kifejezi önmagát, és ez a legfontosabb.

Amikor az első rajzaikat láttam, talán nem is volt teljesen jogszerű. Füzetben, óra alatt, firkapapíron. De megfogott a világuk. Főleg az, hogy számukra ez csak egy ujjgyakorlat. Biológiát, kémiát tanulnak – meg persze magyart és törit is fői erőszakra – nem művészek akarnak lenni. Mindig csodálom azokat a gyereket, akik mellel foglalkoznak valamivel. Nem azért, mert megéri, ötöst kapnak érte... csak úgy. Jó tudni, hogy van a kezükben egy olyan lehetőség, képesség, ami átsegíti őket a hétköznapi szürkeségén. Ha úgy érzik, hogy fásulnak, ott a fehér papír, a ceruza. Köszönjétek meg a sorsnak, hogy ez a kifejezési forma is megadatott!

„Csak az az igazi tehetség, aki nem próbálja tehetségét állandóan fitogtatni, hanem csak csendben, az egyértelműség szelíd magabiztosságával kijelenti azt, amivel pedig perelni nem lehet és nem is szabad, mert csak az igazi tehetség engedheti meg magának azt, hogy tehetségét szentül elherdálja, szétdobálja.” (Cserna-Szabó András)

„Arra ne legyetek hiúk, hogy tehetségesek vagytok. Ezt ugyan nem magatoknak köszönhetitek, nem ti alkottátok meg magatoknak. Csak az számít, hogy mire juttok a tehetséggel. Az adottságra nagyon vigyázzatok, nehogy eltorzítsátok vagy eltékozzoljátok, amitek van. Dolgozzatok, állandóan csak dolgozzatok és tápláljátok a talentumot.” (Pablo Casals)

Ti meg, kedves diáktársak, merüljétek el Kata és Lujzi különleges szín- és formavilágában.

Kollaricsné Soós Erika
osztályfőnök

Demeter Adrienn Katalin 12.N

Molnár Anna Lujza 12.N

A Borbás György Folyosógaléria kiállításai a 2014/15-ös tanévben

IX–X.: Az év első kiállítása a rajzsakkör válogatott anyagából készült, a gyerekek kreativitása nagy érdeklődést váltott ki a zrínyisekben.

X–XI.: Évek óta fontosnak tartjuk, hogy kiállítsuk az osztálykirándulások tablóképeit, amelyek az idén elég nehezen készültek el, de akadt közöttük sok érdekes.

XI–XII.: A Zrínyi Miklós-émlékkiállítás párhuzamosan került megrendezésre Paulovics Zoltán (12.A) fotóival, aki a Zrínyi Fotószalon győzteseként kapott lehetőséget egyéni bemutatkozásra. A Zrínyi emlékévé alkalmából készítettem egy családfát, amely a kiállításon is szerepelt.

XII–I.: Demeter Adrienn Katalin és Molnár Anna Lujza 12.N-es tanulók közös kiállítása a populáris rajzfilmvilágba vezettek bennünket, persze eredeti gondolatokkal és üzenetekkel fűszerezve.

I–II.: Németh Miklós grafikusművészt hívtam meg, aki a megnyitó után néhány osztálynak tárlatvezetést is tartott saját munkáiból. Rajzai egyéni, néha abszurd hangvételűek, kritikusak, szókimondók és telis tele szimbólumokkal. Az emberi és a társadalmi problémákat feszegetve a mai világunkat próbálta bemutatni.

II–III: Mudra Ágnes közgazdász-képzőművész tájképei érdekes színfoltot jelentett gimnáziumunkban.

IV–V.: Seres Sára és Tóth Virág 10.N-es tanulók egymástól teljesen eltérő gondolkodásmóddal rendelkeznek és mégis nagyon szépen hatottak egymás mellett. Virág misztikus tájképei, Sára japán kultúra iránti tisztelete és a festészet szeretete tükröződött munkáiban.

V–VI.: A tanév utolsó kiállítása a Zrínyi Fotószalon. A pályázók műveit kritikusan ítélte meg a zsűri, nem jelölt meg első díjast, de két tanuló holtversenyben második helyezést ért el, Dankó Anna a 11.B-ből és Schulcz Ferenc a 11.A-ból. Ennek ellenére a tárlatot névósnak mondhatom, a tanulók alkotókedve lankadatlan, hangulatos tájképek és izgalmas csoportképek megnyerően hatnak galériánk falán.

Ebben a tanévben diákjaink több lehetőséget kaptak az egyéni alkotómunkásságuk bemutatására. Nagyon sokan éltek a lehetőséggel, egymást ösztönözve és nem rivalizálva fejlődnek és kitartó munkával haladtak előre. A művészetek iránt van igény, szívesen pályáznak, sok díjazott tanulót tudok felsorolni.

A városi rajzversenyen

1. helyezett: Szíjártó Rozália 11.A
2. helyezett: Bicsák Réka 9.A
3. helyezett: Henics Blanka Regina 8.N

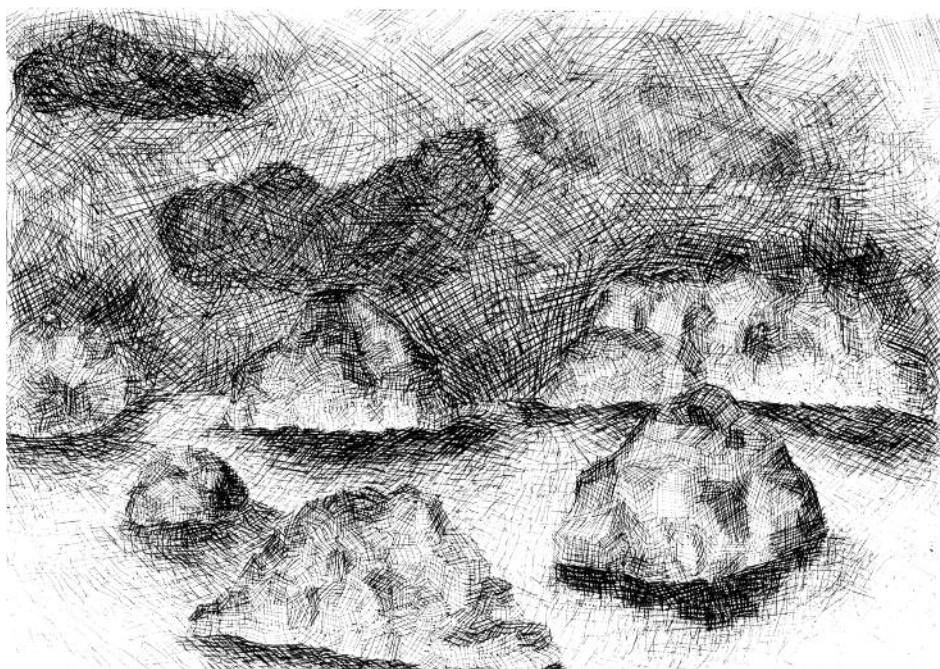
Különdíjat kapott: Takács Enikő 8.N

Főző Lili (9.B/Ny) mindkét rajza a Pannon Lapok Társasága szervezésében lezajlott Csodafiú szarvas című rajzpályázaton belül bekerült a könyv ún. Hajszál híján Galéria részébe. Takács Enikő 8.N osztályos tanulónk rajzát pedig a zsűri kiállításra érdemesnek találta.

Összeállította: **Dienes Gyula**

Seres Sára 10.N

Tóth Virág 10.N

Diákönkormányzati évertékelő

Immár három éve koptatom a Zrínyi Miklós Gimnázium padjait. Minden év szeptemberében elhatározom, hogy valami újat szeretnék megvalósítani. Az első évben, mikor diákönkormányzati elnöknek választottak, nagyon boldog voltam. Folytatni akartam a hagyományokat, újakat szerettem volna teremteni és egy összetartó közösséget szerettem volna formálni. Ebben Kövesi Csaba, a diákönkormányzat alelnöke segített nekem. A kezdeti lendületünk cseppet sem hagyott alább, mindketten bekerültünk a Zalaegerszegi Városi DiákÖnKormányzatba (ZVDÖK) is.

A 2014/2015-ös tanévet is hatalmas sikerekkel zártuk. Csabát a ZVDÖK diákpolgármesterének, engem pedig képviselőjének szavazott meg a Városi Diákszékhely, majd a megyei és az országos diákszékhelyeken képviseltem a diákok, valamint a gimnázium érdekeit.

A hagyományokhoz híven, októberben megrendeztük az iskolai gólyaavató vetélkedő, és a gólyabált. A Városi Gólyaavatón a 9.a osztály elsőprő győzelmet aratott.

Folytattuk a Menza Fórum sorozatot Mateisz Rolanddal, a Hungast zalaegerszegi vezetőjével.

Kéthavonta jótékonyági sütivásárt tartottunk, és ezzel segítettünk a zalaegerszegi Bogács Állatotthonnak, valamint a Katolikus Karitászhoz szegény családoknak. Rengeteg ajándékot gyűjtöttünk a ZVDÖK által szervezett „Legyél te is titkos Mikulás” rendezvényre. Az adományokat a Családok Átmentési Otthonába valamint a pózvai Fogya-
táros Otthonba szállítottuk.

A Városi Diáknapokon iskolánk számos diákja vett részt. Gál Gréta és Peti Panna a ZVDÖK által szervezett Diák közmegehallgatáson képviselték az iskolát. Labdarúgás, kézilabda, röplabda, kosárlabda bajnokságokon az iskola sportsapatai jeleskedtek. A 24 órás vetélkedőn az „ÜR-GK” szépen teljesítettek, ismét egy oklevéllel, valamint egy kupával térhettek haza. A diákok sok munkát fektettek a felkészülésbe és bebizonyították, hogy tudnak egy emberként dolgozni, egymást buzdítani, bátorítani. Az eredményhirdetés után úgy éreztem, hogy van értelme a sok munkának, amit diák-önkormányzatosként végeztem a vetélkedő megvalósítása érdekében. Sok-sok boldog, mosolygó, na meg persze fáradt arcot láttam, de a legjobb mégis az volt, hogy a versenyzők még hetekig mesélték az élményeiket egymásnak, osztálytársaiknak. Új barátságok, ismeretségek szövődtek. Remélem jövőre is hasonló csapatot fogunk összeállítani.

Az iskolai diáknapon mindenki kiválaszthatta a neki megfelelő elfoglaltságot. Lehetőség nyílt Oscar-díjas filmek megtekintésére, sportolásra, színészkedésre, palacsintásütésre, és a diákok megmérettethették magukat a különböző bajnokságokon is. Kihirdettük a hagyományos Leg Leg-Leg szavazás végeredményét is, majd egy jó hangulatú filharmonia előadáson vett részt az iskola.

Emlékezetes tanév volt. Nagy megtiszteltetés volt DÖK elnökként képviselni az iskolát, a diákokat és ezúton szeretném megköszönni, Kövesi Csaba alelnök és az önkormányzati tagok nevében is, minden pedagógusnak a támogatást, segítséget. Szeptembertől pedig kezdhetünk egy újabb, sikerekben gazdag és mozgalmas tanévet.

Takács Nikolett 10.B

Miért jó diákpolgármesternek lenni?

Mindannyiunknak rendeltetésünk van itt a Földön. A gimnáziumra leszűkítve, van, akinek az, hogy osztálya legjobb tanulója legyen és másoknak segítsen a matematikában, vagy valakinek az, hogy kiváló sportoló legyen és eredményeivel öregbítse iskolánk hírnevét. Nekem a diákpolgármesterség jutott, valamint az, hogy diákvezetői képességeimet felhasználva szervezzek, olyan programokat, amelyen diáktársaim részt vesznek, és jól érzik magukat. Nagyon sok szabadidőmet veszik el ezek az elfoglaltságok, de nekem ez volt az álmom, ezért jó kedvvel csinálom, és a közösség érdekért egy vezetőnek áldozatokat kell hoznia. Ez a poszt, nem kis felelősség. Nagyon sok mindenkinek kellene megfelelni, otthon a családnak, az iskolában a tanulmányi követelményeknek, a diákönkormányzatban a barátoknak és nem utolsósorban önmagának. Ezért szükséges volt egy sorrendet felállítanom, annak érdekében, hogy mindenhol a lehető legjobbat hozzam ki magamból. Nem szabad elfelejteni, azt az időszakot, amikor még nem voltam diákpolgármester, akkor sem voltam tökéletesebb, mint most.

Ahhoz, hogy valaki jó vezető legyen, a legelső és legfontosabb dolga az, hogy megadja a tiszteletet másoknak, legyen az nála fiatalabb vagy öregebb, a tisztelet mindenkinek jár. Ezért is jó diákpolgármesternek lenni, mert a megszervezett fórumokon, programokon hatalmas kapcsolati tőkére tehettem szert, amiket a későbbi életem folyamán akár még kamatoztathatok is. Mindig fontosnak tartottam és tartom is, hogy mindig őszintének kell lennünk egymással és mindig önmagunkat kell, hogy adjuk, valamint mindig meg kell hallgatni másokat. Csak így hozhatunk jó döntéseket, melyek előbbre vihetik a diákságot. Diákpolgármesterként hozzá kellett szoknom ahhoz, hogy bármilyen ZVDÖK-höz köthető dologról nekem kellett nyilatkoznom a sajtónak, valamint nekem kellett köszöntő beszédeket mondanom a nagy nyilvánosság előtt. Ezekre az interjúkra, beszédekre mindig készültem, próbáltam a legjobbat kihozni magamból. Nagyon jó érzés volt az, amikor a rászorulókon tudtunk segíteni a városi diákönkormányzattal, talán közhely, de tényleg azoknak a legjobb adni, akiktől tudod, hogy soha sem kapod vissza.

Nagyon sok élményben volt részem, a diákpolgármesterség alatt, ezeket soha nem vehetik el tőlem. Nagyon sok mindenkit ismertem meg és nagyon sokan ismertek meg ennek a pozíciónak köszönhetően, és sok mindent tanultam ez alatt az időszak alatt, talán ami legjobban megmaradt bennem, az a második esély megadása, hisz ha valaki újra bizonyítani akar, annak teret kell hagyni, mert abból profitálhat a közösség.

Szép dolog egy város élén állni, de a Zalaegerszegi Városi Diákönkormányzat többi tagjának a támogatása nélkül ez nem érne semmit. Büszke vagyok a családomra, hogy támogatnak, arra is büszke vagyok, hogy városunk legjobb iskolájába, a Zrínyi Miklós Gimnáziumba tanulhatok, és büszke vagyok arra, hogy szülővárosom diákpolgármestere lehetek.

Kövesi Csaba 10.C

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium Diákönkormányzatának 2014/2015. évi programjai

2014. szeptember

- 8–9. Városi Diákönkormányzat új tanévet előkészítő képzésén gimnáziumunk képviselőjében Kövesi Csaba (10.C), Szabó Enikő (9.A), Takács Nikolett (10.B), jelent meg a Zalaegerszegi Városrészek Művelődési Központjában.
18. Az alulról építkező és felmenő rendszerű Országos Diákparlament intézményi szintű diákgyűlésére került sor gimnáziumunkban. A délutáni rendezvényen Horváth Attila igazgató úr, Stárics Roland DÖK-segítő tanár és Karvalits Levente kulturális- és szabadidőszervező válaszolt a jelen lévő az osztálytitkároknak az ifjúságot és az iskolát érintő kérdésekre. A gyűlésen Kövesi Csaba (10.C) beszámolt az előző év gimnáziumi diákprogramjairól, míg Takács Nikolett (10.B) felvázolta az idei tanévre tervezett rendezvényeket.
24. Az V. Zalaegerszegi Ifjúsági Kerekasztal PIKNIK programján Pethő Attila ifjúságvédelmi felelős tanár úr, a gimnáziumi diákság részéről pedig Kövesi Csaba (10.C) és Takács Nikolett (10.B) jelent meg.

október

3. A keszthelyi Asbóth Szakközépiskolában megrendezésre kerülő megyei diákparlamenten intézményünk képviselőjében Takács Nikolett (10.B) vett részt, akit az országos diákparlament egyik Zala megyei póttagjának választottak.
9. Fialatok fája ültetés a Dísz téren, gimnáziumunkat Kövesi Csaba (10.C) és Takács Nikolett (10.B) képviselte.
15. A Zalaegerszeg Megyei Jogú Város diákparlamentjének alakuló ülése és a ZVDÖK új tisztségviselőinek megválasztására. Intézményünket Kövesi Csaba (10.C), Szabó Enikő (9.A) és Takács Nikolett (10.B) képviselte. Kövesi Csabát városi diákpolgármesternek, Takács Nikolettet képviselőnek választották.
22. A hagyományokhoz híven megrendezésre került a gimnáziumi gólyaavató és a gólyabál. A szervezésben és a lebonyolításban az iskolai diákönkormányzat tagjai aktív szerepet vállaltak.
23. Kövesi Csaba, városi diákpolgármester és Stárics Roland DÖK-segítő részt vett az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésére emlékező városi ünnepségen.

november

4. Kövesi Csaba, városi diákpolgármester és Stárics Roland DÖK-segítő részt vett az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére és a megtorlások kezdetére emlékező városi gyásznapi rendezvényen.
21. Gimnáziumunk gólyái (9.A/Ny) két év után ismét megnyerték a városi gólyaavatót. Takács Nikolett (10.B), a gimnáziumi diákönkormányzat elnöke megyei küldöttként részt vett az a Székesfehérváron megrendezésre került Országos Diákparlament központi gyűlésén. Nagy érdeklődés és segítőkészség mellett,

sikeresen zárult a Titkos Mikulás ajándékgyűjtési akció (két személygépkocsinyi ajándékot gyűjtöttünk).

24. Megrendezésre került az idei tanév első menzaforum.

december

3. A Fogyatékkal élők világnapja alkalmából megrendezett városi Villámcsődületen gimnáziumunkat Takács Nikolett (10.B) és Kövesi Csaba (10.C) képviselte.

2015. február

11. A ZVDÖK városi vitakonferenciájának első fordulóján iskolánkból Gárdos Bíbor Zsófia (10.A), Hári Anna Teréz (10.A) és Kustán Brúnó Kálmán (10.A) alkotta trió részt vett.

március

19. Megrendezésre került az idei tanév második menzaforum.
23. A 9.B/Ny osztály szervezett sütívásárt.
27. Az Újnemzedék Kontaktpont központi irodája által szervezett települési diákönkormányzatok találkozóján Kövesi Csaba (10.C) és Takács Nikolett (10.B) képviselték Zalaegerszeget.

április

1. A Köznevelésért felelős államtitkár meghívásából Takács Nikolett (10.B), az Országos Diáksportbizottság tagja részt vett a 9. évfolyamos általános iskolával kapcsolatos konzultáción.
16. Kézilabdacsapatunk 1. helyezést ért el IV. Városi diáknapi keretében megrendezett Városi Sportnapokon.
- 17–18. Gimnáziumunk csapata a IV. Városi diáknapi keretében megrendezett Aludj máskor! „24 órás” vetélkedőn a tavalyi győzelmet megvédve ismét az első helyen végzett.

június

4. Iskolánkat képviselte: Kövesi Csaba (10.C) és Takács Nikolett (10.B) a ZMJV által szervezett 1920-as trianoni békeszerződés aláírásának évfordulójára június 4-ére eső nemzeti emléknapon.
8. A 10.N osztály szervezett sütívásárt.

Théba

A Szépirodalmi Műhellyel csak az idei évtől fonódott össze a saját történetem, ám lehet, hogy végérvényesen, hiszen valamilyen, először érzékelhetetlen, majd egyre szembe-tűnőbb metamorfózison mentem keresztül az elmúlt időszakban. Egy leheletnyivel tömörebb és sűrűbb lett a lelkem.

Idén Szophoklész drámaival, az *Oidipusz király* és az *Antigoné* különböző színházi és dramaturgiai megoldásokkal egybeszótt történetével teremtettünk valami újat. A rengeteg feldolgozással rendelkező műveket nem lehet elégszer elővenni. A Szophoklész által megírt mitológiai történet még ma is legalább annyira aktuális, mint annak idején. Ez a fajta aktualitás így röpké kétezer év elmúltával talán nem olyan evidens és szembe-tűnő, mint amilyen bátran leírtam az előbbi mondatom. Ez a kortalan időszerűség leginkább a drámákban megjelenő embertípusokban, az emberi jellemek sokszínűségében és ezek összeférhetetlenségében jelenik meg. Istenek és halandók, ideák és tettek, türannoszok és fejtet hajtvá engedelmeskedő tömeg. Ugyanez a feszültség tobzódik ma is ember és ember között. Emellett a családi bonyodalmak irrealitása átültethető és párhuzamba állítható a mai emberi kapcsolatok romlottságával.

Tisztán emlékszem, és még most is mosolygok, mikor eszembe jut, mennyire örültem, és milyen sorsszerűnek éreztem, hogy a négytagú kórus egyik tagjaként egy fenséges karitidát játszom majd. Mostanra már nem tudom felidézni, miért tarthattam ezt épp sorszerűnek, talán csak azért, mert megmagyarázhatatlan vonzalom fűz a görögök hősie, oszloptartó asszonyaihoz. Végig úgy éreztem magam a szerepben, mintha tényleg én volnék az istenek kiválasztottja, hogy én volnék az a csatorna, ami lehetővé teszi, hogy a két nemzedék – a nektárélvezők és a hús-vér halandók – közti viszonyrendszer ne sérüljön és bomoljon fel. Ugyanakkor mi voltunk azok négyen, akik az amúgy is nehezen érthető és a két tragédia összefűzésével, egyedi átdolgozásával és csavarjaival még bonyolultabbá tett történetet lefordítottuk, és analóg módon, hasonló közvetítő szerepben működünk. Mi voltunk azok, akik a színészi játék alá szöveget mondtunk közölve az isteneink akaratát.

Théba felépült bennünk. Városállamunk aranykora az előadások napjai voltak, mikor mindegyikünk az előző heti hosszú próbák után a maradék tartalékát összeszedve játszott. Sorra hordtuk és fektettük egymásra a poliszunkat felépítő köveket. Végig ott lebegett a szemünk előtt a végcél, ugyanakkor mégsem volt a munka nyűg. A legszebb az egészben az előadások utáni mosolyok voltak, a pórusainkon keresztül szivárgó felszabadulás. „Post coitum omne animal triste est.” Szent Agoston szállóigéje jut mindig eszembe, mikor erre gondolok. Közösülés után minden állat szomorú. Talán ez a szerelemélvezés utáni árnyalt szomorúság volt az, ami az öltözőnket átjárta akkor. Talán a színház is egyfajta szerelem, odaadni magad a darabnak, utána pedig fürdeni az éteri érzésben, hogy történt valami benned. Soha nem leszel már ugyanaz az én, aki előtte voltál. Ilyen ez. Az egész valódat felajánlani zálogként a színháznak, hogy aztán csak egy harmadik fél, a közönség legyen az, aki végül kárpótol. Minden tapsrend után elkapott minket valamiféle csüggedés. Átjárta védtelen lelkünket az elmúlás tudata. Valami enyhe melankólia, ami eszünkbe juttatta, hogy már eggyel kevesebbszer érezhetjük magunkat újra thébainak. Kettős és összeegyeztethetetlen érzések kavarohtak bennünk: öröm és szomorúság, megkönnyeb-

bülés és a teher, hogy véget ért egy számunkra fontos időszak. Végére is ezekből áll a színház, a szöges ellentétekből, a feszültségből, a felfokozott érzelmek szövedéke adja annak esszenciáját.

Végül elmúlt, mostanra már elszállt a Szent Ágoston-i köd, ami eltüntethetetlen nyomot hagyva belenyúlt idegeink zavaros hálózatába egy különös és egyedülálló állapot előidézésére. Megmaradtak a közös munkával töltött hónapok alatt összegyűjtött élmények, amiket az újabb impulzusok sem tudnak majd kiseperni emlékezetünkéből.

Szabó Eszter Melitta 10.A

ZMG Szépirodalmi Műhely:

THÉBA

Tragédia
az Oidipusz király és az Antigoné alapján

Játsszák: Bakó Bálint, Molnár Kristóf, Gönczöl Csenge, Dezső Katalin, Trencsényi Péter, Rohonczi Dóra, Trömböczky Julianna, Nérel Leonarda, Bicsák Réka, Szabó Melitta, Kristó Boróka, Léber Lilien, Stomfai Anna

DRAMATURG Fehér Csenge
ZENE Karakai Máté és Kiss Krisztián
FÉNY Fitos Gábor
VILÁGOSÍTÓ Filinger Marcell
ASSZISZTENS Szabó Márk
RENDEZŐ Bajnóczy Zoltán

*

Köszönjük Dienes Gyula a darab megvalósításához nyújtott segítségét.

Az előadás a Hevesi Sándor Színház, a Keresztury Dezső VMK és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány támogatásával jött létre.

*Az arany- és ezüstérmes magyar csapat tagjai (a képen balról jobbra):
Kovács Péter Tamás, Pusztai Árpád, Varga Petra, Turi Soma, Gémes Antal
(a képről hiányzik: Harangozó Márk, fotó: Vankó Péter)*

EUSO 2015, Klagenfurt

Az Európai Unió természettudományos diákolimpiája (European Union Science Olympiad – EUSO) egy természettudományos témájú csapatverseny, melyre az Unió tagországok két-két csapatot nevezhetnek, csapatonként egy biológia, egy kémia, illetve egy fizika „szakértővel”.

A kijutó csapatok válogatása országonként változó módon történik. A magyar csapatokat tagonként válogatják, azaz az egyes szaktárgyak korábbi versenyein kiemelkedő helyezést elérő diákok indulhatnak a válogatókon. Fizikából a Mikola-versenyeredmények alapján, a tanév elején kapják meg meghívóikat a „potenciális” csapattagok. A fizika válogató első része levelezős mérésekből állt, ezeket otthon kellett elvégezni, majd róluk jegyzőkönyvet készíteni. Ősszel, két fordulóban összesen négy mérést végeztünk el, és küldtünk róla jegyzőkönyvet a válogatóverseny szervezőjének. A jegyzőkönyvek, valamint a Mikola-eredmények alapján a legjobb öt diák Budapesten vehetett részt a válogató utolsó fordulójában. Én itt „első helyezést elérve, az A csapatba kerültem. A tavaszi szünet utolsó napján egy szegedi csapattalalkozón ismerhettük meg egymást a magyar delegáció tagjaival. A verseny hivatalos programja április 26-tól május 3-ig zajlott. A hat diákon kívül három mentor is velünk jött a versenyre, akik nem a kísérőtanárok szerepét töltötték be, hanem az angol nyelvű központi feladatsor fordították le magyarra, illetve pontozták a válaszlapokat.

A „nulladik” napon Budapestról Bécsen át Klagenfurtba utaztunk. A megérkezés után mentorainktól búcsút vettünk. Ők az elkövetkező hetet a versenyzőktől külön töltötték, csak néhány alkalommal találkoztunk velük. Mi, versenyzők, elfoglaltuk szállásunkat, ahol a nemzetköziség jegyében mindannyian más szobákba kerültünk, így lehetőségünk nyílt közvetlenebbül érintkezni más nemzetek versenyzőivel.

*Munka közben, a második versenynapon
(fotó: Dranginis Vytautas)*

Másnap zajlott le a verseny ünnepélyes megnyitója. Az ezt követő napon került sorra az első megmértetés (a versenynapokon az *A* és *B* csapatok nem egyszerre versenyeztek, így a mérést az egyik csapat délelőtt, a másik délután végezte).

Az EUSO lényegét a két versenynapon a kítűzött komplex természettudományos problémák megoldása jelentette. A csapatok egy négy részből álló feladatlapot kaptak, amelyben volt egy-egy biológia, kémia, és fizika rész, a negyedik rész pedig „vegyes” feladatokat tartalmazott. A feladatlapok kijelölték az elvégzendő méréseket, illetve (legalábbis a fizika) összefoglalta a vizsgált jelenségek elméleti hátterét. A feladatlapokat a verseny elején mindenki az anyanyelvén kapta meg. Feltehetően a könnyebb, egységesebb javítás végett nem egy, a hagyományos értelemben vett jegyzőkönyvet kellett írunk, hanem (szintén anyanyelvű) válaszlapokra jegyeztük fel eredményeinket. Sajnos a verseny során a fizikus csapatok máshol dolgoztak, mint a kémikusok és a biológusok, ráadásul elsősorban a saját feladataimra koncentráltam, így behatóan csak a fizika feladatokat ismerem.

Az első versenynapon különböző, megújuló energiaforrásokat hasznosító erőműveket kellett vizsgálnunk. Én fizikusként arra kerestem a választ, hogy a szélenergia által termelt energiát hogyan érdemes tárolni. Ehhez először különböző propellerlapátok közül választottam ki a leghatékonyabbat (egy szélgéppel), majd az így rögtönzött szélenergia-erőművel vizet bontottam hidrogénre és oxigénre, végül a termelt gázokat egy üzemanyagcellába vezetve vizsgáltam a fenti energiaátalakítási folyamat hatékonyságát. Ezt egy vízszivattyús energiátárolóra vonatkozó számításokkal kiegészítve, javaslatot kellett tennem, hogy mely erőművet építsék meg. Csapatársaim a második módszer környezeti hatásait vizsgálták.

Egy pihenőnap után, a második versenynapon egy hamisított festmény eredetére derítettünk fényt. Én fizikusként különböző műtermekből származó vásznakra bocsájtott lézert fényt elhajlási képét vizsgáltam, majd egy optikailag aktív folyadék fajlagos forgatóképességét mértem a megadott szempontok szerint. A mérések alapján meghatároztam az oldat összetételét. A kezdeti problémával kapcsolatban a végkövetkeztetést a három csapat mérésének figyelembevételével, közösen vontuk le, így ízelítőt kaptunk abból, hogy milyen egy kutatócsoportban végzett munka. Úgy vélem, ezek a problémák azért is

érdekesek, mert választ adhatnak a sokakban felmerülő kérdésre: „mire jó” a természet-tudomány. A második versenynap után ismét „szabadnap” következett, majd elérkezett az eredményhirdetés napja. A nevező 25 ország 50 csapata került díjazásra. A versenyben Magyarország *B* csapata 21. helyezést elérve ezüstérmet kapott, míg az *A* csapat 2. helyezést és aranyérmet nyert. Az eredményhirdetés másnapján búcsút vettünk újonnan megismert társainktól, majd hazautaztunk.

Úgy gondolom, az eltelt hét során átélt élmények mély nyomot hagytak bennünk, hiszen ez a programsorozat nem csak a megfeszített munkáról szólt. A szervezők igyekeztek kitölteni az „üresjáratokat”. Megismerhettük Klagenfurt belvárosát, kirándultunk Szlovéniába, a Wörthi-tó környékére, illetve különböző sportprogramokon is részt vehettünk. A versenynapok után már egészen oldott volt a hangulat, inkább egy nagy osztálykiránduláshoz hasonlított. A hivatalos programokat követően jókedvűen kártyáztunk hajnalig, mások spontán énekelni kezdtek, vagy valamilyen játékkal múltatták az időt. Az EUSO nem csak szakmai szempontból marad számomra emlékezetes.

Kovács Péter Tamás 10.N

Kirándulás a „sógoroknál”

Egy álmos tavaszi hajnal, háromnegyed hat. Még kissé hűvös van, de a ragyogó nap-sütés meleget ígér. A sportcsarnok előtt álló fjaszszobor csodálkozva néz egy csapat zrínyist, amint lelkesen üdvözlük megérkező társaikat, kisvártatva felszállnak a parkolóba álló buszra. A szobor nem is sejtí, de ez az ötven diák ma Ausztria és Németország határvidékére utazik. Az első megálló azonban Zalaegerszeg-Nekeresd. Valaki otthon felejtette a személyi igazolványát, de ennyi késés még belefér.

Az óra kismutatója szinte hajszálpontosan a hármason állt, amikor megérkeztünk Ramsauba. A falu fölé egy hívogató, barokk templom magasodik – nem a kora miatt különleges, hanem mert olyan csodálatos harmóniát alkot az őt körülölelő tájjal, az Alpok havas csúcsaival. Innen már nincs messze a Sasfészek, ahonnan jó darabig Hitler irányította a Harmadik Birodalmat. Sajnos maga az épület a Kehlstein csúcsán, 1834 méter magasan található, ahova a hóviszonyok miatt nem juthattunk fel. Megtekintettük azonban a hegy lábánál lévő kiállítást, valamint a második világháborús, restaurált, földalatti bunkert.

Az utolsó Berchtesgadenhez közeli gyöngyszem, amit meglátogattunk, a Königssee volt. A part egyetlen könnyen elérhető pontjáról, Schönauból csak egy kis öblöcske látszik, de tengersizemhez képest a tó kifejezetten hatalmas méretű: 7,7 km hosszú és 190 m mély. Nemcsak a kikötőt jártuk végig, felsétáltunk egy magasabban üzemelő étterem teraszára is, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a csillogó víztükörré.

Kirándulásunk fénypontjának egyértelműen a második napot tartom, amit teljes egészében a neuschwansteini kastélyban töltöttünk. Ezt a palotát – mint ahogy azt idegenvezetőnk elmondta – II. Lajos bajor király építtette az 1800-as évek végén. Neuschwanstein úgy fest, mintha egy óriási, középkori mese díszlete lenne. Érdekesség, hogy a tervezést nem hivatásos építész irányította, hanem Christian Jank színházi díszlettervező. A vezetett

Hallstattban a 44 „törpe”

túra után felgyalogoltunk a Marienbrückére, ami még a kastéllyal együtt készült el, az akkori építészet egyik csodájaként. A hídszerkezet maga persze már nem ugyanaz, mint régen, de a kilátás a mesepalotára még mindig ugyanolyan lenyűgöző.

Vasárnap már nem mentünk vissza osztrák szállásunkról Németországba, inkább körbejártuk Hallstatt festői városát. Ez a hely az ember szívósságának elképesztő példája, hiszen itt a házak egy tengerszem hullámaiba zuhanó meredek hegyoldalon állnak. A lakosság száma nyolcszáz körül stagnál – több embernek már nem is jutna hely. A térhiány egyébként is komoly problémákat okoz, amelyre leleményesebbnél leleményesebb megoldások születnek. Gyümölcsfáikat a helyiek a házak falára futtatják, de sok ház például cölöpökön, a tóban áll. A néhány tíz négyzetméteres temető kapacitását egy különleges, sokak szerint szinte bizarr hagyománnyal növelik meg: a halottakat legalább tíz év múlva, amikor a csontvázon kívül már minden elporladt, kiássák. A csontokat kifözik, díszes mintákat festenek rájuk, majd a Beinhausban kiállítják őket. S hogy a kevés hely ellenére miért jöhetett a település létre? Ennek nagyrészt gazdasági okai vannak: itt található a világ legrégebbi ismert sóbányája. Hallstattban már a kelták is fűrtak alagutakat a hegy gyomrába, az értékes ízesítőszer után kutatva. A helyi só keletkezésének és kitermelésének történetét odalent látványos animációk tárták fel előttünk, a felejthetetlen élményről azonban nem csak ez gondoskodik. A látogatók lecsúszhatnak Európa leghosszabb földalatti csúszdáján, amin még a korabeli bányászok közlekedtek. A munka egyébként még ma is folyik: 40 bányász évente 180 000 tonna sót hoz a felszínre.

A kirándulás egyetlen baja az volt, hogy vége lett.

Schulcz Ferenc 11.A

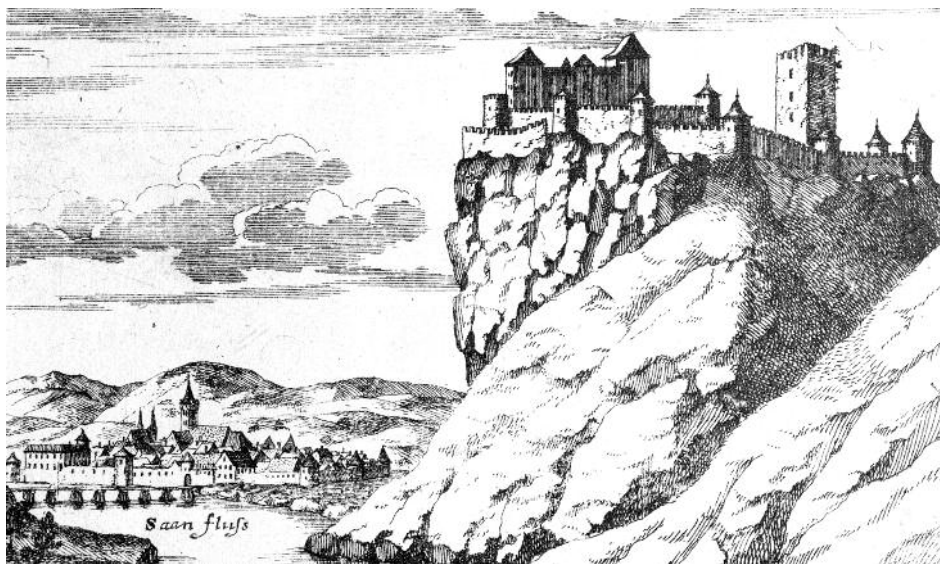
A 7.N a történelem árnyékában

Látogatás szomszédainknál

A *Határtalanul!* program keretében lehetőségünk nyílt egy háromnapos kirándulás alkalmával meglátogatni Horvátország és Szlovénia magyarlakta területeit. Horvátország 4 milliós népességének 8,2% vallotta magát magyarnak, míg Szlovénia 2 milliós lakosságának csak 0,32%-a magyar. A kirándulás fő célja az volt, hogy szűkebb lakóhelyünk, a régi Zala megye területeit felfedezzük és az ott lévő magyar vonatkozásokat, magyar kultúrát valamint iskolánk névadójának, Zrínyi Miklósnak lakhelyét megismerjük.

Május 6-án, reggel 8 órakor indultunk el Zalaegerszegről. Nagyon izgatottak voltunk, hiszen első külföldi osztálykirándulásunk ezzel kezdetét vette. Az első napot „horvátországi” napnak is nevezhetnénk, mert megismerkedhettünk három csodálatos helyi várossal. Először az iskolánk névadójának, Zrínyi Miklósnak a birtokát, Csáktornyát látogattuk meg, ahol megkoszorúztuk szobrát. A következő állomásunk Varasd volt. Itt lehetőségünk nyílt megnézni a várat, a benne található várostörténeti múzeumot és szabadprogram keretében megismertük a várost is. Utunkat folytatva Lepoglávára érkeztünk, ahol megtekintettünk az egykor börtönként működő templomot és kolostort. A templom nevezetessége, hogy itt található Hunyadi Mátyás törvénytelen gyermekének, Corvin Jánosnak és fiának, a 7 évesen elhunyt Kristófnak a síremléke. Végül nem volt más hátra, irány a szlovéniai Maribor, a szálláshelyünk. Az utazás kicsit dőcögösen zajlott, mivel a szlovéniai ellenőrök nem voltak rutinosak és egy órát álltunk a határnál, de elűtöttük az időt helyi népdalok éneklésével (a halló emberek bosszúságára), amit Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő tanított nekünk. Majdnem lekéstük a vacsorát, de megérkeztünk a Mlada Lipa (Kicsi Hárs) nevű hotelbe, melyben két éjszakát töltöttünk.

Másnap Ptujaska Gora kegytemplomát látogattuk meg, ahol megcsodáltuk a Köpönyeges Mária oltárképét, melynek legékesebb része a főoltáron lévő Mária dombormű.

*Celje vára Georg Matthäus Vischer 1681-ben kiadott
Topographia Duactus Stiriae művében (Wikipedia)*

Ptujaska Gora után Rogaska Slatina felé vettük az irányt, ahol egy séta keretében nézhettük meg a város szépségeit. Délután ellátogattunk a Cillei család ősi fészkébe, Celje várához, ahol középkori kiállításokat tekinthettünk meg, többek között a fegyvergyűjteményt, a bútorokat és a festményeket. Egy kis szabadidő keretében az óváros részeit is felfedezhettük.

Az utolsó nap reggelén Mariborban tartottunk egy tartalmas városnézést. Megcsodálhattuk a Drávát, a városházát és a katedrális, Maribor eldugott zugait és a ma is termő 400 éves szőlőtőkét. Muraszombaton a kastélybeli helytörténeti múzeumot volt lehetőségünk megtekinteni, de talán a legnagyobb élményt a kastély parkjában a séta jelentette és persze a tóból kifele jövő kacsák üldözése. A határtól 5 km-re lévő Nagytótlakon az egyedülálló Árpád-kori körtemplomot csodáltuk meg. A templomot a máig viszonylag épségben fennmaradó freskók és a számunkra akkor mennyet jelentő hideg levegő tették különlegessé. Végül az utolsó állomásunk Lendva volt, ahol a Makovecz Imre által tervezett színházat járhattuk be. Kirándulásunkat egy nagy közös fagyizással zártuk, majd nem volt más lehetőség, el kellett indulni haza, hiába akartuk, hogy ne legyen vége, sajnos örökké semmi sem tarthat.

A kirándulást úgy értékeljük, a *Határtalanul!* pályázat keretében határtalanul jól éreztük magunkat szomszédjainknál, Horvátországban és Szlovéniában. Köszönjük osztályfőnökünknek, Benke Barbarának és a kísérőtanároknak, Juhász Ildikónak, Ipsics Csillának és Stárics Rolandnak a lehetőséget, hogy elutazhattunk erre a lenyűgöző kirándulásra.

Major Fanni Napsugár, Rosta Maya 7.N

Kukucs, Medve-tó! ☺

HATÁRTALANUL! – Erdélyben és itthon

A nyolcosztályos képzésben az N-esek egyik nagy lehetősége, hogy 10.-es korukban Erdélybe utazhatnak megismerni az ottani nevezetességeket és találkozni a marosvásárhelyi partneriskola diákjaival, tanáraival, azután pedig a kintiek érkeznek hozzánk. Az idén a kirándulás a Határtalanul! program keretében valósult meg. Mi május 3. és 9. között jártunk kint, az ottaniakat pedig május 18. és 23. között láttuk vendégül. Külön izgalommal vártuk, hogy milyen lesz egy másik család életébe beleszöppenni, mivel az Unirea Nemzeti Kollégium tanulóinál volt a szállásunk.

A hosszú út előtt tanáraink felkészítettek bennünket, hogy mi mindennel fogunk majd találkozni, mit fogunk látni, mire számítsunk. Nagyvárad és Marosvásárhely is kellemes meglepetést okozott, a városnézések során remek tájékoztatást kaptunk, s nemcsak információkkal gazdagodtunk, mert személyes élményeiket, tapasztalataikat is elmesélték „honismereti” vezetőink, hiszen - mint egyikük mondta – nem vagyunk számukra idegenek. Élveztük, hogy közelebb kerülhettünk Adyhoz, sok újat tudtunk meg az életéről, ami egy irodalomórán nem feltétlenül kerülne elő. Szóvátán jólesett a Medve-tó környékén sétálni, és átadni magunkat a nyugalomnak, majd Parajdon hihetetlenül sok lépcsőfokon mentünk le a sóbányába, amely egészen lenyűgöző és hatalmas volt. Farkaslakán bepilanthattunk Tamási Áron szülőházán kívül az életébe is, egy rokona mesélt róla személyes emlékei alapján is. Szejkézfürdőn megcsodálhattuk a nagy régi székely kapukat, amelyeket Orbán Balázs tiszteletére állítottak fel a sírjához vezető úton, és rá emlékezve elénekeltük a székely himnuszt. Segesváron a középkori épületek között nagy érdeklődéssel hallgattuk a Vlad Tepesről, azaz Karóbahúzó Vladról szóló történeteket, és láttuk a később Drakula grófként elhíresült havasalföldi fejedelem szülőházát is. Fehéregyházán megkoszorúztuk a csata emlékművét és Petőfi szobrát, és kíváncsian elemeztük a harc lefolyását az ottani múzeumban. Nagyszeben szép városközpontjában is sétáltunk, majd Gyulafehérváron néztük meg az érseki székesegyházat.

A fogadó családok nagyon kedvesek és figyelmesek voltak velünk, alaptalanul tartottunk az ismeretlen helyzettől. Nyitottak voltak, szívesen beszélgettek velünk. Hallottuk, mit jelent nekik ott magyarnak lenni, magyarként élni. Érdekes volt, hogy néhány tárgyat más szóval neveznek meg, bizonyos helyzetekben másként fejezik ki magukat, mint mi, de ottlétünk alatt egészen alkalmazkodtunk az ő beszédükhöz. Szép emlékekkel tértünk haza, és mindig úgy fogjuk érezni, van valami közünk ezekhez a helyekhez, amelyeket felkerestünk. Ez a kirándulás egészen biztosan felejthetetlen élmény volt mindenkinek – remélhetően a marosvásárhelyieknek is – elsősorban a személyes kapcsolatok miatt, melyek tovább erősödtek azzal, hogy azután itthon is találkoztunk. Igyekezünk mi is jó házigazdák lenni, viszonzni mindazt, amiben nekünk ott részünk volt.

Krizsán Janka Boglárka 10.N

Látogatóban egy írónál

Tamási Áron szülőházában

Ebben a tanévben osztályunk a abban a szerencsében részesült, hogy a „Határtalanul!” program keretében egyhetes erdélyi osztálykiránduláson vehetett részt. A kint töltött idő alatt rengeteg érdekességet láthattunk, megismerhettük Nagyvárad történelmét, jártunk Szovátán és Parajdon, ahol megcsodálhattuk a Só-vidék természeti értékeit, megtekinthettük a szászok emlékeit Segesváron és Nagyszebenben, rácsodálkozhattunk Marosvásárhely sokszínű értékeire, és tiszteletünket tettük Fehéregyházán a szabadságharc emlékművénel. A programok és remek látnivalók közül engem mégis egy író szülőházában tett látogatás, a Tamási Áron-emlékház megtekintése fogott meg.

Mikor a buszunk megállt a kék falú, zsidóház, faboronás, több mint 150 éves hagyományos székely parasztház előtt, egyből érződött, hogy ez nem hétköznapi hely. A rengeteg piros-fehér-zöld szalag és a koszorúk miatt, melyeket az ide látogató magyarok helyeztek a kerítésre, az ember úgy érezte, hogy most van igazán Magyarországon. Mikor beléptünk a kapun, valójában visszaléptünk az időben. Az udvaron található melléképületek eredeti állapotukban voltak meghagyva, persze a fennmaradásukhoz nélkülözhetetlen javításokkal. A házban, ahol Tamási Áron szüleivel és tíz testvérével nevelkedett, ki voltak állítva az író személyes tárgyai, fényképek, iratok, levelezések. Engem személy szerint mindig csodálattal tölt el, ha olyan tárgyakat láthatok, foghatok, amelyeket annak idején egy olyan ember használt, aki sokra vitte, akárcsak Tamási Áron. Így nagy örömkre szolgált meghintáztatni azt a bölcsőt, amelyben még csecsemőként ő aludt, vagy leülni arra a székre, amelyre ő is leült egy évszázaddal ezelőtt. A falon fényképeket láthattunk Tamási Áron rokonairól, feleségeiről. Beleolvashattunk levelezéseibe, és olyan kéziratokba, amelyeknek létezéséről valószínűleg nem is tudnánk, ha nem látogattunk volna el az író szülőházába. Ilyen volt például Tamási egyik gyerekkori fogalmazása, amelyben a színházak feladatáról és jelentőségéről elmélkedik.

Véleményem szerint egy író előtt nem úgy tudunk teljes mértékben tisztelegni, hogy elolvassuk alkotásait, idézeteit, utána nézünk életrajzának, hanem úgy hogy felkeressük szülőházát, emlékhelyeit, sírját, valamint beszélgetünk a még élő hozzátartozóival, hiszen még csak össze sem hasonlítható elolvasni egy író életrajzát azzal, hogy egy rokona meséli

Tamási Áron szülőháza

el, kiegészítve azt történetekkel és az íróhoz fűződő személyes élményeivel. Ezért is volt külön élmény Tamási Áron testvérének menyétől hallani azt, hogy az író ötödik legnagyobb gyerekként kíváncsi természete miatt baleset érte, ugyanis elsült a kezében egy pisztoly, amely leszakította az egyik ujját. Ezt követően mivel nem tudott mezőgazdasági munkát végezni, Székelyudvarhelyre került egy katolikus gimnáziumba, melynek rendje ellen folyamatosan lázadozott, nem akart tanulni. 1917-ben az iskolapadból az olasz frontra került, majd a háború befejeztével Kolozsváron elvégezte a Kereskedelmi Akadémiát. Ezek után kivándorolt Amerikába, ahonnan rövid idő után hazatért, és Kolozsváron telepedett le. Itt született meg a pályájának csúcspontját jelentő Ábel-trilógia is. Az Ábel-trilógia első része az Ábel a rengetegben, amelyben a serdülő korai Ábelnek is munkát kell vállalnia, akárcsak a valóságban, a Tamási családban a gyerekeknek. Ebben a részben Ábelnek próbákat kell kiállnia, mint egy népmesei hősnek, és megküzdeni a rosszakaróival, miközben szépen lassan felnőtté válik. A második rész az Ábel az országban címet kapta, amelyben Ábel a városi élet rejtelseit ismeri meg. A trilógiát záró részben – Ábel Amerikában – a főhős csodálattal, és elkeseredéssel ismeri meg Amerika világát, melyben az embereket eltorzítja a pénz utáni örökös rohanás. A szerző úgy jellemezte saját írásmódját, hogy székely írásmód. Ebben benne van a székely humor, furfangos eszjárás és világnézet is. Külön öröm volt mindezt, és még sok más érdekességet azon az autentikus, még a régmúltat is használó nyelvezeten hallani, amelyet kedves vezetőnk használt. Jó volt azt is látni, hogy milyen lelkiismeretesen és nagy odaadással őrzik elhunyt rokonuk emlékét.

Remélem, hogy ez még jó ideig így marad, és továbbra is méltó emlékhelyet biztosítanak Tamási Áronnak, és majd el tudom hozni ide a gyerekeimet, hogy ők is megismerjék ennek a fígyelemre méltó írónak az életét.

Bogár Bence Péter 10.N

(Készült az erdélyi kirándulás emlékére.)

Tanár: Hajduné Szabó Ágnes

Látogatás a Zöld Kampuszon

A tanév utolsó heteinek egyik keddi napján, június 2-án, osztályunk ellátogatott a Budapesti Gazdasági Főiskola zalaegerszegi Gazdálkodási Karán megvalósuló, úgynevezett Zöld Kampuszra. Ez egy mintaprojekt, melynek célja, hogy az emberek megismerjék az energiahatékonysági és megújuló energiaforrások alkalmazására vonatkozó fejlesztéseket.

Osztályunk két csoportban vett részt a vezetésen, majd körbesétáltuk a főiskola területét. A tanszéki épületekben korszerűsítették a hő- és tetőszigetelést, valamint a fűtési rendszert is. Ezt két ablak és két lámpa segítségével jobban szemügyre vehettük. Esővíz-hasznosító rendszert üzemeltetnek, emellett azt is elmondták, hogy nem pazarolnak felesleges vizet a tanulók. Komposztálók is helyt kaptak a kampuszon, így a keletkezett komposztot és humuszt a biokertjükben használják fel. Több szelektív hulladékgyűjtő-sziget is található a területen, mely megkönnyíti az újrahasznosítást. Nekünk ez az előadás több szempontból is hasznosnak bizonyult. Egyrészt, a közel egyórás bemutatót angolul, illetve németül hallgathattuk végig, amiből nagyon sokat tanultunk, mivel ez a téma a nyelvvizsgákon is sokszor szóba kerül. Másrészt, az embereknek tenniük kell azért, hogy biztos jövőt teremtsenek a következő generáció számára.

Pontosan mi vagyunk azok, akiknek fel kell nyitniuk a szemüket ez ügyben, mert a bolygónkat védeni kell. Fontos, hogy törődjünk a környezetünkkel, odafigyeljünk rá. Minden apróság számíthat, mert már az is nagy előrelépés, ha szelektíven gyűjtjük a hulladékot, vagy műanyag zacskók helyett papírt használunk.

Ez a délután kicsit ráébredtett minket arra, hogy mi is a fontos a jövőnköt illetően.

Sopronyi Anna Eszter 9.A/Ny

5 nap Szabadka, 5 nap matematika

A Nemzetközi Magyar Matematikaversenyt 1992 óta rendezik meg azzal a céllal, hogy a Kárpát-medence magyar anyanyelvű diákjai összemérhessék tudásukat. A helyszín évenként változik, minden második évben valamely határon túli magyarlakta területen szervezik meg. „*E rangos nemzetközi megmérettetést három fontos tényező mozgatja és köti össze: az anyanyelv, a matematika szeretete és tisztelete, valamint a találkozókön születő vagy megerősödő barátságok. A Nemzetközi Magyar Matematika Verseny lehetőséget ad az egységes magyar matematikai nyelv megteremtésére, a szabadidős programjának szerves részét képező kirándulások pedig alkalmat adnak a különböző országok magyarlakta tájainak, kultúrájának, történelmének és szokásainak megismerésére.*” Ez olvasható a 24. Nemzetközi Magyar Matematika Verseny honlapján. Eme rangos megmérettetésre idén Szabadkán, a magyar határtól délre fekvő városban került sor. A versenyt hosszas szellemi készülődés előzte meg. Az iskolánkat ez évben öten képviselhetjük, Szabó Tímea 12.A, Czett Antal 12.N, Nagy Botond 10.A, Németh Ciprián 9.N és jómagam a 11.A-ból.

2015. április 8. reggel 6 óra 30 perckor a diákok nagy többsége ébredszik, hogy a tavaszi szünet utáni első tanítási napon iskolába készüljön. Timi, Tóni és én azonban az igazgató úr társaságában már a zalaegerszegi buszpályaudvaron gyülekezünk, hogy elinduljunk a hosszú útra. 11 órára már Budapesten jártunk, és egy órával később a többi versenytársammal és tanáraikkal együtt indultunk tovább külön busszal a célállomás felé. Esti megérkezésünkkor, meleg vacsorával vártak a szabadkai diákszállóban, ami az elkövetkezendő napokban szállásunkul szolgált. Vacsora és kipakolás után a Vajdasági lakodalom című színdarabot tekinthettük meg a Szabadkai Népszínház magyar társulatának előadásában.

A második nap még mozgalmasabb volt. Kezdetnek ünnepélyes megnyitón vettünk részt a városháza dísztermében, ahol nem csak minden szervezőtől kedves köszöntőket hallgathattuk meg, hanem a helyi diákok remek kulturális és zenés előadásaikkal szórakoztattak, majd egy rövid művészettörténeti áttekintőben is részünk volt. Itt tudtuk meg többek között azt az érdekességet is, hogy ha bármelyik környékbeli díszes épületet kiválasztjuk, és azt mondjuk rá, hogy szecessziós stílusban épült, akkor valószínűleg igazunk lesz. Az ebéd után csoportképek készültek a versenyzőkről és tanárokról a sportpályán. A csoportképek nem lehettek teljesek, mert ekkor a magyar fővárosban még az Arany Dániel verseny döntője zajlott. Akik mindkét versenyre hivatottak voltak, csak estefelé érkezhettek meg, így Botond és Ciprián is csak ekkor csatlakozott hozzánk. Ezen a napon részt vehettünk játékos városfelfedező túrán, este pedig szakmai előadásokat hallgathattunk meg.

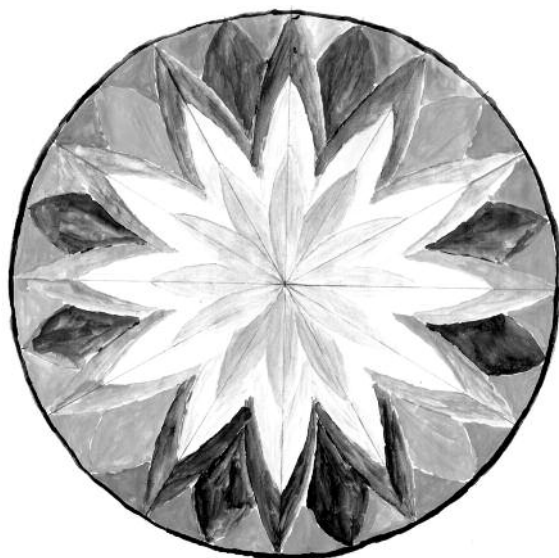
A harmadik napon került sor ottlétünk okára, ugyanis a teendőnk különféle versenyfeladatokra még különfélebb megoldások megalkotása volt. Bár Botond még csak előző este érkezett, délután már a vasútállomásra kísértük ki, hogy a nemzetközi gyorsvonatra felszállhasson, hiszen másnapra újra Budapesten kellett lennie, hogy ennyi tanulmányi verseny után a Logo-verseny döntőjén is bizonyíthasson.

Kulturális szempontból talán a negyedik nap volt a legértékesebb. A Vajdaság szívébe látogattunk külön busszal, és egy nagyon kedves magyar, ám határon túl élő ide-

genvezető hölgygel. Első úti célunk Újvidék volt, ahol megtekintettük a város központját, a nevezetes épületeket, köztük a Mária neve templomot, a Vajdasági Múzeumot, majd a Duna parkot és a Duna sétányt. Ezután átkeltünk a Dunán, ahol élőben tanulhattunk Pétervárad történelméről. Itt egy apró félreértés miatt eltévedt egy-két diák és kísérőtanár is, de szerencsére épségben rájuk találtunk. Mivel így kicsit megcsúsztunk az idővel, utolsó megállóhelyünkön, Karlócán alig 20 percet töltöttünk, amíg megtekintettük a város központját, és sokan megkóstolták a szökőkút vizét. De úgy hiszem, az ott töltött kis idővel is jó bevételt szereztünk a helyi fagyisnak és borértékesítőnek is, aki egy üveg misebor árából 100 dinárt is elengedett a kedvünkért. Persze a szüleinknek hoztuk a meglepetést.

Elérkezett az utolsó nap is. Reggeli és összepakolás után ünnepélyes eredményhirdetés várt a megnyitónak is helyet adó városháza épületében, majd pedig az utolsó ott elfogyasztott ebéd után indulhattunk is haza. Ekkor még nem sejtettük, hogy alig fél óra múlva újra látjuk majd a diákszálló épületét, ugyanis kiderült, hogy a busz ott hagyott 5 diákot. Az ő csatlakozásuk után újra elindultunk, és egészen a határig meg sem álltunk. Ott viszont több mint egy órát kellett várni az áthaladásra. Ennek köszönhetően lekéstük a Budapestről induló buszunkat, így csak később érhattunk haza. Biztosan vagyok benne, hogy nem a legkellemebb dolog úgy iskolába menni hétfőn, hogy az ember előtte héten hiányzik, nem volt ideje pótolni és éjszaka négy órája volt kipihenni magát. Az átélt élmények és szép eredmények persze feledtették velünk az ilyen csekély kellemetlenségeket, tudjuk hiszen, hogy egy verseny sem múlhat el zrínyis eredmény nélkül. Németh Ciprián és Czett Antal dicséretet kapott, Nagy Botond és Szabó Tímea pedig 2. díjat nyert. Timi emellett elnyerte a legjobb női versenyzőnek járó díjat is. Gratulálunk nekik!

Zalavári Márton 11.A

**(Tavi) rózsablak
Mészáros Sára 6.N**

ÍGY ÍRUNK MI

Sokszínű cikkek a sokszínű világról

„Olyasmi foglalkozás az írás, mint a játék, a gyermek komolyan veszi, és bár semmi lényeges nem függ attól, amit nagy gonddal végez, afelől, hogy csak játék, még csakugyan elfárad bele.” (Szabó Magda)

Házi feladat: Írj rövid fogalmazást úgy, mintha Toldi Miklós édesanyja lennél!
Tanár: Juhász Ildikó

Bujdosó lett a fiam!

Ó istenem, hogyan történhetett ekkora szörnyűség! Mindig tudtam, hogy a fiaim nem szeretik egymást teljes szívükből, de én igyekeztem enyhíteni az ellentétüket! Úgy tűnik, talán mégsem végeztem olyan jó munkát.

Mikor idősebbik fiam, György hazalátogatott Nagyfaluba, nagyon megörültem. Bizony mondom, régen járt nálunk, és egy anya szívének aligha van nagyobb öröm, mint mikor a gyermekeit láthatja. Örömtől repesve siettem elé, de ő csak hűvösen köszöntött. Igaz, bántott a dolog, de gondoltam, hogy csupán a vitézei előtt szégyelli kimutatni érzelmeit. Hívni akartam másik fiamat, Miklóst, a fiatalabbikat kettejük közül. György válasza nagyon elszomorított: „*Nem kell!*” kiáltotta. Hogy mondhatja egy testvér a másikra, hogy „*nem kell*”? Nagyon elszomorodtam.

Am bánatom hamar felváltotta az ijedség. Belépett Miklós. Bizonyára hallotta bátyja dühös kifakadását. Miklósról tudni kell, hogy bár fiatalabb, sokkal erősebb a bátyjánál. Talán ezért bántja őt György. Hiszen mi, Toldiak, mint ősi nemesi család vitéznek kéne, hogy neveljük a fiatalabb nemzedéket. György a királyi udvarban van, Lajos király – áldás a nevére! – egyik bizalmi embere. Büszke is vagyok rá. Azt a tettét viszont nem tudom megérteni, hogy Miklóst miért nem mutatja be az udvarnak, miért nevelteti parasztnak? Talán irigyli?

Kicsit megnyugodtam, mert a belépő Miklós ölelésre nyújtotta karját, de újra megállt szívverésem, mikor György nem viszonzta, sőt, arcul ütötte. Miklós megindult, hogy visszaadja. Ekkor én közéjük álltam. Hiszen Miklós ütése akár György életébe is kerülhetett volna.

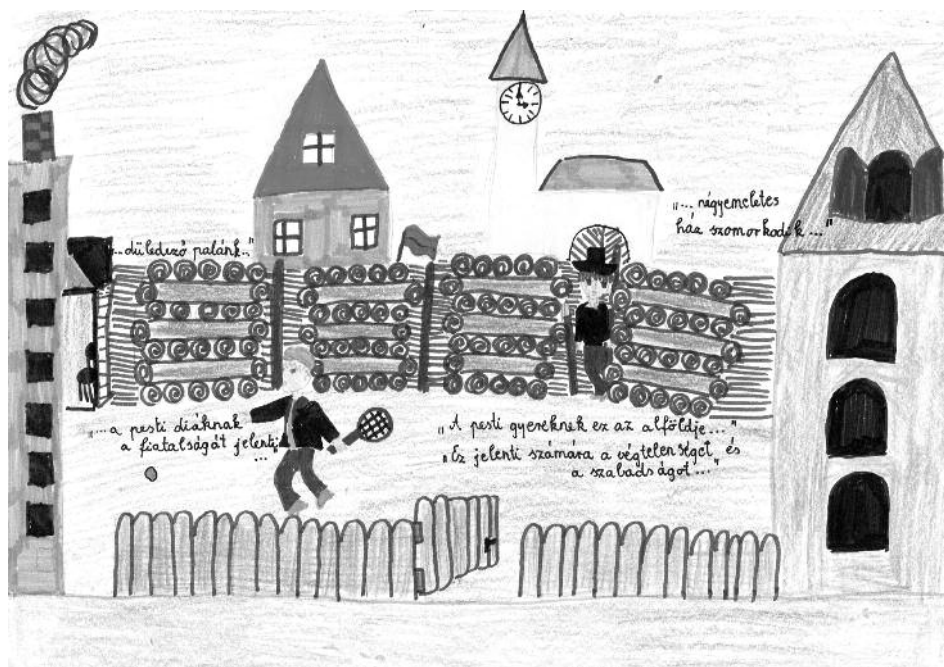
Miklós kiment az udvarra, leült a sarokban egy malomköre. De nem csak ő, én is szenvedtem, mert tudtam, hogy bár nem mutatja, nagy kínokat áll ki. Szégyen, megalázottság. György eközben a karosszékekben terpeszkedett, a vitézeinek pedig azt mondta, jaj, erre még visszagondolni is rossz, ... hogy, ...hogy, ... hogy Miklós felé dobálják a lándzsát! Én félelemtől és a meglepettségtől mozdulni sem tudtam, pedig legszívesebben a saját testemmel óvtam volna Miklóst a gyilkos fegyverektől. Ő tűrte és tűrte, de végül nagyon megdühödött. És mérgében hatalmas meggondolatlanságot követett el. Elhajította a malomkövet, egyenest a katonák közé! Egyet eltalált. *Gyilkos! Gyilkos!* Ezt az egy szót hal-

lottam. Nem tudom, valóban mondták-e, vagy csak a képzeletem játszott velem, de az idegeim felmondták a szolgálatot. Már csak annyira emlékszem, hogy Miklós az erdő irányába, a láp felé rohan, György pedig utána küldi a katonáit. Ó Istenem! Hogy gyűlöleti így egymást két testvér?

Mikor magamhoz tértem, utána küldtem Bencét, az egyik megbízható, öreg cselédünket, kutassa fel Miklóst, vigyen neki enni, hívja haza! Hiszen őt a faluban mindenki szereti, senki be nem árulja. Ám Bence, mikor néhány nap múlva hazaért, nem hozta magával. Már a legrosszabbra gondoltam, de ő megnyugtató. Miklós él, de elhatározta, hogy búcsút mond az itteni életnek, felmegy Budára, vitéznek. Nemsokára indul.

Végigsírtam az éjszakát. Ha lefeküdtem is, csak vergődtem, forgolódtam az ágyban. Nagyon félttem. Gyakran gyötörtek rémképek is. Aztán egyik este csak benyitott valaki a szobámba. Azt hittem, tolvaj, pedig csak Miklós volt! Könnyes búcsúnkat azonban György katonái szakították félbe. Miklósnak indulni kellett. Elment. És többre alig emlékszem.

Schneider Anna 6.N

Grafika: Antal Katalin 5.N

Olvastam egy romantikus verses regényt

A 19. század korstílusa, legmeghatározóbb mozgalma a romantika volt. Bár legelőször az irodalomban fejlődött ki az irányzat, később csaknem minden művészeti ágat meghódított. Elnevezése a román, azaz regény szóból származik, noha a 18. századi Angliában festői tájat, regényes történetet jelölt. Az új stílus forrása, társadalmi alapja az emberek csalódottsága volt a polgári társadalomban. A felvilágosult eszmék mögött a szabadságért, a tökéletes társadalom létrehozásáért harcoltak, amik azonban nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. A bizakodó, reményteljes nép kiábrándultsága a valóságtól való elfordulást, menekülést eredményezte. Egy művésznak pedig mi más nyújthatna menedéket, mint a képzelete? A fantázia mesés világában igazi szabadságot kapott az alkotó. A felértékelődött múlt, a mítoszok és a népköltészet új lehetőségeket jelentettek. A romantika a túlradó érzelmekről, belső tartalmak feltárásáról szól. Ennek köszönhetően vallomások jellegű, főleg lírai alkotások születtek. Nemcsak a lélek történései, hanem az egyén, az én is felértékelődött. Az individualizmus és a szubjektivizmus együttes jelenléte miatt az író, költő érzelmvilágába is betekintést nyerhetünk. A romantikus irodalmi hőst gyakran ruházza fel saját jellemvonásaival, saját maga átélt érzelmekkel a művész. Ez Puskin Anyegin című verses regénye esetén is így történhetett, mivel rejtett önéletrajzi vonásokat vélhetünk felfedezni a mű olvasása közben.

Alekszandr Szergejevics Puskin az orosz irodalom egyik legkiemelkedőbb, meghatározó jelentőségű költője, írója. Őt tekinthetjük az első világirodalmi rangú orosz költőnek, aki mindhárom műnemben maradandó alkotásokat hozott létre. Nemesi származása révén magas szintű oktatásban volt része, már liceumi növendékként megmutatkozott tehetsége. Mivel azonban felmerült, hogy egy cárellenes mozgalom támogatója, kitiltották az egyetemről, sőt lázító hangú költeményei miatt száműzték. A száműzetés ideje alatt bejárta a Krím-félsziget és a Kaukázust. Élményei a Kaukázusi fogoly és a Bahcsiszeráji szökőkút című műveiben is megjelennek. Ugyancsak ekkor kezdett munkálkodni a főművének tekinthető verses regényen, a Jevgenyij Anyegin című poémán. Több mint hét éven keresztül dolgozott a nyolc fejezetes alkotáson, amelyen erősen érezhető Byron hatása. Az orosz élet enciklopédiájának is nevezték a művet, hiszen részletes, igényes beszámolót kapunk a korabeli orosz valóságról. Megismerjük a nagyvárosi és vidéki életet, az öltözködési és étkezési szokásokat, a mindennapokat és ünnepeket. Kitér az orosz színházi életre és irodalmi vitákra, szót ejt az orosz oktatás és nevelés helyzetéről is.

Ezzel elsőként Anyeginnél találkozhatunk, aki habár főnemesi család sarja, mégis felszínes nevelést, felületes tudást kapott. Ennek ellenére megtestesíti a korabeli tökéletes ifjút: jól öltözött, gazdag, kellemes társaság és kitűnő táncos. Ezek mellett megnyerő személyiségével hódítja meg sorban a női szíveket. Azonban a könnyelműség, semmirekellőség meghozza eredményét: Anyegin megcsömörlött az értelmetlen élettől. Ebből a léha életvitelből jelentett kiutat beteg nagybátyja meglátogatása vidéken. Rokona halála után egyedüli örökösként ő veszi kezébe a gazdálkodást. Sajnos hamar beleun a természetbe, a hiábavaló küzdelembe. Visszasüllyed az életuntság és világfájdalom állapotába. Ezután

ismerkedik meg a környék ifjú költőjével, Lenszkijjel, akivel bár egyáltalán nem hasonlítanak egymásra, mégis jó barátok lesznek. Lelesültsége, tisztasága, rajongása révén rokonszenvesse válik Anyegin számára, mert romlatlan, fiatal énjét látja benne.

Ugyancsak a költő által ismerkedik meg a Larin-család bájos leányaival, Olgával és Tatjánával. Olga nagyon nyílt, vidám, kedves lány, aki hamar Lenszkij imádjottjává válik, bár Anyegin szerint egy költőt inkább Tatjana személyisége vonzana jobban. Tatjana talányos, nehezen megfejtendő karakter. Nem olvad bele a korabeli jól nevelt lányok körébe, vadóc, félénk személyiségével kilóg a sorból. A szerelmes történetek, szentimentális regények hatására az életről is kivételes elképzeléseket alkot. Amikor Anyegint meglátja, azt találgatja, vajon a könyvekből ismert férfitípusokból melyikre hasonlít. A tapasztalatlan leány kiszolgáltatott helyzetbe hozza magát, amikor egy levélben nyíltan megvallja érzéseit Anyeginnek. Ezzel felülemelkedik a társadalmi szokásokon, hiszen a korabeli orosz társadalomban illetlenség volt egy nőnek kezdeményezni és feltárnia szívét egy férfi előtt. Az ifjú tapasztalatai alapján, mindkettőjük érdekében elutasítja a lány szerelmét. Mivel látja Tatjana érzékenységét, ártatlanságát, finoman és diszkréten utasítja vissza közeledését.

Lenszkij és Anyegin barátsága sajnos elmérgesedik egy lényegtelen félreértés miatt, amin Anyegin úgy áll bosszút, hogy figyelmével és bókjaival barátja menyasszonyát, Olgát tünteti ki. Ez olyan mély sebet ejt Lenszkij lelkén, hogy párbajra hívja ki Anyegint, és végül ő esik áldozatul. Anyegin nem tud szembenézni azzal, hogy barátja gyilkosává vált, és menekül a szóbeszéd, de elsősorban lelkiismerete elől. Ezzel szemben Olga könnyen túljut szerelme elvesztésén, és egy katonatiszt felesége lesz. Tatjana egyedül marad bánatával, gyászával nemcsak a költő halála, hanem Anyegin szenvedése miatt is. Az ifjú kastélyában könyveiben keres vigaszt, miközben megismeri az igazi Anyegint. És bár szerelme nem apad, mégis eleget tesz anyja kérésének, és férjhez megy. Ezáltal válik az előkelők társaságának tagjává, ahol érett, komoly viselkedésével és tartózkodó modorával elismerést váltott ki. Hosszú évek múltán találkozik újra Anyeginnel. A szerepeitől megszabadult, önmagára talált Anyegin és a gazdag házasság fogságában vergődő, titokban könnyező Tatjana. Asszonyként a méltóság lesz fő tulajdonsága, és bár szereti Anyegint, elutasítja közeledését. Fölénye a férfival szemben a világ elfogadásából fakad: az élet nem mese, nem romantikus regény. Szemvedésüket az okozza, hogy tudják, boldogok lehetnek volna, de a világ, a sors megakadályozta, és késő lett.

Anyegin és Tatjana történetében Puskin közvetlen hangvétele mellett a könyv zeneisége, egyedi hangulata fogott meg. Bár a mű már csaknem 200 éve született, a mai világ lobbanékony, fékezhetetlen érzelmei is megjelennek benne.

Vass Dorina 10.B

Meriré álma

Egy nap a tízéves Meriré vidáman szökdécselve hazafelé tartott az iskolából hóna alatt írópalettájával és festékes zacskójával. Útja egy darabon a Nílus mellett haladt, amely azon a szakaszon lelassult, szinte tóvá duzzadt, helyet adva számos növénynek és állatnak egyaránt. Meriré, akinek neve is azt jelentette „Ré kedveltje”, vidám gyerek volt, és szeretett elidőzni itt egy darabig, mert mindig talált valami érdekeset. Hol nagyobb köveket dobott a folyóba, és lenyűgözve figyelte, amint egyre nagyobb karikák gyűrűztek a vízen, míg ismét sima nem lett a víztükör. Hol könnyű, lapos kavicsokat keresett „kacsázáshoz”, amiben olyan nagy gyakorlatra tett már szert, hogy hármat-négyet is bucskázta az általa eldobott kavicsok, mire elmerültek. De szívesen figyelte a nádas partján lépdelő gólyákat, gémekeket, a vízben úszkáló, kicsinyeiket terelgető ludakat, vagy éppen az iszapban dagonyázó vízilovakat.

Most is ezt tette. Letelepedett a vízparton álló öreg fügefa alá, amely széles lombjával enyhét adó árnyékot, levelei alatt pedig édes finomságokat kínált a rekkenő hőségben. Egy létra is volt a fa törzséhez támasztva, de Meriré az alsó ágakról is meg tudta tölteni zsebeit a remek csemegével. Tisztes távolból szemlélte Széth állatait, mert jól tudta, hogy vérengző fenevadakká is válhatnak a látszólag lomha és békés vízilovak, ha elvágják a vízhez visszavezető útjukat, vagy veszélyeztetve érzik kicsinyeiket. Jókat kuncogott egy fiatal borjún, amelyik ordítva, toporzékolva próbált megszabadulni az élősködőket pusztító, de közben a fülét és a hátát csipkedő madaraktól.

Egy kis idő múlva a kellemes árnyék és a gyomrát egyre jobban terhelő füge megtette hatását, elnehezdedtek a fa alatt heverésző Meriré pillái és mély álomba merült. Arról álmodott, amiről az iskolában tanultak, de képzeletében furcsán összekeveredtek az olvasottak a valóság elemeivel. A Halottak könyvéből másoltak egy részletet, amely az alvilágról szólt, és már az iskolában is nagyon megmozgatta Meriré fantáziáját. Az olvasott szöveg a túlvilágot hegyekkel övezett tájként mutatta be, melynek felszínét mezők, barlangok, dombok tarkították. Keleti határánál kezdődött Hórusz birodalma a Sás-tó partján, ezen túl már ellenfelének, Széthnek a tartománya volt. Mindez a Nílus parti tájként elevenedett meg Meriré képzeletében, ahol Széth területét a vízilovak őrizték. A Sás-tó partján paradicsomi táj tárult Meriré szeme elé, ahol hófehér ünneplő ruhába öltözött lelkek szántották és aratták a csatornákkal szabdalt, gazdag termőföldeket. Az árpa ötrőfös volt, a szára három rőf. A búza hétrőfös, a kalásza három rőf, a szára négy rőf. Ligeteket alkotva dúsan termő gyümölcsfák zöldelltek, éppen olyanok, mint az a fügefa, ami alatt Meriré elaludt. Mindezt „Ré kedveltje” saját szemével, de felülről, szárnyakon suhanva láthatta, hiszen miután elaludt Ba lelke elhagyta testét, és fekete madárként a magasba emelkedett, hogy szabadon szárnyalhasson álmában is.

Lehet, hogy túl sok fűgét evett, mert egyszer csak lelke megpillantotta az öreg fügefa lombkoronájában jóízűen lakmározó víziló borjút, akivel még ébren a parton találkozott. Leszállt a fának támasztott létrára és beszédbe elegyedtek:

– Hogy kerültél a fa tetejére, barátom?

– Nagyon egyszerűen. A tó vize minden reggel megemelkedik annyira, hogy eléri a fa alsó ágait, aztán visszahúzódik. Ha reggelente megéhezem, csak megtelepszem a faágak között, teletömöm a bendőmet, majd alszom egy jót, mert itt a nyűevő madaraktól is nyugtom van. Megvárom, amíg a víz újra eléri a lombokat, és úszva távozom.

- Itt mindenkinek ilyen könnyű élete van?
- Igen, a földek és a vizek termékenyek, élelemben gazdagok, nincsenek járványok, éhínség. Nincsenek háborúk, itt örökös béke honol.
- Ki uralkodik itt?
- Az örökké jószágos és fiatal Ozirisz, a szeretet és csend ura.
- És kik azok a szerencsések, akik népéhez tartoznak?
- A holtak örökkévaló birodalmában jársz barátom, ahova nem könnyű bejutni.
- De mégis hogyan lehet, kérlek, áruld el!

Közben azonban a tó vize emelkedni kezdett, eldöntötte a fának támasztott létrát, Meriré Bá lelke távozni kényszerült. Nem hallhatta már, amit a víziló mondott. Visszarepült Meriréhez, aki felébredt, mert fázni kezdett, de jól emlékezett még különös álmára. Hazasietve papiruszra rajzolta és elmesélte szüleinek is.

**Henics Blanka Regina, Kiss Kira, Peresztegi Míra Zsófia,
Somogyi Laura és Vissi Nóra Zsófia 8.N**

Az „Ozirisz földjén” versenyen előadott jelenet

Írnok:
Török
Dorka
5.N

Örökségünk '48

Zalaegerszeg mezőváros rendkívüli közgyűlése 1848. március 21-én

Az Örökségünk '48-as verseny 2 percese

Előadták: **Nagy Máté, Schrancz Natália Éva és Sziva Dániel 12.A**

NARRÁTOR: A következő 2 percben Zalaegerszeg mezőváros 1848. március 21-i rendkívüli közgyűlésén történekről mutatunk be rövid ízelítőt. Pathy János városbíró beszél.

PATHY JÁNOS: Tisztelt Közgyűlés! Köszöntöm a gyűlésen megjelenteket, külön köszöntöm vendégeinket: Zalabéri Horváth János kamarás urat és Csillag Lajos megyei alispán urat. Az elmúlt napokban érkezett meg a hír a Pesten történekről. Felkérem Zalabéri Horváth Jánost, Csány László barátját, ismertesse Csány levelét!

ZALABÉRI HORVÁTH JÁNOS: Tisztelt Közgyűlés! Csány azt írta, hogy Európa több országában forradalom tört ki, de Pesten „minden vérontás nélkül, a legbékésebb úton történt az átalakulás. „Egyben kéri, hogy a „tisztviselők jelenjenek meg a nép között és békés modorban vezethetik a folyamatot.”

PATHY JÁNOS: Kíván ehhez valaki szólni? Parancsoljon alispán úr!

CSILLAG LAJOS: Egyetértek. Mi lesz, ha a nép másként értelmezi az eseményeket? Félhetünk a birtok-foglalásoktól. Meg kell tartanunk a nemesi vezetést az átalakulás során. De ehhez nem elég a mostani eszközünk. Hogy áll a város anyagilag Koppány Ferenc főadószedő úr?

KOPPÁNY FERENC: Alispán Úr, Tisztelt Közgyűlés! A város pénztára csaknem üres, de újabb adót nem vethetünk ki.

Úgy van, úgy van! *(közösen mindenki)*

CSILLAG LAJOS: Hallották uraim mi történt az elmúlt két napban Kanizsán? A nép leszedte a Habsburg fekete-sárga lobogót a sóház tetejéről és a helyébe nemzeti színű zászlót tűztek. Elfogadták saját 12 pontjukat, melyet 600 polgár alá is írt. Úgy határoztak, hogy ezt elküldik az országgyűlésbe és a mezővárosokba is. Ha megkapjuk, visszatérünk rá!

ZALABÉRI HORVÁTH JÁNOS: Csány azt is írta, hogy „Pesten már polgári katonaság örökösdi a közrend felett.” Javaslom, „állítsuk fel mi is a közcsend fenntartására a polgári őr-sereget!”

CSILLAG LÁSZLÓ (Csillag Lajos fia): Úgy van! Én Csillag László „ezennel kijelentem, hogy a nemzeti őrsergehez, mint közember, ezennel magamat beírom.”

PATHY JÁNOS: Köszönöm e nemes felajánlást, javaslom, hogy a polgári őrserge tagjait „nemzeti jellel” különböztessük meg, s bízzuk meg Sipos Boldizsár gombkötő mestert a jelvény elkészítésével! Egyben indítványozom, legyen Zalaegerszeg tiszteletbeli polgára a nemzetőrség alakítását indítványozó Zalabéri Horváth János kamarás úr!

Úgy van! Megszavazzuk! *(közösen mindenki)*

NARRÁTOR: Estére már 30 fő állt be a nemzetőrök sorába, pár nap alatt 400-an lettek. Ez lett a későbbi 7. honvédzászlóalj magja, amely végigharcolta a szabadságharc őszi-téli csatáit 1849. februárig.

Matematika OKTV döntő

a 3. feladat és megoldása

Feladat

Legyenek $x_1, x_2, \dots, x_{2015}$ valós számok. Ugyanezen számok valamely $y_1, y_2, \dots, y_{2015}$ permutációjára teljesül, hogy

$$3y_1 - x_1 = 2x_2, \quad 3y_2 - x_2 = 2x_3, \quad \dots, \quad 3y_{2015} - x_{2015} = 2x_1$$

Bizonyítsuk be, hogy ez csak úgy lehet, ha minden x_i ugyanakkora!

1. megoldás

Képzelnék el egy szabályos 2015-szöveget! Számozzuk meg a csúcsait és helyezzük el ott az x_i számokat! A csúcsokat összekötő megfelelő élekre (amik a sokszög oldalai) pedig az y_i számokat helyezzük el úgy, hogy y_i az x_i és x_{i+1} közé kerüljön! Rendezzük át az egyenleteket $3y_i = x_i + 2x_{i+1}$ alakúra! Ekkor az éleken álló számok kiszámíthatók a végpontjaikon álló számokból a feltételek alapján.

A bizonyításhoz alkalmazzunk indukciós módszert! Legyen x_k a legkisebb x érték (vagy az egyik legkisebb). Ekkor lesz egy olyan y_l , ami éppen x_k -val lesz egyenlő. Így: $3x_k = 3y_l = x_l + 2x_{l+1} \geq 3x_k$ (hiszen x_k minimális)

Ez csak úgy lehet, ha $x_l = x_{l+1} = x_k$ (k lehet éppen l , vagy $l+1$ is, de teljesen különböző is). Azaz ha egy élen minimális szám áll, akkor a hozzátartozó csúcsokon lévő számok is minimálisak.

Tegyük fel, hogy *van* K darab x érték, ami minimális! Ekkor a permutálás miatt K darab él, amin minimális y -szám áll. De a fentiek szerint ezek végpontjainál is minimális szám áll. Minden élnek két végpontja van. Az említett élek végpontjai által lefedett csúcsok száma akkor lesz minimális, ha egy csúcs több élhez is tartozik (de legfeljebb kettőhöz tartozhat!), azaz az élek egymáshoz vannak fűzve, tehát ha a K él éppen szomszédos. Ekkor összesen $K+1$ csúcsot fednének le, ha $K < 2015$, azaz a lánc nem záródott, illetve csak K csúcsot fednek le, ha $K = 2015$, és a lánc bezáródott. A láncbeli számok mindegyike egymással egyenlő és minimális az x -ek között.

Tehát ha *van* K darab minimális csúcs, van ugyanennyi minimális él, de emiatt legalább $K+1$ minimális csúcsnak kell lennie, feltéve, hogy $K < 2015$.

Kezdetben legalább egy minimális x_i szám létezik, mert a számhalmaz véges és nem üres, tehát $K=1$ -ről indulhatunk. A fenti indukciós gondolatmenet folytatható egészen addig, míg $K < 2015$ fennáll, utoljára $K=2014$ -re alkalmazható, s ekkor azt adja, hogy van $K=2015$ darab minimális szám az x -ek között. Ez éppen azt jelenti, hogy minden szám egyenlő. Az állítást tehát beláttuk.

Szabó Tímea 12.A

a matematika OKTV

II. kategóriájának 2. helyezetteje

2. megoldás

A feladatban megadott feltételeket rendezzük át $3y_i = x_i + 2x_{i+1}$ alakra! Emeljük ezen egyenletek mindkét oldalát négyzetre, majd adjuk össze mindegyiknél a bal és jobb oldalakat:

$$9 \sum_{i=1}^{2015} y_i^2 = 5 \sum_{i=1}^{2015} x_i^2 + 4 \sum_{i=1}^{2015} x_i x_{i+1}$$

Mivel:

$$\sum_{i=1}^{2015} y_i^2 = \sum_{i=1}^{2015} x_i^2$$

ezért rendezve:

$$4 \sum_{i=1}^{2015} x_i^2 = 4 \sum_{i=1}^{2015} x_i x_{i+1}$$

Ezt kettővel osztva, majd egy oldalra rendezve:

$$2 \sum_{i=1}^{2015} x_i^2 - 2 \sum_{i=1}^{2015} x_i x_{i+1} = (x_1 - x_2)^2 + (x_2 - x_3)^2 + \dots + (x_{2015} - x_1)^2 = 0$$

Ez csak úgy teljesülhet, ha ciklikusan minden x -beli elem egyenlő a két szomszédjával, tehát az összes szám is egyenlő.

A feladat szövegének és 2. megoldásának forrása:

A 2014/2015. tanévi OKTV matematika II. kategória harmadik, döntő fordulójának javítási-értékelési útmutatója (www.oktatas.hu)

3,141592653589793238462643383279502884197169399375105820974944592307816406286208998628034825342117067982148086513282306647093844609550582231725359408128481117450284102701938521

Március 14. ☺

A madarak és fák napja, a nemzeti összetartozás napja, Bálint- (Valentin-) nap – rengeteg kiemelt dátum található a naptárban. Magyarországon még nem közismert, de március 14-et 1988 óta a π napjának nevezik. Ugye kitalárod, hogy miért? ☺

A π végtelen, nemszakaszos tizedestört, úgynevezett irracionális szám. Egymást követő tizedesjegyeinek meghatározására számos matematikai módszert kidolgoztak. De a π fontos szerepet játszik a természeti folyamatokban. Ezért nem véletlen, hogy értékét kísérletekkel is meg lehet határozni. Gyűjts fizikai képleteket, amelyekben szerepel a π !

Az egyik legrégebbi kísérletet Buffon tűinek nevezik, mert egy francia természettudós, Georges-Louis Leclerc, Buffon grófja találta ki 1733-ban.

Rajzolj krétával a padlóra egymással párhuzamos, egymástól ugyanakkora távolságra lévő, egyenes szakaszokat! Dobj fel egyforma hosszúságú, de a szakaszok távolságánál rövidebb pálcikákat (Leclerc eredetileg tűket használt), majd számold össze, hány pálcika metszi valamelyik szakaszt! Ne használj túl sok pálcikát (mondjuk 10-et), hogy ne zavarják egymást! Inkább végezd el többször egymás után a kísérletet!

Oszd el a pálcikák számát a szakaszokat metsző pálcikák számával, majd a hányadost szorozd meg 2-vel és a pálcikák hosszának a szakaszok közötti távolsághoz viszonyított arányával! Így megkapod a π közelítő értékét. A bizonyítástól eltekintünk, mert magasabb matematikai ismereteket igényel. ☺

A www.piday.org webhelyen a π -nappal kapcsolatos további tudnivalókat, híreket, érdekességeket találsz. Keresd meg a π -napot a Wikipédia címszavai között is!

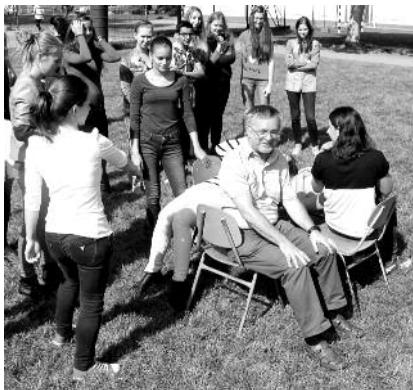
2015. március 14. különleges helyet foglalt el a π -napok sorában. Az Amerikában szokásos írásmóddal ugyanis megadja a π négy tizedesjegyét: 3/14/15. Ilyen módon jövőre pedig a négy tizedesre kerekített értékét kapjuk meg: 3/14/16 ($\pi = 3,141592\dots$)

Ünnepeljük majd együtt! (JT)

„Élő” fizika

avagy hogyan lehet elhúzni egy fizikaórát? ☺

1. Kérjétek meg tanárokat (tanárnőket), hogy vegyen részt egy érdekes kísérletben!
2. Helyeztetek el négy széket négyzet alakban, majd üljétek a székekre!

3. Dőljétek rá egymás combjára!

4. Osztálytársaitok húzzák ki, és tegyék félre a székeket!

5. Miután kicsodálkoztátok magatokat, óvatosan huppanjatok le a földre, majd tápázkodjatok fel!

Végrehajtotta a 11.B bátor, kísérletező kedvű, a fizika iránt kivételes érdeklődést mutató csapata: Baldauf Sarolt,
Horváth Petra,
Méhes Vivien.

A székeket kihúzta: Peresztégi Dóra és Szlávecz Réka 11.B
Fotók: **Kulcsár Evelin 11.B**

ÉN és a fizika ☺

Tizenegyedik osztály, a tanév vége felé. Az utolsó fizikaórák. A tananyag lezárása után, mintegy megkoronázva eddigi tanulmányainkat, a Világegyetem keletkezésének és jövőjének kérdéskörébe merülünk el. Őszintén megmondván, kicsit sajnáltam, hogy a korábbi évek során olyan kevés figyelmet szenteltem a fizikának. Hiányos ismereteim miatt az egészből nagyjából annyit tudtam elraktározni, hogy ősrobbanás, meg azt, hogy minden csillagporból van, valami húrelméletről is volt szó – de ennek a felfogásához, értelmezéséhez már messze nem elég az eddig elsajátított fizikatudásom –, továbbá, hogy mindennek a végén nem lesz más, csak egy óriási fekete lyuk az egykori Világegyetem helyén.

Közben azonban végig egy dologon érint, nem értem az egészet, ezért Félreértés ne essék, érdekes volt, hogy egy diák is megérthesse, a kedve attól, hogy megpróbálom, hanem a hatalmas mind időben. A Világegyetemporszemek vagyunk, pillanatszembe meggy mindazzal, ami szerint eddig éltem. körülvevő, énközpontú társas-

Hiszen mindennek a mérközpontban, minden más csak sítsd meg az álmaid, „csináld meg tére is te vagy a Világegyetem közepe, ebben nevelkedtem, nap mint nap ezt erősítő hatások érnek.

Igen, láttam az Andromeda-ködöt, igen, hallottam már fekete lyukakról, sötét anyagról és még sok minden másról. De ezt soha nem fogom megérteni, még csak felfogni sem. Gondoljunk csak bele! Ha ráébrednek, hogy nem én vagyok a mindenség közepe, akkor hogyan tovább?

Nem akarom még azt sem elképzelni, hogy a földi időhöz mérten milyen jelentéktelenül rövid az életem, és akármit teszek, akárhogy küszködöm, végül úgysem lesz semmi jelentősége a Föld életében. Hát még a Világegyetem szintjén. Hiszen ehhez képest még a Föld is csak egy kis porszem. Bolygónk egyszer majd „meghal”, semmi nyoma nem marad egykori voltának. És nekem sem. A Világegyetemhez viszonyítva nem lesz érzékelhető semmi, amit tettem, ott nem fog semmi sem változni.

Nem akarom ezt elfogadni, mert így elveszne a motivációm, elvesznének a céljaim, minden, amit eddig felépítettem, amiben eddig hittem. Inkább csak becsukom a szemem, kizárom azt, ami nem illik abba, amit eddig sulykoltak belém. Nehogy összetörjön mindaz, ami eddig voltam. Ilyen magaslatokban nem tudok gondolkodni, és nem is igazán akarok. Végül mégis csak jobb úgy lefeküdni minden nap, hogy tudom, ÉN fontos vagyok, és igenis van értelme ennek az egész élet-dolognak.

járt az eszem: engem ez úgysem inkább nem foglalkozom vele. és csak annyira tudományos, vagy legalább ne menjen el bálkozzon vele. Nem ez a számok, mind térben, tem életében mi csak apró natnyi léttel? Ez a gondomat eddig elfogadtam, Szembemegy a bennünket dalommal.

céje az „én”. „ÉN” állok a énutánam következik. Valómagad”, építsd fel a jövőd, végcsak te számítasz! Ebben a szellem-

Szlávecz Réka 11.B
Fotó: Kulcsár Evelin 11.B

Konjunkciók – együttállások

Látványos csillagászati felvételek készítéséhez nincs szükség nagy távcsövekre, különleges felszerelésre. Elegendő egy közönséges fényképezőgép, némi kitarítás, meg persze az égi jelenségek figyelemmel kísérése. Gyakran bekövetkező esemény például, amikor két égitest egymás közelében helyezkedik el az égbolton. Ezt a csillagászatban konjunkciónak, azaz együttállásnak nevezik.

Idén, június második felében a Vénusz és a Jupiter (meg néha a Hold) került együttállásba. Napról-napra történő megfigyelésük, fotózásuk feltárta a bolygók mozgását. A jobbra lévő képen a június 12-i felvételre (ez képezi a háttérre) másoltam napról-napra az égi háttérhez viszonyított helyzetüket.

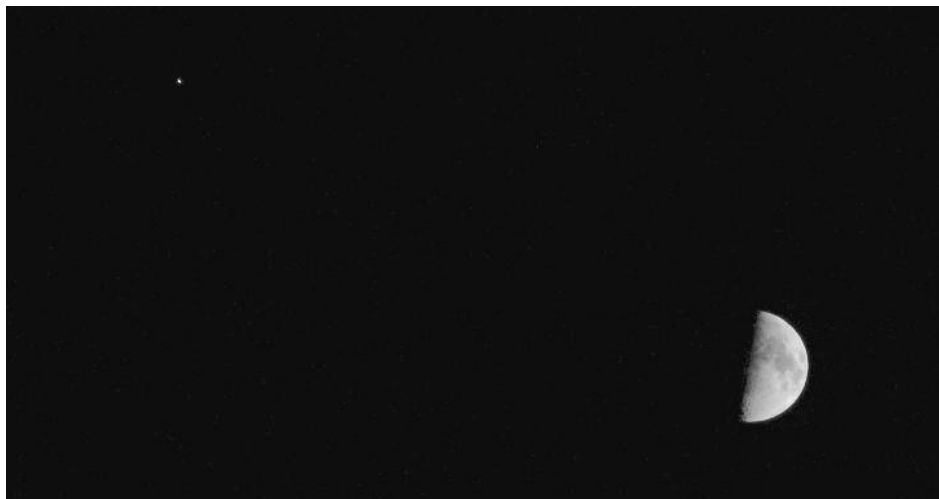
A fotók este 21:30 és 22:00 között készültek (a nyári időszámítás szerint). Az égbolt fényessége a beillesztett képeken az eltérő időpontok miatt nem egyforma (az idő haladtával egyre korábban kellett fényképeznem). A Vénusz pozícióihoz bejelöltem a napot június 10-től július 6-ig.

Sajnos a legnagyobb közelség idején, június 30-án borult volt az ég Zalaegerszegen. Pedig egymástól alig fél fokra helyezkedett a két bolygó az égbolton. Valójában viszont 830 millió km távolság volt közöttük.

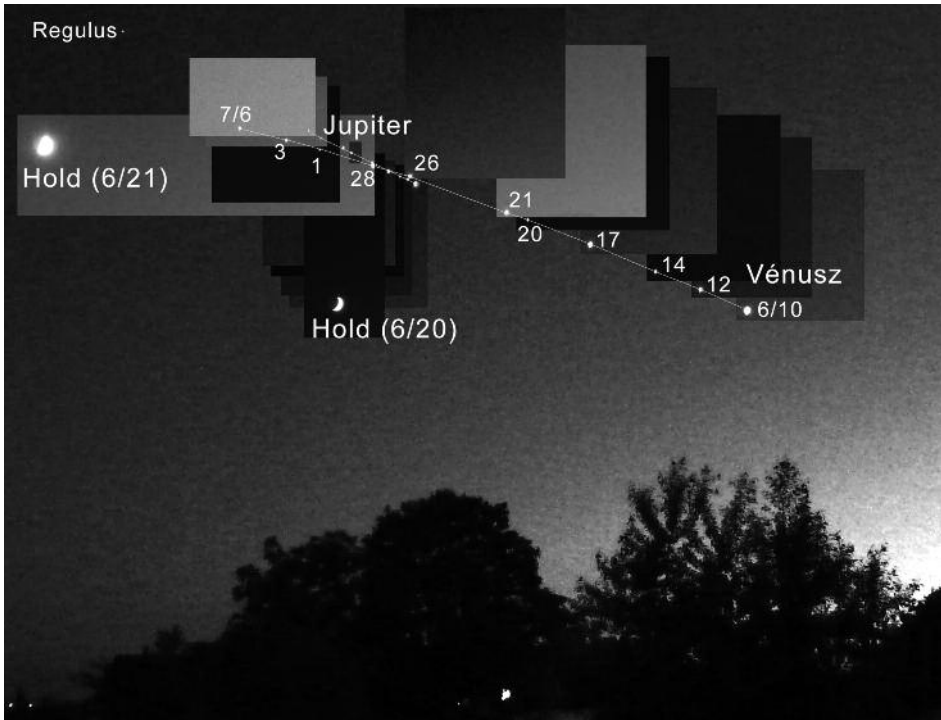
Az alábbi felvétel egy kicsit régebben, tavaly nyáron készült, amikor a Marsot a Hold közelében láthattuk. A zoomolt képen kirajzolódnak égi kísérőnk felszíni alakzatai, a sötét „tengerek” (pontosabban megszilárdult láva borította, hatalmas síkságok), és feltűnik néhány kráter is. A Mars persze jóval távolabb volt tőlünk, mint a Hold.

A felvételeket egy Panasonic DMC-FZ 38-as fényképezőgéppel készítettem. A Vénusz–Jupiter konjunkció esetén 0,5–1,0 másodperces expozíciót alkalmaztam.

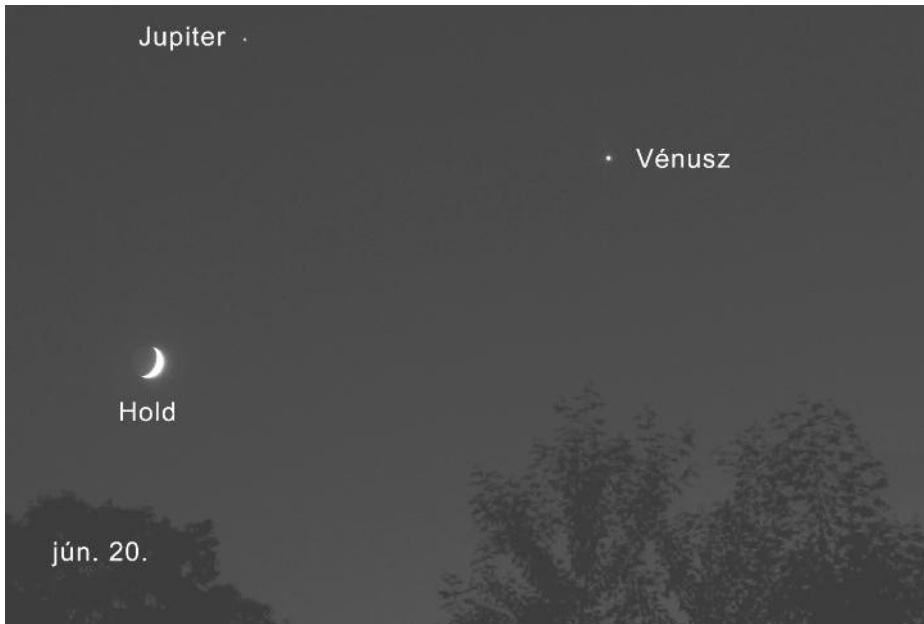
Jákli Aida Karolina 12.N

A Mars és a Hold konjunkciója 2014. június 5-én (exp.: 1/3 s)

Vénusz–Jupiter (–Hold) együttállás 2015 június–júliusban

A nemzeti összetartozás napja

Az alábbi két írás etikaórán, illetve etikaórára készült. Az első egy órai munka arról, ki mit gondol a nemzethez tartozásról, a nemzeti összetartozásról vagy ennek az emléknapijáról. A második munka otthon készült előzetes egyéni „kutatás” vagy élmény alapján arról, hogy kinek milyen tapasztalatai voltak, vannak külföldön magyarként.

Az emberiségen belül az emberek legnagyobb csoportosulása a nemzet. Alapvetően meghatároz bennünket nemzeti hovatartozásunk, bár a globalizálódó világban egyre jobban elveszti összetartó erejét.

Mindenféle nacionalista gondolat nélkül: magyarnak lenni jó. De ugyanígy jó lenni szlováknak, szlovénnek, osztráknak, horvátnak, szerbnek, romának, ukránnak, trianoni béke ide vagy oda. Mindenkinek meg kell találnia a pozitívumot a saját nemzetében, és ezt büszkén kell képviselnie. De ez nem azt jelenti, hogy nemzeti öntudatunkat rá kell erőltetni más nemzetiségűekre is. Senki sem tudhatja, milyen lenne más nemzethez tartozni, ezt nem tudjuk kipróbálni.

A csoportokhoz hasonlóan a nemzetek is hatnak egymásra, kommunikáció e téren is zajlik. Egy másik nép tagja hat az egyikére, és ez továbbítja ennek a másik népnek az értékeit a saját csoportja irányába. Természetesen egy ember alapján nem lehet megítélni egy népet, ezért sok behatás, sokféle tájékozódás szükséges egymás megismeréséhez.

Én örülök, hogy magyar lehetek, és nemcsak az itt élő, hanem a határon túli magyarakra is büszke vagyok. Az itt járó külföldiek rengeteg jó élménnyel, tapasztalattal távozhatnak tőlünk, kedvező ismeretekkel rólunk.

Az összetartozás minden közösség alapja, ezért a népeknél is fontos. Nem szabad, hogy a politika elválasszon minket, és azt sem szabad, hogy az igazságtalan döntés miatt más népeket hibáztassunk.

G. I. 23 éve él Kanadában. Már többször hazalátogatott hosszabb időre, mert tanárként a nyári szünet ezt lehetővé teszi. Itt tartózkodása idején sokat beszélgettünk arról, milyen magyarként külföldön élni.

Az, hogy hogyan éled ezt meg, attól függ, hogy miért mentél ki. Ha saját döntésből, akkor mindent szépnek akarsz látni. Akit kényszerítettek a hazája elhagyására (háborúval vagy az emberi jogok megsértésével) sosem fogja kedvező színben látni a dolgokat, biztosan lesznek fenntartásai az életében történő változásokkal szemben.

A külföldi tartózkodásnak rengeteg hátránya van, például megváltozik az ember társadalmi pozíciója, a jól képzett emberek „alsóbbrendű” munkát végeznek. Aztán a nyelvi és kulturális különbségek miatt nehéz kapcsolatot tartani a helyiakkal. Az élet egyéb területein is komoly akadályokat kell leküzdeni: behatárolt munkalehetőségek, az otthon megszerzett végzettségek, papírok elismertetése, a magas tandíjak.

Amikor megérkeztem Torontóba, kiderült, hogy a munkaadóim (gyógyszerész és üzletember házaspár) meg sem nézték a térképen Magyarországot, pedig azért vettek fel, hogy a gyerekeikre vigyázzak. Mondanom sem kell, hogy előítéletesek voltak velem. Azért, hogy a háttérmet tisztázzák, megkérdezték, hogy ismerik-e nálunk a ketchupöt. Boldogan válaszoltam, hogy igen, és ezzel bebizonyítottam számukra civilizáltságomat.

A magyar oktatásnak és értékeknek köszönhetően a magyarok sikeresek Kanadában. Néhány év küzdés után teljes értékű tagjaivá válnak a társadalomnak. Ha egy 25 éves magyar – képzett/egyetemet végzett – személy két bőrrönddel pénz és angoltudás nélkül 2000-ben megérkezett Kanadába, 2015-re jól fizető állása lehet, saját lakása/háza, iskolába tudja járatni a gyerekeit, és számít a társadalomban. Ugyanezt éri el egy kanadai is ugyanerre az időre. Anyagilag tehát nem lesznek különbségek ember és ember között, ám a kulturális integráció egészen más.

Van lehetőség megélni a magyarságunkat, Torontóban például van egy magyar klub, ahol egyetemet végzett magyarok gyűlnek egybe, és vesznek részt kulturális rendezvényeken (filmvetítés, koncertek, előadások). Hetente félórás magyar adás van a tévében, a magyar templom pedig heritage schoolt (nemzeti örökségiskolát) is biztosít. Számos magyar élelmiszerbolt és étterem is működik (gyomrában él a nemzet!), s az internet is sokat segít, hogy tájékozódjak a hazámról. Hogy ki mennyire akar és tud kulturálisan is beilleszkedni, az teljesen egyén- és személyiségfüggő. Természetesen nem lehetetlen, csak meg kell tanulni egyensúlyozni a két kultúra között.

Lillik Veronika 11.B

Grafika: Henics Blanka Regina 8.N

Élet-töredék

(Melyben elmondom, hogy bizonyos értelemben Esti Kornél vagyok én is.)

„Mi az, hogy Esti Kornél? – tette föl Esti Kornél a kérdést...”, de ezt az Esti Kornél(ia) most nem vetette el. Ha már egyszer magamra húzom, magamra próbálom húzni e nevet, az ezzel járó kötelezettségek alól, már ha egyáltalán vannak ilyenek, ez egyszer nem menthetem fel magam, talán ez az egyetlen ellentmondás feszül itt, ugyanis Esti bizonyosan elfutna a válasz elől. Felpattanna és elviharzana, kimenekítve magát a levegőben lógó kérdés szorító terhe alól, gondolkodás nélkül. Így talán nekem is ez volna előírva.

Esti Kornél, „a félnótás irodalmi csodabogár”, „aki csak magáról tudott beszélni, írni, hallani...”, „aki nyilván már a bölcsőjében is bonyolult volt és összetett.” Ez Esti, és talán ez vagyok én is. Asszimilálódok. Együtt játsszuk azt a semmit, ami a minden, és ami az élet. Esti lényegében minden ember egyik oldala (vagy az átellenes oldala – nézőpont kérdése). Az a része az embernek, aki él és élvez, az az ösztönös és eredendően kíváncsi fél-én, aki ugyan udvarias, bár ez az udvariasság alábbhagy, ha már magáról van szó, magáról az életéről. Esti Kornél, a keramitköveken szava és egyben élete élécét élvező élvező, akit, „hát, hogy is kéne ezt mondani, minden érdeklí, vagyis érdeklí a világ. Bizony kérem: mint olyan. Hogy mi is ez...” Esti az, aki nincs gúzsba kötve. Neki nincsenek korlátai. Erre rávágthatná bárki, hogy ilyen nincs, minden valamilyen keretek közé van ékelve, mindennek határt szabtak, semmi nem működhet ilyen önkényesen. Nem lehet senki a maga ura. Esti korlátai, ha szükségszerű legalább egynek megnevezése, hogy állításom hiteles tudjon maradni, magában Estiben sejlének fel, igen, pontosan ilyen árnyaltan vannak jelen. Vannak is, meg nem is. A korlát a véges idő, hogy mindent azonnal követel, nyájasan követel, hogy belülről szabdalja ez a végtelen türelmetlenség. Ő látni akar, érezni akar, mindent tapasztalni akar egyszerre, mindent maga alá akar vonni, és ezeket az alá-fölérendeltségi viszonyokat mind egy hatalmas kupacba gyűjteni, mintegy bizonyítékaul annak, hogy van, hogy létezik. Összefogni az élményeit, benyomásait, kudarcait, boldogságait. Szavakkal fogni és fenni össze, mint egy virágkötő. Milyen szép és elcsépelet kép, csokrot az életből. Talán inkább koszorút.

Esti a szabadság. Az én szabadságom is. Esti a legszabadabb szabadságot jelképezi számomra. Azt, amit a füzetlap fölél hajolva érez az író, mikor rátör az alkotás öröme, azt, amit a kutya érez, mikor a naív gazdi leveszi róla a pórát. Azt a szabadságot, amit legközhelyesebben a madarak szabadságával lehet azonosítani. Esti falánk: falja a balga létet, a jelene és a halála közötti pillanatok bekebelezője. *Ez a felfalás is Esti.* Nekem ő a semminek tűnő mindent jelenti, nem olyan érzélgősen mindenem ő, inkább csak valahogy mégis megtestesít mindent. Sokszor eszembe jut (ez egy régen kezdődött szerelem), szeles tavaszi napokon is, de leginkább télen, mikor a január betemet, maga alá gyűr, és levegőért kapkodom. Olyankor rágondolok és visszanyerem, visszaszökken, ez egy gyors, a pillanat töredéke alatt végbemenő folyamat, belém az erő. Mikor ismét visszakapom, lényegtelen, hogy kitől, lelkesedésemet és elkötelezettségemet önmagam és az engem körülvevő világ iránt, minden ugyanott folytatódik, csak már egy kicsit másként élem meg, egy kicsit többet tartalmazok már abból a titkos, ám mégis mindenki számára elérhető összetevőből, amit úgy hívunk: életerő. Ő a manifesztálódott vis vitalis, amely állítólag a halálunk pillanatában meg télen kiszáll belőlünk (sokaknál ez a fajta halál már idő előtt bekövetkezik).

Ő a forrás, amely folyton buzog, a soha meg nem állított metronóm bűgása a mindennapok alatt, a macskaköveken siető cipősarok, a feltámadt szél elől vágató gomolyfelhő, amely nagyon sebesen gomolyog. Továbbá ő az a *borongós alkonyat, a lilás esthajnal, boldog óra, az Esti az lebukó napfény, az Esti az lenge szellő és csöndes beszélgetés, baráti borozás és magányos ima*, és tovább nem folytatom. Ő a kitörés szélén álló vulkán, mert *ha tehetné, vulkanikus táj lenne*. Ő az az utolsó hasonlat, amelyik itt következett volna, de meguntam, hogy folyton szembeállítsák mással, inkább eredetieskedik. Tulajdonképpen nincs is hozzá hasonló, ellenben mindenkiben ott van. Párhuzamo(so)k tömkelege veti magát elé, hogy fektessem őket egymásra, és velük mondjam el az Esti-érzést. Esti az a gyermeki bolondság, ami rendszerint eltűnik, elszivárog az emberből egy bizonyos életkort és élettapasztalatot elérve. Az a fajta bolondság, amely nem hátráltat, nem is érzékelteti jelenlétét, de mindezek ellenére is jelen van, és hatást fejt ki. Olyan, mint valami kenőcs, amitől az egész rendszer jobban működik. Esti a bohém művész, akinek bolondsága gyermeki. Gyermekien örül, gyermekien sír, gyermekien él és érez.

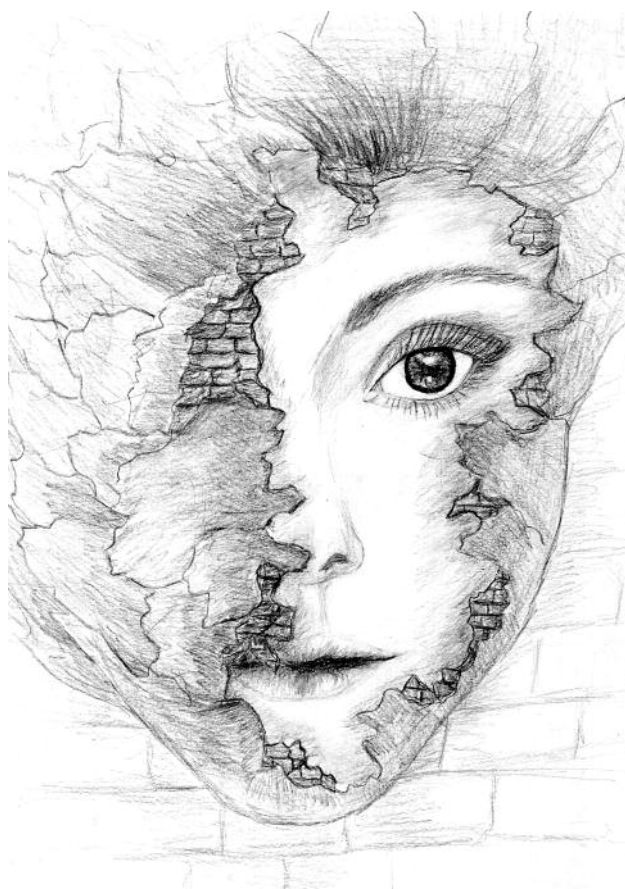
Nem tudom, mi az élet. Nem értek mindent, és ez a minden most valóban azonos a semmivel. Ugyanakkor itt van bennem a megismerés szünni nem akaró vágya, szomj a fausti tudásra, amit tudom, hogy soha nem tud majd lecsillapítani semmiféle ördögi (!) szer vagy varázs. Én is nagyra akarom dagasztani azt a kupacot, amit összehordok majd a végére. Én is vonzódom az élethez. Szerelmesen elektrosztatikusan. Van ez a töltés-megoszlás jelensége: ha az életet alapjaiban véve pozitív töltésként értelmezzük, akkor felé közeledvén az Esti-féle „én-felem” negatív elektronjai és a pozitív töltésű élet között megkérdőjelezhetetlenül ott tobzódik ez a láthatatlan, de arányaiban nagy, és a végzetemre jelentős hatást kifejtő vonzóerő. Innentől fogva kár is többet beszélnem erről, egyszerűen ez a helyzet. Én is ugyanúgy, mint a magas-nyitott galléros főhősünk, élni és érteni akarom, aztán meg definiálva leírni mindezt (nem feltétlenül szó szerint véve magát az írást, bár ki tudja, talán tényleg). Hogy nekem is csak a lapszél legyen korlát. Hogy ezt a káoszt, akár így vagy úgy, egészében vagy apró részleteiben magamévá tegyem. Soha nem unatkozni, mert a konstans boldogság nem egyenlő az unalommal, mert *Esti soha életében nem unatkozott*. Rémesen egyszerűen élni meg az életet, rémesen önironikusan, vállat vonogatva. Magányosan élni úgy, hogy közben hemzsegnék körülöttem. Magányosan élni úgy, hogy ez a magány ne hordozzon semmiféle negatív csengést, hogy ez a magány jelezze, hogy nem vagyok egyedül. Anomáliákkal telve egésznek lenni. Soha nem félni, diktatúrában színt hordani, szerelmet keresni, megtalálni az életem semmijét. Szemérmetlenül bírni a világot.

Esti alakja egy maszka, amit mindenki kénye-kedve szerint felölthet, amint belefásult abba, hogy saját képét nézze reggel a tükörben. Onnantól megváltozik a habitus. Onnantól kezdve eggyé válik a két – már sokszor emlegetett – fél, és nem lehet szétválasztani egyiket a másiktól, miként a szavakat a valóságtól, mondaná ő. Onnantól kezdve az ember akarva-akaratlan elkezd mániákusan ragaszkodni a... mihez is? Mindenhez? A mindenéhez? Az emberekhez, a szagokhoz, a színekhez, az ízekhez, a délutánokhoz, a koraesti fáradtsághoz, a hajnali kóborlásokhoz, a művészetekhez, a természethez, az utca köveihez, a gondjaihoz, ismeretlenek haragjához, telefonbeszélgetésekhez, meg nem tapasztalt helyzetekhez, számára láthatatlan jelenségekhez, mindenhez, amiből felépül a létezés. Olyanokhoz, amikhez köze nincs, amikkel talán soha nem találkozik, de valamilyen rejtelmes oknál fogva érzi őket. Emelt fővel jár-kelel majd az utcán, elegánsan lépdelve, vigyázva

minden mozdulatára, tudat alatt elkapva annak módját. Minden molekulája az életért kapálózik ezután, minden gondolata ezért fogan. Egész jellemének kellemes bája lesz. Egész jelleme kap egy leheletnyi lágy csillogást, olyat, amilyenre mindenki felfigyel az utcán. Nem lehet nem látni. Ez a zománc időszakosan lekopik, szürkül, és veszít jellegzetes fényéből, de csak akkor, csak abban az esetben, ha az ember hagyja, hogy ez végbemenjen. Ez a korrózió olyan, mint a fémeknél, a környezet a felelős: egy esős nap, egy rossz hír, egy haláleset, valami, ami a padlóra küld, ami beléd váj, valami, ami megkarcolva elkezd kívülről emésztetni. Szóval az ember estis lesz. Úgy élek, mint Esti. Fesztelenül, zajt csapva, örömmel. Még nem marta le semmi felületemről azt a vékony réteget, ami ellenállóvá tesz, ami hagyja, hogy legeslegbelül ugyanolyan érintetlen maradjon ifjú lelkem. Naiv és játszó. Még nem győzött meg senki annak ellenkezőjéről, hogy *az élet elviselhetlenül édes*. Még ez az édesség az életem.

Szabó Eszter Melitta 10.A

Felfedezettjeink 2015 – „Magamra ismerek” pályázat

Grafika: Takács Enikő 8.N

Háromszázhatvanöt

Osonva, félve vállamra kapaszkodott az este,
És az életnek háromszázhatvanöt napnyi terhe
Lógott a nyakamban.

A párnámra tétován hullott éjszakai pillák
Hiába-könnyem kínzó keservét kortyonként isszák,
S köpnék ki szavammal.

Így zokogna velem minden. Sírna a fény és az árnyék,
De a hallgatás ócska mosolya a homályban vár még
Rám. Sürget a holnap.

Én buta reményekkel szaladok a tegnapok után,
Térdet és tenyért megint véresre horzsolva – ostobán
Hozzám heged. Holtak

Bennem fájásai a sebnek, vágyai a pofonnak.
Bőrömről a múlt fájó foltjai pizsokként lekoptak.
Üss csak! Nekem nem fáj

Semmi. Törd össze csontjaim, szaggasd szálanként hajam.
Nem saját bűnöm vádja csattan az éjjellel rajtam.
Arcomra ül a báj.

Szelíd szótlansága az oktalan megbocsátásnak,
És a fáradt kétségbeesés gondjai elásnak
Évente – magamba.

Néha a parfümködös hajnali kacaj jön vendégül.
Kinevet. Feltámadnék, de hogy lehetne élet nélkül
Holtam halhatatlan?

Gyönyörű lepkevégyai a megélt boldog időknek
Gyorsan múló perceimmel gyenge markomból kiszöktek,
Még messzebb zavartam.

Szálljanak el és szálljanak velük a múltba az évek,
Ne fogja meg senki! Miattuk lett minden céloom vétek –
Bárhogy is akartam.

Lukács Izabella 11.C

Magamra ismerek

Sokan úgy tartják, hogy a könyvek által megismeri magát az olvasó, és gondolom, mindenki tapasztalta már mások meglepő visszajelzéseiből, saját lépései következményeiből, hogy már önmaga számára is idegennek tűnik, elveszik a kötelezettségek hálójában, és szeretné végre ismét saját kezei között tudni az irányítást. Ilyenkor az embernek szüksége van egy kis megállásra, ha nem előbb, utóbb úgylis mindenkinek számolnia kell önmagával. E kitűzött cél megvalósításához igencsak közel lehet kerülni különféle olvasmányokon keresztül, amik az emberre módfelett nagy hatást képesek gyakorolni. Saját könyvélményeim közül Grecsó Krisztián *Mellettem elférsz* című műve remek alapanyagként szolgált korábban rejtve maradt érzelmeim felszínre hozatalában, és most egy pár oldal erejéig egy rövid kis összefoglalót szeretnék bemutatni ezekről. A főhős nem találja helyét a jelenben, a korábbi ambíciók, vakmerő tervek nem hozzák meg a várt boldogságot, minden ezekhez fűzött remény önámításnak tűnik. Pedig az ember néha milyen biztosan vág bele az ismeretlenbe, remélve, hogy az élete végre a kívánt útra tér, és végül egyenest rohanhat a cél felé!

Mindenki elérkezik egyszer élete azon szakaszához, mikor már nem tekinti elégségesnek jelenlegi helyzetét, többre, jobbra vágyik, és ez alól a főszereplő sem képez kivételt. A remény, a tettvágy hirtelen döntésekre ösztönzi, megfertőzi a gondolatait, és valami új érzés alakul ki benne, ami vakmerőnek tűnik, de talán pont ez jelentheti a megoldást. A folyamatosan növekvő emberi elégedetlenség által képzelte üres tér megtöltését ennek a csábító és reménykeltő ismeretlennek a segítségével kívánja elérni. Ekkor tette készen fölszáll a vonatra, az apró félelmet elnyomja benne a kilátásban lévő boldogság, ami egész lelkét beragogyja, és erőt ad neki. Az élete terv szerint alakul, vágyai beteljesülnek, majd egyszer csak meginog lábai alatt a talaj, elbizonytalanodik. Egy kis időre megpihenteti fáradt lelkét, és előássa magából azt az aprócska szót, amin korábban nem volt ideje elmerengeni. Cél. De pontosan mit takar ez? A gimnázium lehetőségét? A magány elleneszerét? Egy megfelelő lelki társat? Vagy egyszerűen csak a bizonyítási vágyat?

Sokszor a dolgok nem úgy alakulnak, ahogy az ember eltervezi, és a férfi azon kapja magát, hogy - miután a telepre többé nem várják vissza - csupán csak egy kérdésre szeretne választ kapni, ami talán segítségére lehet abban, hogy életét ismét a helyes ösvényre terelje: *Hogyan viseljem el az emléküket másképp?* Szeretne magával egyenesbe jönni, cselekedeteit, gondolatait, érzéseit megérteni, de először magát kell megismernie. A mesélő saját jelenét végül családtagjai múltbéli jelenében kívánja meglelni, mert nemcsak a gének öröklődhetnek, de a rokonságon belüli emlékek is később megisméltődhetnek, és tovább folytathatják vég nélküli útjukat a következő generációkban.

Rengeteg alkalom akad az ember életében, mikor a vigaszok, biztatások se bizonyulnak elegendőnek ahhoz, hogy kilábaljon egy nehéz helyzetből, mert csak saját maga által nyerhet feloldozást, és hát engem is sokszor kerítenek ilyen érzelmek a hatalmukba. A mesélő gondolatai és saját érzelmeim közti átfedések ezek közül sok korábbi emléket ébresztettek fel bennem, és amíg ő saját elődjei életében kereste személyiségének elszórt darabkáit, addig én a főszereplő karakterében ismertem egy kicsit magamra. Most ezekbe az azonosulási pontokba szeretnék egy rövid betekintést engedni.

Mindenekelőtt azonban illendő lenne nekem is bemutatkoznom. Ugyan bölcsnek még senki sem mondhatja magát egy vagy pár évtizednyi életév után, viszont a személyiség fejlődése, alapköveinek lerakása pontosan ebben az időszakban kezdi meg útját. Odaállok a rajtvonalhoz, felkészülök, majd eljátszom a lakberendező szerepét. A körülöttem élő emberek igényei nem mindig, sőt általában nem sokban találhatnak egyezésre, így mindig más és más nézőpontból próbálok magamra tekinteni, és lehetőleg minél kevesebb ügyfélnek csalódást okozni. Nem egyszerű feladat, ráadásul később, mikor a fióka kirepül a fészkéből, már nem fogják megmondani, mit hogyan kellene csinálni, csupán az elvárások maradnak és én. A pozitív tapasztalatok, sikerek mellett mindig jelen van a negatív oldal is, a csalódások és az a bizonyos elégedetlenség, ami elől sokan menekülni próbálnak, bár nem hiszem, hogy nekem valaha is sikerülne elfutnom saját érzéseim elől. Az elbeszélő se talál már kiutat ebben a kudarcra ítélt szökésben, más eszközök felé nyúl, és a vissza-visszatérő gondolatok folyamatos ignorálása helyett inkább fejest ugrik az emlékekbe, aminek hatására az én agyam is elkezdte visszafelé pörgetni az idő kerekét.

Mindenki fenntart magában egy helyet, ahol az emlékeit gyűjtögeti. Mindegy, hogy saját tapasztalatokat rejt vagy más emberek emlékeit őrzi, hosszabb idő után a legtöbb szinte teljesen egybeforr. A könyv főszereplő férfinja korábban nagyon sok időt töltött rokonai élettörténeteinek hallgatásával, olyankor szinte maga elé képzelte őket, és akkor még fel sem merült benne, hogy bizonyos dolgok talán mégsem az elhangzottak alapján történhettek. Ezek az apró monológok aztán beékelődtek az örökké fennmaradó emlékei közé, hogy később biztató vagy éppen figyelmeztető hangként szólaljanak meg a fejében, segítsék döntéseiben, majd tovább adhassa ezeket a jövő generációjának.

Üknagyszüleim közül nekem csupán egyvel volt szerencsém találkozni, vele is mindössze két alkalommal, és persze pontosan tudtam, hogy ő milyen rokoni ágon kapcsolódott hozzám, én ennek ellenére csak egy idegent láttam benne. Ezért végül a történetmesélés a nagyszüleim és szüleim feladatává vált. Nagymamám mindig élvezettel mutat rá saját helyzetem és az ő gyerek- vagy kamaszkora között húzóódó különbségekre, és ilyenkor egy kicsit kellemetlenül érzem magam, bár igaz, senki se maga választja meg, milyen világban kíván megszületni. Mesél testvéreiről, játszópajtásairól, akikkel nap mint nap a szabad ég alatt fogócskázott, a házbéli és kerti munkákról, amikből neki is ugyanúgy ki kellett vennie a részét, akárcsak a felnőtteknek. Nem régiben azt is elárulta, hogy nagyon kedvelte az idős embereket, és ahogy most én, ő is szívesen hallgatta a történeteiket. Ezután szóba kerül az iskola, a körmözés, ami mindenkit rákényszerített írás közben a dőlt betűk használatára, valamint ennek köszönheti, hogy reszkető keze ellenére még ma is kiérdemelné a jelest kalligráfiából, és aki mellett az én csúnya betűim hátrányban maradnának. Szóba kerül a ruhagyár virágzó kora, ami akkoriban rengeteg embernek adott munkalehetőséget, és ahol a mamám először találkozott a papámmal. Régen a munkanélküliség nem érintette a lakosság számottevő részét, hiszen nem is lehetett volna ez az ország egy súlyosan fennálló problémája, mivel kemény megrovásban részesítette az otthon maradottakat. Itt megáll egy pillanatra, teste velem szemben ül, lelke viszont még valahol az emlékek között bolyong, és feltesz nekem pár kérdést az udvarlóimmal, az iskolabállal és egyéb más dologgal kapcsolatban, amit csak felszínesen sikerül saját jelemhez kapcsolnom, de közben pontosan tudom, hogy nem gondolunk és nem is gondolhatnánk egyre.

Máskor egy fáradt nap utáni nosztalgizálás vagy a beszélgetés olyan irányba terelődése során egy hirtelen támadt ötlettől vezérelve felkel az asztaltól, majd egy köteg régi fényképpel a kezében tér vissza. Közülük kiválaszt egyet, rám néz, és arra kér, hogy keressem meg múltbéli önmagát. Egy ideig meredten figyelem a képet, minden egyes arcot végignézek, és keresem azt az embert, akiben felfedezhetek egy apró, de ismerős vonást. Igaz, ez a szemlélés elég sután megy végbe, és ha valaki figyel, csak annyit láthat, hogy ideoda kapkodom a fejem, miközben arra gondolok, lehetetlen, hogy *a test ekkora árulásra képes: teljesen megváltozik, minden sejt, szerv, vonal, idom kicserélődik*. Ekkor a mamám segítségemre siet, leveszi a szemüvegét, és így már olyan gyorsan megtalálom a keresett személyt, hogy minden további kétségem elszáll. *Pedig akkor kegyetlen őszinteséggel kijelentette, hogy kilencven után semmi sem marad, de egyáltalán semmi. A szíve legmélyén mégis volt benne parányi remény. Nem a vigasz miatt, az önazonosság kedvéért. És mert én, Domos unokája fölismerhetek valamit.*

A 30-as éveiben járó férfi édesapjáról, Ignácról pár információmorzsán kívül nem sok mindent sikerül megtudni, és igazából én is mindazt az ismeretanyagot, aminek birtokában vagyok Apa múltjával kapcsolatban, innen-onnan raktam össze Anya vagy a nagyszüleim által elejtett mondatokból. Mama mindig sokat mesél róla és a nagynénémről, gyakran fényképekkel színesíti mondanivalóját, amiket elnézve - és ez múltkor a mamámnak elég rosszul esett - igen ritkán bírjuk ki nevetés nélkül. Egyébként Apa jó ember, gyerekkorában se panaszkodhatott rá senki. Sose kellett unszolni, ő nem más, hanem saját maga számára tanult, és saját erejéből szerzett egy főiskolai valamint egy egyetemi diplomát. Őt az irodalom mellett a matematika – bár talán az utóbbi jobban is – vonzotta, szerette és még most is szereti a logikus összefüggéseket, a szabad problémamegoldó képesség alkalmazását és szívesen hoz létre saját szabályokat, megoldóterveket és programokat. Tanulmányai alatt ismerkedett meg Anyával, szintén egy olyan úton keresztül, ami a főhős családjából se hiányzik, bár a mi esetünkben úgy hiszem, sokkal jobban bevált ez a módszer.

Anya Apával szemben igen sokat mesél magáról. Különösen akkor oldódik meg a nyelve, mikor szóba kerül húga vagy édesapja, esetleg ha egy vidéken használatos szó jelentése után érdeklődöm, vagy ha valamilyen gyerekkori álma beteljesülésnek néz elébe. Bemegy a konyhába, elkezd kevergetni a levest, majd mesélésbe fog, és innen már tudom, hogy egy időre le kell tennem az éppen olvasott könyvet. Előhozakodik az ünneplésben és ajándékban szegény karácsonyokkal, mikor valaki már a mandarin láttán is teljes eksztázisba esett, mert régen képesek voltak úgy örülni egy kis gyümölcsöt és diót rejtő ajándékcsomagnak, ahogyan én alsó tagozatos koromban sose tudtam. Bár a falusi élethez már hozzám hasonlóan viszonyult, hiszen egy városi gyerek számára régen is erősen kiütözköztek az életmódbeli különbségek, ahogy egy telepi is kezdetben idegennek érzi magát a nagyvárosi fények között. Mennyiszer hallotta már a főszereplő Benedek történetét, a férfit, akinek sikerült kitörnie korábbi életéből, és milyen sokra vitte! Mert aki egyszer telepre születik, valószínűleg már világra jövetelének pillanatában megpecsétlődik sorsra, és a falusi munkák rabjává válik. Én is sokszor hallottam Anya szájából ilyen mondatokat, hogy általában éppen elegendő volt az elemi kijárása, de ne tovább, hiszen a munkaerő sohasem hiányozhatott.

Ha a férfit nem hagyja el barátnője, és nem kezdi el írni Justi mama történetét; ha én nem találkozom az író könyvével, és nem kezdek el írni magamról, ő és én nem kezdünk

el úgy tekinteni mozdulatainkra, tulajdonságainkra, személyiségünkre, mint egy családon belüli körforgásra.

De vajon mit örököltém én? Nagyszüleimtől rövidlátó szemet, gyerekkori Anyától jelenlegi alakomat, Apától szemem színét, az arcom sok-sok vonását, a náthára való fogékonyságot, szorgalmamat, olvasásszeretemet, a lábrázást, szüleimtől együttesen pedig allergiám sokrétűségét. Mindezen kívül testem minden négyzetcentiméterét megvizsgálhatnám, egész jellememet apró darabokra bonthatnám, és mindegyikhez társíthatnék egy-egy személyt. Ennyi tudás birtokában nem maradna végül egy gondolatom, rezdülésem, sorsom negatív vagy pozitív irányba való fordulata se megértés nélkül, végül mindent sikerülne valamelyik rokonommal párhuzamba vonnom. Megpróbálhatnám kisakkozni jövőm, és múltbéli emlékeimet is elővehetném, de ekkor felvetődne Zách Éva kérdése: *Mire jó ez?* És valóban, mire jó mindent már csak az emlékezetekben élő mesékre alapozni? Netán a vérrokonság magában hordozza az eleve elrendeltséget is? Miért lennék én több és jobb, ha azt gondolom, felkészülhetek életem hátralévő részére? Ki mondja, hogy csak mások útját követhetem? ... *a férfiak szerencsétlenek voltak mifelénk*, megpróbálták, és nem sikerült, majd a főszereplő is megpróbálta, és szintúgy kudarcot vallott. Ez valóban megadná a választ a kérdésekre?

Még ha egy időre meg is békélnék ezzel a felelettel, egy későbbi csalódás újra identitászavarhoz vezetne, és addig kutathatnék, míg családomban fel nem lelnék egy hasonló sorsra jutott embert. Ő is így végezte, hát akkor én mit várok magamtól? Se én nem lehetek, se egy harmincas éveiben járó férfi nem lehet olyan kétségbeesett helyzetben, hogy más emlékeiben keressen menedéket, mert bár mi is kerülhetünk elődeinkhez hasonló szituációba, sose fogjuk ugyanazt átélni, sőt előidézni se tudjuk ugyanazt. Mert mik lennének az ugyanaz feltételei? Egy időpont, helyszín, érzés és vérrokoni kapcsolat? Leülök mamám kis kerti hintaágyába, ránézek a futónövényekkel benőtt fal mellől a konyhába nyíló ablakra, és majd az én fejemen is pontosan ugyanazok a gondolatok fognak átfutni? Mert a külső szemlélő felszínessége miatt gondolhatja, hogy igen, pontosan ugyanúgy kudarcra van ítélve a férfi és nő találkozása, mint korábban Domosé és Éváé. Ennyi egybeesés már nem magyarázható a hasonló véletlenek sorozatával. Csakhogy az ellenkezőjét se képes senki se bebizonyítani, mert ahhoz ismerni kellene az érintett személyek lelkét, múltját, tapasztalatait, tehát egész lényét. És mert senki se lát bele a másik ember fejébe, nem gondolom, hogy létezhet ugyanaz. Csak hasonló.

A történelem gyakran ismétli önmagát, hiszen napjainkban hiába vesz körül minket ez a rengeteg modern eszköz, mesterséges és fejlett intelligencia, felvilágosult elme, a 2000 évvel ezelőtt élt őseink is ugyanúgy az emberi faj tagjai voltak. A külsőségek változnak, de azok az emberi gondolatok, érzelmek, amelyek már az ókorban is felbukkantak, napjainkban is végigkísérnek minket. Mi, emberek is örök körforgást képezünk a világban, és mindehhez hozzáadva az a sok öröklődő gén még több esetben talál majd hogynem egyezést jelenlegi és múltbéli formájával, de én továbbra is kitarok saját elméletem mellett, és nemcsak azért, mert az emlékek átadása és egy hasonló helyzet kialakulása mögé ugyanazok a tapasztalatok is kellene, hanem mert ez a tudat megbékélyozza az embert. Megpróbáltam hinni a férfinak, de ezzel fel kellett volna adnom nagyra törő álmaimat, és én szeretek hinni a kivételekben, a valószínűtlenben, különben sose leszek képes felmérni korlátaimat.

Valójában a fentiekkel kapcsolatban nemcsak belső meggyőződésre hivatkozhatok, valamennyi tapasztalattal is tudok szolgálni. Volt ugyanis egy időszak az életemben, mikor a főhőshöz hasonlóan én is sokat foglalkoztam múltam újbóli felidézésével, nap mint nap gondolataim nagy részét ez töltötte ki, és nem unaloműzés céljából, csupán abból az egyszerű okból kifolyólag, hogy nehezemre esett túllépni rajtuk. Minden egyes reggel új reményekkel ébredtem, és vártam a sorsdöntő fordulatot, a napot, amikor mindent egyszerűen csak ledobhatok magamról, mint a kígyó a már kinőtt bőrét. A nyár végére nem maradt egy téli vagy tavaszi nap se, amire ne szántam volna időt, ami nem tépte volna fel a kétségbeesetten bevarasodásnak indult sebet újra és újra. Néha már úgy éreztem, legyőzhetetlen vagyok, senki se tud többé olyan dologgal előhozakodni, amit magam előtt is titokban tartok, hiszen mindent kellően kiveséztem. Hatalmasnak, mégis kevésnek éreztem saját magam. Rájöttem, hogy még mindig vágyom arra a megváltó napra, és félttem, ez már sohasem fog bekövetkezni. Aztán egy alkalommal már más szemmel kezdtem magamra és a múltra tekinteni, célokat kezdtem keresni, lefoglaltam magam, és egyre csak hártottam több-kevesebb sikerrel, míg már csak a jelen létezett. Kezdetben félve, mostanra már bátran visszaemlékszem korábbi gondolataimra, emlékeimre, és nagy bánatomra azt kell tapasztaljam, hogy jó párszor igencsak nagy túlzásokba estem. Ha kezdetben nem működik valami, az ember megpróbál új megoldást találni, és ez a folyamat egészen addig tart, míg mind fizikailag, mind lelki síkon kellő kényelemben nem érzi magát. A történet vége felé a főhős is elejt egy mondatot, ami a fentieket igazolja. *Nem csak a múltnak kéne elférnie mellettem.* Helyet kell biztosítani a jelennek, ami minden egyes lépésben döntő szerepet tölt be, és valahol a remény, célok és vágyak rengetegében utat kell találni a jövő felé.

Nemcsak saját kis világunk kiszélesítésének céljából érdemes megismernedni egy történettel, nagyon sokszor pont arra van az embernek szüksége, hogy valaki leírja helyette gondolatait, rávezesse egy eszme vagy embertípus értékeire vagy éppen hiányosságaira, meglássa saját maga és a könyvben szereplő karakter között húzódó hasonlóságokat vagy különbségeket, és ezáltal alakítsa a jellemét. Hiszen milyen csodálatos azt érezni, hogy nem vagy egyedül, hogy léteznek más emberek is hasonló vágyakkal, problémákkal, és sokszor ez pontosan elég is ahhoz, hogy közel érezzem magamhoz a történetet, valamint az azonosulás érzése elég imponáló, a folytatáshoz pedig kellően motiváló bír lenni. Jelen esetben a főszereplőt emeltem ki, akivel nem csak a hasonlóságok miatt kerültem közelebbi viszonyba, hanem az általa felvetett téma, kérdések, gondolatok is elég sok elmélkedni valóval szolgáltak, és ezzel egy kicsit közelebb is kerültem céloim megvalósításához, vagyis önmagam felfedezéséhez. Bár az ő teóriáival nem minden helyzetben sikerült egyet-értenem, és nagyon sokszor ráordítottam volna, mikor olyan dolgokra próbált rávezetni, amik nem is állhatnának tőlem távolabb, de nem szívesen engedek el valakit magam mellől, ha már legalább egy olyan pillanatának tanúja lehettem, aki abban a helyzetben akár én is lehettem volna. Így a saját magam és a főhős között kialakult viszony is leginkább úgy jellemezhető, mint az összhang és civódás folyamatos váltakozása. Nos, *talán túl őszinte lett, félttem tőle, hogy mit fognak szólni a hivatalban, de ha elkezdtem kihúzni a kitárulkozó részeket, nem maradt semmi. És hát igazat írtam. Minden úgy történt, ahogy elmeséltem...*

Vincze Virág 9.B

Felfedezettjeink 2015 – „Magamra ismerek” pályázat

Illusztráció: Bicsák Réka 9.A

Egy kissé abszurd és szomorú – lényegében minden

Ülök itt megsemmisülve. Nézem a szereplők színültig üres sorát, és vizslatom, melyikkel tudnék én egy testté válni, melyik bárgyú bábúval, mámoros morállal hasonlíthatom magam. Éppoly tanácstalan vagyok, mint mostanság az eldöntendő kérdésekben, csupán ebben az esetben komplett komplexusos, kiélt emberek előre megírt, és már meg is élt életébe kell átkonvertálódnom. Merő zavar lett úrrá rajtam, ám a szerzeményt olvasván, önismeretet tanúsítván megfeleltetést érzek köztem és az író kreálmányai között. Az első mozzanat, mit párhuzamként élek meg a kötet olvasása közben, hogy az én életemet is olasz intermezzók festik alá, akár csak a budai boldogtalanok életét. Színháztékom felvonásai közt a témához nem kapcsolódva szórakoztatom azt a csekély számú szerencsétlent, akik érdeklődéssel tekintenek létezésem irányába. Talán Rinaldo di Capua La commedia in commedia című operája szólna, ezt az Asztalízene alá is el tudnám képzelni.

A delfin jellege és valójában a jelleme sem hasonlítható velem, de mikor lejátszódott azon dialógus, amelyben az élet szép? kérdésre a nő talányosan és határozatlanul helyeselt, valami a szimpátia apró ikráit felejtette bennem, várva a megtermékenyülésekre. Általában az érzés hirtelen kaparint meg magának, és tulajdonít el teljes valómban, ellenkező esetben hideg hallgatás és közömbösség, olyankor a mesterkéltén kreált gondolat magvait képtelen vagyok elvetni zürzavartól zongorázó elmémbe. Ám ez a mondat belém hasított, majdhogynem éreztem a fényes acélpengét, ahogy kéjesen játszik az évődő ideával, majd önkényesen határoz, és megteszi a végzetes döfést. Nem a felismerés, azzal ritkán szolgálnak ki erre felé, mindig híján vannak, mondják. Csupán egy furcsa és bársonyosan bénító érzés, mikor az emberi gyöngyhalász, a kagylórésnyire kinyílt ajkaink közül a megromlott igazgyöngyre vadászik, és kezébe veszi a riadtan sikoltó fegyvert, aki hangjával menekülésre inti az áldozati székekben nyugvó naív ártatlant. Mikor nem akarom, hogy a tartalom jelentsen valamit, nem akarom meghallani szavát, tiltakozom, könyörgök, hogy tegyen érzéketlenné, mint máskor, mikor nem kérem, ne düljön föl, de emóciók örvénylő hada már megkezdte instabil váram ostromát, és a kelleetlenül felállított burok, amivel a szomorúság és a csalódottság ingerült vadjait tartom távol, egyszeriben leomlanak. És kéretlenül kényszerülök az elfogadásra, a megadásra. Mert én nem vagyok boldogtalan, csupán mostanában boldog sem igazán. Ami azért komikus, mert a boldogság minden komponensét birtokolom, az elixír minden cseppjét jóízűen elfogyasztottam, az alapkritériumok, amikre az emberek azt mondják, hogy eme jóleső derű alapeszménye, elvárt paramétere, megadatottak, gondtalanság, eufória jellemezne, ám nem érzem azt a részegítő, mámoros érzést, amit a hozzám hasonló homo sapiens elvárhatna ilyen esetben. Békeidőkben ilyen borúlátónak lenni, amilyen én vagyok, akár bűnösnek is titulálhatnám magam. Körülölel a boldogság, mégis fázom, remegek a zord napsütésben, és az összefagyott szempilláim közé nem tud befurakodni a langyos, éltető napsugár, hogy a lassan folyó sűrű vérem felmelegítse, hígítsa és boldoggá tegye. Egy szomorú üres tejes csupornak érzem magam. Érzéketlen bolyongok ezer meg ezer érzélem oldalán. Mint fiús borosta simogatják arcom, nem hagyva nyomot maguk után. Érzékelek, de mégsem érzek. Szabadulnék már a nem kívánatostól. A megnyugtató különbség, amivel kiszolgál az értelem, hogy én alkatilag képes vagyok a boldogságra, csupán most hullámvölgyem legalsóbb fűszálait dédelgetem.

Azt hiszem, most jön el a pillanat, amikor érdemben kivilágosodik számomra, mi az, amivel én valójában harmonizálok eme szalondráma szenvedő alanyaival, méghozzá a szemtelenül puritán, emberi küllemben. Mert hiába: mindannyian ki akarunk törni, egyedivé, egyetlenné válni, ám mind egy kaptafára készültünk, van egy alap séma, egy prototípus, amely alapján Isten, netán más szabdal minket kedve szerint, díszítget olcsó vásznakból, hangulatához híven gyémánttal, vagy kavicsal varrja ki bőrünk apró sejtjeit. Különböző kondérokban keveri ki az élénk pirosat, elszeparálva szavakat, számokat, szíveket, hogy mikor vékony tölcséren vénánkba tölti az indító adagot, az szépen kirajzolja sorsunk, lényünk, értelmünk. Már ha van olyanunk. De sajnos be kell látnom, hogy ugyanazokat az alap doktrínákat, életfolyamatokat rejti bele minden emberi elmébe, azonos érzületeket a sajtó ízületekbe. Esetleg a dózissal variál. Tehát jelen pillanatban ez az én mentesváram, a rosszabb napokra elraktározott vidám morál.

Majd egy újabb jellemvonás, amit a kabátomra húzhatok, esőköpeny gyanánt, mert az esernyők, melyek abszurd külsejükkel megbabonáznak, ám képtelenek szuperálni és minden bánatos napon cserbenhagynak. Egy esernyőben sosem szabad megbízni, mert a legjobb is tönkremegy, mellesleg rajongok a vízcseppekért.

Akkor mit szeretsz?- hangzott el a kérdés, majd Győző és Delfin tíz dolgot soroltak fel, amik életben tartják őket. Ezen felbuzdulva, én is nekiveselkedtem a listámnak. Szeretem a cukorborsót meztláb enni, a könnycsatornáim hajszárítóval aszalni, a téli gyümölcsöket nyáron enni, a ruháimnak nevet adni. Szeretem a pár(t)atlan zoknikat. Szeretem a szomorú szerelmeseket, a hajnali hideget. Szeretem a húgom áriáit, a cselekménytelen filmeket, lényegében mindent, de mégsem mindent szeretek. Legfőképp az abszurd dolgokat, de azok végül mindig tragikus véget érnek, mert abszurdításukat analizálva, rájövünk, hogy mégsem oly képtelenek.

Karinthy kérdése egy örök enigma: „De vagyunk-e azok, amik lehetnének?” Nos, azt hiszem, nem. És úgy gondolom, a White Box minden nyomorúságos karaktere mélyen, a tudatától elzártan, de akár a felszín felett érzi ezt, és bánatának fő, illetve leendő forrását ez a teória képezi. A lelkiismeret szüli elsősorban ezeket az ideákat, a beteljesületlen utáni vágyódás, hogy mire volnánk képesek, ha abból nem csak csekély százalékkal teljesítenénk. Mindenki az elszalasztott vagy megesett tettein kesereg, ahogy én is. Mindig csak utólag okos az ember, sajnos. De olyankor sem tud kilépni a főhős szerepéből, a saját színjátékát nem tudja kívülállóként szemlélni. Ijesztő érzés, amikor a múlton való rágódás és az eljövendőn nyugvó nyugtalanságunk közepette, elfelejtünk élni.

Ne tedd, ember, ne ítéld meg, vagy előtte kérlek, vértessz, mert kiszipolyoz minden vért ez, s nem éled túl, élted mérgez. De ha tetszik, tőlem vétkezz. Ellentmondva saját elmémetemnek, ítéld meg.

Győző karaktere iránt érzett ellenszenvem már az első pillanatban belém égette romlandó büztét, mint a rohadó fog inog meg, de kapaszkodik erősen, viszont fehéredni nem szándékozik, soha. Sajnos, ha valakiről kezdetben kialakítok egy képet, ami sokszor nem pozitív, hiába minden józan ész, nem tudok kilépni a gyűlölködő szerepemből, és mindennemű színészi tehetség nélkül is játszok tovább. Nem is érttem a figura rendeltetését, olyan konvencionális, kiszámítható és rámenős volt. Cinikusságában ugyan magamra ismertem, de önmagában egy olyan embert testesített meg, akit jól ismertem, és most ráismertem, teljességében hüen ábrázolta, kisarkítva minden negatívumot, amit személyében ismerősnek véltem, egy tipikusan olyan jellemet, akit nem szívelhetek, mert agresszív,

kellemetlen alak, aki tisztában van az érdemeivel, magabiztos, mert az énközpontú világban teljesen elveszik, és kiveszik belőle minden jóindulat, minden empátia mások iránt. Örökké a középpontban díszeleg, tipikusan egoista személy. Amint említettem, találkoztam már ilyen alakokkal, magának való, akít csak rövid ideig tud magának az ember, a társaság, mert egyszerűen ráun a lélek. Az önimádatot még akkor sem viselem el, ha jogos, sőt akkor még inkább nyomaszt. Morfondíroztam az író névválasztásán, mert a kivétlivalók sora a művel szemben, apránként redukálódott, de hogy vajon mért egy ilyen közönséges névvel illette ezt a nagyformátumú homéroszi hőst, kezdetben érthetetlen volt számomra. Aztán rájöttem, hogy Győző egy olyan versenyző típus, aki egyedül száll ringbe, hogy a végkimenetel egyértelmű és könnyen kivitelezhető legyen, sunyin és gyáván, és végül mindig győz ő.

Az a fajta vagyok, aki nehezen viseli, ha szeretik, és azt is, ha nem. Volt egy szituáció, melyben az énekesnő kegyeltjének azt mondta, hogy szeretlek, de ma nem készültem fel rád. Felettébb ismerős, intuitív állapot. Ez a frázis szintén rokonítható képlékeny kedélyállapotaimmal, türelmetlen vagyok, sok estben nem tudok kellőképp felkészülni másokra, nem tudom magam eléggé trenírozni, a mosolygós maszkot nap mint nap feltenni, reggelente a tankönyvek levendulaillatú lapjai közé a jókedvet bepréselni, a farmerom zsebébe a derűt elcsomagolni. Indokolt, ildomos illatok ingadoznak, iszonyat viszonyok váltják valamennyi vendégül látott látomást. Variálok, vacillálok, érzelmeket csócsálok. Szomorú, hogy ilyen nehéz empátiát tanúsítani, az embereket méltón, vagy esetenként méltatlanul szeretni. Túl sok a színjáték, a megjátszott valóság. A szereplők elegánsak ugyan, a jelmeztervező jó munkát végzett, csupán a lelkeken nem tudott segíteni.

Gárdos Bíbor Zsófia 10.A

Felfedezettjeink 2015 – „Magamra ismerek” pályázat

Illusztráció: Molnár Anna Lujza 12.N

Utolsó szó jogán

Alkonyatkor ott leszek. Sűrű, nehéz
ködben. Álmatag éjszakákon egész
fáradtan. Fehér rózsával kezemben.
Csak e rózsza mi kinyílt kertemben.

Szerettem volna dalt dúdolni hévvel.
Egyetlen egy szót hallani elégszer.
Füst lepte dombok mögött kergetőzni.
Csókot lopni, halkán kergetőzni.

S most félve szólok hozzád hatalmas
felettem álló szellem. Én alantas
lénynek ki még csak
szívednek sem kedves
adj egy utolsó szót szólni kegyesen.

Alkonyatkor ott leszek. Ígéretem
betartom. Hamu fellegek rejteke
alatt százzszám ültetem virágomat.
Hirdesse: csak itt leltem otthonomat.

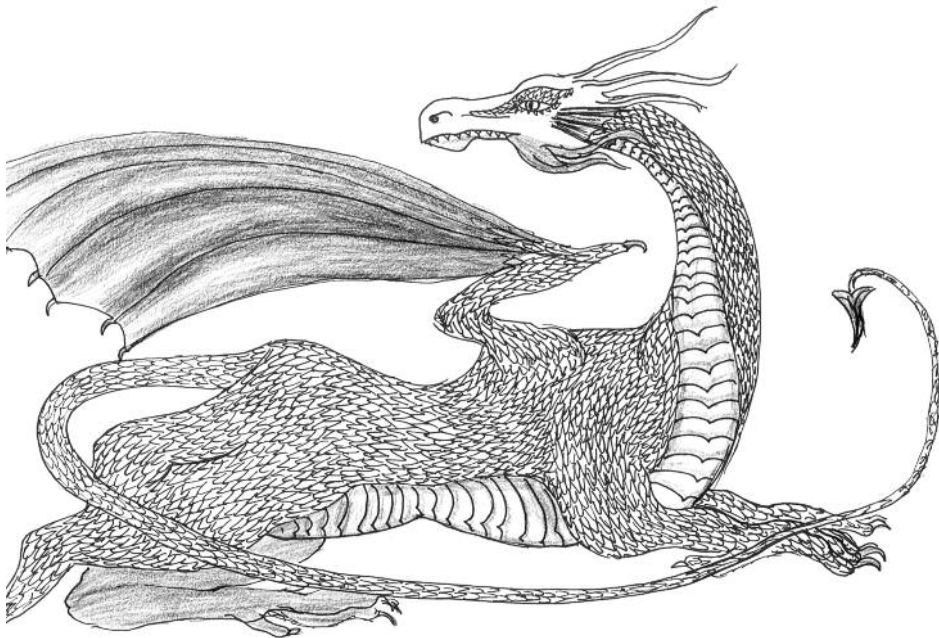
Örökké

Inogó, íntalan lábakon álló
mennybolt az enyém. Rideg kőkoszorú,
mely az idő vasfüggönyén át málló
darabokra még nem hullott, ős fogú

féreg nem rágta szét. Szű nem férközött
rései közé. Csapzott vér nem járta
át ereit. Túrte is esztendőkön
keresztül viszályok vad tüzét. Hált a

csatatér közepén új életre várva.
Most saját tüzéből erőt merítve
támad fel bennem újra. Hívom harcra,
mikor eljön a kétség időszaka.

Versek: **Lendvai Petra 9.C**
Grafika: **Takács Enikő 8.N**

A zalakarosi könyvtár Mesélő ceruza címmel meseíró pályázatot hirdetett a magyar népmese napja alkalmából Varga Attiláné művészstanár műveihez. Az alábbiakban a pályázatra beküldött és I. díjat nyert művet olvashatjuk.

Melengető strófák a boldogságról

Még csupán gyöngye fénye látszódott a Napnak, illedelmesen nyaldosta fel a vízcseppeket a tájról. Egyre feljebb merészkedett, óvatosan, kissé félve nyitogatta ragyogó pilláit, két vékonyka sugárnyalábbal dörzsölgette szemeödreit, s a kipattanó csipaszemek, a földre hullva, kicsiny pénzermékké lettek, s a templom előtt kolduló szegények tájajaiba estek. A napfény minden álmos ébredező talpát lágyan cirógatta, puszilgatta. Az égbolt mindenütt türkizben tetszett, s midőn, az október májust játszott, tisztán ragyogott a nappal. Hangszerkísérettel jött el a reggel, mert még a madarak is tévhitben éltek, bár örültek a hamis nyárnak, s nem akartak igazán kijózanodni. Mámorító zenélésbe kezdtek, mintha a hárfa, a cimbalom, a furulya, a gong, a kürt és a lant egyé válva lassúztak volna a szítáló nyári langyos esőben. A repkedő lények előadásának cselekménye minden nap ugyanaz volt, de mégis kissé más, megbolondítva némi pikáns összetevővel. A basszus, a tenor és a szoprán szerelmi háromszöge határozta meg a pitymallat hangulatát, forgatókönyvszerűen a tenor beleszeret a szopránba, a basszus ezért bosszús, majd valamelyik felbőszült féltékeny fél csúnyán végez a másikkal, csak hogy megkaparinthassa a hőn szeretett szoprán szívét, aki mindebbe a végén beleőrül. Az égi vándorok szédítő harmóniáját fokozták a fák apró leveleinek rezonanciái, mint kicsiny rézhártyák koccantak össze, és csilingeltek hűvös dallamot.

A Nap csendben hallgatta, gyönyörködött a reggel ajándékaiban, a madarak trillái, a falevek zöreje és az ezüst vízesés csobogása teljesen elbódította, már-már kezdett visszazuhanni a horizont vonalába, az álom apró bolydult bogarak formájában körözött felette, próbálta elcsábítani. Mikor már közel járt az ábránd, hirtelen csendes sírás zökkenetette ki a Napot a káprázatból. Egy fiút pillantott meg, ki az alsó ágon feszülten ült, miközben rendült, és egy kissé zendült. Megszólította az emberfiát, bánatának forrásáról faggatta.

Nap: E varázslat, mit hozott a reggel, hogy fakaszthat könnyet szemedre, balga lény, ki az Isten tenyerén élsz. Mily hálátlan, ki nem él e csodával, nem lát a vidámság szembogarával. Nem táplálkozik a derű édes nedűjéből, s nem ír strófát a vígság fennkölt teteiről.

Erre a fiú apró könnyek árnyékában reflektálva, búsan kezdte ecsetelni fájdalmát a magányáról, az emberekben való csalódásáról, mindennemű szomorúságáról.

Fiú: Tűnődök a megbánt szavakon, a meg nem élt perceken, az elszalasztott vétkeken. Merengek magamon, a valómon, a tetteimen, az életemen. Vágyakon, mélyen elfojtott álmokon. Egyre gyarapodó szentimentális pillanatokon, könnyeken, mosolyokon. Minden monoton körülöttem, így folyton csak zokogom. A boldogságot nem ismerem, a Földön ezt az érzést én nem lelem.

A Nap vigasztalva, bátorítva belekezdett mondókájába.

Nap: Boldognak lenni csodás, és ez nem csupán locsogás, boldognak lenni ijesztő, de könnyen megemészthető. Boldognak lenni feladat, de nem más, mint akarat. Boldognak szeretnélek látni, az életet örömittasan játszani. Mi a neved fiú, ki nem észleled mind ezt a varázst, a mandulafenyők mézédessé illatát?

Illusztráció: **Varga Attiláné** művésztanár

Fiú: Rókusnak nevezett anyám, felékszerezett szülőágyán. Bár rég nem szólított így senki már, tán az a vén fürtös göröggépű, ott fenn a fán. Az is Szókratésznek képzele magát, azt hiszi, ha kicsordult már elég vére, filozofálhat kedvére. Könnyen megtalál a bánat, nem is gondolnám, hogy árthat, no, de ennyire, ily alattomos, hogy elbán velem, s a földbe mos.

Nap: Ne hagyd magad, légy férfi, Rókus, ha már tekinteted ily rigorózus! Könnyeid csörgedező patakká lesznek, szárítgatom ugyan, de mindig újjászületnek.

Rókus kérlelni kezdte a Napot, segítségért könyörgött.

Rókus: Taníts engem mosolyogni, boldognak lenni, érzelmeket fenni! Pozitívan szemlélni, minden örömet felélni, eufóriára ébredni, mámorosan létezni, kacagással kacérkodni! Oly messze vagy tőlem, nem keringhetnék körülötted. Lennék törpebolygó, mi fényed tükrözi, forróságodban orcáját fürösztí. Lennék testöröd, ha a gonosz megtámad, lennék keszkenőd, ha a könnyed megárad. Te lettél a barátom, aki meghallgatta bánatom. Ezért cserébe az életem adhatom.

Nap: Vezetetlek jó útra, de a sorodat nem írhatom újra. Bár nem tudom, mit tehetnék érted kedves barátom, fájdalommal cipelhetném a hátamon.

Rókus: Nincs más út, mi hozzád vezet, áttör völgyet, hegyet?

Nap: Megmutathatnám neked, az élet mily elbűvölő, s a szeretet a Földön nem szűkölködő. Van egy út, egy hosszú létra, mit szomorú pókok fonnak nyújtva, angyalok fürtjeiből, pillangók könnyeiből. Utat enged a lajtorja ég és föld közé, de csupán engedéllyel közlekedhet rajta bárminemű lény. Ha felengedlek, jól jegyezd, utána a földre többet nem mehetsz. Ezután velem kelted a népeket, s mellettem hajtod nyugovóra fejed. Megéri ez neked?

Rókus: Hát hogyne érné, édes Napom, ez a hön kívánt akaratom, legboldogabb én ott leszek, hol veled együtt létezhetek. Lehetséges, még mindig kételkedem, szavadat tényleg elhihetem? Együtt ébresztgetjük majd a gyermekeket, s együtt melegítjük majd a fagyos lelkeket? Boldoggá tesszük majd a nagyvilágot, akár egy zivatar réten a virágot?

Fel is költözött Rókus a Naphoz, s már semmi sem húzta vissza a múlthoz. Boldogságcseppeket hullajtott Rókus, mikor örömében sírdogált a naplemente halovány pompájában. Jobbján a Nappal, aki mosolyával dédelgette azt a lényt, akit igazán szeretett.

Gárdos Bibor Zsófia 10.A

Egy fiú azt mondta,

hogy akkor vagyok szép,
ha a fehér paplanon gubbasztok
hátat vetve a patyolat falnak,
szürke félhomályok és
tarka világok éles határán
– egyik kezemben könyvvel,
a másikban vörös
rúzscsókós cigarettával.
hogy akkor vagyok a legszebb,
ha arcomon csendben lecsordul
a bánat,
összegyűlik kulcsosontom medrében,
és rajta rongyosra foszlott emlékek
hajókáznak.

Vers: Lukács Izabella 11.C, grafika: Henics Blanka Regina 8.N

Birdman, avagy a mellőzés meglepő ereje

Filmajánló

Alejandro González Iñárritu *Birdman* című filmje behatóan foglalkozik film és színház kapcsolatával, odaszúrogatva közben mind a két oldalnak. A filmsztárokat 4XL-es egójuk miatt, a szuperhős filmeket pedig felszínességük miatt marasztalja el. De ugyanúgy erős bírálat éri a színházkritikusokat és a színházi színészeket is, az előbbieket a kultúrsznobizmusért, az utóbbiakat pedig azért, mert annyira elszálltak maguktól. Egyszóval mindenki megkapja a magáét, és a nézőnél egyszer csak eljön az a pillanat, amikor ez az egész elkezd igazán fájni.

Nálam ez akkor következett be, amikor a főszereplő exfilmsztár, Riggan Thomson – alakítója Michael Keaton, aki nem mellékesen az Oscar-díjas *Batman* (1989) című amerikai film címszereplőjeként, a Denevéremberként szerzett magának hírnevet – és a színházkritikus nő veszekednek egy elegánsnak nem igazán mondható szórakozóhelyen. Ekkor ugyanis a tévedhetetlen és feltehetően még mindig szingli ítéző azt mondja a szuperhős filmekre és amúgy általában a tömegfilmekre, hogy a rajzfilm és a pornográfia ötvözete az egész, semmi több. Tehát minőségen aluli. És ehhez az ellenséges, gyűlölködő viszonyuláshoz persze megvan az erkölcsi alapja. Valójában én is úgy gondolom, hogy inkvizitori szigora nem egészen helytelen, csak célját tévesztett. A lényeg ugyanis az, hogy a tömegfilmet nem szabad lenézni a TÖMEG-film jellege miatt, sőt ezt a műfajt eszköznek is lehetne tekinteni, hogy széles rétegekhez juttasson el üzenetet, még ha ehhez egy alkotónak az élményt és a formanyelvet le is kell egyszerűsíteni. De ez nem törvényszerű, hiszen nagyon sok értéket el lehet rejtteni az ilyen filmekben, ugyanúgy, mint egy színházi rendezésben. Az igényes, művészi értéket is képviselő tömegfilmek sokkal több embernek az életét képesek megváltoztatni hatásuk révén, mint a színház. Az igényes színjátszás mellett tehát ennek a műfajnak is megvan a létjogosultsága és rangja.

González művének talán legnagyobb értéke az operatőri munka. Az egész filmet úgy vette fel Emmanuel Lubezki operatőr, mintha egy folyamatos snitt lenne, pedig a cselekmény több napot ölelt fel. Ez az operatőri teljesítmény tényleg fantasztikus és utánozhatatlan, noha az eszközei kifejezetten egyszerűek. Kamera előtt elhaladó emberek és tárgyak, valamint különböző elsötétülő helyszínek rejtik el a vágásokat. Ez a kameratechnika amellet, hogy sajátos labirintusszerű látványvilágot és atmoszférát teremt, egy mélyebb, nyomasztóbb értelmet is hordoz. A film helyszíneire és karaktereire hasonlóan az operatőri munka is épp a színházi és a filmes világ közötti távolságot szünteti meg. A vágatlanság és a berendezett színpad élménye a színházé, ám mindezt filmes környezetben átélni fantasztikus lehetőség arra, hogy a két művészeti ág legjobb eszközei találkozzanak egymással. Mivel a filmes világ mostanában közelebb áll a fiatalokhoz, mint a színház, a film rengeteg olyan kérdést vet fel a színházzal kapcsolatban, amely a fiatalabbaknak is felkeltheti az érdeklődését a színház iránt. Vajon a film által bemutatott színházi világ hiteles? A színházi kritikusok tényleg ennyire zsarnoki módon tekintélyelvűek? A színházi színészek tényleg ennyire felsőbbrendűnek érzik magukat a filmszínészekhez képest?

Persze az operatőri munka nem vonhatja el a figyelmünket a színészi játék zsenialitásáról. A film hét-tízperces snitthosszokra van beállítva, ráadásul a kamera végig nagyon közel van a színészek arcához, a színészeknek ebből következően sokkal nehezebb lehetett

koncentrálni. A Birdman tehát élet közeli alakítást igényelt a szereplőktől. Sokak szerint González művének középpontjában a szuperhős-problematika áll. A filmbeli főszereplő életében Birdman egyfajta gonosz alteregóként jelenik meg. Folyamatosan emlékezteti a főhőst arra, hogy egykor milyen nagy és körülrajongott sztár volt, de mára már megöregedett és lecsúszott, ennek ellenére még mindig van esélye visszatérni a csúcsra. Sokan ezt a problémát a „szupersztár” jelenség kritikájaként értelmezik, jogosan. Ám ennél mélyebb jelentésréteget is fellelhetünk a filmben. Birdman nem alteregó, hanem az az ego amely ott lakik mindenkiben, és szünet nélkül azt sugallja, hogy jobbak vagyunk, többet érdeklünk másoknál, nekünk kell szárnyalni, fölébe emelkedni másoknak, mert ők gyengék, de mi nem. Birdman tehát a sztároknak ugyanúgy sajátja, mint nekünk nézőknek, csak a művész tetszeni vágyásánál fogva ők jobban ki vannak téve a hatalmának. Birdman a túlzott önimádatnak és annak a kényszeres vágnak a jelképe, hogy mi jobbak, értékesebbek legyünk másoknál. Noha a stressztől, a perfekcionizmustól és a sikervágytól agyonhajszolt filmbeli színészek és munkatársaik lepusztult nyelven kommunikálnak, Alejandro González Iñárritu alkotása intellektuálisan hihetetlenül érdekfeszítő.

Rengeteg izgalmas kérdést vet fel és hagy nyitva, amelyekről jó sokat lehet vitatkozni. Mindenképpen ajánlanám megtekintésre olyan embereknek, akik egyszerre érdeklődnek a színház és a film világa iránt, akiket nem az erőszak és az effektek hatása érdekel, hanem az, hogy megszólítsa őket és párbeszédre készítse egy filmes alkotás.

Fekete Míra Panna 9.N

Illusztráció: **Demeter Adrienn Katalin 12.N**

EZ SIKERÜLT

„Diadal nem teremhet
semmilyen téren annak, aki lomha,
s boldogok sem lehetnek,

kik végzetükkel sohasem dacolva,
csak élnek egyre tétlen,
eszükpusztító, tunya renyheségben.”
(Miguel de Cervantes)

Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi

Az idő a miénk

Szövegalkotás, érvelés

Az idő, és így a végesség problémája már kezdetektől fogva foglalkoztatta az emberiséget. Az ókori görögök két szót is használtak az időre, így ugyanis pontosabban kifejezheték annak jelentését. A *kronosz* szót a kronologikus, azaz tőlük független időre használták. A *kairosz* szót pedig olyan kontextusban, mely valamilyen megkülönböztetett pillanatra utalt. Az emberiség történelme folyamán számos értekezést írtak már az idő metafizikai tulajdonságairól, és ezek közül sok egyetért abban, hogy az ember tulajdona, így saját felelősségére használhatja, pazarolhatja.

A biológia az *aszpektus* kifejezést használja az évszakok szabályos váltakozására. Valószínűleg ennek a felfedezéséből alakult ki az idő fogalma, és nem a priori szemléleti módként kaptuk, mint azt Kant *A tiszta ész kritikája* című könyvében kifejti. Az európai keresztény kultúra részeseiként vallhatjuk a katolikus egyház nézetét, miszerint „az idő Isten teremtmény”. Tehát a felettünk álló időt közvetlenül nem változtathatjuk meg, de a bennünk kialakult szemléleti mód felett befolyásunk van.

Bergson a *Bevezetés a metafizikába* című könyvében ezen kettősséget az objektív és a szubjektív idő fogalmak megteremtésével fejezte ki. Igaz, hogy Albert Einstein, a 20. század egyik legkiválóbb fizikusa az általános relativitás elméletében belátta, hogy az „objektív” idő sem megváltoztathatatlan, de ezen módosítás nem áll kapcsolatban a „belső” időnkkel.

A szubjektív idő kifejezésére a művészet a legalkalmasabb, hiszen célja nem egy komprehenzív, konzisztens, koherens világkép kialakítása, hanem a véges esztétikájának megragadása. Petőfi Sándor *Szeptember végén* című versében az „*Elhull a virág, eliramlik az élet*” sorával írja le gyönyörűen az emberi lét végességét. Nála tehát felmerül az élet rövidegének kérdése, s szinte jövőbe látva jósolja meg korai halálát.

Az irodalomban gyakran próbálják meg az írók a lehetetlent, azaz egy emberi érzés, érzelem leírását. Radnóti Miklós a szerelemlről írja, hogy „oly biztos és örök, mint kőben a megkövesült csigaház”. Ez a sor szép kifejezése annak, hogy érzelve nemcsak a rövid életükben tart, hanem haláluk után is.

Tehát tudatában kell lennünk materiális testünk véges mivoltának, de hihetjük, hogy az isteni lelkünk az idő felett áll. Szent Ágoston *Isten városáról* című művében ezt úgy

fejezte ki, hogy: az idő Isten eszköze, hogy földi létünket végessé tegye. Amennyiben tehát létünk adott, törekednünk kell arra, hogy minél teljesebben éljük meg azt. Vörösmarty Mihály soraival jól megfogalmazható az emberi lét értelmének problémája: „*Mi dolgunk a világon? Küzdeni erőnk szerint a legnemesbékért.*” Ezen értékek keresése juttatja el az embert oda, hogy életét nem elherdálja, hanem megtölti értelmes, fontos cselekedetekkel, pillanatokkal.

A heroikus életfelfogás egyik példája Antigoné, aki Szophoklész művében vállalja még a halált is, de a *hübriszt* megvalósító Kreón parancsával szemben helyezkedik el. Antigoné tehát tettét magasztosabbnak tartja életénél, s így cselekedete is az idő felett áll. Ezen felfogás ellen érvel Albert Camus *A pestis* és a *Közöny* című könyveiben, ugyanis ezekben kifejti, hogy az emberi lét értelmetlen, és csak az esztétikai örömök, élvezetek enyhíthetik az ember szomorúságát és fájalmát.

A hedonizmust elítélő, a tartalmas élet jóságát valló Seneca a sztoicizmus képviselője volt. A „Ragadj meg minden órát” felszólítása egybecseng az epikureizmus „*Carpe diem!*” jelmondatával, s szinte ekvivalens is vele. Seneca egyetért azzal, hogy elég időt kaptunk „a legjelentősebb dolgok véghezvitelére”, de kifejti azt is, hogy ezen dolog elég sok az időnk mértékéhez, vagyis felesleges cselekedetekkel nem szabad elpazarolnunk azt. A modern korban élve nap mint nap választanunk kell hasznos és értékes között. Minden ember saját felelősségének tudatában dönt, de mérlegelnie kell azt is, hogy véges mi-volta csak véges számú döntést engedélyez számára földi életében.

Az idő tehát a miénk, de mégsem rendelkezhetünk vele. Felettünk áll, befolyásol minket, de lelkünk képes örökké fiatal maradni. Ezen kettősség arkhimédeszi pontját úgy ragadhatjuk meg a leghatékonyabban, ha az idő fogalmát a test és a lélek dualizmusán keresztül szemléljük, és próbáljuk megérteni.

Paulovics Zoltán 12.A

Tanára: Juhász Ildikó

Tóth Árpád: Elégia egy rekettyebokorhoz

Jékely Zoltán: Az ég játékai

Összehasonlító verselemzés

A XX. század első felében a magyar irodalom alakulására a világtörténelmi események nagy hatással voltak. A két világháború szörnyűségei nem csak az utca emberének hangulatát befolyásolták, hanem a műalkotásokban is megfigyelhető az általános válsághangulat. Az irodalom neves képviselői változatos módon reagáltak az őket körülvevő világ megváltozására. Voltak, akik nyíltan szembefordultak a háborút pártolókkal (Ady, Babits), míg mások az élet apró szépségeinek keresésébe menekültek (Kosztolányi). Olyan filozófiai kérdésekre kerestek a művészek válaszokat, mint az emberi élet értelme és értéke, próbálták megérteni önmagukat, illetve a világot. Tóth Árpád és Jékely Zoltán is filozófikus magasságokba juttatja a befogadót az olvasás során, igaz megközelítésük módja és témakifejtésük mélysége különböző.

A két alkotó hasonló beszédhelyzetből indítja versét. Mindkét műben a lírai alany a természet idilljében hanyatt fekszik a földön. Ez a testhelyzet meghatározza a nézőpontot is, amely sajátossá válik azáltal, hogy alulról szemléli a környezetet. Tóth Árpád versé-

nek első négy, míg Jékely versének első sora az ember természettel való egységét érzékelteti. A továbbiakban azonban a harmónia megtörik.

A két vers szerkezetét a vershelyzet úgy alakítja, hogy az alap szituációból a két költő a körülöttük lévő világ bemutatásával mozdul el. Tóth Árpád műve hat, egyenként nyolcsoros versszakból áll (strófikus). Az első versszak negyedik sorában megváltozik a hangulat azáltal, hogy a költő „*árva óriásként*” azonosítja önmagát. Az első négy sor harmóniája szemben áll a lírai alany lelkiállapotával. Az „*árva*” szó utal az egyén magányosságára, míg az „*óriás*” a virágokhoz képesti méretére. A metafora különlegességét a két szó jelentéstartalmának, hangulatának ellentéte adja, és rávilágít arra, hogy egy látzólag erős lény is sebezhető. A természet egyensúlyának törékenységét jelzi, hogy az ember egy sóhaja már vihar számukra. Jékely művében a harmóniát az „*amazok a föld alatt*” és a „*sírba*” szavai törik meg. Tóth Árpáddal ellentétben nem csak saját szemszögből nézi a világot, hanem egy holt pilóta vagy tengerész nézőpontjából is. A halottak szemszöge utalhat arra, hogy így több tárul fel előtte a világból, olyasmit is megtudhat, amelyet élő ember nem vesz észre. A két versszakban hasonló képeket találhatunk: a légi sajka a pilótával, a hajóraj a tengerésszel állítható párhuzamba.

A felépítés a két műben eltérő módon folytatódik. Tóth Árpád alkotásának második versszakában a költő visszautal az első versszak „*hajóira*”, melyek a rekettyebokor virágai. Az első két sorban megszólítja őket, kellemes hangulatot teremt, majd az óriás ismételt megjelenésével ez megszűnik. Az utolsó sorban az „*árva óriás*” fogalmát kiterjeszti az emberre, de már szörnynek nevezi. A harmadik versszakban ellentétbe állítja a virágokat az emberiséggel, miközben elmondja az ember boldogtalanságának okát: a „*lehetetlen vágyak űzése*” és a „*konok öntudat*”. A kapitány metafora a hajó képét szelíti. A negyedik strófában önmagára vonatkoztat, hajó metaforát használ önmaga azonosítására. A „*kínok vasszöge*” utalhat a krisztusi kínokra, amelyeket emberként át kell élnünk. A költő szerint az ember életét a „*vad hajós*”, azaz a konok öntudat vezérli, és ez az oka boldogtalanságunknak. A művész halálvágya is megjelenik. Az ötödik versszakban az emberiség többi tagjának sorsát elemzi, amely bizonytalan. A testvér-emberek szintén bibliai szóhasználat. Az emberiséget Tóth Árpád szerint kívülről irányítják, nem képes saját sorsát alakítani, csak hányódik. A hatodik versszakban sorsközösséget vállal az emberekkel („*tán mind elpusztulunk*”), és utópisztikus jövőképet ad, amely ambivalens érzéseket vált ki, ugyanis a földi boldogság akkor valósulhat meg, ha az ember eltűnik. Az apokaliptikus emberi eltűnés és a lótosz szüzi ajkából született „*Béke*” bibliai utalás.

Jékely műve harmonikus képekkel folytatódik és az utolsó versszakban szakad csak el attól, amit a valóságban lát, amit éppen szemlél. A második és harmadik versszak idilljét a vércse megjelenése töri csak meg. A költő felfelé néz, először a madarakat, majd a lombokat, aztán ismét a madarakat szemléli. Tekintetét az ég felé emeli a negyedik versszakban, a felhőket figyeli, miközben vallási jellegű képet fest („*zarándokok*”, „*Rómájukba*”). A harmadik és negyedik strófában is a természet a záport várja, amely utalhat az emberiség béke iránti vágyára. Az ötödik versszakban nyáréjszaka képét idézi meg, felfelé néz, majd nézőpontot vált, azáltal, hogy elképzeli halálát („*azt nem érzem, hogy mindez már alattam*”). A mélység és magasság ellentéte az olvasót is elszédíti. A hatodik strófában összefoglalja tapasztalatait. Következtetése, hogy a szemléletmód újdonsága miatt új érzések, valamely transzcendens igazság tárult fel előtte. A művet filozófiai kérdéssel zárja, mely visszautal az első versszakra („*ezek itt a sírba*”), így keretbe foglalja az alkotást.

Jékely verse is strófikus, de változatos hosszúságúak a versszakok, sőt még az egyes strófákban a verssorok is, amely, ha nem is végletekig zaklatott, de elbizonytalanodott lelki-állapotot tükröz.

Tóth Árpád versének címe meghatározza a műfajt és a megszólítottat. Jékely alkotásának címe pedig a nézőpontot jelöli ki, illetve összefoglalja a vers témáját, „szereplőit”. Az ég játéka nemcsak a felhők, hanem mindazok a dolgok, amelyeket alulról lát. A játék szó utalhat kiszolgáltatottságukra. Mivel az ember is a természet része, hasonlóan a növényekhez és állatokhoz, sorsát nem önmaga alakítja.

Az *Elégia egy reketyebokorhoz* című vers műfaja elégiko-óda. Hangneme elégikus, és filozófiai eszmefuttatása közben arra a következtetésre jut a költő, hogy a vágyott boldogságot és békét nem érheti el életében, mert annak akadályozója éppen az emberi nem. A ráeszmélés után lemondóan beletörődik az általa festett jövőképe. A mű óda jellegét a megszólított („*boldog hajók*”, „*Ti ringtok*”, „*tűrjetek*”) és a szerkezet sajátosságai adják. Az első három versszak tekinthető a mű strófa részének, melyben a természeti képből kiindulva kezd elmélkedésbe a költő. A negyedik és ötödik versszakban a külső táj helyét egy képzeletbeli veszi át, és általános filozófiai kérdések fogalmazódnak meg, ez az antistrófa. A hatodik versszak az epodosz, melyben Tóth Árpád összegez és jövőképet fest, mely ember nélküli. Jékely alkotásának műfaja nehezebben határozható meg, leginkább témája miatt nevezhető filozofikus tájversnek.

Mindkét alkotásban felfedezhetünk a háborúra vonatkozó utalásokat. Tóth Árpád az első világháború alatt írt versében a béke iránti fokozott vágyat mutatja, hogy szerinte csak akkor lehet boldogság, ha béke születik a Földön. A szót nagybetűvel írja, szimbólumteremtő és jelentősnövelő szándékból. Az emberiségbe vetett hit megrendülése („*egy néma ünnepély*”, „*ember utáni csend*”) is a világháború „teremténye”. Jékely a második világháború után írja művét. Az első versszak pilótája és tengerésze, illetve az utalások a sírban nyugvókra is a háború pusztításait és embervesztését idézik.

Tóth Árpád versében a hajó képe végigvonul a művön, és jelentése egyre kiszélesedik, az emberiség allegóriájává válik. Az „*arany*” és „*szelíd*” jelzőket többször is használja a virágokra. A „*lomha*” és „*árva*” szavak az óriás állandó jelzői. A „*kapzsi bárkák*” azoknak az embereknek a metaforái, akik a többieket „*törötté*” teszik. A szavak és szókapcsolatok ismétlése is gyakori: „*tűrjetek kedvesen*”, „*boldog, boldog*”. A reketyét az első versszakban megszemélyesíti („*fejem fölé lehajtja*”). Jékely kevesebb stílus eszközt használ. A „*felhő-zarándokok*” metafora, a „*fohászkodik forrón*” alliteráció, míg „*a zsenge lombok*” metaforája a „*zöld tenyérkép*”. Jékely is használja a hajó képét, de csak az első versszakban. Művében nem vonul végig úgy egy motívum, mint Tóth Árpádéban. A hajó és az özönvíz egyben toposzok is.

A mondatok modalitása mindkét műben változatos. Tóth Árpád versének hangulati tetőpontja a felkiáltójellel zárt utolsó versszak hatodik sora. A belenyugvást a kijelentő mondat fejezi ki, amellyel az alkotást zárja. Jékely művének hangulata az utolsó versszakban teljeseedik ki. A bizonytalanságot az utolsó mondat kérdés jellege adja. Mindkét versben találhatunk töredékes mondatokat is. Tóth Árpád bizonytalanságát tükrözi a „*tán*” szó többszöri használata.

A két alkotásban a létértelmezés igénye érezhető. A hangulati különbség oka lehet, hogy Tóth Árpád még az első világháború alatt írta költeményét, a kilátástalanságból adódó feszültség tükröződik művében, míg Jékely Zoltán már a második világháború

után alkotta Az Ég játékeit. Így Jékely művéből optimistább hozzáállás olvasható ki, hiszen az emberiség az első világháború után már megtanulta feldolgozni a történelmi katasztrófákat. Azonban záró kérdése visszautal a halottakra. Vajon az ember eltűnése valóban boldogságot és békét hozna a világba? És ha ige, „ezek itt a sírban”, földöntúli létükből megfigyelhetik-e? Azt hiszem, Tóth Árpád és Jékely Zoltán érdekes beszélgetést folytathatna ezekről a kérdésekről napjainkban is...

Szabó Réka Eszter 12.N

Tanára: Kollaricsné Soós Erika

Bodor Ádám: Állatkert

Egy mű értelmezése

Bizton állíthatjuk, hogy életünkben az egyik legfontosabb szerep az emberi kapcsolatoknak jut. Nem véletlen a mondás: „*Madarat tolláról, embert barátjáról*”. Az, hogy hogyan viszonyulunk embertársainkhoz, meghatározó életünk minden területén. Bodor Ádám novellája az elidegenedés jelenségét tárja az olvasó elé. Ma már mondhatnánk, hogy ez megszokott – sajnos. A világháborúkkal kezdődően a folyamat hirtelen felgyorsult. Egy törés az emberekben, ami a bizalmat félresöpörte. Az életmód olyan hirtelen és gyökeresen változott meg, és változik ma is, hogy ezzel lépést tartani lehetetlenség. Talán ebben is gyökerezhet az elszemélytelenedett kapcsolatok szeretet nélkülsége.

A groteszk össze nem illő elemek egymás melletti használata, melynek segítségével kidomboríthatók egyes jellegzetességek. A mű értelmezhető egy szembesítésként. Egy nagyító tükört tart elénk és ez a nagyító a groteszk. A mű in medias es kezdése jellemző az újkori novellákra, és jelen esetben a távolságtartást is hivatott fokozni. Az alaphelyzet igazán egyszerűnek látszik: egy kirándulás az állatkertbe. Már itt érződik a groteszk hatása. Az állatkert – mint valami modern archetípus – azonnal képzettársítást vált ki a befogadóból. Emlékezzünk csak a sokszor énekelt „*Állatkerti útmutató*”-ra, nyomban a felhőtlen gyermekkorra, a boldog családi kiruccanásokra asszociálunk. Ennek ellenére nincs gyerek, nincs egy szeretetteljes megnyilvánulás. Mintha három idegen haladna „a nyíl alakú zöld tábla alatt”. Az írói hangnem szenvtelensége erősíti bennünk az érzetet, hogy valami nincs rendben. A csupán külső jellemzők felsorolása, és annak analógiája mintha valamiféle jegyzőkönyvet idézne; hajszín, frizura, öltözet, kor. „*szőke, kefefrizúra, zakóban, nyakkendősen, ötvenen valamivel felül*”, „*szőke, sima hajú, vászonnadrágban és tornaingben, ötvenen valamivel felül*”. Ez minden, amit érdemes tudni róluk? Nem beszélve Kovács Wladimir feleségéről, akinek sem neve, sem jelentősége nincsen. Figyeljük csak az első megszólalást: feleslegesnek bizonyul.

Így jellemez az objektív elbeszélő. Mint külső szemlélő csak a látható jegyeket írja le olvasójának. A többit rábizza, derítse ki a dialógusokból. A műben egyszer nem fordul elő függő vagy szabad függő beszéd, hiszen az író ugyanolyan személytelenül áll hozzá szereplőihez, mint azok egymáshoz. Az igazság az, hogy nem csak a feleség, de mi sem értünk semmit. Várjuk, hogy valami konkrétabb kiderüljön, de arra várhatunk. Csak a helyzet feszültségét érzékeljük. Jelentéktelen dolgokról beszélgetnek, mint idegenek az időjárásról. A „bájos, csinos, kedves, nyugodt kis hely” nem illik a hamis udvariaskodáshoz, a családtagok személytelen kapcsolatához. Groteszk. Minthogy az egész mű ezt a személytelenséget igyekszik feltárni, érthető, hogy végig teljes nevükön szólítja szereplőit

a szerző. Meglepődünk a kérdésen: „Miért vagy ideges?” Aztán kiderül, hogy ez is csak üres udvariasság. „*Kicsi érzelmes takonypóc*” – érezzük belőle a szeretetet? Én nem érzem. És érzelmesnek sem mondanám Kovács Vilit, mégis a szöveg kontextusában érthetővé válik. Ő mutatja ki így is a legtöbb érzést, még ha azok is groteszkek: „Kovács Vili is elmosolyodott, szárazon és fenyegetően és azt mondta: – *Utállak.*”

Talán érdekesebb Kovács Wladimir viselkedését figyelni, ahogy minden apróság fontosabb neki az apjánál. A dingókutyák, az oroszlán. MI az első mondata, mikor a – feltehetően régen látott – apját megpillantja? „Szabad a fűben ülni?” Mi ez, ha nem érzéketlenség? Mi érzéketlenség, ha ez nem az? Talán egyfajta védekezésnek vehető a viselkedése. Apróságokba menekül, hogy a valóság ne érje el. Furcsának hangzik szájából, hogy „*apu*”, mégis az olvasó utolsó reményét törli szét az öccse: „*Kovács úr. Azt mondod.*” Tehát ennyi, véglegesen elvesztek ezek az emberek egymás számára. Nem tudom, melyik rosszabb, Kovács Wladimir érdektelensége vagy Kovács Vili leplezetlen gyűlölete. Ugyan a szereplők motivációja ismeretlen előttünk, szinte biztosak vagyunk benne, hogy a mondat: „*Nem volt lelkem megzavarni.*” nem egészen állja meg a helyét. Saját nyugalját nem akarta megbolygatni, csakhogy önmagának is hazudik. Csak azt hallja meg, amit akar, a többi leperog róla, csakúgy, mint feleségéről. Az utolsó megszólalásból, egyetlen mondatából derül ki, miért is nem értette, mi történik körülötte. Tehát a kívülálló számára mindezek az apróságok homályban maradnak, csak a mázat látja, a szép családi kirándulást.

A novella szerkesztése nagyon szabályos, talán nem véletlenül. Bizonyos motívumok ismétlődése többletjelentést is hordozhat. Ahogy haladnak céljuk felé, először a sövény mögötti sörözés hangját halljuk. Majd a feleségről pár szó. A dingókutyák, az oroszlán. A fűben ülő férfi. Az oroszlán, a dingókutyák, a feleség, a sörözés. Az út, ahogy eljutottak a döntő pillanatra és vissza. Ezek szerint az állatkert nem csupán a groteszk eszközt hivatott érvényre juttatni, hanem egy lehetőséget szimbolizál. Azt a lehetőséget, az utolsót, amikor még egy tönkrement kapcsolat, egy szétesett család megmenthető. Ezért íródott a novella. Nem azért, hogy bemutasson egy jelenséget, egy szemléletmódot. Azért, hogy szembesítsen azzal, hogy vannak lehetőségek. Kovács Wladimir kihagyta ezt. Végérvényesen. De mi még okulhatunk belőle, még felismerhetjük a saját állatkertünket, ahol rendbe hozhatjuk a dolgainkat, ahol bocsánatot kérhetünk és megbocsáthatunk. Ahol visszatérhetünk gyermekkori önmagunkhoz, aki feltétel nélkül tudott szeretni, és tisztán látta, mi az, ami igazán fontos. Nem a dingókutyák, nem az oroszlán. A szeretet.

Tóth Rita 12.N

Tanára: Kollaricsné Soós Erika

Illusztráció:
Horváth Petra 7.N

Zalaegerszeg gazdasági fejlődése a szocializmus évtizedeiben

Részlet a földrajz OKTV győztes dolgozatából

A megyeszékhely gazdasági helyzete a XX. század közepéig elmaradott volt. A település mezővárosi jellegű, gyengén fejlett és szűk körű iparral rendelkező megyeközpont volt. 1945-ben a város területén mindössze 9 gyárszerű üzem (3 téglagyár, 2 gépműhely, 1 asztalosüzem, 1 cementárugyár, 1 fafeldolgozó és az Országos Magyar Tejszövetkezeti Központ helyi gyára) működött (Gyimesi, 1985). Zalaegerszeg a XX. század közepéig tulajdonképpen egy polgári kisváros volt, melynek politikai funkciói mellett, gazdasági súlya háttérbe szorult.

Az 1950-es években indult meg Zalaegerszegen a szocializmus által szorgalmazott iparosítás, amely gyökeres változásokat eredményezett a város gazdaságában, és arculatában egyaránt. Ez az egész országra jellemző folyamat indította meg a falusi népesség megyeszékhelyre áramlását, ami a népesség robbanásszerű növekedését okozta, valamint urbanisztikai fordulópontot jelentett a város életében, hiszen ekkor épült ki a külső lakóhely öv, a landorhegyi és kertvárosi városrészekben épült lakótelepek révén (Káli, 2005). E két városrészben él a város mai lakosságának döntő hányada. Ezen városrészek kiépülésével és újak városhoz csatolásával, az először kialakult ipari park ma a belváros részét képezi. A város népessége 10 év leforgása alatt 16.000 fővel nőtt 1970 és 1980 között (Szekeres, 1997). A tervszerű industrializáció és az urbanizációs robbanás hatására Zalaegerszeg fél évszázad leforgása alatt vált egy alig 15000 fős, szerény kézműiparral rendelkező kisvárosból, a Nyugat-dunántúli Régió egyik alapvetően ipari karakterű, 62000 lakosú gazdasági központjává.

A szocializmus első évtizedeiben megvalósult állami nagyberuházások hatására Zalaegerszeg gazdasági élete teljesen átalakult. A város az I. öt éves tervben a kiemelten fejlesztendő települések közé tartozott és rövid idő alatt rendkívül gyors ütemű fejlődést produkált (Gyimesi, 1985). Ez a kiemeltség elsősorban a térségi riválisok, Nagykanizsa és Szombathely, határátkelőkhöz való túlzott közelségének volt köszönhető (Káli, 2005). A korszerűbb iparstruktúra kialakulását három gyár, a Ruhagyár (1951), a Sajt- és Vajgyár (1953), valamint a nagylengyeli szénhidrogénvagyron feldolgozására alkalmas Aszfalt- és Gázolajüzem (kőolaj-finomító és bitumengyár, 1951) alapozta meg, amelyek felszívták a mezőgazdaságból a kollektivizálás után távozó göcseji munkaerő jelentős részét. Az 1950-es években tehát a helyi adottságokat figyelembevevő (kőolaj, női munkaerő), nagy tömegű és olcsó munkaerő foglalkoztatására alkalmas ipari létesítmények jöttek létre (Gyimesi, 1985).

Az iparosítás kezdetben komoly sikereket mutatott fel. Az 1953-ban működését megkezdő Zala Megyei Tejipari Vállalat tejüzeme, illetve a Sajt és Vajgyár, az 1962-es évben 59 vagon ementáli sajtot exportált Ausztráliába, Belgiumba, Egyiptomba, Olaszországba és az NDK-ba (Sümegei, 1964). Az élelmiszeripar további bővülését jelentette a húsipar (Zalahús), a baromfifeldolgozás (Baromfiipari Országos Vállalat, majd Zalabaromfi) és a hűtőház megjelenése. Exportra termelt a továbbiakban részletesen bemutatásra kerülő ruhagyár is.

Ezek mellett több kisebb ipari egység létesült a megyeszékhelyen, a szocializmus idején. Ilyen a Zala bútorgyár vagy a Kerámia és Cserépkályagyár. Több nagy múltú fővá-

rosi vállalat is telepített gyáregységet itt az 1960-as évektől kezdve, úgy, mint a gépgyártással foglalkozó Ganz-Mávag (1964), a műszereket gyártó Magyar Optikai Művek vagy az Egyesült Izzó (1984-től Tungsram) fényforrásgyára. Ezen termelő üzemek mellé sorolható még a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalat, a Rákospalotai Bőr- és Műanyag-feldolgozó Vállalat, illetve a vegyipari termékeket gyártó Caola (Gyimesi, 1985).

Az 1980-as évek végéig az élelmiszeripar (baromfifeldolgozás, hús-, hűtő-, tejipar), a textilipar, a gépgyártás, a háztartásvegyipar, az építőipar, a műszeripar, a kőolaj-feldolgozás tartozott a legjelentősebb ágazatok közé. A szocializmus négy évtizede tehát, az extenzív iparosítás (1950-es, 1960-as évek) és az ipar decentralizációja (1970-es, 1980-as évek) jegyében telt, hozzájárulva a város ipari jellegének kialakulásához (Káli, 2005).

Gazdasági szerkezetváltás a rendszerváltás után

A rendszerváltás után az erőltetett ipari termelő egységei fokozatosan elkezdtek termelő és foglalkoztató kapacitásukat leépíteni, többségük csődbe is ment, veszteséges, versenyképtelen termelésük miatt. A KGST piac felbomlásával, vagyis az egykori keleti blokk felvevőpiacának elvesztésével és az európai integráció elindulásával, vagyis a nyugat-európai cégek versenyének megjelenésével ezek az üzemek egyre nehezebb helyzetbe kerültek (Barta, 2001). A helyzetet tovább rontotta az időközben megjelenő újonnan iparosodó országok (fejlődő kelet- és dél-ázsiai térség) versenye is, melynek legfontosabb lépcsője Kína 2001-es csatlakozása volt a WTO-hoz (Berki, 2014). A szocialista védővámok eltűnésével, majd belépésünkkel a közös piacra megindult a szocialista versenyképtelen üzemek végleges leépülése (Kiss, 2002). Néhányuk minimális termeléssel és foglalkoztatással azonban magánkézben ma is működik, csökkentve ezzel a munkanélküliséget Zalaegerszegen és környékén (például Zalakerámia). Ezeknek a cégeknek nagy része kis vagy középvállalkozásnak minősül, és erőteljes helyi beágyazottságuk, szoros kapcsolatuk munkavállalóikkal segítette őket a fennmaradásban, még ha bevételeik mértéke erőteljesen csökkent is (Barta, 2006).

A rendszerváltást követő gazdasági válságból és szerkezetváltásból így tehát Zalaegerszeg sem maradt ki. Az 1990-es évek elején sorozatos gyárbezárásokra és tömeges elbocsátásokra került sor. Ennek következtében az ipar szerkezete jelentősen átalakult. A legjelentősebb veszteségeket a műszeripar és a vegyipar könyvelhette el, mivel a MOM és a Caola zalaegerszegi fióktelepeit a fővárosi anyavállalatok csődje magával rántotta. A város gazdasági talpra állása – a multinacionális nagyvállalatok (General Electric, Flextronics, Schneider Electric) megjelenésének és számos sikeres helyi kis-, és középvállalkozásnak köszönhetően – az évtized közepén indult meg, amit a századforduló után egy újabb világválságból adódó visszaesés követett (Horváth, 2013).

A bezárt ipari egységek területének újbóli hasznosítás érdekében történtek sikeres barnamezős beruházások (MOM, Zalahús), azonban sokuk a mai napig is csak kihasználatlan, balesetveszélyes, vizuális városképet rontó területeknek minősülnek, egyfajta rozsdadoveztetét képezve Zalaegerszegnek úgy, mint a ruhagyár, a Zalabaromfi, a Goldsun hűtőház, vagy a Caola vegyipari gyáregysége (Vándor, 2006). Utóbbi három létesítmény megszűnése mellőzött bármiféle kármentesítést, hiszen a környezeti terhelésre vonatkozó vizsgálatokat, csak a rekultiváció előtt végzik el. A baromfifeldolgozóban használt fertőtlenítőszeres, illetve a hűtőházban használt hűtőfolyadékok, valamint a Caola gyár egykori vegyipari alapanyagainak bizonyos része a bezárt épületekben maradt. Ezeknek a

hátrahagyott vegyi anyagoknak a lég-, és talajszennyezése, még ha csekély mértékű is, egészségre bizonyítottan káros hatású, éppen úgy, mint a gyárak építésének idején elterjedten használt azbeszt és ólom (Hajdu, 2009). Az épületek leromlásával párhuzamosan nő a bomlásból adódó porszennyezés és a slumosodott terület vizuális szennyezése is. Ezek alapján elmondható, hogy a területhasznosítás megváltozása és a gazdasági szerkezetváltás, nem csak gazdasági, illetve társadalmi problémákat hozott, hanem bizonyos mértékű környezeti károkat is okozott, illetve okoz a mai napig. Ennek fényében még égetőbb szüksége lenne a lezüllött néhai ipari parkok rekultivációjára, kármentesítésére.

A gazdasági helyzet romlásának leglátványosabb hozadékai a helyi feldolgozóipar már-már szimbólum értékű üzemének leépüléséhez, majd bezárásához köthetők. 2000–2008 között a megyeszékhely négy nagy múltú, országosan legismertebb vállalata, az I. ötéves terv legnagyobb textilipari beruházásának számító Ruhagyár és a tradicionális zalai élelmiszeripar fellegvárának tartott Zalahús Rt. és Zalabaromfi Rt., valamint a megyeszékhely nagy múltú „bútoripari óriása”, a Zala Bútor Rt. zárta be a kapuit (Hajdu, 2010). Ezen iparágak megszűnése a megyei és a városi önkormányzaton kívüli folyamatokra vezethető vissza, döntően a hazai húsipari és könnyűipari ágazatok válságával és térvészével indokolható. A húsiparnak elsősorban a német, francia, olasz és osztrák olcsóbb termékekkel kellett volna felvennie a versenyt (KSH 2007).

A rendszerváltás óta a posztindusztriális társadalmakra jellemző erőteljes terciarizáció figyelhető meg, számos gazdasági szolgáltató multinacionális vállalat (elsősorban kereskedelemben) Zalaegerszegre településével. Tehát amíg a szocializmus idején az államilag támogatott helyi iparfejlesztés következtében a foglalkoztatottak túlnyomó része a szekunder szektorban tevékenykedett, addig napjainkban a domináns gazdasági ág a szolgáltató szektor. Ennek megfelelően, a korábbi ipari üzemek helyét több helyen szolgáltató infrastruktúra vette át, és ezzel az adott területek elkerülték a slumosodást. Jó példa a folyamatra a 6. fejezetben bemutatásra kerülő Zalahús Zrt. és MOM zalaegerszegi telephelye. Az ezekben az esetekben megjelenő terciarizáció is természetesen a 2. fejezetben kifejtett gazdasági átalakulások folyamodványa.

A terciarizáció és a slumosodás ellenére az állami kézben levő ipari vállalatok sem tűntek el teljesen, a privatizáció után csökkentett kapacitással még néhányuk tudta folytatni a termelést. Ilyen a Tungsram gyár, amely az amerikai General Electric multinacionális konglomerátum kezébe kerülve végzi még a mai napig a termelést. Az alugépgyár jogutódja a Pylon-94 Kft. illetve, a Zalabútor területén létrejött Sitform és Ricco Mobili cégek a város jelentősebb munkáltatói közé tartoznak ma is. Nem mondható ugyanez el a Tej-és vajgyár mai üzemeltetőjéről a Pannontej Zrt.-ről, amely csak minimális kapacitással tudja használni az egykori gyárkomplexumot (Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Gazdaságfejlesztési stratégiája, 2014). Az előbbi cégek mellett a rendszerváltás után létrejött külföldi, illetve magyar tulajdonú vállalatok organikus növekedésükkel, fokozatos fejlődésükkel erőre kaptak, egyre jelentősebb szerepet játszanak a város gazdaságában. Ilyenek például a Helsa Kft. (német tulajdon, textilgyártás területén működik 220 alkalmazottal), Anton Kft. (magyar tulajdonú gyártó vállalat), és a Zalasám Informatika Kft. (informatikai rendszerfejlesztés, vállalatirányítás) (ZMJV ITP, 2014–2020).

Bujtor Alex 12.B

Tanára: Stárics Roland

Juhász Tibor–Tóth Bertalan:

Programozási ismeretek versenyzőknek

Műszaki Kiadó, 2015

A példatár a különböző algoritmusok alkalmazását mutatja be a programozási versenyek feladatain keresztül. Haszonnal forgathatják a versenyekre készülő diákok és a felkészítő tanárok csakúgy, mint azok az olvasók, akik érdeklődnek az összetett algoritmusok programozása iránt.

Az első fejezet a mohó stratégia, a rekurzió, a dinamikus programozás és a visszalépéses keresés témaköreivel foglalkozik. A második fejezet a gráfalgoritmusokat tekinti át. A harmadik fejezet válogatott feladatokat tartalmaz, melyek főleg optimalizálási problémák megoldására vonatkoznak (ütemezés, szállítás, terembeosztás stb.).

Az egyes fejezetek témakörökből (leckéből) állnak. Minden témakör 3-4 versenyfeladat részletes megoldását ismerteti. Ezt követi a Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny (OITV), illetve az informatika országos középiskolai tanulmányi verseny (OKTV) programozás kategóriájában előforduló, hasonló típusú feladatok felsorolása.

A megoldások programozási nyelvtől függetlenül, mondatyszerű leírással szerepelnek a példatárban. A kész programok C++ és Visual Basic nyelven letölthetők a könyv webhelyéről:

www.zmgzeg.sulinet.hu/programozas

A példatár szerves folytatását képezi a *Programozási ismeretek*, illetve a *Programozási ismeretek haladóknak* című tankönyveknek (Műszaki Kiadó, 2011, 2012). A megoldások megértése feltételezi, hogy az olvasó rendelkezik a tankönyvekben található, algoritmusokra és adatszerkezetekre vonatkozó ismeretekkel.

Mivel a versenyfeladatok nem igénylik, a megoldások általában nem használják fel az objektumorientált programozás módszereit, eszközeit (öröklődés, polimorfizmus stb.). Alkalmazzák viszont a modern programozási környezetek által nyújtott eszközöket (például a .NET, illetve a C++11 kollektívát). Ilyen értelemben nincs szükség a *Programozási ismeretek haladóknak* tankönyv első fejezetének ismeretére. Célszerű azonban áttekinteni a *Kollektívák alkalmazása a feladatmegoldásokban* című összeállítást, amely a fenti webhelyen érhető el. Az olvasó ennek alapján gyakorolhatja a kollektívák felhasználását a programozási feladatokban.

A könyv Bevezetése alapján

Búcsújság

Ez egy új rovat az évkönyvben. A szerkesztők arra gondoltak, hogy ne múljon el nyom nélkül a végzősök utolsó éve. Minden osztálynak iskolaiújságot kellett készíteni. Ez a rovat a 12.A, a 12.B és a 12.N legjobb írásait tartalmazza.

A számonkérések egészségügyi hatásai

Bármennyire is furcsának tűnik, ez a jelenség igenis létező probléma. Persze láthatólag ezzel mindenki tisztában van a tanárainkon kívül. Hogy ez miben is nyilvánul meg? Nem veszik észre, hogy minden diák egészsége veszélyeztetve van a dolgozatok által. Igazán felismerhetnék a problémát, hogy a betegség nem véletlenül akkor üti fel a fejét, mikor egy héten át minden nap számonkérésekkel bombázzák a diákokat.

Ezúton szeretnénk tanáraink figyelmét felhívni, hogy a fésületlenség és az üveges tekintet nem az ápolatlanság és az értelem hiánya, hanem az ALVÁSÉ. Kezeink alig észrevehető megremegése a „Ki feleljen ma?” kérdésre és a padra (vagy alá) borulás jóllehet tanár szemmel a felkészületlenség jele, de igazából a gyomorfekély borzasztó fájdalmának külső megnyilvánulása. Persze vannak egyesek, akik rájátszanak erre, de létezik egy elit csoport, akiknél Pavlovi-reflexek alakultak ki. A „Holnap dolgozat.”; „Holnap akkor írunk egy röppentyűt.” vagy a „Na, hallgassunk meg valakit a múlt órai anyagból.” mondatokra furcsa (néha már aggasztó) tüneteket produkálnak. A köhögési roham, az előre jósolható hiányzás nem az elképesztő jóstehetségünket bizonyítja, hanem egy régi-új betegség fellángolására enged következtetni.

A tünetegyüttest egy számonkérés nevű vírus okozza, melynek alapján a MAKI (Marci–Abigél–Kinga–Ildikó)-kutatócsoport (melyet Karvalits Levente tanár úr bízott meg a kórokozó izolálásával) SZAMONCHRITIS DISGUSTO-nak nevezte el a betegséget. Nehezen lehet kigyógyulni belőle, de azonnali felépülést jelent a MAKI által kifejlesztett ellenszer, a „JÓ AKKOR ELHALASZTJUK A DOLGOZATOT” kapszula. A nagy kereslet miatt már folyadék formában is forgalomba került, mely intravénásan és szájon át beadva is eléri a kívánt hatást. Vény nélkül kapható, de az esetleg fellépő mellékhatásokért, mint például a kóros jegyelégtelenség, nem vállalunk felelősséget. Azonban a gyártó szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy létezik egy sokkal fájdalmasabb, viszont hosszútávon jobban kifizetődő megoldás: a *FOLYAMATOS TANULÁS*.

**Boronyák Márton, Kulcsár Ildikó,
Szekeres Kinga, Wappler Abigél 12.A**

Kire hasonlítasz a tanárok közül?

Gondolkodtál már azon, hogy vajon melyik tanárra hasonlítasz legjobban az iskolában? Hát most megtudhatod!

Első lépésként válaszolj a következő kérdésekre!

1. Mivel járnál legszívesebben iskolába?
 - a) Suzukival
 - b) Hondával
 - c) gyalog
 - d) biciklivel
 - e) gyalog, mert közel lakom a sulihoz
2. Mi a kedvenc tantárgyad?
 - a) angol
 - b) matek
 - c) történelem
 - d) fizika
 - e) magyar
3. Milyen könyveket olvasol szívesen?
 - a) pszichológiával kapcsolatosat
 - b) történelmi regényeket
 - c) történelmi szakirodalmat, szépirodalmat, vallási témájú könyveket
 - d) matematikai szakkönyveket, történelmi háttérű regényeket
 - e) amelyekről úgy érzem, hogy most nekem szólnak
4. Melyik filmet néznéd meg legszívesebben?
 - a) Blöff
 - b) Hair
 - c) Holt költők társasága
 - d) Braveheart – A rettenthetetlen
 - e) Al Pacino, Robert de Niro filmjeit bármikor, bármilyen mennyiségben
5. Mivel töltenéd szívesen a szabadidődöt?
 - a) pihenéssel
 - b) család
 - c) olvasás, kertészkedés
 - d) méhekkal foglalkoznék
 - e) filmnézés, olvasás, a barátaimmal lennék, utaznék
6. Melyik lennél szívesen?
 - a) művész
 - b) a Zrínyi igazgatója
 - c) történelemtanár
 - d) bankigazgató
 - e) magyartanár
7. Szerinted mi a leghasznosabb találmány a történelemben?
 - a) elektromosság
 - b) nincs leghasznosabb találmány

- c) nyomtatás
 - d) kerék
 - e) gyufa
8. Milyen hangszeren játszanál?
- a) brácsa
 - b) gitár
 - c) hárfa
 - d) hegedű
 - e) zongora
9. Melyik állatot szereted a legjobban?
- a) csikóhal
 - b) macska
 - c) aranyhal
 - d) ló
 - e) kutya
10. Melyik szuperképességet szeretnéd?
- a) belelátni mások fejébe
 - b) semmilyen
 - c) gyorsolvasást
 - d) repülés
 - e) láthatatlanul a múltba utazni
11. Mi a kedvenc színed/színeid?
- a) rózsaszín, lila
 - b) zöld
 - c) piros
 - d) barna
 - e) kék
12. Társaságban valakit meg akarsz szólítani, de elfelejtetted a nevét. Mit tennél?
- a) inkább nem szólítom meg
 - b) megszólítom, de nem a nevével, hanem valamely udvarias formában (például Kedves Uram!, Tisztelt Hölgyem!)
 - c) megszólítom valamilyen közös ügy kapcsán
 - d) megkérdezem valakitől a nevét
 - e) elnézést kérek tőle, és megkérdezem a nevét
13. Mit tennél, ha megnyernéd a lottó főnyereményét?
- a) világszerte utaznék
 - b) megvenném a Zrínyit magániskolának, utaznék, és a családomra költeném
 - c) nagy részét felajánlanám szociális célokra, és a maradékból pedig elutaznék olyan helyekre, ahova egyébként nem tudok eljutni
 - d) üzennék a főnökömnek, hogy egy darabig nem megyek dolgozni, a pénzt pedig befektetem, elköltöm
 - e) ugyanazt, amit most és adakoznék, utaznék

Másodsor, számold össze válaszaid alapján melyik betűből (a, b, c, d, e) gyűjtöttél össze a legtöbbet!

Ha legtöbb válaszod „b”, akkor olyan vagy, mint iskolánk igazgatója, Horváth Attila igazgató úr. Nem jössz ki könnyen a sodrodból. Állandó, pozitív belső energiával rendelkezel, ami segít megvalósítani céljaidat. Nem szereted, ha kicsúszik a kezedből az irányítás, de általában ettől nem kell félned, véredben van a vezető szellem. Hatalmas összetartó erővel rendelkezel. Nemes céljaid vannak, amiket a legmegfontoltabb módon, és kemény munkával el is tudsz érni.

Ha legtöbb válaszod „c”, akkor dr. Beckné Sallay Anikó tanárnőre hasonlítasz a legjobban: a cél megvalósítása érdekében saját érdekeid helyett a fő szempont a csapatod érdeke. Lételemed a gondoskodás, és fontosak számodra a szeretteid, akik az energiát öntik beléd, és ez segít a mindennapok kihívásaiban. Ismereteidet sosem érzed végesnek, mindig többet és többet szeretnél tudni, és teszel is ennek érdekében.

Ha legtöbb válaszod „e”, akkor Juhász Ildikó tanárnő személyiségéhez állsz a legközelebb. Szabad szellemű és független vagy, nem riadsz meg a zavaró tényezőktől, a káoszban átlátva leküzdöd a nehézségeket. Keményen dolgozol a céljaid megvalósításáért, mindeközben nem felejtessz el kedvesnek és segítőkésznek lenni a társaiddal. Szívesen kalandozol a művészet, főleg a könyvek birodalmában. Ha egy jó könyv akad a kezvedbe, le sem teszed, míg el nem olvasod. Szépirodalomtól kezdve a versekig, bármi magával tud ragadni.

**Csiszár Viola, Gombocz Eszter,
Nagy Judit, Simon Alexandra Natália 12.A**

Grafika: Rózsa Sára Anna 7.N

Tankönyv! Biznisz! ☺

Mindannyian ismerjük az érzést, amikor év elején kézhez kapjuk új tankönyveinket, melyeket azzal a lendülettel beszorunk otthon a fiókba – vagy rosszabb esetben a padba – és várunk, amíg használatba tudjuk venni tudásanyagukat. Hétköznapi eseménysor ez, de mi van, ha végzősként vagy befejezve az adott tantárgyat, nem tudjuk, mit csináljunk azzal a rengeteg tankönyvvel. Általában azonos sorsra jutnak, keresünk egy nagy dobozt, és hosszú pihenésre szánjuk őket a padláson vagy egy sarokban, és bele sem gondolunk az ebben rejlő rengeteg lehetőségbe. Kézenfekvő példa a könyvek újrahasznosítására a jótékony adományozás a rászoruló alsóbb évfolyamosok számára egy-két apróbb jegyzettel ellátva, vagy akár könyvtáraknak is adhatunk a megkíméltebb példányokból. Esetünkben mégis egy rejtett oldalát tárjuk fel a használt könyvek sötét világának, mellyel akár pénzt is kereshetünk. Miért ne?

Az első és talán a köztudatban legélénkebben élő módja az újr felhasználásnak az, ha nemzedékeink tudásának papír alapú formáját egyszerűen elvisszük egy antikváriumba. Jó, nyilván kérdezhetitek, hogy miért tennénk ilyet, hiszen fillérekért veszik át, azonban ez téves gondolat, ugyanis egész szép összegeket lehet keresni ezzel az egyszerű cselekedettel. Természetesen a könyvek átvételének vannak feltételei, hiszen egy, a saját személyiséged megnyilvánulásaival telefirkált, gyűrött saláta aligha nevezhető tankönyvnek vagy esetünkben bevételi forrásnak. Azonban, ha tanulmányaid során megfelelően gondozod, és nem teszed ki erős igénybevételnek, természetesen ez nem mehet a tanulás rovására, akkor akár 1000-1500 forintot is kaphatsz értük, ami valljuk be nem rossz főleg úgy, hogy 10-15 könyvet biztosan összeválogathatsz minden év végén.

Azonban a városi antikváriumon kívül még számtalan helyen eladhatjátok könyveiteket. Például az internet is tele van használt tankönyvet hirdető boltokkal. A neten fellelhető számtalan lehetőség közül kiemelnék egyet, ez pedig a „tankönyvker.hu”. Ez az oldal elég csábító ajánlatot ad, miszerint a tankönyveket (állapottól függően persze) az iskolai ár harmadáért, vagy akár feléért is beveszik. Ha erre adnánk a fejünket, akkor maga a folyamat úgy zajlik, hogy postai csomagban (sajnos csak max. 15 kg-ig) el kell küldenünk a könyveket a megadott címre. Természetesen a könyveknek meg kell felelnie bizonyos elvárásoknak, gondolok itt olyan dolgokra, hogy jó állapotúak legyenek, illetve olyan könyveknek kell lenniük, melyek forgalomban vannak (szerepelnek a hivatalos tankönyvjegyzékben). Miután odaért a csomagod, kapsz egy ajánlatot, amit vagy elfogadsz, vagy nem. Külön érdekesség még, hogy a személyesen bevitt könyvekért utalványt adnak, amely felhasználható különböző könyvek vagy tankönyvek megvásárlására, vagy e-learning kresztanfolyam elvégzésére.

A leírtak alapján könnyen eszünkbe juthat, hogy ez iskolai szinten is hasznos lenne. Sőt, nem kellene napokat várnunk, hogy hozzájuthassunk a szükséges könyvhöz, és a szállítási költség sem jelentene gondot. Egy ilyen lokális, iskolai rendszer kiépítése nem is tűnik megvalósíthatatlannak. Ehhez elég lenne egy számítógép elhelyezése iskolánk egy mindenki által könnyen hozzáférhető és látványos helyén. A porta tökéletesen megfelelne erre a célra. A számítóképen lenne egy adatbázis, és a hozzá tartozó kezelő program. Egyrészt, a diákok megadhatnák, hogy milyen típusú könyveket szeretnének továbbadni és, hogy mit kérnének értük cserébe. A gazdára váró könyvek listáját pedig

táblázatos formában meg lehetne tekinteni, és a megadott adatok alapján felvenni a kapcsolatot a tulajdonossal. Másrészt, ha valaki nem találná az eladó könyvek között azt, amit szeretne, a program másik funkciója révén, a „keresett könyvek” kategóriába felírhatná az adatait, hogy mire lenne szüksége, és hogy esetlegesen mit ajánlana érte. Ráadásul nem lenne megszabva, hogy mit lehet kérni és adni egy adott könyvért. Bár a pénz elég alapvető lehetőségnek tűnik, de biztos, hogy vannak olyanok, akik költséghatékonyabban szeretnék lebonyolítani a vételt. Ez esetben lehetne üzletelni könyvek cseréjével, vagy akár valamilyen tantárgyi segítséggel illetve korrepetálással. A rendszer két szempontból is előnyös lenne. A feleslegessé vált könyvek eredeti árának egy része megtérülne, illetve hasznosabb könyvekre lehetne cserélni azokat, így az eredeti tulajdonos is jól járna. Ami a jelenlegi könyvárak tekintetében nem egy elhanyagolható dolog. A másik oldalról pedig, olcsóbban hozzá lehetne jutni a tanulás ezen elengedhetetlen részeihez, ez pedig fontos szempont a rosszabb anyagi háttérrel rendelkező diákok számára.

Ha pedig arra vetemednénk, hogy olyan helyen hirdessük megunt tankönyveinket, amelyet országos szinten is nagyon sok ember ismer, akkor a legcélszerűbb egy internetes hirdetőoldalt keresni. Ilyen lehet az OLX és a Vatera is. Ezen internetes oldalak lehetővé teszik, hogy nagyon kevés személyes információ (telefonszám, név, lakcím) megadása után rögtön regisztrálhassunk és könyveinket országos szinten árulhassuk. Az inkognitóban maradás lévén akár kamu neveket is megadhatunk, ha nem szeretnénk, hogy felismerjenek bennünket. Ezen helyeken viszont egyértelműen pénz útján lehetne csereberélni alig használt könyveinket. Ameddig a postai futárszolgálat normálisan működik, addig még azért sem kell aggódnunk, hogy kedves vásárlóink nem kapják meg a számukra elengedhetetlen könyveket, maximum egy-két hetes csúszással, de minden célba ér. Be kell hát látnunk kedves barátaim, hogy ez a könyv biznissz ez egészen új forradalommal is kinőheti magát.

Végezetül most, hogy ilyen sokféle lehetőség áll a rendelkezésükre, szerintünk már mindenki el tudja dönteni mit is kezdjen a tankönyveivel, és milyen módon hasznosítsa a sok év megpróbáltatásaiban már többé-kevésbé elhasználódott „bajtársait”. Persze, csak miután minden az élethez nagyon is hasznos dolgot megtanultatok belőlük, hogy a társadalom hasznos tagjává válhassatok! Viszont, ha mégsem, akkor legalább az iskolán belüli ötletet szorgalmazzatok, ha másképp nem is, azért, mert a mi ötletünk.

**Bokor Roland, Dudar Tamás,
Handrik László, Illés Tamás,
Kutai Nimród Dávid, Nagy Máté 12.A**

Illusztráció: Dienes Gyula

Ezt nézd meg!

Szinte minden magyar filmes blog éves toplistáján szerepel, már több mint negyvenezren látták moziban, külön koncerteken adják elő a betétdalait, pedig „csak” egy diplomafilm. Reisz Gábor új magyar kultfilmet alkotott. Korainak tűnhet még persze ráaggatni a kultfilm súlyos jelzőjét, és igazán hitelesen úgymint csak pár év múlva tehetjük majd, az azonban tagadhatatlan, hogy a „*Van valami furcsa és megmagyarázhatatlan*” annak ellenére volt képes ezeket a mozi székbe szögezni, hogy nem mutat se többet se kevesebbet a minket körülvevő valóságnál. És pont ezért talál ennyire a szívünkbe. Reisz Gábor minden ízében önéletrajzi ihletésű filmjében ugyanis nincs egy mesterkélt pillanat sem, a rendkívül szórakoztató filmes gegekkel összefűzött jeleneteket mi is átéljük minden nap. Mikor azon vitatkozunk, ki mennyit ad bele a kocsmái számlába, mikor anyunkat próbáljuk rábeszélni, hogy ugyan, nem kell már az a plusz ing abba az istenverte bőröndbe, és mikor először látjuk meg Facebookon, hogy az exünknek van valaki új. Meg ilyesmik. És mind pont olyan esetlenül és bénán, ahogyan mi is csináljuk.

A „*Van...*” igazi magyar korkép, amelynek a főszereplő, Szentesi Áron adja az esszenciáját. A lógó nadrágos, lábujjhegyen járkáló, nyegle bölcsészfiú, aki ugyan már rég elvégezte az egyetemet, mégse dolgozott még egy napot sem életében, akinek az anyukája írja az önéletrajzát, és aki amúgy is, csak úgy sodródik az életben, (egy részeg este utáni repülőjegy vásárlást követően pedig Lisszabonban). Sír a volt barátnője és a külföldön dolgozó barátai miatt, vitatkozik Hoffmann Rózsáról, bolyong a hol ezért, hol azért tüntető embertömegben, és hallgatja, ahogy szülei a paradicsomról veszekednek. Szerencsétlen figuráját nem fogjuk persze mind szeretni, de néhány cselekedetében és érzésében biztos, hogy magunkra ismerünk. Különösebb történet A „*Van...*”-ban ennek ellenére nincs; az egymásra halmozott tipikus élethelyzetekből fakadó humor, az életszagú jelenetek, és a gyakran a szereplők által rögtönzött párbeszéddek viszik el ezt a filmet. Mit elviszik; kihagyhatatlanná teszik. A „*Van...*” igazi őszinte film, ami minden jelenetében folyamatosan bombáz minket örökérvényű és igazán csak most átélhető dolgokkal; egy olyan egyetemi projekt, amin folyamatosan azt érezni, hogy nem csak nézni, de megcsinálni is jó lehetett. Mindenesetre, ha évente csak egy magyar filmet nézel meg; ez legyen az.

Bakó Borbála 12.B

A testépítés lényegéről

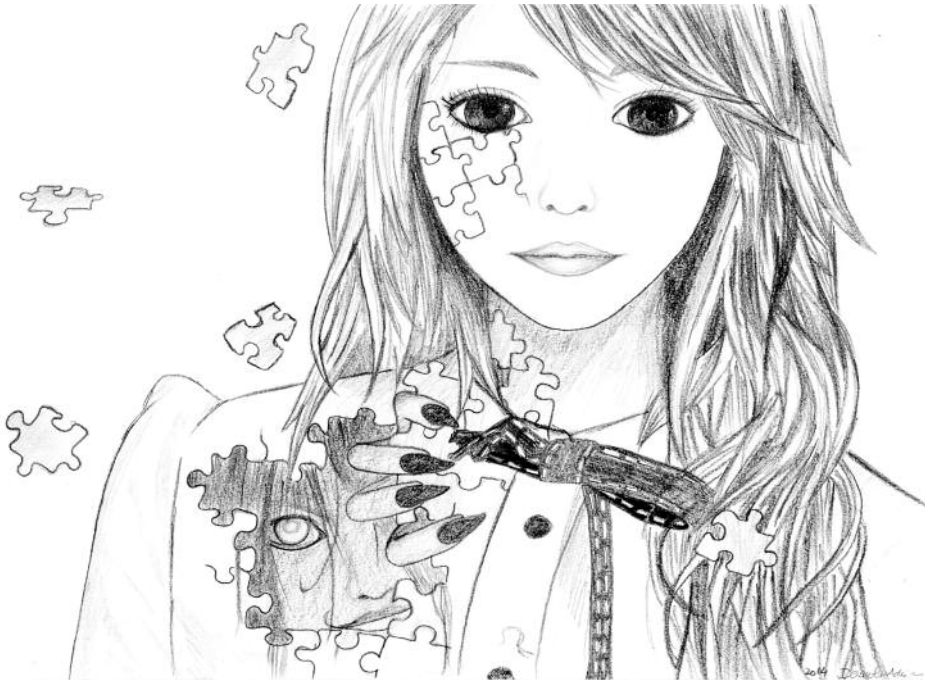
A body building, mint sport, vagy akár mint hobbi, napjainkban óriási népszerűségnek örvend. A sportág a '80-as években, Arnold Schwarzenegger és Sylvester Stallone akciófilmjei által új férfi ideált adott a világnak. A minél nagyobb izomtömeggel, tökéletes szimmetriával és minimális testszírral, valamint atletikus és esztétikus fizikummal rendelkező Rambo vagy Terminátor típusú férfiak ideálját. Abban az időben elkezdődött a sportág felívelése, amely, ma is tart: egyre több és több edzőterem nyílik, a táplálék-

kiegészítők forgalmazása óriási üzletgá fejlődött, a színpadi versenyzésben egyre könnyebb kategóriák jelennek meg, hogy minél több sportoló számára lehetőséget adjanak fizikumuk összemérésére.

Ez pedig a nem utolsó esztétikai előnyök mellett, egészséges életmódot is nyújt az embereknek, hiszen a testépítést az is elválasztja a többi sportágtól, hogy ez tulajdonképpen már egy életforma. A bodybuilder nem csak akkor űzi sportját, amikor a konditeremben mozgatja a súlyokat, hanem a nap 24 órájában, akkor is amikor, étkezéskor grammra pontosan kiszámolja adagját, akkor is, amikor bevásárláskor az ételek tápanyagtartalmát feltüntető címkéket tanulmányozza, akkor is, amikor korán lefekszik, hogy testének megfelelő időt biztosítson a regenerálódásra, és bizony akkor is, amikor nemet mond az italozásra vagy a dohányzásra. A céljainknak megfelelő táplálkozás (akár táplálék kiegészítővel kombinálva), valamint a rendszeres és intenzív edzés tehát, testünk fejlődésének alapja, és kellő alázattal és fegyellemmel, akár néhány hónap munkával el tudunk érni szemmel látható eredményeket. Sok fiatal azért kezd el a súlyzós edzést, hogy olyan sztárookra hasonlítson, mint Vin Diesel vagy Jason Statham.

Sok kezdő azonban még azelőtt megunja az edzések monotonitását, mielőtt az eredmények láthatóak lennének, pedig az említett (testépítő szemmel korántsem tökéletes) fizikumokat hamarabb el lehet érni, mint ahogy az ember gondolná. Megfelelő étrend és edzésterv esetén, akár 2-3 hónap alatt felpakolhatunk 1-2 cm izmot bicepszünkre, vagy leadhatunk 2-3 kg zsírt.

Bujtor Alex 12.B

Illusztráció: **Demeter Adrienn Katalin 12.N**

Betekintés a tánc birodalmába

A rengeteg szabadidős elfoglaltság, hobby közül sokan választják előszeretettel a táncot. Lehet ezt versenyszerűen űzni, vagy csak a móka kedvéért, létezik számos típusa, fajtája, az azonban bizonyos, hogy a felesleges energia levezetésére és az önkifejezésre bármelyik tökéletesen alkalmas. Néhány diáktársunk saját tapasztalata alapján most kapunk egy kis ízelítőt a tánc világából. Mi az? Miért lehet hasznos? Mi a lényege?

Néptánc

Néptáncolni gáz. Focizni menő. A szüleid kiskorodban néptáncra írtattak be, és azóta fanatikusan táncolsz, hallgatsz népzene-t, veszel részt táncházakban és örömmel jársz nyaranként fellépésről fellépésre? Ha igen, szerencsésnek érezheted magad, hogy szüleid ennyire fontosnak tartják a hagyományt, és büszkék a múltjukra. Viszont ha nem, itt van pár érv miért kezdj el akár most, vagy majd az egyetemen néptáncolni! Ezt sosem késő elkezdeni. Néptáncolni nem gáz. Vagy te annak tartod, hogy az őseid által hordott ruhákat, csizmákat és viseleteket ismersz, hordasz egy-egy fellépés alkalmával? Olyan dolgokat tanulhatsz meg, amiknek nagy hasznát veszed. A fegyelem, a türelem és a kitartás? Ezek nélkül nincs magyar néptánc, nagyon sok helyen kamatoztathatóak az életben. Egy csapat, egy közösség a tagjának lenni, együtt elérni egy olyan célt, amit csak sok-sok óra próbálással, táncolással, koncentrációval érhetsz el. És ezek után meg szeretetből táncolni a szabadidőben, elképesztő. Természetesen a hangulatfokozásra a szomjúság csillapítás mellett más ötletek is vannak. Csujjogatókkal, amelyek akár pajzán eredetűek is lehetnek, vagy éppen kifigurázással, ezek mindig a talomban vannak. Pl. „*Kicsi leány kicsi kócs, Mikor szürnek ne rikócs, Mer az anyád meghallja, A szájadat bévarrja (a p...at)*”. (1842) „*A p...ra nem kell gyeplő, mert ha azon gyeplő volna, éjjel nappal félre húzna.*” Katonadalok, szerelmes dalok, és meg sok minden más vár, ha meggyőztelek arról, hogy a néptánc jó választás.

Geráth Anna 12.B

Kortárs

A tánc olyan vers, amelynek a mozdulatok a szavai. A művész társadalom kiábrándult a neki szánt szerepből. A művészek fellázadtak, nem a konvencióknak, a közízlésnek, hanem saját elképzeléseiknek akartak megfelelni. A kor klasszikus művészetével szembe fordulva, a táncművészetben hatalmas változások következtek be, melynek hatására kialakult a kortárs tánc. Az improvizáció és az önmegvalósítás került előtérbe, a természetesség dominált a színpadon. Az egyik legnagyobb művésze a 20. században a német Viola Farber volt. Igazi tehetség volt, minden mozdulata kecses és könnyed, mégis erőteljes, érzelmmel teli. Európa szinte összes híres színpadát meghódította, majd Párizsban, később pedig Amerikában hozott létre tánciskolát. Nagy hatással volt a 20. század művészetére, a kortárs tánc egyik legnagyobb alakjaként is emlegetik. Szabad gondolkodásmódja és előadásai világhírűvé tették. Azt vallotta, hogy a tánc tökéletes módja az érzelmek kifejezésének, szavakkal nehezen megfogalmazható, valami, ami érzelmes és érzéki, közöl, noha nem beszél, kérdez, miközben szavai nincsenek. Néha megráz, felkavar, néha meghökkent, amikor a fizika törvényeit meghazudtolni látszik. Néha gyö-

nyörködtet csupán. Anyaga az emberi test, de eredője mindig az emberi lélek, és mindig az emberi lélek felé irányul. Minden ember életében jelen van a tánc, mindenki táncol valahogy. A táncoló ember, amíg táncol, szabad, független, azonos önmagával.

Czigány Fanni 12.B

Balett

Sajnos manapság a balett nem tartozik a legnépszerűbb táncstílusok közé a fiatalok körében. Bár aki elkezd olvasni egy erről szóló cikket, az már nem reménytelen eset. Legutóbb örömmel tapasztaltam, hogy diáktársaink közül többen is ellátogattak városunk színházába egy balettelőadásra. A balett nem könnyű tánc, de a táncművészet minden ágában hasznosítható. Jó tartást ad, önfegyelemre és állandó összpontosításra nevel. A sok munka eredményeképpen kecses, könnyed és szemet gyönyörködtető mozdulatok születnek. A külső szemlélődő számára csak ez utóbbi látható. A gyönyörű mozdulatok, az érdekes díszletek és a felcsendülő zene hallatára sokszor a nézőknek is kedve támadna balettozni. Erre a valóságban is van lehetőség, hiszen kortól, nemtől és testi adottságoktól függetlenül bárki kipróbálhatja ezt a táncstílust. Nem kell ahhoz balett-táncosnak lenni, hogy elsajátítsuk az alaplépéseket. A testtartásunkra mindenképpen hatással lesz.

Kovács Bianka 12.B

Modern tánc

A 20. század elején radikális változások kezdődtek a táncéletben: megjelent a modern tánc. Ez lényegében szakított a balett minden hagyományával, elutasította a többnyire tündérmeséken alapuló történeteket és kecses, kifinomult mozgást. Elsődleges célja az volt, hogy megvalósítsa a kifejezés teljes szabadságát. Az amerikai Isodora Duncan, az új törekvések elismert tolmácsolója, mezítláb, libegő, könnyű leplekben táncolt. Tehetsége és izgató személyisége életében sokakat vonzott, közönsége rajongva ünnepelte, míg 1927-ben egy tragikus baleset véget nem vetett életének. A szintén amerikai Martha Graham hosszú élete során a klasszikus balettől teljesen eltérő, független és elismert műfajjává tette a modern táncot. Martha Grahamet a modern tánc legkiválóbb koreográfusaként tartják számon. Témáit az amerikai történelem legendáiból és eseményeiből merítette, s a balettben addig ismeretlen lélektani erővel telítette meg táncait. A szélsőségesen változó, hullámzó érzelmeket például olyan szokatlan testmozgásokkal érzékeltette, amelyeket a balett rajongók egyenesen visszataszítónak láttak. A táncosok testén vonagló rángások futottak végig, lekuporodtak, olykor a színpadra zuhantak. Mindez bizony nagyon is ellenkezett a klasszikus balett – táncosok könnyed, légies stílusával. A modern tánc sok művelője közül valószínűleg az amerikai Merce Cunningham volt legnagyobb hatással a műfajra. Az absztrakt tánc új formáit alakította ki, tagadta azt, hogy a táncvalami mást, szavakra lefordítható mondanivalót kellene kifejeznie, nem játszott el történetet, pompás díszletekre sem volt szüksége. Csak „tisztá” táncot akart alkotni, néha zenére, néha zene nélkül. A többi művészeti ághoz hasonlóan a táncban is megjelentek radikális, posztmodern irányzatok, így napjainkban a modern tánc is egyre nagyobb teret hódít.

Vass Georgina 12.B

Mentek... jöttek... visszatértek

Mentek... – az elveszett légió

Kovács Marcell

Kedves Erika néni! Örülök, hogy megkeresett, írtam néhány sort magamról. Elnézést, ha vannak benne hibák, hét éve nem írtam „fogalmazást” magyarul. Szóval itt az irományom. Lassan hét éve élek külföldön, Olaszországban, Trieszt városában. Amikor idekerültem, 11 évesen, nagyon hiányzott Magyarország, az olasz kultúra számomra rendkívül idegen volt. Jelenleg a „Liceo Scientifico G. Oberdan” nevű 5 éves gimnáziumba járok 4. évfolyamon, ahol olaszul tanulok 8 tantárgyat heti 30 órában. Jó színvonalú az oktatás, és sok iskolán kívüli tevékenységet folytatunk. A szabadidőmben egy együttesben játszom szintetizátoron, és kung-fu-zok. A jövőben Németországba vagy Angliába szeretnék egyetemre járni, lehetőleg orvosi szakra. Azután, ha úgy hozza a sors, visszaköltöznék Magyarországra. A Zrínyi-gimnáziumról, annak ellenére, hogy csak fél évet jártam oda, szép emlékeim vannak. Sokáig úgy volt, hogy visszamentem volna, de sajnos nem jött össze, mert itt jobb a munkalehetőségek a szüleim számára. A tanárok és az osztálytársaim jó fejek voltak. Emlékszem, hogy nagyon sokat kellett tanulni, ami nem ment, és de én igyekeztem. Sajnálom, hogy a távolság miatt nem sikerült fenntartani a kapcsolatot a régi osztálytársaimmal, kevés időt töltöttem ott, de remélem, ha összefutunk valahol, megismerjük egymást. Sziasztok és sok sikert az érettségéhez! Üdvözlöm az osztályt!

Daoda Olivér (Piros)

A 6. osztály befejezése után egy évet tanultam, illetve jégkorongoztam Budapesten. Az azt követő nyáron részt vettem egy próbajátékon Svédországban, ami nagyon jól sikerült, augusztusban kiköltöztem Stockholmba, hogy folytassam a jégkorong karrieremet. Egy év alatt gyorsan megtanultam svédül, eközben a 8. osztályt magántanulóként csináltam. Azóta, már ötödik éve, itt tanulok Svédországban (svédül). Az évek során jártam haza, ugyanis a családom még mindig Magyarországon lakik, és a válogatottban is számítanak rám. Tavaly áprilisban részt vettem az U-18-as világbajnokságon, magyar színekben, amit megnyertünk, és ezzel egy osztállyal feljebb jutottunk. Most éppen az utolsó évemet járom a gimnáziumban, és az U-20 Elite (keleti régió) bajnokságban játszom a Flemingsbergs IK színeiben.

Tóth Hanna Flóra (Hanna)

Elég nehéz volt otthon hagyni azt a kedves, szinte családra hasonlító környezetet, és az első néhány hónapban nagyon hiányzott az osztály! Ennyi év után is még nagyon sok szép emlék fűz a Zrínyihez. Én most éppen három emelt szintű érettségire készülök, na meg persze az egyetemi felvétellel küszködök! Remélhetőleg szeptembertől elkezdődhet egy új fejezet az életemben, és ha minden jól megy, akkor ennek a fejezetnek a végén egy építészmérnöki diplomával leszek gazdagabb és talán bölcsebb is... A Zrínyiben megszerzett tudás nagyon sokat segített abban, hogy megálljam a helyemet külföldön. Az iskolarendszer itt különbözik, ezért én már az érettségimet tavaly megszereztem. Szerencsére jól sikerült! Remélem, otthon minden jól megy, és sok-sok szerencsét kívánok az érettségizőknek! Millió puzsi: Hanna

Tápi Júlia (Julcsi)

Tudvalevő, hogy 2008-ban léptem át először a Zrínyi kapuját. Rögvest tudtam, hogy egészen más lesz, mint az előző osztályom volt, de a 36 reszketeg gólyából álló csapat képe ma is az emlékeim között él, és azt hiszem, ez soha nem változik. Ebben az iskolában sokat tanultam a felelősségről, önállóságról, tudásvágyról, önmegvalósításról. Rengeteg olyan embert ismertem meg, akikkel, ha ma összefutok az utcán, ugyanolyan mosollyal üdvözljük egymást, mintha másnap 8-kor ugyanarra a matekórára mennénk.

Ha vissza kell gondolnom, mi is hagyta a legmélyebb nyomot, az elsők között lennének a Zrínyi-túrák, az első kirándulások, felfedezőutak az iskolaépületben, de a tanórák is megtették a maguk hatását.

Ott volt Erika néni történelemórája, amin valószínűleg több vér folyt, mint a megtanulandó évezredek során. A kemény számonkérésekkel tarkított énekórák Farkasné Perlaki Edittel vagy a „csakmegnebukjak” matekórák Pálovicsné Tusnady Katalinnal, de a legmélyebb nyomot a Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő és Halmi László tanár úr által tartott technikaórák hagyták bennem: még ma is tudom, milyen utcák, táblák és hivatali intézmények határolják az iskolát.

Ma, így hat évvel később, be kell látnom, hogy sokat változtam. Sok akkori dolgomat egyszerűen „elnőttem”, de mégis talán több az olyan, amit megtartottam. Példának okáért, ma ötös vagyok matekból, de a történelem csak messzebb került tőlem. Céljaim nem sokat változtak: biológiai irányomat megtartva, az orvosi pálya vagy a gyógyszerészet felé hajlok.

Verebes Mihály (Misu)

Én 2012-ben jöttem el a ZMG-ből, azóta ugyanaz történt velem, mint akármelyik szakközépiskolás diákkal, elvégeztem kettő gimnáziumi osztályt! Talán azzal a különbséggel, hogy nekem a tanulás mellett heti 18 órában képzőművészeti oktatás is folyik, a választható 6 szakból (szobrász, keramikus, festő, grafikus, textiles, ötvös) én a grafikát választottam. Heteim abból állnak, hogy három nap reggel bemegyek 7.15-re, majd hazajövök 18-19 órákor, leülök a gépem elé, tervezek átlagban 4 órát, majd beesem az ágyba, és ezt ismétlem hétről hétre. Kicsit más rendszer szerint működünk. Furcsa, mert abból a 40 emberből, aki megvette a lapot, 30 nem ismer, a maradék 10-ből én nem ismerek 7-et, de annak a 3 embernek üzenném, jól vagyok!

Marosvári Kristóf (Maros)

A 8. osztály után Keszthelyre költöztem, és a Vajda János Gimnáziumban folytattam a tanulmányaimat, az utolsó reál-osztályban. A költözés után kis idővel nekiálltam kung-fuzni Bertalan Ákos mesternél, ám ezt nemrég abba kellett, hogy hagyjam. A fizika iránti érdeklődésem megnövekedett, és egyre többet foglalkoztam a tantárggyal, hiszen a BME villamosmérnöki karán szeretnék továbbtanulni.

Simon Bálint (Lexikon)

2011-ben költöztem el Debrecenbe, miután az 5–8. osztályt a Zrínyiben húztam le. Most a Debreceni Egyetem Kossuth Lajos Gyakorló Gimnáziumában vagyok végzős, humán tagozaton. Egyből megtetszett a nagyváros pezsgő kulturális élete, melyhez az egyetemi gyakorlóiskola révén több szállal kötődöm. Iskolánk diáklapjának – az Actának – a főszerkesztője vagyok, emellett a diákönkormányzat munkájában is aktívan részt veszek. Épp egy eredményes gólyabál megszervezésén vagyunk túl. Idén nyáron volt sze-

rencsém Goethe-ösztöndíjjal egy hónapot Németországban tanulni, ez az időszak eddigi életem egyik legmeghatározóbb élményének bizonyult. Közgazdásznak készülök, emellett esetleg levelező tagozaton a jogot is el szeretném végezni. A Zrínyire igyekszem pozitívan emlékezni: a volt osztályom több tagjával a mai napig tartom a kapcsolatot, és sosem fogom elfelejteni azt a műveltséget, amit Pálovicsné tanárnő, Tölgyesné tanárnő, Halmi tanár úr, illetve Pálovics tanár úr óráitól kaptam.

Jöttek... a nyereséglista

Oroszlán Máté

6. osztály elején csatlakoztam a csapathoz. Édesanyámék megtudták, hogy az osztályban lett egy szabad hely, és mivel lehetőségem nyílt rá, hogy egy jó gimnáziumba járjak, éltem vele. Az elején akadtak gondolok a beilleszkedéssel, mivel én voltam az első új osztálytárs. Később, a következő évre, már nagyjából sikerült teljesen beilleszkednem. Az előző osztályomról már nem sok mindenre emlékszem, de talán ez is azt bizonyítja, hogy ez egy jobb osztály, jól érzem magam. Mára sikerült teljes jogú taggá válnom, és barátságot kötöm a többiekkel.

Fehér Zsófia

Hatodik utáni nyáron anya a bizonyítványomat kérte. Nem tudtam miért van rá szüksége, de szót fogadtam. Néhány héttel később mondta csak el, hogy a Zrínyibe vitte az iskola igazgatójának, akinek tetszettek az eredményeim, és azt mondta, hogy szívesen átvenne az iskolájukba. A dolog meglepett, nem igazán értettem, miért van erre szükség, és nem is igazán akartam menni. Szerettem a régi iskolámat, és az új, ismeretlen emberekkel való találkozás gondolata riasztó volt számomra.

Azóta, persze, milliószor átértékeltem ezt a döntését és már hálás vagyok anyának. Az eleje nem volt egyszerű, de már látom, milyen előnyökkel járt. Az iskolában versenyképes tudást kaptam és sok tapasztalatot szereztem. Emellett pedig rengeteg olyan barátot találtam, akire bármikor számítani lehet. Összességében örülök, hogy ennek a közösségnek a tagja lehetek.

Vass Luca

Hetedik osztályban jöttem ebbe az iskolába. Ekkor költöztem vissza Zalaegerszegre is családi okok miatt, amit most nem részleteznék. Alsóból jó barátnőm volt Rita, aki akkor már ebbe az osztályba járt. Néha felhívott, jókat beszélgettünk, jól esett, hogy habár két évig szinte nem is láttuk egymást, nem felejtett el. Sokat mesélt az osztályról, a tanárokról, a suliról. Jól érezte (érzi) magát ebben a közösségben, ez hallható volt. Amikor eldöntöttem, hogy visszaköltözöm, több sulis is számításba jött. Az osztály, ahova alsóban jártam, valamint a Kölcsey és a Zrínyi. A mi családjunkban mindenki a Kölcsey-gimnáziumban végzett, de én mindig fekete bárány voltam. Most sem lehetett ez másképp. Emellett a Zrínyi híre, hogy milyen jó iskola, mindenki számára egyértelmű. A legjobbak járnak ide, nagyon kemény iskolának tartja mindenki. Emiatt valamilyen szinten kihívásnak is tekintettem ezt, gondoltam miért ne próbálhatnám meg? Hát így érkeztem ide. Minden kezdet nehéz, ez sem volt könnyű. Sok tantárgyból nem ugyanolyan tanterv szerint haladtunk, mint ez az osztály, de ahhoz, hogy be tudjam hozni a lemaradást, minden segítséget megkaptam a családom, a tanáraink és az osztálytársaim részéről is. Köszönettel tartozom érte. Az osztály hamar befogadott, és a suliban is kezdtem megtalálni a helyem, köszönhetően a röpinék. Olyan barátokra találtam ott, akikre bármikor számíthatok. A

röpitáborokon, a debreceni diákolimpiákon kívül sok személyes élmény is összeköt minket. Na, de térjünk vissza az osztályhoz! El kell mondanom, hogy három iskolába jártam a Zrínyi előtt. Ezek közül az egyik szintén egy nyolcosztályos gimnázium, de sosem volt rosszabb jegy a bizonyítványomban, mint ötös. Az első zrínyis bizonyítványomról bizony ez már nem mondható el. Valamilyen szinten kudarcnak tekintetem, de láttam azt is, hogy ez a többiekhez képest reális. Én, aki eddig az osztály legjobbjai közé tartoztam, hirtelen egy olyan közösségben találtam magam, ahová nálam sokkal okosabb, szorgalmasabb és elhivatottabb gyerekek jártak. Ennek köszönhetem, hogy nekem is lettek új céljaim, és ez sokkal több érzéssel tölt el. Ha elértem őket, jó volt, mivel a kihívások is sokkal nagyobbak voltak, mint előtte. Megtanultam, hogy merjek nagyot álmodni, mert a lehetetlennek tűnő is sokszor lehetséges, csak elég akaraterő és kitartás szükséges hozzá. Az egyik legjobb döntésemnek tartom azt, hogy ide jöttem. Köszönök mindent, amit töltek, Önöktől kaptam. ☺

Tószegi Judit Réka

Hetedig év végén anyáék azzal a hírrel álltak elélem, hogy lehetőségem lenne bekerülni a Zrínyiibe. Ez olyan váratlanul ért, hogy szóhoz se jutottam. A szüleim aggódva figyelték a reakciómat. Egyrészt nagyon boldog voltam, hiszen mindenképpen oda akartam járni, hogy kövessem a családi hagyományt. Viszont majdnem megszakadt a szívem, hogy el kell hagynom a barátaimat, akikkel hét év alatt már nagyon összenőttem. De szerencsére képes voltam meghozni ezt a nagy döntést, és nagyon jól jártam. Amikor szeptember 1-jén az évnyitón szorongva álltam az osztály ajtajában, odajött az egyik lány, és kézen fogva odavezetett a baráti köréhez. Olyan hálás voltam, hogy nem kellett kiközösítve ülnöm hónapokig, ne adj' Isten évekig. Most töltöm az ötödik évemet a gimnázium falai között, és szinte már úgy érzem, mintha ötödikes korom óta együtt jártam volna osztálytársaimmal. Az első év nagyon nehéz volt a tanulás miatt, a „régiek” fényévekkel jobbak voltak nálam. Nekem dupla annyit kellett készülnöm, hogy fel tudjak zárkózni. Szerencsére, már alig észrevehető a különbség. Kimondhatatlanul örülök, hogy ennek az osztálynak a tagja lehetek, ezáltal nagyon kedves, segítőkész barátokat szereztem. A Zrínyiiben szerzett tudásom nélkül nagyon nehezen tudnék továbbtanulni ott, ahol szeretnék. Hálás vagyok a szüleimnek, hogy megteremtették ezt a lehetőséget a számomra.

És a bumeráng ☺

Szabó Réka Eszter

Amikor 2013 augusztusában elrepültem az Egyesült Államokba, még nem is gondoltam arra, hogy mennyire fog hiányozni az osztály. Lefoglalt a rengeteg új ember megismerése és az eligazodás a merőben eltérő, nemzetközi iskolarendszerben. Nem volt egy fix osztályom, kiválaszthattam (néhány szabály figyelembevételével) a tantárgyaimat. A kaktuszok között azonban egyre többször eszembe jutott, hogy mi is történhet most a 11.N-ben? Hazatértemkor nagyon jól esett, hogy a visszailleszkedésben segítettek. Úgy látom, a kint eltöltött fél tanév alatt sokat változott az osztályunk és én is. Érettebbek, összetartóbbak és nyitottabbak lettünk. Örülök, hogy az utolsó másfél évet veletek tölthettem, hiba lett volna kihagyni a nyolc év lezárását jelző közösségformáló alkalmakat. Májusban másodsorra fogok iskolámtól elbúcsúzni, de ígérem, most nem megyek olyan messzire.

Az elveszetteket felkutatta és a cikket összeállította: Kollaricsné Soós Erika

A végzős lét margójára

Képtelen „vers”

Csak ige kell!
főnév s jelző
szükségtelen,
mert nincs idő.
De így élni
Tényleg megéri?

Vers:
Szabó Réka Eszter 12.N
Grafika:
dreamstime.com

Népeimhez

Pohárköszöntő az érettségi banketten

Tisztelt tanáraink, kedves osztálytársaim! Eljött a nap, a bankett, a közös tanulmányainkat lezáró ünnepség napja.

Idézzük fel egy kis időre a nyolc évünket, jusson eszünkbe, mennyi mindent is kaptunk a Zrínyitől! Gondoljunk az ezernyi közös emlékünkre, legyen szó akár a családi napról, az osztálykirándulásokról, a tanórák utáni beszélgetéseinkről a 4-es teremben vagy a rövid életű, de annál jobban szívünkbe zárt rózsaszín hercegnős kukánkról. Egymásra nézve az iskolánkban szerzett barátainkat láthatjuk, akik lehet, hogy életünk végéig elkísérnek minket. De ne feledkezzünk meg arról sem, amiért mindenki ezt az intézményt választotta, arról a minőségi tudásról, amelyet úgy hiszem kevés másik iskola tudott volna ránk ruházni! Ezen utóbbinak és persze tanáraink végtelen jóindulatának köszönhetően zárhattuk sikeresen az érettségi vizsgáinkat. Mondjunk köszönetet, amiért szakmailag és emberileg is ilyen kiváló tanári karunk, osztályfőnökünk és nem utolsósorban osztálytitkárunk lehetett. ☺

Bár élénken él még mindannyiunk emlékezetében a szalagavató és a ballagás napja, már az utolsó középiskolai összejövetelünkön, a bankettünkön vagyunk. Örömmel tölt el, hogy ezek ellenére nem látok szomorú arcokat. De miért is látnék? Hiszen most barátainkkal beszélgetünk, eszünk, iszunk. Használjuk ezt ki, maradjon ez a nap emlékezetes, hiszen holnaptól hivatalosan szétszéledünk, és nem látjuk már egymás arcát nap mint nap.

Végezetül pedig köszönetet mondanék az egész osztály nevében gimnáziumunk dolgozóinak, magam nevében pedig nektek, kedves osztálytársaim, hiszen ti miattatok gondolok vissza olyan jó hangulatban a középiskolai tanulmányaimra. Ne feledjétek, hogy bár útjaink különválnak, örökké összeköt minket a nyolc közös év, továbbá hogy mind zrínyisek, mind N-esek és mind Erika néni Csipetei voltunk. Emeljük most poharunkat az előbbiekre, különösen Erika nénire, mindannyiunk második anyukájára, akinek sokéves fáradozása nélkül biztosan nem ilyen felszabadultan és nem ilyen baráti hangulatban ülnénk most itt. Köszönünk mindent tanárnó!

Verebélyi Miklós (Kapitány)
a 12.N osztálytitkára

MEGTUDTUK

„Mi igazol ma egy életet? Csakis a siker! Csakis a pillanatnyi elismertség, a buksza pillanatnyi tömörsége. S ha elmúlik a siker; ha lesoványodik a buksza, akkor bárki is volt azelőtt, meghal az ember is kortársai, egykori barátai, üzletfelei emlékezetében. Már senki sem emlékszik rá. A valódi nagyság általában rejtve marad.” (Popper Péter)

Interjú dr. Darák Péterrel

1977-ben kezdte meg középiskolai tanulmányait a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban, ahol 1981-ben végzett. 1982-ben kezdte meg egyetemi tanulmányait a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán. 1987-ben szerzett jogi doktorátust. Majd a Zalaegerszeg Városi Ügyészségre került mint ügyészségi fogalmazó, 1990-ben vette át ügyészi kinevezését. 1991-ben bíróvá nevezték ki, közigazgatási és polgári ügyekben ítélkezett. 1997-ben csoportvezető bíró lett. Két évvel később berendelték a Legfelsőbb Bíróságra, ahol a Közigazgatási Kollégium bírójaként kezdett el dolgozni, 2000-ben véglegesítették. 2002-ben átkerült az Igazságügyi Minisztérium polgári jogi főosztályára, ahol részt vett az új polgári törvénykönyv kidolgozásában. Ugyanekkor a Magyar Közigazgatási Bírak Egyesületének elnökévé választották. 2003-tól a Legfelsőbb Bíróság delegált képviselője, majd elnökségi tagja volt az Európai Környezetvédelmi Bírak Fórumának (EUFJE). Szintén 2003-tól a Magyar Jogász Egylet Közjogi és Közigazgatási Szakosztályának elnöke, illetve visszatért a Legfelsőbb Bíróságra. 2009-ben az Új Magyar Közigazgatás, illetve a Jog, Állam, Politika című folyóiratok szerkesztőbizottságainak lett tagja. 2010-ben az Adójogi Bírak Nemzetközi Szervezetének tagja lett. 2011-ben, a köztársasági elnök javaslatára, a Legfelsőbb Bíróságból alakítandó Kúria első elnökévé jelölték, az Országgyűlés december 13-án megszavazta elnökségét. 2012-től a Kodifikáció és Közigazgatás c. elektronikus szakmai folyóirat szerkesztőbizottságának tagja. (Forrás: Wikipédia)

Talán a zrinyis emlékekkel kellene kezdeni. Ki volt az osztályfőnöke? Milyen osztályba járt? Volt olyan tanára, aki esetleg befolyásolta azt, hogy ilyen irányba tanuljon tovább?

Csupa jó emlékem van. Az is mutatja, hogyha megkérdezik, hogy melyik időszakot tartom legfontosabbnak. máig is az a véleményem hogy a gimnázium meghatározó minden szempontból. Mindig a kizárásos módszert követtem, ami nem megy elég jól, el kell felejtani. Maradt a történelem és a magyar. Így jutottam el a joghoz. A szüleim is abba az irányba toltak, hogy legyen valami reális foglalkozása az embernek, és a jog annak tűnt. Felvételiztem rendezői szakra, gondolkoztam, hogy bölcsésznek állok, a német nyelv mindig a kedvencem volt, de végül a jog maradt. A gimnázium olyan szempontból nagyon jó, hogy az ember ki tudja találni, hogy mi az, ami érdekli. Nagyon érdekes hogy akkor még nem látszik, hogy ki az a tanár vagy mi az a tudás, ami nagyon fontos lesz a későbbiekben. Például Kis Kádi Géza tanár úrral én nem voltam közeli viszonyban, de nagyon

A Zrínyi összeköt – dr. Darák Péter az interjú készítőivel

tiszteltem objektív világlátását és a tényeknek azt a fajta tiszteletét, amit a 80-as években máshonnan még nem nagyon lehetett kiolvasni. Szerettem azokat a tanárokat, akik olyan tantárgyakat tanítottak, ami érdekelt. Szerettem az osztályfőnökömet, Ács Gábornét, Marosiné tanárnőt, aki pályakezdő némettanárként került a gimnáziumba, mi voltunk az első fakultatív csoportja. Elképesztő követelményeket támasztott. Arra máig is emlékszem, hogy a szódolgozat napján hajnali négykor keltem, és reggel négytől hatig a 100–150 szót tanultam meg. Ennek köszönhetően mélyen beépült gondolkodásomba a német nyelv. Ha fél évig nem szólok meg németül, de utána van egy fél napom német nyelvi környezetben, mindenki rosszul van tőle, hogy mennyire nem ütök el az anyanyelvi németektől. Aki valamit 12–18 éves kora között jól megtanul, az örök életre szól.

Szembesült valamilyen nehézségekkel azért, mert vidéki egyetemen végzett?

Egyéniség függő, hogy kit mi segít és mi hátráltat. Én kifejezetten előnyösen éltem meg, hogy nem voltak világosan kijelölt útvonalak az egyetemi időszakban. Nagyon sok mindennel lehetett foglalkozni. Akkor nagy színházbarát voltam, és irodalommal is foglalkoztam. Az egyetemi újságnak voltam állandó munkatársa és szerkesztője is a végén. Egy jó terep volt arra, hogy az ember kipróbálja magát. Ahogy a gimnáziumban kezdtek kialakulni az érdeklődési irányok, ez az egyetemi színpadon folytatódott. Nekem kifejezetten jó volt, hogy nem mondták meg, merre kell menni, mit kell csinálni. Abszolút szabad volt a választás a büntető jog vagy a közjog vagy a magánjog irányába. Az igazán komoly elmélyült tudás hiányát akkor éreztem, amikor elkezdtem bírászkodni. A rendszerváltás előtt tanultunk, ez egy óriási dilemmája ennek a generációnak. A tudás rendszerváltás előtti, a körülmények ahol élni és érvényesülni kell, az egy jogállami demokrácia. Nekem ilyen szempontból óriási szerencsém volt, hogy bíróságon éltem meg

a rendszerváltás utáni éveket, ami ugye az egzisztenciális függetlenségnek az egyik legmagasabb fokát jelenti. Mód volt arra, hogy a kilencvenes évek első felében megírt polgári jogi kommentárok és a művek alapján a gyakorlatban újra tanuljam a szakmát, demokratikus nézőpontból. Ez nekem nagyon nagy segítség volt, és ez adja meg magabiztosságot.

A vidékiségnek persze most már más értelme van. Azt látom a joghallgatókon, hogy mindenki Budapestre törekszik, mert úgy érzik, hogy aki Budapesten végez, az az egyetemi időszakban már talál olyan személyi kapcsolódásokat, amelyek az elhelyezkedésben segíteni tudják. Sajnos, tényleg az a helyzet, hogy nagyon széles választékot kínál a főváros, és sokkal nehezebb megtalálni a helyét egy értelmiséginek vidéken. Ha valaki szeret zártabb közösségben, kiismerhetőbb viszonyok között dolgozni, például egy jó tanár, akinél számít az, hogy mennyire ismeri a diákja családját vagy egy önkormányzatnál dolgozó szociálisan érzékenyebb ember, vagy egy jó mezőgazdasági vállalkozó, ... számukra optimális a vidéki élet. Az életmódban én is érzem a vidék hiányát, bensőségebb, kisebb a forgalom, könnyebb biciklire pattanni, mindent el lehet érni azonnal. De azért szakmai életben a főváros egy más szint.

Mi volt az eddigi legnehezebb, legérdekesebb feladata?

Folyamatosan egyre nehezebb feladatokkal szembesül az ember. A gimnáziumi évek azért fontosak, mert megadják azt az önbizalmat, azokat a gondolkodási sémákat, amelyekkel neki tud állni az ember bármilyen feladatnak. Ha megvan a motiváció arra, hogy az adott problémát megoldjuk, akkor előbb utóbb jó megoldások születnek. Amikor elvégeztem az egyetemet, pályakezdként hazakerültem Egerszegre, öt év múlva elkezdett foglalkoztatni az a kérdés, hogy a jogi szakma gyakorlati tudnivalóinak elsajátítása mellett mégiscsak kellene valami elméleti rálátás is ezekre a dolgokra. Pályáztam a Magyar Tudományos Akadémia ösztöndíjára. Kakuktktojásként, egyetlen jogászként vagy bíróként mentem meghallgatásra a Magyar Ösztöndíj Bizottsághoz, ahol az egyik professzorommal találkoztam. Lehetőséget kaptam arra, hogy Németországba és Ausztriába menjek egy-egy hónapos tanulmányi útra, hogy a jogállami ítélkezést és igazságszolgáltatást tanulmányozhassam. Ezek voltak az első nehéz feladatok, hiszen nem egyetemi emberként kerültem ki. Utána ez a két vonal, a gyakorlati és az elméleti oldal, mindig párhuzamban tudott maradni. Az első nehéz feladat ez volt, hogy el kellett döntenem, hogy nem elég csak a gyakorlati oldalával foglalkozni a szakmának, hanem szükség van az elméleti oldalára is. Egy bírónál mindig az probléma, hogy az ügyeket úgy kell lezárni, hogy az ember utána is nyugodt lelkiismerettel tudjon aludni. Nagyon sokat kell dolgozni azért, hogy a nyugodt lelkiismeretig eljusson az ember.

Hogyan telik egy átlagos napja? Milyen arányban oszlik meg a munka és a szabadidő?

Az az effektív munka, amit az ember bíróként megszokott, hogy aktákat kap, és minden héten kétszer tárgyalni kell az ügyekben, és utána ítéletet kell írnia, most már csak szakaszosan létezik, havonta egyszer tárgyalok egy napot, akkor nyolc ügyet, de ez segít abban, hogy megőrizzem a bírói identitásom. Egyébként sok a koordinációs jellegű feladatom, tanácskozásokat hívok össze és vezetek. Ilyenkor azokat a szervezet megújítását célzó elképzeléseket próbáljuk megfogalmazni egy-egy szakértő testületben, amelyek előrelendítik a bírói szervezetet. Most a héten is volt egy ilyen tanácskozásunk. Az a gondolat támadt bennem, hogy meg kellene vizsgálni, vajon a bírók milyen mértékű bizo-

nyitottság esetén mondják azt, hogy „*engem ezek a bizonyítékok meggyőztek*”, tehát mennyi bizonyíték kell ahhoz, hogy a bírói meggyőződés kialakuljon. Ilyen vizsgálat nem folyt Magyarországon, és külföldön is egyetlen német doktori értekezés foglalkozik a kérdéssel. Két jogtudóst hívtam meg egy beszélgetésre, ahol azt próbáltuk meg tisztázni, vajon létezhet-e olyan módszertan, ami alapján mérni tudjuk a szükséges ítéleti bizonyosság fokát. Az a vélemény fogalmazódott meg, hogy igen, tudjuk mérni, ezért szeptemberben lesz egy tudományos tanácskozás a Kúrián, ahol szakértők elmondják az ezzel kapcsolatos álláspontjukat, és utána megpróbálunk kidolgozni egy módszertant. Nagyon fontos, hogy azonos mércével mérjenek a bírók. Ne kérjen valaki tizenkét tanút egy ügyben, hogy helyt adjon a keresetnek, míg a másik három tanúval is megelégszik! Ez is egyfajta hatékonyságnövelés, hogyha ilyen sztenderdeket sikerül kialakítanunk a bírói munkában. Azt tanultam meg elnökként, hogy az ember egyszerre három időszakra kell, hogy előre gondoljon: tíz évre, öt évre és holnapra. Mind a három időszak projektjeit el kell kezdeni és mozgásban kell tartani. Ilyen szakmai beszélgetésekkel és közös gondolkodásokkal telnek a napjaim. Vagy például az új PTK életbe lépett több mint egy évvel ezelőtt, és a dolgok rendes folyása az olyan, hogyha egy új törvény hatályba lép, akkor az elsőfokú bíróságok elkezdik alkalmazni, aztán majd jönnek a fellebbezések, táblabíróságok is dolgoznak velük, végül 2-3 év múlva eljut a Kúriára az ügy. A Kúria, ha eltérő értelmezések alakulnak ki egy jogi rendelkezésről, akkor eldönti, hogy melyiket lenne helyesebb inkább követni. Az új Polgári Törvénykönyvnél, ami az életviszonyokat alapvetően meghatározza, úgy látjuk, hogy nem várható meg ez a 3 év. Felállítottam egy tanácsadó testületet professzorokból, kollégákból, akik az elsőfokú bíróktól kapott impulzusok alapján, már előre elkezdnek tanácskozni bizonyos kérdésekről. Véleményeket fogalmaznak meg, ami persze nincs olyan kötőerővel felruházva, mint amikor a Kúria dönt, de egyfajta irányt mutat. Olyan gondolkodási kultúrát, érvelést, amelyet az elsőfokú bírók tudnak használni azokban az ügyekben, ahol még nincs felsőbbbírósági gyakorlat. Emellett sokat találkozom bírókkal. Nekem az a dolgom, hogy érezem és megfogalmazzam azokat a szakmai problémákat, amelyek éppen a bírókat foglalkoztatják, és a Kúriát, amely 83 bíróból, tudományos tanácsadókból és pályakezdő fiatal jogászokból áll, olyan irányba vigyem, hogy ezekre a felvetődő problémákra választ tudjon adni.

Milyen lemondásokkal jár egy ilyen magas tisztség betöltése?

Például nem tudtam eljönni a Zrinyi 120-ra. Nagyon sok külföldi partnerkapcsolatot ápolnak a bíróságok. Az Európai Unió tagállamainak a legfelsőbb bíróságainak elnökei minden évben kétszer-háromszor is összegyűlnek. Megbeszéljük az aktuális jogi kérdéseket. Nem lemondásként élni meg az ember, ha a saját elképzeléseiből valamit meg tud valósítani.

Visszatérve a kilencvenes évek külföldi útjaira. Úgy láttam, hogy rengeteg modernizálni való van a magyar bírósági rendszerben. A második világháború utáni időszakban visszaszorították a jogot és a bíróságok szerepét a társadalomban. A lemaradások nem csak technikai jellegűek, hanem a gondolkodásban is megmutatkoznak. A legfontosabb feladatomnak azt tartom, hogy megpróbáljam elgondolkodtatni azokat a bírótársaimat, hogy vajon milyen irányban lehetne változni a felfogásban, hozzáállásban. Ezen keresztül persze az egész magyar társadalmat befolyásolni tudjuk az egyik legfontosabb kérdésben: hogyan kezeljük, és hogyan éljük meg a konfliktusokat. A bíróság nem másról szól, mint

hogy két szervezet vagy személy egymással valamilyen ellentétbe kerül. Ez nem csak jogi kérdés, nagyon sok múlik azon, hogy milyen keretek között tudják a problémáikat megoldani. Három év után úgy látom, hogy néhány új nézőpontot sikerült bevennem a rendszerbe. Például a Kúria végez joggyakorlat-elemzést, ami nem volt divat a korábbi időszakban. Minden decemberben meghallgatom az egyetemek képviselőit, az állami intézmények vezetőit. Összeállítunk nyolc témát, és a nyolc témában felállítunk elemzőcsoportokat. Ezekben vannak kúriai bírók, alsó fokú bírók, tudósok, ügyvédek, közjegyzők, ők elemzik a kérdésköröket. Megnéznek lezárt aktákat, próbálnak ezekből következtetéseket levonni, törvények változtatására javaslatokat megfogalmazni. Ezt előremutató dolognak látom.

A múlt héten vettük föl a Kúriai esetek, a régi „Jogi esetek” egy megújított változatának az első két epizódját, próbáljuk elmagyarázni, hogy egy kialakult konfliktust miként oldott meg a bíróság. Így emelhetjük a magyar polgárok jogi műveltségét is.

A szokásjog vagy az írásba foglalt jog a jobb? Melyik működik jobban Magyarországon?

Minden jog csak akkor érvényesül, ha van elfogadottsága. A legjobb elfogadottság az, hogyha az a szokás, amit a jog is mond. De történetileg a szokás megelőzte a jogot, és azután az állam az erejével mögé állt a szokásoknak, ettől vált joggá. Nagyon jól látjuk ezt a folyamatot például a Werbőczy Tripartitumában. Amikor olyan bonyolulttá válik a világ, mint manapság, akkor ezernyi érdekeltet, ezernyi jelenséget kell összeegyeztetni. Itt a jog időnként szükségszerűen elválik a természetes igazságérettől, a szokásoktól. Ilyenkor nehéz helyzetben vannak a jogalkalmazók, mert el kell fogadtatni egy olyan rendelkezést, ami nem következne a természetes jogérzékből.

Mitől lehet valaki jó bíró? Jogszabályok pontos ismerete/szakmai alázat?

Van-e józan ítélőképessége vagy nincs? Emellett pedig persze kell egy intellektuális képesség, megérteni és felfogni a problémát, de én még a legtechnikaiabb jellegű jogi vitákban is mindig próbálok keresni az emberi motivációkat. Próbálok keresni a személyiséget, mert a bíró pszichológus is. Nem biztos, hogy minden ügyben kőkemény igazságokat kell az érintettek szemébe vágni. Egyszer valaki azzal jött hozzám, hogy az önkormányzatnál valamilyen ülésen nagyon csúnya dolgokat írtak a jegyzőkönyvbe, ezt ő nem fogja eltérni és tudomásul venni. Mit lehet tenni? Nyilván, ha olyan tanácsot kap, hogy mi a jogi útja ennek a korrekciónak, akkor több éves huzavona kezdődik. Ismertem a tanácsot kérőt, tudtam, hogy mélyen emberi személyiség, aki nem szeretne fölösleges jogi procedúrákat. Rá kellett ébresztetni arra, hogy ezt a problémát másképpen kell megközelíteni. Megkérdeztem tőle, miért is olyan fontos ez a dolog? Abban a pillanatban ő is elkezdett más vonalon gondolkodni. Azzal váltunk el, hogy megrázta a jegyzőkönyv, de túl tudott lépni rajta. A jó bíró empatikus, nyitott, nincsenek előítéletei.

Ez a mindennapi életre is érvényes. Közelmúltban a feleségemmel egy cukrászdába mentünk a XVI. kerületben. A cukrászdában van süteményes pult meg van egy fagyis is. Az üzleten kívül állt a sor vége, és oda álltunk. Azt mondta a feleségem, hogy bemegeg, megnézi milyen sütemények, milyen fagyik vannak, azután majd visszajön, én maradjak a sorban. Visszajött, és azt mondta, menjünk előre, mert a fagyialtnál van egy sokkal rövidebb sor. Mögöttünk állt egy népes társaság. Egy úr utánunk jött, és elkezdett a feleségemmel egészen felindult hangvételben vitatkozni, hogy képzelem, hogy előre jön, mert ott hátul is a fagyieért állnak sorban. Volt benne egy igazság iránti igény a sorok hosszával és a feltételezett „ügyeskedéssel” kapcsolatban. Mi történik ilyenkor általában Magyaror-

szágon? Ha valakibe belekötnek, senki nem áll mellé. De itt nem ez történt, mert a mellettünk lévő hosszú sorban, a süteményekre várók közül, ketten is odaszóltak ennek az úrnak, aki már a huszadik felindult mondatát fogalmazta, hogy ne haragudjon uram ott tényleg a fagyiért állnak sorban, és ebben a hosszú sorban pedig a sütiért. Tudomásul kellett vennie a vereségét, eloldalgott, és öt perc múlva megjelent a kisebb sor végén.

Ön szerint hatékonyak ma az alsóbb és a legfelsőbb bírósági szervek Magyarországon?

Ez megközelítés kérdése. A bírósági vezetők úgy szoktak erre válaszolni, hogy lehetne jobb is, de nagyon sokat javult az elmúlt időszakban. Ezt alá szokták támasztani egy európai igazságügyi rangsorral, amit az Európai Unióban szociológiailag alátámasztott adatfelvétellel. Közvélemény-kutatás útján készítették, tehát nem bírókat kérdeztek meg, hogy mi a véleményük a saját munkájukról, hanem olyanokat, akik érintkezésbe kerültek a bírósággal. Peres feleket, cégeket, nagyvállalkozásokat kérdeztek meg, hogy mennyire tartják vállalkozásbarátnak az igazságszolgáltatás működését, mennyiben tudják érvényesíteni a jogi vitáik esetén az igényeiket. Ez objektív mérce. Magyarország az elmúlt három évben jelentősen előrelépett az eljárás gyorsaságában, a bíróságok iránti közbizalom fokában, gyakorlatilag a régióban elől vagyunk. Ezek jó jelek.

Amikor megszületik egy jogszabály Magyarországon, akkor annak mennyire kell megfelelnie az EU irányelveinek? Mennyire lehet összeegyeztetni ezt a két dolgot? Hogyan tekintenek a mi jogrendszerünkre?

Ez jogterületektől függ. Van olyan terület, ahol mélyen belenyúl az Európai Unió a nemzeti jogrendszerbe, ilyen mondjuk a közvetett adók területe, például az ÁFA rendszer – hozzáadott érték adó néven – az uniós irányelvekben szabályozva vannak. Vagy ugyancsak a jövedéki termékek adózása. Aztán például a fogyasztóvédelem területén is mély garanciális szabályozást találunk. De vannak olyan területek, ahol az Uniónak nincs hatásköre, hiszen az államok, amikor az uniós szerződést aláírták, a nemzeti, tagállami jogalkotás csak egy részét ruházták át az unióra, van olyan része, amit megtartottak maguknak. Ilyen például a büntető-jogalkotás. Igaz, hogy ott meg jócskán találunk nemzetközi normákat. Tehát attól függ, hogy milyen jogterületről van szó. Természetesen nagyon oda kell figyelni arra a Parlamentben, hogy valamilyen szabályozási területnek van-e nemzetközi jogi vagy uniós háttere. Ha jogi szakkönyveket olvasunk, akkor ott látjuk, hogy külön fejezet szól arról, hogy az uniós vagy nemzetközi jogi normák azokat, hogy rendezik. Az Unió úgy működik, hogy természetesen a bizottság meg a szakértők mindig szeretnék egy kicsit tágabbra rajzolni az uniós hatáskört, a tagállamok meg szeretnék visszaszorítani az Uniónak ezt az expanzív hozzáállását. Itt egy folyamatos játék folyik váltakozó sikerrel.

Kicsit továbbmenve. Milyen beleszólása van a Kúriának a döntéshozatalba, a törvényalkotásba és ezeknek a felülvizsgálatába?

Komoly beleszólása van, és oda is figyelnek a véleményünkre. Ez több módon is megvalósul. Egyrészt, ha egy új törvénytervezet készül, akkor azt észrevételezésre meg szokta küldeni a kormány a Kúriára. Összevetjük a tervezett törvény rendelkezését az eddigi bírói gyakorlat konklúzióival. Ez az egyik módja. A másik az, hogy ha egy bíró azzal szembesül, hogy egy olyan jogszabályt kell alkalmaznia, ami nem felel meg az alkotmányos elveknek, akkor felfüggesztheti az eljárását, és az alkotmánybírósághoz fordulhat. Folyamatosan értelmezzük a jogszabályokat, mert a jogszabályok soha nem lehetnek any-

nyira pontosak, hogy minden élethelyzetre vonatkozhassanak, ezért a bírónak mindig értelmeznie kell, és ha értelmez, akkor végső soron szintén szabályt alkot. Ezekre a „szabályokra” odafigyel a nyilvánosság, legutóbb például a devizahiteles ügyekben, ahol a kormány megvárta a Kúria döntését, és azután hozott törvényt a probléma rendezéséről.

Tehát az igazságszolgáltatás és a törvényhozás együttműködik?

Igen. Mi a jogalkalmazás szempontjait megadjuk és megfogalmazzuk a törvényalkotás számára is, ha igényli.

Ön szerint érvényesül ma hatékonyan Magyarországon a hatalmi ágak szétválasztása?

Igen, hiszen a bírói életpálya, a bírói karrier az abszolút a bírói szervezeten belüli szempontokon nyugszik. Azt, hogy kiből lesz kúriai bíró, bírók döntenek el. Egy nagyon kifinomult értékelési módszere van a bírói munkának, ami alapján meghatározott időszakonként a bírósági vezetők minden bíró munkáját értékelik. Ez jelentős szerepet játszik abban, hogy amikor egy magasabb bírói tisztségre pályáznak, akkor sikeres lesz-e a pályázatuk vagy sem.

Szakmai élményről beszélt, nagyon érdekes volt, mert ez azt mutatja, hogy a munkáját hivatásként éli meg és az örömet keresi benne. Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni, hogy ha van szabadideje, akkor azt mivel szokta tölteni? Volt esetleg olyan hobbija, amit a gimnáziumban sajátított el, és most is szívesen csinálja vagy csinálná?

Ahogy mondtam, nagy szerelmem az irodalom, a drámairodalom is, szívesen olvasok szépirodalmat. Az utóbbi időben sajnos azért, hogy két legyet üssek egy csapásra, tehát nyelvet is gyakoroljak, meg szépirodalmat is olvassak, német és angol regényeket olvasok, de sokat járok színházba, operába, koncertekre is. A feleségem, aki egyébként gazdasági bíró és keszthelyi Vajdába járt – ami szintén nem egy rossz gimnázium – nagyon sportos alkat. Én leginkább kerékpározni szerettem, már gimnazista koromban is le szoktam hajtani Somogyba 100-110 kilométeres túrákra a nagyszüleimhez, de ő rávett arra, hogy vágjunk bele egy új sportágnak. Tíz éve röplabdázunk, heti három-négy röplabdaedzésünk van, ami teljesen karbantart bennünket. Az elmélyült szellemi munka megfelelő fizikai alapok nélkül előbb-utóbb nehézségekbe ütközik, úgyhogy szinte kötelező. A csapatjáték amúgy is jó dolog, mert ott is az ember azt gyakorolja, hogyan kell a másakra figyelni, hogyan kell együtt dolgozni. A csapatmunka mindenhol alapvető. Az ötletadónak adjuk meg a lehetőséget, hogy ötleteljen, a végrehajtó típusú embernek, hogy megszervezze a végrehajtást, akárcsak a feladó és az ütőjátékos.

Mentes a Kúria munkája a politikától?

Amit elmondtam, abból látszik, hogy mivel foglalkozunk. Politikával nem.

Mennyire befolyásolja az ügyvédek munkája a döntéseket? Az mindig érdekelt, hogy a bíró szemével nézve, ha van egy csendesebb típusú ügyvéd, aki nem képviseli olyan erősen a nézőpontokat, viszont sokkal ütősebb érveket hoz fel, mint egy olyan ügyvéd, aki nagyon vehemens, hasonló stílusú, mint akit ő véd, ilyenkor a bíró szemében melyik a jobb? Befolyásolja az ügyvéd karizmája a bíró döntését?

Az ügyvédi munka minősége meghatározó, hiszen a felek rendelkeznek a per tárggyával, ők döntenek arról, hogy mire kérnek bizonyítást, mire nem. Mit adnak elő a bíróság előtt, és mit nem. De az a fajta hangos, színészkedő fellépés, amire utaltál, a bírót nem téveszti meg. Az ügyvéd ezt nagyon jól tudja, mert főleg akkor viselkedik ilyen színpadias

módon, ha jelen van az ügyfele. Az ügyvéd az ügyfélnek is játszik egy kicsit, de nagyon jól tudja, hogy a bíró tartalmi kérdésekkel foglalkozik. A bírót alapvetően ezek a dolgok nem befolyásolják. De fontos az, hogy milyen minőségű az ügyvédi munka. Most jöttem haza Németországból, és voltam Karlsruhe-ben, a német szövetségi legfelsőbb bíróság elnökasszonyánál, és találkoztam egy tekintélyes idős jogással, aki nem más, mint a Bundesanwaltskammer elnöke. A német legfelsőbb bíróság előtt nem léphet fel minden ügyvéd polgári ügyekben, csak az ötvenhét legfelsőbb bíróság mellé kinevezett ügyvéd. Ezek az ügyvédek más munkát nem is végezhetnek, csak a legfelsőbb bíróság előtti képviseletet láthatják el. Ők nyilvánvalóan ismerik a legfelsőbb bírósági gyakorlatot, követelményeket és ugyanúgy hozzájárulnak a jogrendszer fejlesztéséhez, mint maguk a bírók. Mi is gondolkozunk azon, hogy esetleg érdemes lenne egy ilyen kiemelt ügyvédi kört meghonosítani nálunk.

Mit tekint a Kúria legfontosabb feladatának?

Ezt megmondja az Alaptörvény; a jogegység biztosítása. Egyszerű és frappáns megfogalmazás. Nekünk kell biztosítani azt, hogy hasonló módon ítélkezzenek a bíróságok, hasonló logika és hasonló felfogás szerint. Azt nem mondom, hogy ugyanúgy, mert ugyanúgy nem lehet ítélkezni, hiszen minden ügyben vannak eltérő elemek.

Milyen távlati céljai vannak még a karrierjében?

Lehet, furcsán hangzik, de nekem soha nem voltak elképzeléseim karrieréről. Mindig jól tudtam megélni azt, ahol éppen tartottam, azt szerettem jól csinálni. Imádtam Zalaegerszegen bíró lenni, izgalmas időszak volt 91–98-ig. A Kádár-rendszerben a jog mint a társadalmi konfliktusok kezelő mechanizmusa nem működött, hiszen a felmerülő gazdasági és társadalmi érdekeket nem demokratikus versenyhelyzetben, átlátható módon egyeztetette a politika. Csak a 90-es években foglalta el a jog azt a helyét a magyar társadalomban, a közjogi szférában, ami egy nyugati demokráciában évtizedek, évszázadok óta így történt. A változások egyik motorja a közigazgatási bíró volt, akinek az volt a feladata, ha az állampolgárok elégedetlenek voltak az állam bármilyen cselekvésével, például nem kaptak építési engedélyt, adó fizetésére kötelezték őket, nem voltak hajlandóak az adásvételi szerződés alapján bejegyezni a tulajdon jogot..., akkor a közigazgatási bíróhoz jöttek. A közigazgatási bíró volt az a személy, aki egymás mellé állította a nagyhatalmú államot és az egyszerű állampolgárt. Egy szintre emelte, és azt mondta, hogy az előttem zajló vitában ti egyenlőek vagytok, csak az érvek és csak az „igazság dönt” az ügyetekben. Ez komoly szakmai élményt jelentett a számomra.

Hirtelen váltásként. Kedvenc író?

Miután sok német irodalmat olvasok, Bernhard Schlink az egyik kedvenc íróm, aki nagyon sokat ír a háborús lelki traumák és a XX. század második felének történelmi traumáinak feldolgozásáról. A Vorleser (A felolvasó) a híres könyve, ami a náci múlt feldolgozásában izgalmas, és most olvasom a Das Wochenende c. regényét, ami a Rote Armee Fraktionnak (Vörös Hadsereg Frakciónak) az eszmei világát próbálja megmagyarázni, boncolgatni. Szívesen olvasok könnyebb angol jogi irodalmat, John Grishamet is például. A magyarok közül nagyon szeretem Márait, nagyon jó írónak tartom Nádas Pétert, és az újak közül, a magyar drámaírók közül Egressy Zoltán ragyogó, a *Portugál* és a *Sóska, sültkrumpli* szerzője.

Mit üzenne a mostani zrínyiseknek?

Olyan szemmel figyeljék a tantárgyakat, hogyha találnak olyasmit, ami érdekli őket, azt nem szabad elengedni. Azt meg kell tartani, el kell raktározni! Az embert azok a dolgok viszik előre, ami iránt érdeklődik. Egy olyan ember, aki olyasmit csinál, ami nem érdekli, az soha nem tudja azt jól, sikeresen csinálni, mert hiányzik a többletmotiváció. Ha valakiben megvan a motiváció, akkor szinte minden nehézséget képes legyőzni. Azt szokta mondani az ELTE jelenlegi rektora a tudományos karrierről, hogy 10% képesség, 90% szorgalom. Igen ám, de a szorgalom nem jön magától. Csak akkor jön, ha valakit érdekel az a dolog, amit csinál. Tehát kicsit csalóka ez a százalékos arány. Én azt látom, ami érdekel, azt meg kell ragadni és azzal hosszú távon kell foglalkozni, és nem azt kell latolgatni, hogy éppen mi a menő. Lehet, hogy valami valóban menő, de az adott diák személyiségéhez, alkatához nem illik. Meg kell találni, hogy ki miben jó, és attól nem szabad hagyni eltántorítani magát! És nem szabad semmit „túl” komolyan venni, az élet mindig ad új esélyt.

Mit üzenne a jogásznak készülő diákoknak?

Mindig mögé kell nézni a jogszabályoknak, és nem szabad elfelejteni a józan ítélőképességet! Vissza kell jutni oda, hogy normális emberi ítélőképességgel a problémát hogy döntenék el! Józan paraszti ész. Az az igazán jó bíró, aki egyszerűen tud fogalmazni és egyszerű tud maradni. Le tudja csupaszítani az ügyeket a leglényegesebb *igen-nem* kérdésre. Aki elveszik a bonyolult rendszerekben, az nem látja meg a lényegét.

Köszönjük szépen a beszélgetést!

Pethő Marcell, Szabó Réka Eszter, Verebélyi Miklós 12.N

A legsportszerűbb magyar olimpikon hazatért

Fair játék, őszinteség és igazság tisztelete a hagyaték

2015 június 9-én 14 órakor, rekkenő hőségben 16-an gyülekeztek a Göcseji úti temetőben. Les Rozsnyói ezt megelőzően két napig utazott feleségével és két gyermekével Ausztráliából Zalaegerszegre, hogy teljesítse apja, Rozsnyói Sándor végakarátát, és hamvainak felét szülővárosában elhelyezze a családi sírba. Jelen volt három magyarországi rokona, egy lelkész unokatestvér, két nyugdíjas atléta (Budapestről és Bécsből), egy sportújságíró, egy fotós, egy polgármester, egy képviselő asszony, egy híres gimnázium igazgatója, három testnevelő, egy híres atlétaedző és egy koros szurkoló a kegyeleti munkásokon kívül. Az ünnepelőbe öltözött családias csoport meghitt ünnepség keretében búcsúzott el Zalaegerszeg és a Zrínyi Gimnázium valaha volt legnagyobb sportolójától.

Ha csak a tényeket nézzük, egy 190 cm magas kosárlabdázó az 1950-es évek elején az atlétikára átpártolva négyszer megdöntötte a magyar csúcstól 3000 m akadályfutásban (vizesárokokkal, nagy gátakkal), kétszer megdöntötte a világcsúcstól, megnyerte az Európa

Bajnokságot 1954-ben, és a melbourne-i olimpián őszintén, sportszerű körülmények között nem élt a pillanat adta lehetőséggel, ezüstérmes lett. „*Csak annyit kellett volna mondanom, hogy Brasher akadályozott, s már enyém is az aranyérem. Ez viszont nem történt meg, így nem mondhattam mást.*” A manapság oly ritka fair play, tisztesség, amellyel az egész életre szóló dicsőségről, életjáradékról is lemondott, a világcúcsoknál is méltóbbá tette arra, hogy a 2015/2016-os tanévben tornatermünket elnevezzük Rozsnyói Sándorról. Azt se feledjük el, hogy a korábbi kitűnő gimnáziumi tanuló, immár 18 éve saját pénzéből hozott létre alapítványt iskolánk legjobb sportolóinak díjazására.

A sportújságírók hajlamosak a szívükre hallgatni, én most mégis maradnék a tényeknél. Bár az olimpiára esélyesként érkezett, nem volt csúcsformában, ahogy mondta: „*az edzéskihagyások miatt reális volt az eredmény, a 2. hely*”. A versenybíróság azonban angol ellenfelét lökdösődés miatt első fokon kizárta, és földinknek adta volna az aranyérmeket, de ő ezt visszautasította. Nem volt törtető típus. Korábban, hogy világhírű 800-as futóinkkal ne kelljen harcolnia, például hosszabb távra váltott. Sok más olimpikonhoz hasonlóan az 56-os események után nem maradt Ausztráliában, hanem Ausztriában figyelte a fejleményeket. Volt osztrák válogatott és atlétikai szövetségi kapitány, később földrajzot tanult a bécsi egyetemen, és végül 1964-ben költözött Ausztráliába.

Különös, hogy B válogatott kosarasként (a ZTE-ből és Zrínyiből indulva) 20-as éveiben kezdett csak el komolyan atletizálni. Előfordult, hogy a későbbi 1955-ös Európa bajnokainkat soraiba tudó Honvédet, a hibázni képtelen Rozsnyói kosaraival verte meg nagy meglepetésre a Testnevelési Főiskola, ahol tanári diplomát szerzett. Sokoldalúságára jellemző, hogy a világ másik végén később tenisz edzőként is dolgozott. 1988-ban ment nyugdíjba, és 84 évesen, 2014. szeptember 1-jén távozott közülünk.

8 perc 49,6 másodperc volt a 3000 méteres akadályfutás első hivatalos világcúcsa, amelyet az 1954-es berni Európa Bajnokságon állított fel. 12 kört megtenni a Zrínyi udvarán, akadályok nélkül is elképesztő lenne ilyen gyorsan. Sokunknak megállás nélkül végigfutni is megoldhatatlan ugyanis a feladat. A kétszeres magyar bajnok még 15 másodpercet faragott le a világcúcsból, de legnagyobb elismerését 2007 karácsonyán az UNESCO-tól emberi nagyságáért kapta.

A Nemzetközi Fair Play Díj tulajdonosa határozottan kérte, hogy hamvainak fele szülővárosába kerüljön. Fia pedig, aki szintén tanár és sportol, földrészekről, évtizedektől, sportágaktól sőt sporttól is független üzenetét hozta az édesapjának a temetésre: „*Rozsnyói Sándorra gondolva mindig az jusson eszünkbe, hogy mindennél fontosabb a fair játék, az őszinteség és az igazság!*”

Karvalits Levente

a Rozsnyói Sándor Sportalapítvány ügyvivője

Történelmi idők tanúja
95 éves dr. Boleratzky Lóránd egyházjogász

Gimnáziumunk egykori eminens diákja 1920. augusztus 26-án született Zalaegersze-
gen (Neszelen). Édesapja, dr. Boleratzky Gyula 1919–45 között iskolánk történelem–latin
szakos tanára volt. Édesanyja Szabolics Antónia polgáriskolai tanárnő.

Lóránd az elemi iskola elvégzése után 1930-tól a Deák Ferenc Gimnázium tanulója
lett. A nyilvános szereplést egyrészt az iskolai diákkörökben, másrészt az Evangélikus
Diákszövetség foglalkozásain szokta meg. 1938-ban érettségizett, majd a miskolci jog-
akadémián kezdte meg felsőfokú tanulmányait. 1942-ben a debreceni egyetemen szerzett
„summa cum laude” jogi doktorátust. Előbb Budapesten joggyakornokoskodott majd ál-
lami ösztöndíjjal 1943-ban Berlinben, 1944-ben Helsinkiben kutatta az egyházjogot. Ez
utóbbinak eredménye az „*Állam és evangélikus egyház Finnországban*” című tanulmá-
nya, amely már a háború után, 1947-ben Magyarországon jelent meg.

1944-ben Csáktornyán vonult be katonának, alakulatával Németországban esett ame-
rikai fogságba. Hazatérve a miskolci jogakadémia nemzetközi jogi tanszékén lett egyetemi
tanár. Mellette a debreceni egyetemen egyetemi magántanári képzést szerzett egyház-
jogból. Doktori disszertációját az állam és egyház viszonyáról írta. Ekkor már több nyel-
ven beszélt: latinul, németül, franciául, finnül. Az egységes ügyvédi-bírói vizsgát is letette.
1949-ben megnősült, felesége Csongor Erzsébet tanítónő. Házasságukból egy fiú és egy
lány született.

1949-ben megszűnt a miskolci jogakadémia, ekkor a budapesti jogi karon tanított egy-
házjogot. 1950-ben – amikor megszüntették az egyházjog oktatását – politikai okokból
állásából elbocsátották. Az 50-es években csak fizikai munkásként tudott elhelyezkedni:
erdészetnél, földalattinál, vasöntödében dolgozott. 1956-ban, a forradalom és szabadság-
harc idején, a vállalati munkástanács tagja lett. 1957–62 között Mezőkövesden, 1962–83
között Gödöllőn ügyvédként dolgozott egészen nyugdíjazásáig. Nem lett hűtlen az egy-
házjoghoz ekkor sem – 1950-től 1989-ig, a rendszerváltásig – ahogy ő mondta – „az író-
asztalnak dolgozott” – évekig gyűjtötte az evangélikus egyházjoghoz az anyagot.

1990-ben sor került a rehabilitációjára. Rá egy évre, 1991-ben jelent meg „*A magyar
evangélikus egyházjog alapjai és jogforrásai I. rész*” című írása Budapesten az Ordass
Lajos Baráti Kör kiadásában. Ez egy hiánypótló mű volt, hiszen előtte 1906-ban jelent
meg hasonló témájú írás. A II. rész, *A magyar evangélikus egyházjog* című műve 1998-
ban került kiadásra. Közben 1995-ben *Emlékezés a miskolci Evangélikus Jogakadémia
tanáira* című kiadványban állított méltó emléket az ott tanító jogász professzoroknak.
Már nyugdíjasként 1990-es évektől Budapesten az Evangélikus Hittudományi Akadémián
egyházjogot tanított. 1988-tól az Ordass Lajos mártírsorsú evangélikus püspök emlékére
alapított baráti kör elnöki tisztét is betöltötte. Folyóiratokban – főleg egyháziakban – pub-
likált, például Lelkipásztor, Keresztyén Igazság, Evangélikus Élet. A demokráciáról vallott
nézeteit még Bibó Istvánnal való beszélgetése alapozta meg (iskolai évkönyvünk 2007/8-
as számában olvasható). Az értelmiségi hivatásról szóló írása a jövő évi értelmiségnek is
útmutató lehet: „*Az értelmiségi hivatás kötelez. Az emberiség nagy eszményének, a hu-
mánumnak a szellemiségét kell képviselnie.*”

Életformálók címen 2007-ben azokról írt, akik meghatározták gondolkodását: elsősorban édesapjáról, dr. Boleratzky Gyula tanárról (1885–1954), akit a kötelesség embereként jellemezett. Majd a jogászokat emelte ki: Bruckner Győző, a miskolci jogakadémia dékánja, Zsedényi Béla az ideiglenes nemzetgyűlés elnöke, Vladár Gábor igazságügy miniszter. Végül lelki élete hűséges kísérőinek életét mutatta be, a zalaegerszegi evangélikus lelkészeket (Kutas Kálmán, Nagy Miklós), Ordass Lajos evangélikus püspököt, akinek koncepcióis pere mélyen megrázta őt. Ökumenikus szemléletét bizonyítja, hogy Mindszenty József is (akivel a család barátságban volt) bekerült a kötetbe. A mű olvasása közben megrendítő életutakat ismerhetünk meg.

E csendes személyiség hivatalos elismerése a reformáció ünnepén, 2007-ben Károli Gáspár-díjjal indult. 90 évesen – 2010-ben – a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (polgári tagozat) kitüntetést vehette át a parlamentben. Indoklásában kiemelték „*dr. Boleratzky Lóránd egyházjogásznak, volt egyetemi magántanárnak, nyugalmazott ügyvédnek, egyházjogi elméleti munkásságáért, példaértékű, következetes és nagyra becsült életútja elismeréseként*”. Ugyanebben az évben az evangélikus egyház Prónay Sándor díjjal ismerte el az egyházért végzett tevékenységét, hűségét.

Gimnáziumunkkal 30 éve, 1985-től tartja a kapcsolatot, amikor orvos bátyja, dr. Boleratzky Valér megalapította a dr. Boleratzky Gyula Történelmi Díjat. 1986-tól – bátyja halála után – ő őrzi a pályamunkákat. Ötleteivel, javaslataival, anyagiakkal is hozzájárult a díj fennmaradásához. Véleményére, témajavaslataira a történelem munkaközösség ezután is számít. Dr. Boleratzky Lórándot, az embert, 30 éve ismerem. Itt volt az iskola fennállásának 100. évfordulóján rendezett ünnepségen is, diákoknak is tartott órát az *Életformálók* kötetéről. Elmondhatom, hogy egész életét a „csendes következetesség”, az ember tisztelete és szeretete hatotta át. Életútjáról filmet is készítettünk, amely megtekinthető az interneten az *emlékpontok.hu* cím alatt. Itt fogalmazta meg záró gondolatként, hogy Isten kegyelme mindig vele volt. Illúziók nélkül, de élő reménységgel hitte, hogy nem élt hiába. Mi, a Zrínyi Miklós Gimnázium tanárai és diákjai 95. születésnapján szertettel köszöntjük Őt. Kívánjuk, hogy jó egészséggel, családjával (immár 3 unokával bővülve) körében alkosson, és jó szívvel emlékezzen továbbra is az egykori alma materre!

Vajda Lászlóné

Illusztráció: **Seres Sára 10.N**

Tisztelt Németh László Úr!

Az 1965-ben végzett IV. D (osztályfőnök: Dudás Flóriánné) tegnap tartotta 50 éves érettségi találkozóját Budapesten. Tizenkilencen vettünk részt, 10 fő igazoltan volt távol, néhányról nem tudunk biztosat. Osztályfőnökünket betegsége miatt egyik – tanárként nyugdíjba ment – osztálytársunk helyettesítette. Küldök pár fotót a csapatról. A mai napon átutaltunk az alapítvány részére 70 ezer forintot, az igazoltan távol lévő dr. Lukács Zoltán barátom emlékére, illetve azoknak a mai diákoknak a megsegítésére, akik talán majd néhány évtized múlva ugyanezt megtehetik.

Üdvözlettel az osztály nevében:

Kovács Miklós

Korok

Keserű kornak koptatói
szólnak szelíd szavakkal,
bátorsággal. Ború béklyói
húzzák hamuval hintett

kezeinket. Keresetlenül
hazudnak hatalmasok.
Csaták zaja csendül, zendül
áhitott ábrándjokban.

Menteni, védeni magukat
veretlenül. Végsőikig
elmenni. Eluntam céljukat:
háború. Hittel élek,

értékem hevesen, élesen
védem. Vesztiesen velem
soha senki sincs, s kérelem
íródik kéretlen.

Lendvai Petra 9.C

Négyen a tablóképünk előtt

Kollaricsné Soós Erika
Igazgatóhelyettes Asszonynak

Budapest, 2015. június 12.

Kedves Erika!

Mellékelten küldöm a jelzett rövid kis hírt a találkozóról. Ha kell javítani, magára bízom.

Kézcsókkal:

Csath Béla

Négy „öregdiák” ül, vendéglátónk, Pallos László fákkal körülvett verandáján, nézve a tablóképet, az érettségi vizsgák 70., az érettségi találkozók 26. évfordulóján. Ugyan egy megállapodás értelmében ötvenként – a 2010. év májusi zalaegerszegi találkozóját követően – ebben évben is Zalaegerszegen, a volt Deák Ferenc gimnáziumban kellett volna összejönnünk, de idős állapotunk miatt erre már nem kerülhetett sor, valamint egyre többen már igazoltan maradtak távol, eltávozván körünkből.

A mostani találkozóra már csak négyen jöttünk el, a gyémántokleveles bányamérnök Csath Béla, mint az „állandó” hetes, a szervező jóvoltából, aki még változatlanul folytatja „hobby” munkáját, azaz az olajipar történetének kutatását, publikálásokkal, előadásokkal fűszerezve. Dr. Káli Árpád mentőorvost – végleg elhagyta felesége – hosszú évek után ismét körünkben üdvözölhettük. Dr. Pallos László közgazdász, kedves házigazdánk, már évek óta felhagyott a közgazdasági jellegű kutató munkájával és az ezzel kapcsolatos publikálással, maradtak az unokák és a kert. Wessely József gyémántokleveles mérnök, közgazdász, elhagyva budai lakásukat, Törökbálinton él feleségével. A jelenlegi osztálylétszámhoz tartozik még dr. Ruzics Iván gyermekorvos, aki Amerikában tölti, immáron nyugállományban, életét. Tőle rendszeresen, időben érkezik a válaszlevél a találkozókra való meghívást követően, sőt ilyenkor telefonon fel is hív, és szóban üdvözöl bennünket.

A négy „öregdiák” meghatottan nézegeti a tablóképet, visszaemlékezve a szép diákéletre, a verandát körülvevő fák leveleit a gyenge szél mozgatja, az elmaradhatatlan madarak zenéje kíséri az immáron nagyon megfogyatkozó létszámú, a találkozóra összejött öregdiákok beszélgetését. Lejegyezte az „állandó” hetes.

Interjú dr. Unger János klímakutatóval

a Szegedi Tudományegyetem Éghajlattani és Tájföldrajzi Tanszékének vezetőjével

Amikor 2011-ben bekerültem a gimnáziumba, otthon sokszor mesélték, nem én vagyok az első. A családjukban van egy híres zrínyis, aki azóta egyetemi professzor, kutató, az MTA doktora. Mikor az évkönyvben olvastam a felhívást, hogy mutassunk be volt diákokat, akik jelentős oktatási és tudományos tevékenységet végeztek, eszembe jutott, keresve sem találhatnék nála jobb interjúalanyt. Ismerjétek meg dr. Unger Jánost és tiszteletreméltó életútját! (Hegedűs Fanni)

1976-ban végeztél a Zrínyiben. Milyen meghatározó élmények jutnak eszedbe erről az időszakról?

Régen volt, sok mindent felejt az ember! Jövőre már 40 éve lesz, hogy végeztünk 33-an a 4.B osztályban. Lassan lehet szervezni a 40 éves találkozózt, sajnos, már nem mindenki lehet ott! Héttel vagyunk kevesebben. Talán, a legfontosabb, hogy szoros barátságok alakultak ki a 4 év alatt, amelyek az érettségi után is sokáig fennmaradtak.

Az osztályunk egyik fele matek (én is), a másik fizika tagozatos volt, így többször külön, kisebb csoportokban voltunk az órákon. A nyelvtanulás is ilyen volt, az orosz mellett az angolt, illetve a németet tanultuk külön.

Meghatározó élmény volt összességében egyrészt az, hogy elég rebellis osztály voltunk, sok konfliktusunk volt (hol csak néhány diáknak, hol az egész osztálynak) néhány tanárunkkal, sőt az osztályfőnökünkkel is, szókimondóak voltunk, kiálltunk valós vagy vélt igazunk mellett, de nem szemtelenül és nem durván. Mások voltak az akkori körülmények, sokat változott azóta a világ! Nagyon sok jó tanárunk volt, közreműködésükkel igen jó tanulmányi és sporteredményeket felmutató, összetartó közösséggé váltunk, növeltük az iskola hírnevét, ez sokat nyomott a latba a megítélésünk szempontjából. Egyetemi felvételi arányunk is kimagasló volt. Végeredményben a konfliktusok negyedike elmúltak, „kinőttük őket”, mi is felnőttebbek lettünk, másként értékeltük tanáraink munkáját, az iskola maximálisan elfogadott bennünket, sőt példaképként voltunk emlegetve még évekig.

Milyen volt akkor a diákélet? Mivel töltöttétek a szabadidőt?

Az osztályból sokan és sokat sportoltunk (kosárlabda, foci, atlétika), részben az iskola, részben pedig a helyi egyesületek révén. Emellett néhányan keményen kerékpározunk is, bejártuk Zalát, lementünk a Balatonra, sőt a 3. osztály után hármasban egy 10 napos országjáró túrát is teljesítettünk (1100 km- t összesen!), egy kis sátorral. Akkoriban még jóval nagyobb „divat” volt az olvasás. Én is igen kedveltem, ahogy ma is, csak jóval kevesebb időm van rá. Az otthoni könyvespolc mellett gyakran jártam könyvtárba. Sok minden érdekelt: utazás, történelem, földrajz, csillagászat, matek, kalandregények, sci-fi. Fontos volt a mozizás, akkoriban indult a diszkózás, iskolai, kollégiumi keretek között általában (pl. pinceklub az iskolában, közös osztálybuli a párhuzamos osztállal). Sokat hallgattunk zenét is, kinek orsós magnója volt, kinek az akkor újdonságnak számító kazettás, meg persze lemezhallgatás, a klasszikus fekete korongok, már amihez hozzá lehetett férni, főleg hazai. Az eredeti nyugati külföldi lemez ritka volt, de egy idő után megjelentek az indiai utánnomások, ill. „Jugóból” is hoztak be azok, akik ki tudtak járni. A Petőfi rádión ment néhány zenés műsor, ott vadásztunk a különböző számokra.

Voltak érdekes kirándulásaitok?

A teljes osztálynak szervezett legnagyobb (4 napos) kirándulásunk a 3. év májusában volt és Észak-Magyarországra irányult, busszal mentünk. Legtöbbünk nem járt ezen a vidéken, így emiatt is igen nagy élmény volt. Aztán persze voltak benne esti szállásról való kiszökések, utána egy kis borkóstolás is a környező lankákon (pl. Felsőtárkányban). ☺ Kisebb csapatokban is szerveztünk magunknak különböző kalandokat. Sokat túráztunk, elmentünk a Bakonyba a téli szünetben, a Börzsönybe és Erdélybe a nyári szünetben, háztiszákkal, sátorral.

Később mi motivált abban a döntésben, hogy a földrajzot válaszd hivatásként?

Már kora gyerekkoromban nagyon szerettem olvasni. Kedvenceim a történelem, a történelmi regények, valamint az olyan könyvek, amelyek távoli kontinensekre (elsősorban Afrika, Ausztrália, Amerika), óceánokra elkalauzoló korábbi vagy akkori utazásokról, felfedezésekről, vadászatokról, tengeri kalandokról szóltak. Később előtérbe kerültek a legendás hegymászásokat megőrkítő leírások. Akkoriban nem volt video, internet, a könyvek, térképes atlaszok voltak az elsődleges források. A moziban és a néhány csatornás TV-ben is csak néha lehetett elkapni egy-két természetfilmet. Mivel a földrajzzal, térképekkel kapcsolatos dolgok igen korán érdekelni kezdtek, ezért kisebb-nagyobb társaságokban sokat túráztam, mind Magyarországon, mind a Kárpátokban (pl. Magas-Tátra, Fogarasi-havasok, Retyezát, Hargita). A 80-as években eljutottam az Alpokba, az Ararát hegyére (1988), majd a Kaukázusba (1989) is. Az egyéb „világjárásomat” segítette az akkori viszonylagos olcsóság a „baráti” országokban (Csehszlovákia, Románia, Bulgária, Lengyelország, NDK, Jugoszlávia), a szervezett építőtáborok (Szovjetunió, NDK), a gyereküdtetés kísérőtanárként (Olaszország), és a korszak kissé szabadabb szemlélete (kék útlevel – Ausztria, NSZK, Dánia, Svédország, Finnország, Norvégia, Svájc, Franciaország). Később az akkori családi anyagi lehetőségeinket kissé túlfeszítő utam is volt az Andokban (1997 – Argentína, Chile). 1993-tól kezdődően a tudományos konferenciákra való utazás biztosított további lehetőséget a világlátásra (például Izrael, USA, Kanada, Írország, Ciprus, Ausztrália, Új-Zéland, Japán, Egyiptom).

Hogyan kerültél Szegedre?

A gyerekkori olvasási élmények hatására, az utazási lehetőségek miatt először kamionos, majd tengerésztiszt akartam lenni, a BME-n folyt akkor ilyen képzés. A matekban elért jó eredményeim miatt az eredeti felsőfokú szakválasztásom – erős szülői támogatással – a matematikus lett az ELTE-n. Ez aztán annyira nem tetszett, így két év után átigazoltam Szegedre (akkor még JATE volt) a matematika-földrajz szakra, amit viszonylag könnyen elvégeztem, hiszen a matekkel sok problémám nem volt, a földrajz meg a szívem csücske a mai napig is.

Hogy néz ki a gyakorlatban a kutatói munka?

Hát ez egy bonyolult kérdés, természetesen tudományáganként más és más ez a típusú munka. Első az alapok meghatározása, hogy a magad szűkebb témájában (nekem ez a városklimatológia, ami önmagában is egy szerteágazó tudományág) ismerd a korábbi és a legfrissebb szakmai irodalmat, publikációkat. Ennek követése igen időigényes, és sohasem érzed azt, hogy utolérted magad. De igyekezni kell, hogy képből legyen az ember. Miért szükséges ez? Nyilván olyan dolgokat, összefüggéseket, ok-okozatokat, folyama-

tokat nem érdemes, sőt felesleges kutatni, „felfedezni”, amit mások már vizsgáltak és az ezzel kapcsolatos eredményeiket közzétették.

Utána jön a hipotézis felállítása, azaz el kell dönteni, mi legyen a kutatás tárgya. A realitás talaján állva, figyelembe véve a te mostani (intézményi) háttérrel és várhatóan rendelkezésre álló lehetőségeidet, mit érdemes vizsgálni és ennek mi lesz/lehet a várható eredménye. Természetesen ez nem mindig látható pontosan, többféle kimenet lehetséges, akár olyan is, amire nem számítottunk, lehet akár zsákutca is, hát ez lesz az adott kutatási folyamat végeredménye.

Munkatársak, adatok, módszerek kiválasztása. Már az előző pont is általában az együtt ötletelésből, gondolkodásból jön ki. Fontos, hogy legyen néhány olyan ember, akikkel együtt tudsz dolgozni, akikkel kidolgozod az adott kutatás módszereit, meg lehet beszélni a felmerült (rész) problémákat, együtt keresni a megoldásokat, illetve akik bizonyos részfeladatokat önállóan meg tudnak oldani. Általában összegyűjtött, mért, valamint modellezett adatokból indulunk ki, amelyeknek a megfelelő összeállítása gyakran igen idő- és emberierőforrás-igényes folyamat, ezért gyakran bevonunk doktorandusz hallgatókat és érdeklődő graduális hallgatókat is pl. terepi munkához, adatfeldolgozáshoz.

Következő lépcsőfok az adatfeldolgozás alapján összefüggések feltárása, kimutatása – ebben igen sokat segít a kapcsolódó grafikonok, táblázatok, térképek összeállítása. Most már igen gyakran előjön a geoinformatikai adatfeldolgozás is. (több rétegben, térben, stb.).

Utána jön az eredmények korrekt leközlése (publikálása): bemutatva a kutatás témáját, nemzetközi előzményeit, a vizsgált adatbázist és a módszereket, részletesen taglalva és megmagyarázva a kapott eredményeket, levonva a megfelelő következtetéseket, kiemelve az adott kutatás jelentőségét) és esetleg megemlítve a továbblépési lehetőségeket. Fontos fórumuk az eredmények bemutatásának a különböző hazai és külföldi rendezvények (konferencia, workshop, előadóülés). Az ezeken való részvétel elősegíti a saját kutatás szélesebb körű (el)ismertségét, a személyes szakmai kapcsolatok kialakítását, amelyek alapvetően szükségesek a nemzetközi kutatói együttműködéshez (közös pályázatok, projektek, konzorciumok, stb.)

És ne felejtjük el a finanszírozást, mert mindehhez persze pénz kell! Tűnhet akármi-lyen zseniálisnak bármilyen kiindulási ötlet, annak ember, eszköz-, utazási és laborigénye is van. Ezt meg kell finanszírozni. Ezért szinte folyamatosan pályázunk, figyeljük a kiírásokat (hazai és nemzetközi), hogy hova illeszthető be a kigondolt téma, vagy a kiírásnak megfelelően módosítunk az eredeti ötleteken, hogy megfeleljen a kiírásnak. És bizony a beadott pályázatoknak csak kis része nyer (nagy a konkurencia, szűkös a forráskeret).

Fontos a folyamatos bírálat, véleményezés, a felkérés a különböző, a szakmai iránynak megfelelő bizottságokba (doktori, habilitációs eljárások, tudományos pályázati sorrendek megállapítása során), valamint hazai és nemzetközi szakcikkek, doktori és habilitációs dolgozatok bírálata, beadott pályázatok, ill. elfogadott pályázatok (rész) jelentéseinek véleményezése.

Az is elkerülhetetlen, hogy a tudásunkat (vagy annak egy részét) átadjuk a fiataloknak. Az órán leadott anyagoktól eltekintve, ennek kezdeti formája a szakdolgozat vagy diplomamunka témavezetése évenként néhány (graduális – egyetemista) hallgató számára. Közöttük van olyan, aki ezt a dolgot csak le szeretné tudni, hogy meg legyen a diplomája, majd utána elhelyezkedjen valahol. Időnként azért az ember összeakad olyanokkal is, akikben jóval nagyobb tudásvágy van, és többet szeretnének: számukra ott van a lehetőség

az OTDK-n (Országos Tudományos Diákköri Konferencia) való indulásra, még egyetemista korukban, valamint a végzés után a posztgraduális (doktorandusz, PhD) képzésre való jelentkezésre. Na, ez a már az igazi kutatómunka kezdete, az ő témavezetésük már jóval nagyobb szellemi kihívást jelent (persze ez a jó benne)!

Különösen igaz ez a doktoranduszok esetében, akikkel a munka közben egyre inkább kollegiális viszony alakul ki, nem csak arról van szó, hogy ők megcsinálják, amit én kitalálok, hanem vannak saját ötleteik és olyan speciális tudásuk (pl. programozás), amellyel a munkámat (és az egész csapatét, lásd 3. pont) segítik és előreviszik. Ez az utánpótlás nevelés. Ha több éven keresztül sikerül egy ilyen csapatot (persze folyamatosan frissülve, fiatalok – idősebbek) összetartani, sikeres pályázatokkal (jó ötletek, pénz) és azok megvalósításával ezt alátámasztani. Ez az iskolateremtés.

Figyeljünk a szakmai előmenetelre! Ehhez, leegyszerűsítve a következők szükségesei:

(a) Fokozatok megszerzése: PhD, DSc (MTA doktora), habilitáció. Mindegyik egy dolgozat (kül. követelményű, mind tud. elvárásaiban, mind pedig témájában) elkészítését jelenti, majd annak bírálatát és nyilvános megvédését a megfelelő bizottságok előtt.

(b) Publikációk (folyóiratcikkek, könyvek, könyvfejezetek) és az ezekre való hivatkozások: Ezeknek a minősége és mennyisége számszerűsítve van (tudománymetria) és hozzáférhető az MTMT-ben (<https://www.mtmt.hu/>). Itt rá lehet keresni mindenkire, legalábbis magyar viszonylatban.

(c) Részvétel a tudományos és egyetemi közéletben: lásd 7. pont.

(d) Tudományos utánpótlás nevelése, iskolateremtés: lásd 8. pont.

(e) Elnyert hazai és nemzetközi projektek, nemzetközi tudományos kapcsolatok.

Húha. Ez kétségtelenül szép és érdekes szakma. Tervezel a közeljövőben nagyobb kutatást, vagy egy újabb érdekes téma vizsgálatát?

2014-ben Szegeden egy olyan állomáshálózat épült ki egy korábbi, EU által támogatott projekt keretében, amely térségünkben egyedülálló és világviszonylatban is ritka. A bejövő adatok feldolgozásával részletes térképek készülnek a hőmérsékleti és a humán komfortviszonyok városon belüli különbözőségeiről, amelyek folyamatosan frissülve jelennek meg az interneten. A több évre tervezett hálózat jó lehetőséget biztosít a folyamatosan bővülő adatbázis alapos feldolgozására, valamint a városi területekre vonatkozó részletes időjárási és humán komfort előrejelzések kifejlesztésére. Ezzel kapcsolatban a további terveink, céljaink a következők:

– A terület humán komfortviszonyait számszerűen bemutató eljárás kifejlesztése.

– A pontszerűen beérkező adatok térképes megjelenítő módszerének kidolgozása a városi felszín jellemzőinek felhasználásával. A módszer pontosságának elemzése terepi mérésekkel és mikroklíma modellezéssel.

– A hőmérsékleti és humán komfortviszonyok városon belüli területi különbségeinek és időbeli változásainak elemzése, összehasonlítva az évszakok, valamint a nappal-éjszaka közti különbségeket. Az időjárási körülmények és a városon belüli hőmérsékleti különbségek közötti kapcsolat elemzése.

– Néhány napos időjárási előrejelzési módszer kidolgozása városi területre, felhasználva a globális előrejelzéseket, a hálózat méréseit és a felszíni sajátosságokat. A kidolgozott optimális módszer előrejelzései folyamatosan frissülve szabadon elérhetőek lesznek az interneten.

A sok munka mellett biztosan nem sok szabadidőd akad. Ha mégis, mivel töltöd szívesen?

Hát, az valóban nem sok akad. A természet szeretete természetesen továbbra is megmaradt, kirándulások és kerti munka formájában. Valamennyit sportolok is (futás, úszás) és szívesen nézem az angol focit, követem az ottani bajnokságot. Új szín az életemben a két kis unokámmal való foglalkozás is.

A klímaváltozás- környezetvédelem napjainkban egyre fontosabb kérdéssé válnak. Mennyire vonzza a pálya ma a fiatalokat?

Amennyire én látom, nem az ehhez kapcsolódó foglalkozások a legmenőbbek. Ehhez hozzájárulhat az is, hogy az utóbbi időkben nálunk meglehetősen visszaszorultak, háttérbe kerültek, illetve leépültek az ezzel kapcsolatos intézmények, szervezetek, valamint az intézkedések (pl. a napelemek gyártásának megadóztatása). Ez ellentétes a nemzetközi trendekkel, bízom benne, hogy döntéshozóink is előbb-utóbb belátják ezt.

Egy utolsó kérdés, ami sokunkat foglalkoztat. A tudósok egyre negatívabb képet festenek bolygónk jövőjéről. Tényleg ennyire kritikus a helyzet vagy még megmenthető a Föld?

Nekem elsősorban a légkör megváltozásáról és az ehhez kapcsolható éghajlati hatásokról vannak részletesebb ismereteim. Kimutatott tény, hogy a kibocsátott szennyezőanyagok egy része növeli a földi légkör egyébként önmagában nagyon hasznos üvegház-hatását. Természetesen, ha ez az emberi eredetű melegítő hatás elér egy bizonyos szintet, akkor már beszélhetünk az éghajlat megváltozásáról globális szinten. Meg kell azonban említeni, hogy ezzel kapcsolatban még elég sok a bizonytalanság, mivel a természetes folyamatok szerepe egyelőre igen nehezen számszerűsíthető: valamelyik erősíti, valamelyik pedig gyengíti az emberi hatásokat. Itt inkább a különböző elméletek szintjén mozgunk, melyek egy része szerint a folyamat akár egy világméretű lehűlésbe is átfordulhat. Az emberi civilizáció a nagy népességnövekedés mellett napjainkra olyan mennyiségű eszközt és anyagi javakat halmozott fel, hogy bármilyen időjárási és hozzá kapcsolódó esemény, pl. árvíz, hatalmas anyagi és emberi károkat okozhat. Egy ugyanolyan méretű természeti csapás néhány évtizeddel ezelőtt (évszázadokról nem is beszélve) összehasonlíthatatlanul kevesebb pusztítást okozott. Természetesen egy igazi éghajlatváltozás nemcsak extrém eseményeket jelent, hanem az éghajlati rendszer egy más szintre való beállását. Ha a most létező éghajlati állapotokat tekintjük ideálisnak, már csak megszokásból is, akkor lesznek olyan régiók a Földön, melyek haszonélvezői, mások pedig a kárvallottjai lesznek a változásnak. Természetesen a szennyezőanyagok kibocsátását, amennyire lehet, vissza kell szorítani. Ez elsősorban a magasabb szintű döntéshozók felelőssége (vagy felelőtlensége). Az utóbbi években bizonyos pozitív irányú elmozdulás azért megfigyelhető ez ügyben. Az egyén felelőségétől sem tekinthetünk el, hiszen ha a mindennapi életünkben kicsit jobban környezet- és energia-tudatosan viselkedünk, azzal összességében szintén jelentősen csökkenthetjük a változás emberiségnek tulajdonított hányadát.

Köszönöm szépen a beszélgetést. További sok sikert kívánok a tudomány és az oktatás világában!

Hegedüs Fanni 11.B

Élmény és/vagy küzdelem
„A Fiatalok Döntő Többsége Tehetsége Valamiben!”
Egy sikeres időszak háttere a Zalaegerszegi Zrínyi Gimnáziumban

I.

A legenda szerint a 90-es években olyanok is bekerülhettek a Zrínyibe, akiket nem vettek fel a város más középiskolaiba. Ma egészen más a helyzet, többszörös túljelentkezés és végtelen eredmény sor, „legjobb vidéki középiskola” titulus 2014-ben és OKTV győzelme. Vajon milyen szerepe van ebben az igazgató egyéniségének, aki immár 22 éve vezet a bonyolult gépezetet, illetve milyen összetevők tették a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumot irigyelt tehetségnevelő műhellyé és az Arany János Tehetséggondozó Program kitartó bázisává? Ennek jártunk utána a 100 éves falak között, ahol mindig nyitva áll a tanulóknak az igazgató iroda ajtaja. Cikkünkben őt kérdeztük, hiszen ki más tudna többet iskolánk eredményes munkájáról?

Meghaladná e cikk terjedelmét, ha leírnánk, mennyi mindennel sikeres foglalkozik iskolánk, ízelítőnek néhány tehetséggondozó tevékenység:

– Az idei tanév alatt 9 (!) tantárgyból jutottunk be OKTV döntőbe, míg a megye összes többi középiskolája csak háromból. Szereztünk 1., 2., 3., 10. és 11. helyezést is. Kovács Péter Tamás révén aranyéremmel is büszkélkedhetünk a nemzetközi természettudományi diákolimpián fizikából.

– A Helikon Fesztiválon tavaly (dunántúli iskolák művészeti seregszemléje) érmet szereztünk: kórus, szólóénekes, képzőművészet, színjátszás, komoly-, könnyűzene és tánc kategóriába is.

– Zala megye összes iskolája közül gimnáziumunk vett részt a legtöbb sportágban a diákolimpián és országos döntőbe jutottunk kosárlabda, labdarúgás, atlétika, triatlon, kérekpár, vívás, tenisz, sakk, súlyemelés szakágakban ez évben.

– Végzőseink (107 fő) ebben az évben 136 középfokú illetve 49 felsőfokú nyelvvizsgát szereztek. Tavaly 108 tanulónkból 106-ot vettek föl felsőfokú oktatási intézménybe, kb. kétharmadukat az elsőként megjelölt helyre.

II.

K.: Igazgató Úr, köszönjük, hogy fogadott minket. Mint azt mindenki tudja, Ön egy nagyon sikeres gimnázium vezetője, az lenne az első kérdésem, hogy Ön már kiskora óta matektanár és igazgató szeretett volna lenni?

V.: Mivel apukám is matektanár volt, illetve a gimnáziumban Vajda Istvánt kaptam osztályfőnökömnek, aki az iskola történetének emblematisz matematikaoktatója volt, így 16 éves koromtól nem volt kérdés, hogy ezt a pályát fogom választani. Diákéveim alatt találok nem tökéletes pedagógusokkal is, ezért egyszer odasúgtam a padtársamnak: „Meglátod, ha majd igazgató leszek a Zrínyiben, ilyen tanárokat nem engedek oktatni!”. Az már csak a szerencsén múlt, hogy ebben az iskolában kezdhettem a pályafutásomat, és immár 22 éve vezetem az intézményt.

K.: Ha újra kezdené, mit csinálna másképp? Más pályát választana-e?

V.: Meg sem fordult a fejemben, hogy nem vesznek fel az egyetemre, így nem volt „b” tervem sem. Persze kiskoromban akartam lenni tüzoltó vagy katona, de már akkor bennem

volt, hogy nekem pedagógusnak kell lennem. Apukám, anyukám az volt, feleségem is az, a családban mindenki pedagógus, csak a leányom választott más hivatást. Ő tájépitész mérnök.

K.: Mi az, ami a legnehezebb feladat igazgatóként?

V.: A felnőtt emberekkel, kollégákkal való bánás. A diákokkal sokkal könnyebb bálni, mint a felnőttekkel, bár ezt pályafutásom első 20 évében nem éreztem még. Ebben az utolsó két évben sokkal feszültebbek és érzékenyebbek a pedagógusok, ez nyilván az oktatási rendszer hibája, és nem az övék.

K.: A magánéletre kitérve, említette, hogy a felesége is pedagógus. Otthon mennyire tudják elkülöníteni a munkát a magánélettől?

V.: Amíg mind a ketten tanárok voltunk, addig igen, el tudtuk, aztán amikor vezetői lettünk akkor már egyáltalán nem ment a különválasztás, és napi szinten arról beszélgettünk, hogyan lehetne az iskolában felmerülő problémákat megoldani. Majd amikor a lányom körülbelül 14 éves lehetett, egyik este megkérdezte: „Lehetne másról is beszélgetni, mint az iskoláról?”. Ekkor éreztük, hogy nem jó az, amit csinálunk, így amíg a lányom itthon volt kerültük ezt a témát előtte, és sikerült újra elkülöníteni a munkát a magánélettől.

K.: Miért érzi fontosnak a tehetség gondozást az iskolában?

V.: Alapvetően szerintem az oktatás az már magában tehetség gondozás. A fiatalok döntő többsége valamiben tehetséges, akár a táncban, a sportban, a matematikában vagy másban. Tehát ha bekerül egy középiskolába, joggal várja el tőlünk a szülő, hogy a kibontakoztassuk gyermeke tehetségét. Mindenkinek meg kell találnia, hogy mi az az egy-két tantárgy, amiből tehetséges, és ezeket kell fejlesztenie.

K.: Mi a leghatékonyabb tehetség gondozó módszer? Mit gondol a magántanárokról és a szakkörökről?

V.: A magántanároknak én teljesen ellene vagyok, úgy gondolom, ha egy tehetséges tanár egy tehetséges diákkal összekerül, akkor abból csak eredményes munka születhet. Nagyon ritka az, mikor egy diák önszorgalomból elér egy eredményt, ehhez egy tanár is kell, aki rendszeresen felkészíti és foglalkozik vele.

K.: Mi a véleménye gimnáziumunk tehetség gondozó programjáról?

V.: Személyes tapasztalatom van az idén végző speciális matematikai osztállyal kapcsolatban, hiszen tanítottam őket. Nagyon jó és összetartó csapat volt és ebben az is közrejátszott, hogy rengeteg pályázatot megnyerünk, így különböző helyekre juthattunk el. Az egyik ilyen pályázat lényege az volt, hogy a Makovecz Imre által tervezett és épített épületeken kerestük az aranymetszés arányait. Elkezdtek járni az országot és lefotóztuk az épületeket, de őszintén szólva nem jártunk nagy sikerrel, sosem találtuk meg. Mindezek ellenére azt gondolom, hogy ez egy nagyon nagy és hasznos élmény volt mindenkinek. Ezen kívül eljutottunk Győrbe, ahol ellátogattunk például az Audi gyárba és a bakonybéli csillagvizsgálóba. Esténként matematikával foglakoztunk. Részt vettünk iskolai matematika–informatika táborok munkájában, ahol tanítványaim a fiatalabb zrinyiseknek foglalkozásokat tartottak.

K.: Miben tér el a Zrínyi más elit gimnáziumoktól?

V.: Véleményem szerint semmiben sem tér el más elit gimnáziumoktól, mindegyikben ugyanaz a szellem uralkodik. Ezt az eredményt nem is lehetne elérni, ha más oktatási munka folyna ezekben az intézményekben. Azt mondják a hozzá nem értők, hogy könnyű dolgunk van, csak össze kell szednünk a tehetséges gyerekeket és nem kell elrontanunk

őket. Ez nem igaz. Volt olyan időszak, amikor párhuzamosan volt 6 osztály, az „E” és „F” osztály olyan diákokból állt, akiket máshova nem vettek fel, mégis mikor elballagtak sokkal jobb eredményeik voltak, mint a környező iskolák diákjainak.

K.: Mít gondol, mi az oka annak, hogy a legjobb iskolák ranglistáján a tavalyi 3. helyről idén visszacsúsztunk a 19.-re?

V.: A ranglistán a különböző kritériumok nagyon gyakran változnak. Számítanak az érettségi, felvételi eredmények, a kompetenciamérés eredménye, a nyelvvizsgák száma és néha a tanulmányi versenyek eredménye is. Az elmúlt évi rangsornál kihagyták belőle a tanulmányi versenyeredményeket, ami hátrányosan érintett bennünket. Úgy gondolom, hogy ez a 3. hely nincs még veszve.

K.: Van esetleg valami, amit megváltoztatna az oktatási rendszeren?

V.: Én azt mondtam pár évvel ezelőtt, hogy az a rendszer, ami volt, az nem volt jó. Tőlünk nyugatabbra az sokkal jobban működik, hogy a város tartja fenn az épületeket és mondjuk a tartomány fizeti a pedagógusokat. Magyarország ugyan átvette ezt, de el is rontotta. Ami most van, az szintén nem működik tökéletesen, mindenképpen megreformálnám, de hogy hogyan, azt nem tudom. Mindenesetre a régi rendszert nem hozatnám vissza, mert annak is voltak hátulütői. Alapvetően a középfokú oktatási rendszerrel nincs problémám, de az általános iskolai oktatásban nagyok a különbségek. A gimnáziumba is kerülnek be olyan diákok, akik például 9.-esként kevesebbet tudnak informatikából, mert általános iskolában az órákon inkább játszottak, és lesz olyan osztálytársuk, aki már programozni is tanult. Nekik ezután nehezebb a dolguk, de úgy gondolom, hogy a tanárok ebben is nagyon sokat tudnak segíteni.

K.: Ön, mint igazgató kit tudna elképzelni utódjának? A tanári karból választana, vagy egy teljesen új embernek szánná ezt a feladatot?

V.: Mivel a nyugdíjig csak 6 és fél évem van, a ciklusomból pedig csak 3, ezért nekem el kell döntenem ez alatt a 3 év alatt, hogy továbbra is igazgató szeretnék-e maradni, vagy kicsit nyugodtabban akarom-e tölteni a hátralévő éveket. Még nem tudom, de erősen foglalkoztat, hogy nekem kell-e 25 év igazgatóság után még 61 évesen is a vezetőnek lennem. A probléma csak annyi, hogy szerintem nincs egyfajta tisztességes visszavonulás. Persze vehetjük azt annak, ha az ember tanít 26 órában, csak nem tudom, hogy azt szívvel-lélekkel tudnám-e csinálni. Azt, hogy kit tartok megfelelő utódomnak, azt nem szeretném elmondani, de a tanári karban látok 3-4 olyan ember, akiknek ha van elég ambíciójuk és komolyan veszik, akkor ezt a munkát meg tudják csinálni legalább olyan jól, mint én.

III.

Ahogy az igazgató úr is említette iskolánk támogatja az Arany János Tehetséggondozó Programot is, pedig sok megyében az „elitgimnáziumok” elkerülték az ezzel járó plusz feladatokat. Nálunk a C osztályok kisebb létszámúak, a tanulók általában vidékről jönnek. Néha irigykedünk, amikor jogosítványt, nyelvvizsgát szereznek együtt, belföldi és külföldi osztálykirándulásokon vehetnek részt, nem csak egyszer egy évben, de tudjuk, hogy az Arany János Tehetséggondozó Program sok egyébvel is jár. Kollégiumi bent alvások hétvégékkel, önismereti, tanulásmódszertani pluszórákkal, korrepetálásokkal, állandó menzakostrttal. A háttérrel kutatva tanárainktól azt is megtudtuk, hogy az Arany János Tehetséggondozó Program tanulói önzetlenül, egymásért sokat téve fontos láncszemei az iskola koncertjeinek és sportvetélkedőinek. A legfontosabb, amit megtapasztaltunk velük

kapcsolatban, hogy nyilván a kollégiumi létnek is köszönhetően ezekben az osztályokban családias, erősebb közösségek alakulnak ki. Az empátiát, szociális érzékenységet megkívánó dolgokban sokkal inkább számíthatunk rájuk: véradás, társadalmi munka, játékonkodás és mindenki talpra esett, hiszen önálló életet élnek szülőktől távol. Általában nem a hagyományos szaktárgyakban versenyeznek, hanem a művészetek, a sport területén. A kis iskolákból, vidékről jövők hasonlóan mondjuk az amerikai álom egy szegmenséhez (Rapzene, NBA, NFL) a zenében, a sportban kitörési lehetőséget látnak. Iskolánk sportcsapatiban, de főleg a női labdarúgóban rengeteg az AJTP-s. Az országos döntőn szereplő 10 játékosból 7 a programból került ki, holott 700 tanulónkból 90 tagja csak a projektnek. Nem véletlen, hogy évente szpartakiád keretében különböző sportágakban, művészeti segítségként pedig különböző művészeti ágakban találkozunk az összes aranyos iskola.

Laikusok szerint az iskolánk „versenyistálló”, ahol az élet csak a tanulásról szól, és a 8 osztályos évfolyamba járó kisdiajoktól túl sokat követelnek, ezáltal nincs gyermekkoruk. A tanulók megcáfolják ezeket az előítéleteket, hiszen itt is van szerelem, buli (gólyabál, Zrínyi túra, diáknapi, stb.), jó fej tanárok és az évek alatt rengeteg szoros barátság is kötődik. Ezek mögé a dolgok mögé csak azoknak van belátása, akik az intézmény falai közt töltik mindennapjaikat és a Zrínyi közösségének oszlopos tagjai, ebben próbáltunk most segíteni a tisztelt olvasónak!

IV. Színházi tehetséggondozás és nevelés a zalaegerszegi Zrínyi Gimnáziumban

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium „kockaiskolaként” emlegetik, hiszen az OKTV-k és más országos tanulmányi versenyek első helyezettei között gyakran megtalálható egy-egy itteni diák. A tantárgyi megmérettetéseken elért sikereink mellett nem szabad megfeledkezni a művészeti ágakban és sporttevékenységekkel szerzett babérjainkról sem!

A vidéki gimnáziumok legjobbjában (2014) a színjátszás, a színházba járás rendkívül népszerű. A zrínyis színházbérlet minden évben megtölti a premier utáni pénteken a Hevesi Sándor színházat több mint 300 fővel. Gyakorta látogat iskolánkba a Tantermi deszka elnevezésű projekt, mely interaktív játékkal szórakoztatja a nézőket egy színdarab feldolgozása közben. A Hevesi Sándor Színház hatása mellett megemlítenéd, hogy amatőr színi társulatunk, a ZMG Szépirodalmi Műhely, immár 8 éves. A csapat évente egy színdarab előadásával a Keresztury ÁMK-ban fogadja a város középiskolásait, improvizációs játékkal népszerűsíti a színjátszást az iskolanapokon. Nekik köszönhetően érkezik Zalaegerszegre május 22-én a „Multság”, bevételükből támogatják a népszerű darab zalaegerszegi bemutatását. A színjátszó csoportról a vezetőt, Bajnóczy Zoltán tanár urat kérdeztük.

K.: Mi volt a célja a ZMG Szépirodalmi Műhely életre hívásával?

V.: 2006-ban kezdtük el a munkát Szépirodalmi Műhely néven, aztán 2008-ban ünnepeltük a Nyugat megalapításának 100. évfordulóját, és erre az alkalomra a Szépirodalmi Műhely vállalta, hogy felkészül valamivel. Az első tanévben alapvetően versírással, prózaírással foglalkozó diákok dolgoztak együtt, és eljött az a pont, amikor úgy éreztük, hogy úgy kellene megünnepelni ezt az évfordulót, hogy egy kicsit több emberhez eljuttatjuk azt, amit mi gondolunk, amit mi képviselünk. Itt megfogalmazódott, hogy ne csak tisztelgő szövegeket állítsunk össze vagy írjunk, hanem egy színházi előadás formájában ünnepeljük meg ezt a centenáriumot. Aztán 2008 januárjában bemutattuk a műsort, és

észrevettük, hogy a dolognak sikere van, hogy érdemes túllépni a szöszölős műhelymunkán, érdemes olyan művészi tevékenységet folytatni, amivel nagy tömegekhez lehet szólni.

K.: Milyen módszerei vannak a tehetségek fejlesztésére, a színésztanoncok felkészítésére?

V.: Nem végeztem ehhez semmilyen szakirányú tanfolyamot, alapvetően ösztönösen, illetve az irodalom felől közelítve csinálók színházat, ezért nagyon fontos, hogy a próbák során értelmezzünk is, legyen valamiféle elképzelése a diákoknak, hogy az eredeti mű milyen történetet hordoz, milyen jelentései vannak, és mit tehetünk még hozzá. Úgy érzem, hogy sok profinak nevezett előadás gyengéje, hogy nem értik, nem szépirodalmi műként kezelik a kiindulópontul használt drámaszöveget, viszont ebből nagyon gyakran következik a ripacszkodás vagy a giccs. Ha módszerem van, az egyik az, hogy nagyon hosszú előkészítő folyamat van a próbák előtt, nagyon határozott koncepció, megpróbálok a lehető legalaposabban felkutatni a kiválasztott mű szövegváltozatait, értelmezéseit, ezután pedig kidolgozom egy olyan elképzelést, ami a mi közönségünknek itt és most hiteles. Ezután jönnek képhe a diákok, erre épülnek a színházi technikák is, a bebeszélés, a koncentrációs gyakorlat, a végtelenségig tartó próbák, ...csináld újra, próbáld még egyszer... . Ott kezdődik valami varázslat, amikor olyan jön létre, amire előre nem gondoltunk, amikor több jön ki belőle, mint amennyit beletettünk.

K.: A volt műhelyesek közül ki maradt közel a színpadhoz?

V.: Bakony Alexa a Színművészeti Egyetemen elvégezte a televíziós műsorkészítő szakot, most a dokumentumfilm-rendezőit végzi. Benkő Claudia színházi stúdiós Budapesten, Török Marcell filmes és színházi háttérmunkát végez, Takács Bence pedig – egy sikertelen felvételi után – még mindig próbálkozik a Színművészettel. Lazább értelemben mindenki a művészetek közelében maradt.

K.: Hogy történik a kiválasztási folyamat: általában Ön választ ki embereket, van-e eltanácsolás?

V.: Bárki jöhet, nemet csak életkori sajátosságok miatt mondok, tanév elején hirdetjük a tagfelvételt. Ha nincs kellő számú jelentkező, igénybe veszem a kollégák segítségét, ha ők tudnak valakiről, aki tehetséges lenne, de nincs mersze jelentkezni, akkor én lépek az ügyben, ha én ismerek valakit, akit kinéztem egy szerepre, akár én megyek oda hozzá.

Egy jó iskolában, tehetséggondozó programban az oktatást mindig kiegészíti a hatékony nevelés, személyiségfejlesztés. A Zrínyi Miklós Gimnáziumban olyan speciális formákban is megvalósul ez, mint az Arany János Tehetséggondozó Program önismereti órái. Ebből a folyamatból a színház is kiveszi a részét, nem csak a Szépirodalmi Műhely, hanem a helyi Hevesi Sándor Színház „Tantermi Deszka” kezdeményezése is. Míg korábban a „Beavató színházban” egy-egy előadást segítettek értelmezni a rendezői, színházi elvek feltárásával a nagyszínpadon iskolásoknak, addig a Tantermi Deszka keretében az iskolák osztálytermében egy előadáshoz kötődően interaktív módon társadalmi és emberi kérdéseket beszélnek meg alkotók és diákok, olyanokat, amelyek érdeklik a tizenéves korosztályt.

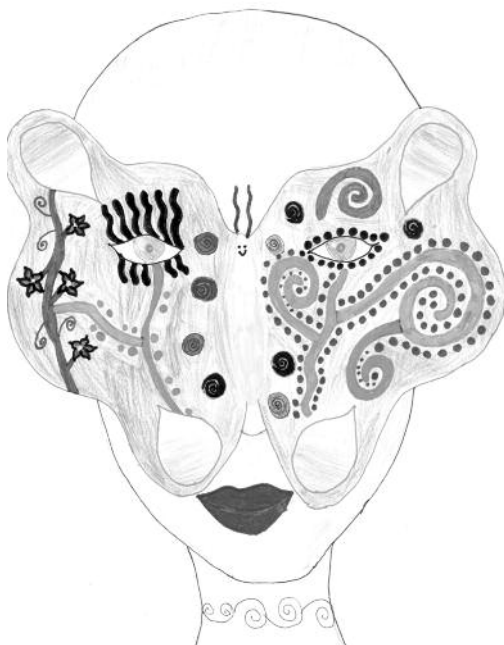
A Madák Zsuzsanna színész, dramaturg által kiválasztott és színpadra állított darabok izgalmas történetek, hiteles, néző közeli előadásokkal. Néha egészen sokkolóak, hatásosak a darabok, alkalmasak arra, hogy kényelmetlen, a diákok fejében meglévő kérdéseket az előadás után végre kibeszéljenek magukból a résztvevők. Ez az elgondolkoztató modellt

szokták nevezni angolszász tanítási drámának. Az egyik legizgalmasabb élményünk a sorozatban a közösségi média és a trendkövetés hatásait vizsgáló Cyber Cyrano című darab volt, de a serdülőkori öngyilkossággal foglalkozó Völgyhid és a külföldre költözést boncolgató Kebab is megérintette a keményen tanuló gimnazistákat. Érdekesség, hogy a Cyber Cyrano előtt két zrínyis színészpálya: Molnár Sára és Lukács Levente segített feltérképezni a korosztály online szokásait, szlengjét, és az előadás laptopokkal, okos telefonokkal, élő internet kapcsolattal, chatekkel fűszerezve lett teljesen hiteles, naprakész, diákos.

Számomra a színház nem egy kötött, unalmas és ajánlottan kötelező időtöltés színtere, ahova különböző korosztályok vesznek kényelmetlen ünneplő öltözéket, roppant érdeklődő képpel hallgatnak és fogadnak be mindent – akár értik, akár nem – amíg a függöny le nem megy, majd tudálékosan megvitatják a színészek játékát az események sodrásában, aztán hazafele menet csak arra bírnak gondolni, hogy mikor szabadulhatnak meg kényelmetlen lábbelijeiktől, s az előadás magával ragadó varázsa már el is illant. Nekem a színház lehetőség, melynek révén megtapasztalom egy-egy előadás rám gyakorolt hatását, rácsodálkozok az emberi zsenialitásra, mely lélegzetelállító jeleneteket állít színpadra, kelt a pillanattól életre. A darabok nézése közben rokonságot érzek minden nézővel és előadóval, mert kicsit az én történetemet is látom újra lejátszódni. Együtt nevetni vagy szomorkodni a színészekkel megkönnyebbülés, a szerepjáték segít kiszakadni személyiségünk, életmódunk kötött sajátságáiból, ideig-óráig elhithetjük, hogy mások vagyunk, mint akik valójában kell legyünk. A valóságból való kiszakadásra mindenkinek szüksége van. Egy olyan térre, ahol a társadalmi elvárások a nullával egyenértékűek, gyerekként játszhatunk, lehetünk milliomosok vagy szuperhősök, miközben belefeledkezünk abba, hogy minden elérhető. A színészi játék jelen van a mindennapokban, akár a dolgozat előtt

rosszullétben, akár egy rossz jegy vagy beírás magyarázásánál, de még akkor is, amikor az osztályt anekdotákkal vagy régi történetekkel szórakoztatjuk, megcsillan a fantázia és az emberi játékos kedv, hogy létrehozson egy olyan hatalmas csodát, melyet nem határoz meg se idő, se tér, se bőrszín, se faji hovatartozás. Egyenlők vagyunk egy játszótéren, ahol felügyelet nélkül csináljuk azt, amit igazán szeretnénk.

**Sárosi Norberta Vanessza 9.B,
Stomfai Anna Borbála 9.B,
Dezső Katalin 11.C**

Grafika: Laposá Hédi 5.N

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium Igazgatójának

Tisztelt Igazgató Úr!

Örömmel tájékoztatjuk, hogy iskolájának tanulói, egyesületünk táncosai az idei tanévben is szép sporteredményeket értek el A GÁLA Társastáncklub Egyesület keretein belül. Ezúton is szeretnénk megköszönni Önnek és kollegáinak támogatását, ami által Önök is hozzájárultak sikereinkhez.

A zrínyis tanulók eredményei

„A” csoport: Kálmán Bálint (9.N), Kerese Zsófia (11.B) a Tribute to Diana Ross formáció tagjaként

- VII. Zala Open Nemzetközi Standard és Latin Formációs Táncverseny: 1. helyezés
- Magyar Formációs Ranglistaverseny: 1. helyezés
- Bréma, WDSF Latin Formációs Világbajnokság: 10. helyezés
- Formációs Táncok Magyar Bajnoksága: 1. helyezés
- Társasági Táncok Formációs Országos Bajnoksága, Standard és Latin Formációs Ranglistaverseny: 1. helyezés

„B” csoport: Mezőfi Alexandra (9.B) a Dear Darlin’ formáció tagjaként

- VII. Zala Open Nemzetközi Standard és Latin Formációs Táncverseny: 1. helyezés
- Magyar Formációs Ranglistaverseny: 3. helyezés
- Bréma, WDSF Latin Formációs Világbajnokság: 16. helyezés
- Formációs Táncok Magyar Bajnoksága: 2. helyezés
- Társasági Táncok Formációs Országos Bajnoksága, Standard és Latin Formációs Ranglistaverseny: 3. helyezés

„C” csoport: Peterka Flóra Anna (7.N), Püski Dorina (9.B/Ny), Szabó Gergő (7.N), Vas Ákos Domonkos (8.N) a Jacko c. formációs tagjaként

- VII. Zala Open Nemzetközi Standard és Latin Formációs Táncverseny junior liga: 1. helyezés
- Formációs Táncok Magyar Bajnoksága, junior liga: 1. helyezés
- Társasági Táncok Formációs Országos Bajnoksága, Standard és Latin Formációs Ranglistaverseny, junior latin ranglista: 1. helyezés
- Radom IV. Radom Open 2015, junior latin: 2. helyezés

„D” csoport: Goldfinger Adél (6.N) a Feelings formáció tagjaként

- Formációs Táncok Magyar Bajnoksága, junior liga: 2. helyezés
- Társasági Táncok Formációs Országos Bajnoksága, Standard és Latin Formációs Ranglistaverseny, junior latin ranglista: 3. helyezés
- Radom IV. Radom Open 2015, junior latin: 3. helyezés

„E” csoport: Bodrogi Bianka (7.N), Kovács Kristóf (9.N), Pintér Nikolett Ágnes (9.C) a Night in Twenties formáció tagjaként

- Társasági Táncok Formációs Országos Bajnoksága, Standard és Latin Formációs Ranglistaverseny, társasági táncok kategória: 1. helyezés

Formációs eredményeiken kívül sikerrel szerepeltek egyéni táncversenyeken is.

Üdvözlettel: **Kuzma Péter**, a Gála Társastáncklub Egyesület vezetője
Zalaegerszeg, 2015. június 10.

Zrínyi új várat épít

Bože moj, bože moj!
– édes Istenem, fejem fölött
a nagy ár, hátam mögött
a pogány kopó, kétfejű sas,
áfiumok tömege,
– bože moj, bože moj! –
itt állok a Mura szélén,
határon túliként, mint
örök határon túli...

Lábam alatt az avar
között keresgélem
az iránytűt, voltam már
habsburg bérenc,
áruló, gyauro agyar,
voltam már minden, csak
magyar nem, inkább
„nem – magyar”.

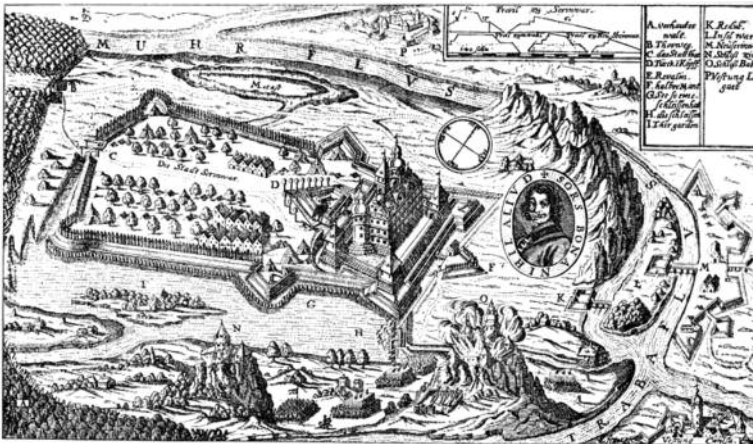
Félelmeim közepette,
a homályból nagyokat
vakkantva közelít felém
a csőre töltött
vadkan – bože moj,
bože moj! – s a vérem
– ő istenadta népem –

nem mozdul, nem akar
már élni sem, halna
inkább.

Pedig fel kell építeni
a várat, a templomot,
mely ellenáll minden
gaznak, akadályos lesz
összeesküvésnek, széthúzó
akaratnak. Épüljön: vár
a vártán, az új Remény és
Hit vára, melyen nem
vehet erőt a Halál.
Nagy művemnek betetőzése ez,
mert leírom: nem írom
pennával, az én nevémet,
becsületemet, mit dédapa
kiálta felém: agyó élet,
agyó hírnév.

De a vár, porban is áll
földdé gyalult cölöpeivel,
oszlopként mered az égbe,
értem kiállt!

Bence Lajos (Lendva)
(illusztráció: hu.wikipedia.org)

A 2014/2015. TANÉV KRÓNIKÁJA

„Az idővel minden kísérletünk kudarcot vallott. Mindössze arra vagyunk képesek, hogy mérjük, de kilépni nem tudunk belőle. S kiváltképpen: nem tudjuk megállítani vagy visszafordítani.” (Hankiss Elemér)

2014. augusztus

- 16–21. Gólyatábor Zánkán a 9.C/AJTP osztályba felvett diákok számára. Kísérő osztályfőnök: Novákné Bosits Csilla tanárnő.
25. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét. A tanévkezdés legfontosabb teendőinek megbeszélése után Horváth Attila igazgató úr köszöntötte a tanári kar tagjait és az újonnan érkező – dr. Bóbics Lilla (kémia–fizika), Kulcsárné Jordán Ildikó (matematika–fizika) és Mészáros Richárd (testnevelés) – kollégákat. Bemutatta a nyugdíjba vonult Czigány Katalin iskolatitkár munkáját átvevő Varga Zsuzsannát.
- 25–27. A tanulók javító-, különbözeti és osztályozó vizsgáira került sor.
- 26–28. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
29. A tanévnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.
31. Megtartottuk a 120. tanévnyitó ünnepséget. A műsort iskolánk vegyeskara adta, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Peresztegi Míra Zsófia 8.N osztályos tanuló szavalta el *Keresztury Dezső Nyugati szél* című versét. A műsorközlő szerepét Takács Attila László 11.B osztályos tanuló vállalta magára. A műsor összeállítója, a szereplők felkészítője Bertók Éva és Bokányi Tiborné tanárnő volt.
A Móra János-emlékgyűrűt Néz Károly tanár úr vehette át. „*A Gimnázium Legsikeresebb Tanára*” címet Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő nyerte el.

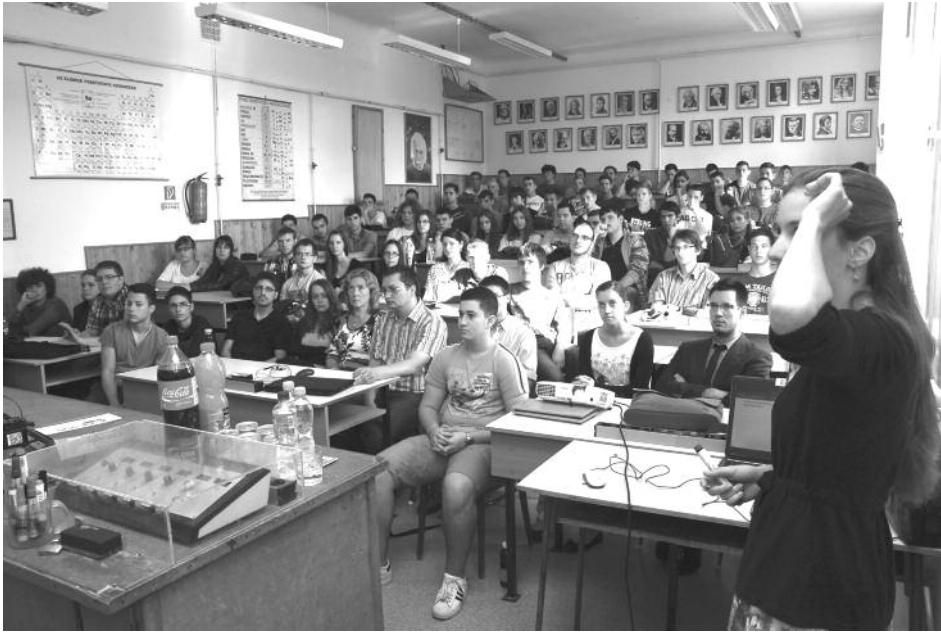
2014. szeptember

1. Az első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket, amelyek eléggé hiányosan érkeztek meg. Ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
2. Szülői értekezlet az 5.N osztályban.
4. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen. 9 óra 30 perckor a Kazinczy tér és a Mártírok út sarkán avatták Németh János alkotását. A Kossuth-díjas keramikusművész domborműve a Széchenyi-díjas író szülőföldhöz való kötődését jelképezi, rajta a *Dunántúli hexameterek* című költemény utolsó sorával. Az avatást egy tudományos konferencia követte, iskolánkból a 9.C osztály vett részt az eseményen. A költő életéről, munkásságáról 16 óra 30 perckor egy nagyszabású kiállítást is megnyitottak a Keresztury Dezső VMK Gönczi Galériájában. A műsorban közreműködött Peresztegi Dóra 11.B osztályos tanuló, aki két Keresztury-verset szavalt el.

Az iskola 120. tanévét ünnepélyesen megnyitom

5. Megtartottuk a *Zrínyi 120* és *Keresztury 110* elnevezésű egész napos rendezvénysorozatunkat. Így emlékeztünk meg a gimnázium 120. és Keresztury Dezső 110. születésnapjáról. A programok reggel 8 órakor kezdődtek. Régi tanítványaink, díjazottaink visszatértek az alma mater falai közé, és az első órában a régi osztálytermükben beszélgettek a mostani zrínyisekkel. A délelőtti program 31 előadással folytatódott, amelyet régi tanítványaink tartottak, különböző témakörökben. Szó volt fizikáról, matematikáról, biológiáról, újságírásról és természetesen Keresztury Dezsőről is. A költő pályáját Bertók Éva tanárnő mutatta be, az előadást színesítő verseket Dezső Katalin, Lukács Iza-bella (11.C) és Lakatos Szilárd (9.C) szavalta.
13 órakor megkoszorúztuk Keresztury Dezső Kossuth téren álló szobrát. Iskolánkat a 9.A/Ny osztály képviselte. A műsorban közreműködött Peresztegi Dóra 11.B és Pető Dóra 11.C osztályos tanuló.
17 órakor művészeti bemutató volt a Városi Kiállító és Hangversenyteremben, melyet dr. Gyimesi Endre, a Keresztury Emlékbizottság elnöke nyitotta meg. Felléptek a Keresztury Mária Zenei Díjjal rendelkező volt diákjaink. A műsor összeállítása Farkasné Perlaki Edit és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő érdeme. A műsorközlő Karáth Anita tanárnő volt.
Az eseménnyel egy időben megjelent a *Tablók* könyvének 3. javított, bővített kiadása.
18. Az általános iskolák 4., 7. és 8. osztályos tanulói számára elindultak a tehetséggondozó, előkészítő szakkörök magyar nyelv és irodalom, illetve matematika tantárgyból.
25. Az AJTP országos tanévnyitó konferenciája Budapesten.
26. Budapesten, a Kutatók éjszakája rendezvénysorozat keretében került sor a Klebelsberg Kultúrkúria országos kémiaversenyre. Csatapunk 2. helyezett lett.

Előadást tart: Bokányi Eszter

Kísérletet mutat be: Varga Bence

Zrínyi-túra – a beöltözéses verseny egyik győztese

2014. október

1. A 2014/15-ös tanévben a 10.B osztály rendezte a Zrínyi-túrát. Reggel 8 órától 21 osztály indult útnak, hogy teljesítse a 9 km-es távot a Gébárti-tóig. Az állomások és a túra hangulatát is egy téma köré alakította Kocsisné Németh Erika tanárnő csapata, a filmek, filmsztárok világát hirdették meg előzetes tanulmányozásra. A legnagyobb sikere a rizsszámolásnak, a kismotorozásnak és a beöltözésnek volt. Szoros küzdelemben – mindössze 3 pont előnnyel – a 11.B osztály nyerte a versenyt a 12.N osztály előtt. Jövőre a 10.N osztály rendezi a túrát.
- 3–4. ECL nyelvvizsga.
Az AJTP országos tanári kispályás labdarúgótornája Sáropatakon.
6. Iskolai megemlékezésünkön – a Himnusz eléneklése – után „A magyar Golgota” című dokumentumfilm részletét néztük meg.
A 10.N osztály a Göcsej Múzeumban járt egy interaktív kiállításon. A „*Teleki László, az országgyűlés halottja – Pesti helyszínelők*” címet viselő program nagy élményt jelentett számukra.
7. A tantestületi értekezlet után szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.
10. Kürschák József Matematikai Tanulóverseny
- 10–11. Ebben a tanévben is megrendezésre került a környezetvédelmi verseny, mely idén a következő alcímet kapta: „*Erdők, mezők ehető, iható, gyógyító kincsei*”. A Mezőberényből, Zalaegerszegről, Szolnokról, Kaposvárról, Tatóról, Balasagyarmatról érkező csapatok kirándulásokon, bemutatókon és versenyfeladatokban mérhették össze tudásukat. Péntek délután a Nyírjesi Vadasparkot

„A magyar Golgota” – az aradi vértanúkra emlékeztünk

tekinthették meg a versenyzők. Vacsora után elkezdődött a termelői piac, mely a városban hétvégéken működő piacnak is „méltó ellenfele lehetett volna”. Iskolánk AJTP-s csapatai a 3., a 6. és a 9. helyet szerezték meg.

11. Iskolánk újabb 3 évre megkapta a Nemzeti Tehetségsegítő Tanács által létrehozott Akkreditált Kiváló Tehetségpont címet.
13. A Zenebarátok Klubjának évadnyitó összejövetelén *„Emlékek, dedikációk – Maurice Andrétól az Állami Népi Együttesig”* című előadást tartott dr. Szigethy István.
15. A KLIK Zalaegerszegi Tankerülete törvényességi ellenőrzést tartott az intézményben.
Kövesi Csabát (10.C) választották meg városi diákpolgármesternek.
16. Az iskolai szülői munkaközösségének választmányi ülése.
17. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. Gimnáziumunkat az 5.N, a 9.B/Ny és a 9.C/AJTP osztály képviselte.
- 17–18. Az európai programozó hét (2014. október 11–17.) eseményei között megrendezésre került az Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny.
- 17–19. Sátoraljaújhelyen rendezték meg az Édes anyanyelvünk nyelvhasználati verseny döntőjét, amelyen idén is több mint száz diák vett részt, határon innen és túlról. *„A nyelv legyen hív, kész és tetsző magyarázója mindannak, amit a lélek gondol és érez”* – állt a 42. döntő meghívójának első oldalán. Tóth Adrienn (11.N) 28. helyen végzett.

Az Izsák-verseny zsűrije és győztesei

22. A 11.N egy önállóan összeállított, egyéni hangvételű, szívhez szóló műsorral emlékezett meg október 23-a hőseiről és mártírjairól. Az előadás szöveggönyvének megírása és a darab betanítása Gönczöl Csenge és Tóth Adrienn érdeme. Sok segítséget kaptak osztályfőnöktől, Kovács Tibor tanár úrtól, továbbá Bajnóczy Zoltán tanár úrtól és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnőtől. Pálovicsné Tusnády Katalin tanárnő és a 9.A osztály a tavalyi győzelem jogán gólyaavatót szervezett az újonnan érkezetteknek. A vidám vetélkedőn a 9.A/NY, József Attila tanár úr osztálya végzett az első helyen. A napot gólyabál zárta, és miután 18-án, szombaton munkanap volt, a diákok és tanárok nagy örömeire kitért az őszi szünet.
- 20–22. Monok Zoltán tanár úr irányításával és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő segítségével a 9.B/Ny osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és koszorút helyeztek el az iskola nevében.
- 21–23. A Budapesten megrendezett Gloria Victis Kárpát-medencei történelmi versenyt immár másodszer nyerte meg iskolánk csapata.

2014. november

3. Az őszi szünet utáni első tanítási nap.
A történelem OKTV első fordulója (35 tanuló).
4. A földrajz OKTV első fordulója (3 tanuló).
Tantestületi értekezlet.
Fogadónap az 5., 7., 9. és 11. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
Az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésének 58. évfordulóján a Zrínyi Miklós Gimnázium dolgozói és diákjai szervezték és adták a városi műsort.
Az Ady utcai '56-os emlékműnél Stárics Roland történelemtanár gyásznapi

Gólyaavató – táncol az egész osztály

- beszédet mondott, Trencsényi Péter verseket szavalt, Gönczöl Csenge (11N) pedig a rendezvény „házi asszonyának” szerepét töltötte be.
5. A Nemes Tihamér OITV (programozás) első fordulója a 9–10. évfolyam számára.
 6. Nemes Tihamér OITV (programozás kategória, 2. korcsoport).
Az informatika OKTV II. kategória első fordulója (13 tanuló).
Fogadónap a 6., 8., 10. és 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
 7. Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny területi fordulója.
 - 7–9. „Szülőföldem szép határa...” országos AJTP diákkonferencia Debrecenben.
 8. Öveges József Emlékverseny Tatán.
 - 8–15. A Comenius pályázattal 4 tanuló egyhetes programon vett részt egy román kisvárosban, Buzauban. Az iskolát Dudar Kata, Molnár Réka, Palkovics Emese és Vígh Dóra (10.B) képviselte. A kirándulásra Kocsisné Németh Erika tanárnő és Dienes Gyula tanár úr kísérte el őket.
 10. Magyar irodalom OKTV első fordulója (6 tanuló).
Arany János irodalmi verseny.
Zenebarátok Klubja – *Nemzetek himnusza, himnuszok csatája, himnuszok vándorlása* – dr. Szigethy István összeállítása.
 11. Az angol nyelvi OKTV (I. és II. kategória) első fordulója (46 tanuló).
 12. Magyar nyelv OKTV első fordulója (2 tanuló)
Nemes Tihamér OITV (alkalmazás, 2. korcsoport).
 13. A fizika OKTV első fordulója (15 tanuló).
 - 13–14. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a hozzánk felvételizni szándékozó 8. osztályos gyerekeket és szüleiket az indítandó osztályokról, a felvételi feltételekről és a nálunk folyó nevelő-oktató munkáról.
 17. A kémia OKTV első fordulója (12 tanuló).

Október 23. – ahogy a 11.N ünnepel

18. A francia nyelvi OKTV első fordulója (2 tanuló).
Megyei matematikaverseny.
A 12.N egy rendkívüli osztálykirándulással tisztelgett Zrínyi Miklós emléke előtt. Iskolánk névadója 350 éve egy tragikus kimenetelű vadászon vesztette életét, a kursaneci erdő mélyén. A tanulók koszorút helyeztek el az emlékműnél.
A városi Zrínyi-emlékünnepeken a 9.C/AJTP osztály vett részt.
19. Informatika (I. kategória) OKTV első fordulója (18 tanuló).
- 19–20. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat keretében Tóth László, a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanára, illetve a Zalaegerszegi Szinfonikus Zenekar Chopin művészetét mutatta be diákjainknak.
20. A biológia OKTV első fordulója (23 tanuló).
Veszélyvágta a 9.A/Ny, a 9.B/Ny, a 9.C/AJTP és a 9.N osztály részvételével.
A nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.
21. A Városi Gólyaavató Vetélkedő, mely egy remek „fórum”, vetélkedő ahol jobban megismerhetik egymást a zalaegerszegi gólyák. Az első helyen iskolánk csapata végzett, József Attila tanár úr 9.A/Ny osztálya.
24. A német nyelvi OKTV első fordulója (35 tanuló).
25. A Borbás György Folyosógalérián Zrínyi-emlékkiállítás nyitott meg Paál István, a Rákóczi Szövetség Zala Megyei elnöke.
27. A matematika OKTV első fordulója (33 tanuló).

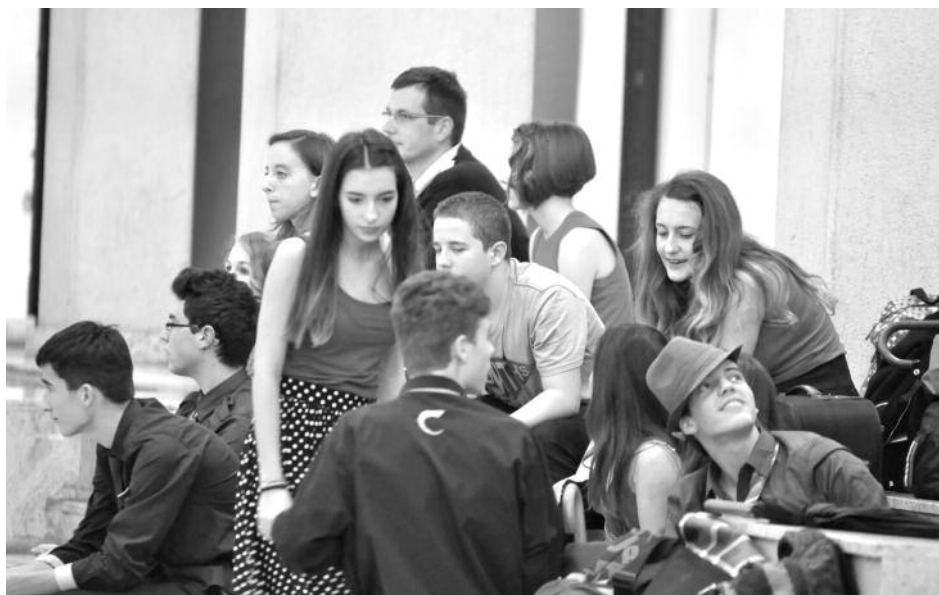
2014. december

1. A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében a 9.A/Ny osztálynak tartott előadást.
2. Tantestületi értekezlet.

A 12.N a kursaneci erdőben koszorúz

- A Varga Tamás országos matematikaverseny 1. fordulója.
3. Országos LOGO verseny 1. fordulója.
 4. A „Luxemburgi Zsigmond és kora” országos történelemverseny első fordulója.
 - 5–6. ECL nyelvvizsga.
 6. Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny döntője.
Aranytoll helyesírási verseny Győrben.
 8. Zenebarátok Klubja – *Nemzetek himnusza, 2. rész* – dr. Szigethy István összeállítása.
 9. A *Globe on screen* programsorozat keretében iskolánk 70 diákja tekintette meg a Globe Színház angol nyelvű előadásának közvetítését. Shakespeare *Machbeth* című művét tekinthették meg a tanulók.
 11. Az Arany Dániel matematikaverseny első fordulója.
A Cultura Nostra történelemverseny első fordulója.
 13. Hungarian Geographical Contest angol nyelvű, földrajzi tanulmányi verseny első fordulója Pécssett.
 17. Másfél óra szépség és béke. Iskolánk diákjai karácsonyi koncertet adtak a Jézus Szíve-templomban. A koncerten közreműködtek hangszeres és énekes szólistáink, a gimnázium vegyeskara, a kisgimnazisták kórusa. A prózai-verses részekben Szekér Gábor tanár úr és Tóth Gabriella 9.N osztályos tanuló szerepelt. A szólistákat Bécs Tímea tanárnő és Berkes Dániel tanár úr kísérte. Mindketten a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanárai. A cselló kvintett Tölgyesné Kovács Katalin tanárnővel egészült ki. Az estet záró műsorszám Nérel Larissza Anna (5.N) és Nérel Leonarda (8.N) közös produkciója volt, Berkes Dániel és az összkar közreműködésével.
- A 12. B osztály tanulói karácsony előtt 23 cipős dobozt töltöttek meg ajándékokkal és juttattak el a gyűjtőhelyre.

Városi gólyaavató – a képen a leendő nyertesek

19. Spanyolországtól Budapestig ívelt az a karácsonyi műsor, amivel a 11.B osztály ajándékozta meg az iskola diákjait és tanárait. A szövegkönyvet az osztály tanulói állították össze. A hat jelenetből álló darab főszerepét Molnár Kristóf játszotta. A mű során karaktere sokat változott, mert a kezdetben bulizni vágyó, karácsony igazi üzenetét nem értő mai fiatalból komoly, testvéréért aggódó ifjú lett. Az előadás színre állításában Bajnóczy Zoltán tanár úr segített. Az ünnepély végén Lőrincz István tanár úr megható beszéddel kívánt áldott ünnepeket és boldog új évet a jelenlévőknek.
22. A téli szünet kezdete.

2015. január

5. A téli szünet utáni első tanítási nap.
6. A történelem OKTV második fordulója, iskolánkból 4 tanuló jutott be.
Comenius program 6. állomása Csehország.
Tantestületi értekezlet.
8. A földrajz OKTV második fordulója, iskolánkból 3 tanuló jutott be.
9. Zenebarátok Klubja – *A hangok csodálatos világa. 1. A felhangok világa* – Juhasz Tibor összeállítása
10. Az informatika II. kategória OKTV második fordulója, iskolánkból 6 tanuló jutott be.
14. Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulója.
16. Osztályozó konferencia a 12.A, 12.B, 12.N, 9.A/Ny, 9.B/Ny, 9.C/AJTP és az 5.N osztályos tanulók félévi munkájáról.
17. Központi írásbeli felvételi vizsga a gimnáziumban.

Karácsonyi koncert a Jézus Szíve-templomban

21. A magyar nyelv OKTV második fordulójára, iskolánkból 2 tanuló jutott be.
- 21–23. A magyar kultúra napja alkalmából a Szépirodalmi Műhely Szophoklész két drámáját felhasználva elevenítette fel a thébai Labdakidák tragikus történetét. Az előadás rendezője Bajnóczy Zoltán tanár úr volt. A dramaturg Fehér Csenge (11.B), a látványtervben Dienes Gyula tanár úr segített.
22. A magyar kultúra napja. Az 5–8. osztályos diákjaink a Városi Hangverseny és Kiállítóteremben a népi hangszerekkel ismerkedtek. Részt vettünk az Együtt Szaval a Nemzet rendezvényen is. Idén a Himnusz mellett Vörösmarty Mihály Szózat című verse volt a feladat.
A BGF Gazdálkodási Kar Zalaegerszegi Intézete által meghirdetett „*Siker kulcsa*” országos középiskolai csapatverseny döntője.
Pótló írásbeli felvételi vizsga.
27. Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése.
A filozófia OKTV első fordulójára (1 tanuló)
Varga Tamás matematikaverseny 2. fordulójára.
28. A matematika OKTV második fordulójára, iskolánkból 5 tanuló jutott be.
29. Az angol nyelvi OKTV második fordulójára. Iskolánkból 1 tanuló jutott be.
30. A Georgikon biológia tanulmányi verseny döntője Keszthelyen.
„*K&H Vigyázz, Kész, Pénz!*” pénzügyi vetélkedő első fordulójára.
31. „*A siker kulcsa*” – Kóstolj bele a közgazdász szakmába! országos középiskolai csapatverseny döntője Budapesten.

A 11.B karácsonyi ajándéka az iskolának

2015. február

2. Pécssett rendezték meg a 4 megye (Baranya, Somogy, Tolna, Zala) legjobb 11.-es és 12.-es tanulóinak matematika versenyét. A versenyen évfolyamonként minden megyét 6-6 tanuló képviselte. A megyék versenyét ez évben Zala megye nyerte. Gimnáziumunk tanulóit Péteri Szabolcs tanár úr kísérte el. A német nyelvi OKTV második fordulója (I–II. kategória), iskolánkból 7 tanuló jutott be.
Megyei angol nyelvi verseny.
- 2–3. A központi írásbeli felvételi dolgozatok megtekintése.
3. Német nyelvi OKTV 2. fordulója. Iskolánkból 7 tanuló jutott be.
A „Luxemburgi Zsigmond és kora” országos történelemverseny második fordulója.
4. A Szép magyar beszéd verseny megyei fordulója.
5. Angol nyelvi OKTV második fordulója. Iskolánkból 1 tanuló jutott be.
6. Francia nyelvi OKTV 2. fordulója. Iskolánkból 1 tanuló jutott be.
A Fodor József országos biológia verseny döntője Kaposváron.
A Curie matematika emléktverseny területi fordulója.
- 6–7. ECL nyelvvizsga.
7. Informatika (I. kategória) OKTV 2. fordulója. Iskolánkból 10 tanuló jutott be.
Nemes Tihámér OITV verseny (alkalmazói).
7. A gimnázium tantestületének és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítványnak a 23. alapítványi bálja. Még soha nem volt ennyi vendégünk. 370 ember szórakoztatásáért kellett felelni Pethő Attila tanár úrnak, a bál főrendezőjének. Persze voltak segítők. A bált Vigh László országgyűlési képviselő nyitotta meg. Beszédében elismerte az iskola kiemelkedő munkáját, és ígéretet tett,

hogy minden tekintélyét latba vetve, segít a másik a külső épület felújításában. A műsort az iskola tanuló adták. Először a Gála Táncegyüttes nyitótánca került sorra, koreográfus Kuzma Péter. Utána következett Nérel Leonarda és Larissza duettje a Padlás c. musicalből, az Örökre szépek című dal. Majd Fersztl Barnabás zongora-improvizációját hallgathatták meg a vendégek. Kovács Klaudia Antonio Karlos Jobim művét, a Besame Muchót adta elő. Ezt követte Tóth Emese és Ferenczi Kata duettje, a Wicked című musicalből. Azt est igazi fénypontja a fiúkórus volt, akik Frank Sinatra Strangers in the night című slágerét és Gerschwin: Kell a Rítmus című dalát mutatták be. Végül a Coppélius Tánc és Mozgásművészeti Egyesület következett. A koreográfiák címe a Tango és Lelkünkől szól volt. Előadták: Kovács Bianka, Molnár Réka, Mázsi Virág, Horváth Panna, Raschella Kimberly és Fejes Petra. Az alapítvány bevételeinek jelentős részét a Dienes Gyula művésztanár, Németh János művész úr, Szabolcs Péter művész úr és Szényi Zoltán művész úr által felajánlott egy-egy műalkotás kisorsolásának köszönhetette. Az est házigazdái Horváth Gyula és Karáth Anita voltak.

*Théba – Rohonczy Dóra (11.B)
és Bakó Bálint (10.B)*

A Nagykanizsán megrendezésre került sakk diákolimpián megyei bajnok lett a középiskolák V–VI. korcsoportos fiúk kategóriájában iskolánk csapata: Cseke Mihály 10.A, Kocsis Endre Kende 10.N, Bödőcs Richárd 9.A, Szabó Krisztián 10.N

9. Kémia OKTV második fordulója. Iskolánkból 6 tanuló jutott be.
Megyei német nyelvi verseny.
A Lóczy Lajos földrajzverseny első fordulója.
A 12.N osztály a Megyei Bíróságon tett látogatást. Az intézmény bemutatása és megtekintése után részt vehettek egy tárgyaláson.
Zenebarátok klubja – *A hangok csodálatos világa. 1. A felhangok világa* – Juhász Tibor összeállítása
10. Magyar irodalom OKTV második fordulója. Iskolánkból 2 tanuló jutott be.
Megyei fizikaverseny.
Szülői értekezlet.

A Mikola Sándor országos középiskolai tehetséggutató fizikaverseny iskolai fordulója.

11. Irinyi János kémiaaverseny.
A 7. órában tartott matematika bemutató órát tartott az 5. osztályban Pálovicsné Tusnady Katalin tanárnő. Az ötödikesek számára szokatlan időpontban sorra kerülő órára, amelynek témája távolságokkal megadott pontthalmazok volt, sok tanár látogatott el. Az órán, amelyen a ötödikes tanulók ügyesen és szépen dolgoztak, a GeoGebra program alkalmazására is láthattak példákat a kollégák.
12. Fizika OKTV 2. fordulója. Iskolánkból 5 tanuló jutott be.
Arany Dániel matematikaverseny 2. fordulója.
13. Tantestületi kirándulás Budapestre. A program első részében „*Rembrandt és a holland arany évszázad festészete*” kiállítást néztük meg a Szépművészeti Múzeumban, majd este két színházi előadás közül választhattak a tanárok. A farsztó, de szép napot köszönjük Karvalits Levente tanár úrnak, aki magára vállalta a szervezést.
16. Biológia OKTV második fordulója. Iskolánkból 5 tanuló jutott be.
17. Megkezdődtek az általános iskolai szóbeli meghallgatások.
14. A Curie környezetvédelmi verseny területi döntője Körmenten.
- 17–18. Az Ifjúsági Hangversenybérlet harmadik előadása. Tóth László, a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanára, illetve a Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar most Beethoven művészetét mutatta be diákjainknak.
18. A Földgömb földrajzverseny első fordulója.
19. Savaria országos történelmi verseny megyei fordulója.
20. Szalagavató ünnepség és bál. A három végzős osztályunk a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartotta a szalagavató ünnepségét. A tanárok nevében Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő, a 12.B osztályfőnöke mondott köszöntő beszédet. A diákok nevében Szabó Réka Eszter 12.N osztályos tanuló szólt. Az esemény házigazdái Domonkos Lilla (12.B) és Tóth Zsombor (12.A) voltak. A műsorban közreműködött: Gombocz Eszter (12.A), Gyuk Izabella (12.N), Horváth Rita (12.A), Marx Pál Fülöp (12.A), Schrancz Natália Éva (12.A), Tóth Rita (12.N), Varga Kata Dorina (12.N), Virrasztó Márton (12.N) és a végzősökből és tanáraikból erre az alkalomra összeállt kamarakórus. A műsort Juhász Ildikó, Bokányi Tiborné és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő állította össze. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora és szalagavatói bál követte.
A Zrínyi Ilona és Gordiusz matematikaverseny megyei fordulója.
23. A Szilárd Leó fizikaverseny első fordulója.
24. Országos angol nyelvi verseny első fordulója.
25. Kiállítással emlékeztünk meg a kommunista diktatúrák áldozatairól.
Országos német nyelvi verseny első fordulója.
26. Simonyi Zsigmond helyesírási verseny iskolai fordulója.
27. A PPKÉ BTK által szervezett országos történelmi verseny Piliscsában.
28. A Nemes Tihamér OITV és az informatika OKTV programozás kategória harmadik, országos fordulója. A Zrínyiből 5, illetve 3 diák jutott be a döntőbe.
Comenius program 7. állomása Bulgária.

Az „aranyosok” március 15-re emlékeztek

2015. március

2. Az Édes anyanyelvünk verseny iskolai fordulója.
Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny megyei fordulója.
3. A Varga Tamás matematikaverseny döntője Nagykanizsán.
4. A „Szép magyar beszéd” verseny megyei fordulója.
- 6–7. A Hungarian Geographical Contest nevű angol nyelvű, földrajzi tanulmányi verseny országos döntője Pécsen, iskolánkat egy tanuló képviselte.
7. A Curie kémia emlékverseny területi döntője Nagykanizsán.
9. A Less Nándor földrajzverseny első fordulója.
Zenebarátok Klubja – *A hangok csodálatos világa 2. A diatonikus skála* – Juhasz Tibor összeállítása.
11. Filozófia OKTV 2. fordulója. Iskolánkból 1 tanuló jutott be.
„K&H Vigyázz, Kész, Pénz!” pénzügyi vetélkedő második fordulója.
- 11–12. ECL nyelvvizsga.
12. Az Irinyi János kémia verseny megyei fordulója.
13. Az első három tanóra megtartása után a 11.C osztály segítségével elevenítettük fel az 1848–49-es forradalom és szabadságharc eseményeit. A történetet az osztály tanulója, Dezső Katalin álmodta meg, és vitte színpadra. A műsorban női szemszögből követhettük a történelmi eseményeket, így találkozhattunk Szendrey Júliával, Déryné Széppataki Rózával, egyetemista lányokkal, egy jólelkű Habsburg katonalánnyal és egy gyermekét elvesztett édesanyával is. Nem hiányozhatott Petőfi Sándor és a Habsburg ellenfél sem, akiket az osztály fiai és osztályfőnöke személyesített meg. Az előadást a tanulók szép énekhangja kísérte és tette teljessé. A műsor színpadra vitelében a legnagyobb segítséget Bertók Éva tanárnő tanácsai nyújtották. Az énekhangok Gyutainé Kiss Gabri-

ella tanárnő segítségével kerültek a helyükre, történelmi hitelességet pedig Gyimesi Márton tanár úr felügyelte. A dalokat Berkes Dániel tanár úr, a zeneiskola pedagógusa kísérte, a technikai segítségért pedig Simon Endrének jár a köszönet.

14. A Nemes Tihamér OITV és az informatika OKTV alkalmazás kategória harmadik, országos fordulója. Iskolánkból kilenc, illetve két diák jutott be a döntőbe.
17. A Mikola Sándor országos középiskolai tehetségkutató fizikaverseny második, megyei fordulója.
19. Nemzetközi kenguru matematikaverseny.
Az „Édes anyanyelvünk” országos nyelvhasználati verseny megyei fordulója.
20. ECL országos nyelvi verseny.
Megyei angol nyelvi verseny.
- 20–21. A Földgömb földrajzverseny országos döntője Bonyhádon, iskolánkat két tanuló képviselte.
A „Tiszán innen-Dunán túl” népdaléneklési verseny területi fordulója Gyenesdiáson.
21. Lezajlott a TÁMOP-3.4.5-12-2012-001 „Tehetséghidak Program” keretében a fizika versenyfelkészítő szakkör záró rendezvénye. A programot Pálovics Róbert tanár úr nyitotta meg egy látványos kísérleti bemutatóval. Az előadás során kitért több probléma elméleti megoldására is. A továbbiakban Kollarics Sándor, Tolner Ferenc és ifj. Pálovics Róbert, volt zrínyi diákok, tartottak egyenként 45 perces előadásokat, melyek során változatos elméleti és alkalmazott fizikai problémák megoldásai hangzottak el. Emellett informatikai és matematikai problémák is sorra kerültek olyan határterületek bemutatásakor, mint például az adatbányászat. Az előadók szakterületük bemutatása mellett igyekeztek az egyetemi évek minél több sajátosságát bemutatni és közelebb hozni a diákokhoz. A programot közös ebéd, valamint kötetlen beszélgetés zárta a diákok és előadók részvételével.
A kémia OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 3 tanuló képviselte.
Az „Örökségünk '48” országos középiskolai történelem verseny döntője Budapesten.
A „Luxemburgi Zsigmond és kora” elnevezésű történelem verseny döntője Budapesten.
„Magyarország az én hazám” komplex honismereti vetélkedő döntője Budapesten.
23. A matematika OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 2 tanuló képviselte.
Megyei biológiverseny.
25. Országos német nyelvi verseny második fordulója.
Megyei fizikaverseny.
A Manna Kulturális Egyesület a színházi-nevelési programsorozat keretében a 8.N osztálynak bemutatta „A kézmosás fontosságáról” című előadását.
26. Lóczy Lajos földrajzverseny második fordulója.
Megyei német nyelvi verseny.

A dötki tábor előadói és hallgatói

- 25–29. Gloria Victis történelmi vetélkedő országos győzteseinek jutalomútja Lengyelországba, a Rákóczi Szövetség szervezésében. Iskolánkból Péterfi Csaba (12.N) és Tompa Mátyás (12.N) vett részt a kiránduláson.
- 26–28. Az Arany János Tehetséggondozó Program XIII. országos irodalmi versenye Egerben.
- 27–29. Dötkön rendeztük meg a TÁMOP-3.4.5-12-2012-001 „Tehetséghidak Program” keretében a Matematika-Fizika Tehetséggondozó tábort. Hatan mentek a 9.C/AJTP és a 9.C osztályokból Pethő Attila tanár úrral és Novákné Bosits Csilla tanárnővel. Mentoraik (Kulcsár Ildikó és Szabó Tímea 12.A) és Pethő tanár úr vezetésével elmélyedhettek a matematika szépségeiben, és érdekeségeket tudhattak meg a bűvárkodás fizikai alapjairól. Mintegy pihenésképpen szombat délután egy kb. 10 km-es túrán bejárták a vidéket. Vasárnap délután új élményekkel gazdagodva érkeztek haza.
- 27–29. Miskolcon került megrendezésre az Amatőr Kosárlabda Diákolimpia XIII. országos döntője, ahol iskolánk fiú csapata immár 10. alkalommal képviseltette magát és találkozhatott 16 megye legjobb csapataival.
27. Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai zenés, irodalmi műsorral emlékeztek II. Rákóczi Ferenc fejedelem születésének 339. évfordulójára. A városi műsorban szerepet vállalt Bakó Bálint (10.B), Gönczöl Csenge (11.N), Kovács Adél (9.B/Ny), Pete Zétény Dominik (5.N), Pintér Kristóf (6.N), Sümegi Géza (6.N), (5.), Vissi András (5.N), Wohner Benedek (6.N) és Trencsényi Péter. A megemlékezésen Stárics Roland történelemtanár Rákóczi küzdelmeit és jellemét

méltató beszédet mondott. A gyerekek felkészítésében Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő és Bajnóczy Zoltán tanár úr nyújtottak segítséget.

28. A fizika OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 3 tanuló képviselte. József Attila városi szavaló verseny a Deák Ferenc Megyei Könyvtárban.
- 30–1. Próbaérettségi magyarból, történelemből és matematikából.
31. A magyar irodalom OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 1 tanuló képviselte. Megyei fizikaverseny 7. osztályos tanulók részére. Tantestületi megbeszélés.

2015. április

- 1-3. A Zrínyi Ilona matematikaverseny döntője Pécsen.
- 2-7. Tavasz szünet.
 2. A Magyar Vöröskereszt területi elsősegélynyújtó versenye.
- 8–12. Nemzetközi magyar matematikaverseny Szabadkán. Iskolánkat négy diák és Horváth Attila igazgató úr képviselte a versenyen.
 9. Az Arany Dániel matematikai tanulóverseny döntője. Az AJTP-ban tanulók matematikaverseny Bonyhád. A LOGO országos informatikai verseny döntője Budapesten.
- 10–11. ECL nyelvvizsga.
 - Curie matematika verseny döntője Szolnokon.
10. A Labdarúgás Diákolimpia elődöntője (lányok) Szombathelyen.
11. A biológia OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 2 tanuló képviselte. A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulója.
13. Zenebarátok klubja – *Világjárás világhírű művészekkel (tradicionális zene szerte a nagyvilágból)* – Dr. Szigethy István összeállítása
14. Országos angol nyelvi verseny második fordulója.

A *Globe on screen* programsorozat keretében iskolánk 70 diákja tekintette meg a Globe Színház angol nyelvű előadásának közvetítését. Shakespeare *Vízkereszt* vagy amit akartok című művét tekinthették meg a tanulók. Fogadónap az 5–11. évfolyamos tanulók szülei számára.
15. A holokauszt áldozatainak emléknapja. A megemlékezést dr. Beckné Sallay Anikó szervezte.

A földrajz OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 2 tanuló képviselte.
- 16–17. A Lakitelki Népfőiskolai AJTP-s történelemverseny országos döntője.
 16. A francia nyelvi OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 1 tanuló képviselte. Végzőseink részt vettek az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet által szervezett országos próbaérettségin. Nyolc tantárgyból, emelt és középszinten írtak meg olyan új típusú feladatsorokat, melyek a tervek szerint 2017-ben kerülnek bevezetésre.
- 17–18. IV. Városi diáknapiak keretében megrendezték az Aludj máskor! „24 órá” vetélkedőt, melyet iskolánk csapata nyert meg.
- 17–19. A Szilárd Leó fizikaverseny országos döntője Pakson.

Az IBO nemzetközi biológiai diákolimpia válogatóversenye (gyakorlati és elméleti forduló) Szegeden.

Egy vidám csapat a diáknapon

A Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium szervezte meg a „Gymnasion” elnevezésű, országos sporttalálkozót. A rendezvényen az AJTP-ban résztvevő iskolák előkészítő évfolyamainak 10 fős csapatai indultak, kosárlabda, röplabda, labdarúgás csapatjátékokban és asztalitenisz, lövészet egyéni számokban.

17. A filozófia OKTV döntője Budapesten. Iskolánkat 1 tanuló képviselte.
A Less Nándor földrajzverseny országos döntője Debrecenben.
18. A Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny megyei fordulója.
A IV. Mentovich Ferenc Természettudományi Verseny országos döntője a veszprémi Lovassy László Gimnáziumban.
- 24–25. A Nyugat-Magyarországi Egyetem Regionális Pedagógiai Szolgáltató és Kutató Központ által meghirdetett Savaria országos történelmi tanulmányi verseny döntője Szombathelyen.
- 24–26. Az Irinyi János országos középiskolai verseny döntője Szegeden.
A Curie környezetvédelmi verseny döntője Szolnokon.
A XXII. Arany János irodalmi verseny országos döntője Tatán.
25. Idegen nyelvi ki mit tud a Landerhegyi Általános Iskolában.
A Curie környezetvédelmi verseny döntője Szolnokon.
- ápr. 26.–máj. 3. Kovács Péter Tamás (10.N) a magyar A csapat tagjaként részt vett az Európai Unió természettudományos diákolimpiáján Klagenfurtban, ahol aranyérmert nyert.
- 28–30. A végzős osztályok szerenádozással búcsúztak el tanáraiktól.
28. A tantestület értekezleten döntött a végzős diákok számára kiosztható díjakról.
30. Az utolsó tanítási nap a végzősök számára.
Osztályozó konferencia a végzős osztályoknak.

„Most búcsúzunk és elmegyünk, a mi időnk lejárt”

2015. május

1. Ismét elballagott három osztályunk. Egy kicsit szegényebbek leszünk a 12.A, a 12.B és a 12.N nélkül. Az időjárás kegyeibe fogadta a végzősöket. A szikrázó napsütés, a fújdogáló szél kellemessé tette számukra a napot. Horváth Attila igazgató úr beszéde után Szabó Tímea (12.A) köszönt el az iskolától. Az alsóbb évesek nevében Joós Nikolett (11.B) egy jó hangulatú és mégis nagyon mély gondolatokat megfogalmazó beszéddel búcsúzott. A műsorban Gönczöl Csenge (11.N), Schulcz Ferenc (11.A) és az iskola kórusa közreműködött.
- 3–5. A Mikola Sándor országos középiskolai tehetségkutató fizikaverseny döntője Gyöngyösön (9. évfolyam), illetve Pécsen (10. évfolyam).
- 3–9. A 10.N osztály erdélyi kiránduláson vett részt Hajduné Szabó Ágnes tanárnő, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő és Mészáros Richárd tanár úr kíséretében.
- 4–9. Érettségi szünet.
- 6–8. A Határtalanul program keretében a 7.N osztály Horvátországban és Szlovéniában járt.
7. A Vienna’s English Theatre vendégszínházát tekintette meg a 10.B osztály a Hevesi Sándor Színházban. Oscar Wilde „A canterville-i kísértet” című művét angol nyelven mutatták be a színészek.
- 8–9. A Curie kémia emlékverseny döntője Szolnokon.
8. Országos német nyelvi verseny döntője Szolnokon.
11. Zeneberátók Klubja – *Hegedűvirtuózok* – Juhász Tibor összeállítása
12. Das große D-A-CH-Quiz - német nyelvi országismereti verseny.
- 4–19. Írásbeli érettségi vizsgák.
9. Az osztályok kirándulási napja.
14. *K&H Vigyázz, Kész, Pénz!* pénzügyi vetélkedő regionális döntője.
- 15–17. A Labdarúgás Diákolimpia döntője (lányok) Vépén.
16. Az Országos angol nyelvi verseny döntője Békéscsabán.
- 18–23. A marosvásárhelyi diákok látogatása iskolánkban.

22. A Szépművészeti Múzeum által „*Ozirisz földjén*” címmel kiírt országos komplex történelmi, irodalmi, képzőművészeti verseny döntője a Nemzeti Galériában.
Kiegészítő kompetenciamérés a 9.B osztálynak.
23. A Lila VegyÉSZ bajnokság döntője Gyulán.
27. Országos kompetenciamérés a 6., 8. és a 10. évfolyamon.
29. A Nemzeti Tehetség Program által alapított Bonis Bona – A Nemzet Tehetségeiért díjjal ismerték el Juhász Tibor és Kovács Tibor tanár urak munkáját, akik kiemelkedő munkát végeznek a tehetséggondozás területén. A GRAPHISOFT Alapítvány „*Magyar Matematika Oktatásért*” díját Horváth Attila igazgató úr és Kovács Tibor tanár úr kapta.
30. Iskolánk „CSADDEL” fantázianevű együttese az 583 csapatos mezőnyben veretlenül az első helyen végzett a Magyar Labdarúgó Szövetség és a Coca Cola által támogatott amatőr középiskolás bajnokságán, és Magyarországot képviseli júliusban Madridban az amatőr középiskolás labdarúgók európai segerszemléjén!

2015. június

3. Iskolarádiós megemlékezést tartottunk a Nemzeti összetartozás napja alkalmával Stárics Roland történelemtanár szervezésében.
4. Iskolai megemlékezés a Trianon-emléknapon. A diákok egy a főbejáratnál lévő monitorról egész nap megnézheték azt a diasorozatot, amely a békediktátum megszületését és Magyarországra gyakorolt hatását mutatta be.
Egri Szilágyi Erzsébet Gimnázium nemzeti összetartozás napi történelemversenyének Kárpát-medencei döntője Egerben.
- 4–11. Az emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli része.
 5. A Hód napja Zala megyei környezetvédelmi, természetjáró és turisztikai versenyen megyei döntője.
 8. Dr. Kocsis Gyula az iskolaszék elnöke és Gyuk Zsolt a szülői munkaközösség elnöke megköszönte iskolánk tanárainak az egész évi áldozatos munkát. A diákok nevében Takács Nikolett (10.B) és Kövesi Csaba (10.C) mondott köszönetet.
 11. Idegen nyelvi mérés a 6. és 8. évfolyamon. A 6–7. órában megtartottuk az éneklő osztály versenyt. A vetélkedőt az 5. osztály nyerte.
Hagyományos búcsúztatóján 14 végzőstől köszönt el a Zrínyi Gimnázium diáksportköre.
- 12–13. ECL nyelvvizsga.
- 12–14. Az Arany János Tehetséggondozó Program osztályainak Pécssett megtartották a XV. művészeti fesztivált. Itt osztották ki a Tömörkény István Alkotói Pályázat díjait is.
12. Utolsó tanítási nap. Délután a tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás- és szorgalomjegyről

14. Medve szabadtéri matekversenyen a veszprémi területi verseny első helyezése után az országos döntőn 5. helyezést ért el a Jegesmedve (10. osztályos speciális matematika tagozatos, valamint a 11. és 12. osztályos diákok) kategóriában gimnáziumunk csapata.
16. Bizonyítványosztás osztály szintű ünnepségek keretében.
- 15–25. A középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 20–27. Országos Matematika Verseny – Tréning tábor Fonyódon.
25. Beiratkozás.
- 26–07.5. 39 diák Dél-Franciaország szépségeivel ismerkedett meg. Kísérőtanáraik Gombás Szilvia és Németh Szilvia tanárnők voltak.
26. Tanévzáró értekezlet. 9–12 óráig a tantestület az iskolában értékelt az egész évi munkát, majd a nem pedagógus dolgozókkal, a nyugdíjasokkal, a GYES-en lévőkkel kiegészülve, Dötkön búcsúztatta el a 2014/15-ös tanévet.
- 27–07.5. Kocsisné Németh Erika tanárnő, Knausz-Tuboly Tímea tanárnő és Székér Gábor tanár úr 40 zrínyissel Skóciában kirándult.

2015. július

Ügyeleti napok az iskolában: 8., 15., 22., 29.

2015. augusztus

Ügyeleti napok az iskolában: 5., 12., 19.

- 8–20. Geiszler Ágnes tanárnő és Molnár-Csík Enikő tanárnő 20 diákkal Dél-Angliába utazott, hogy egy ottani nyelviskola segítségével gyakorolják az angol nyelvet.
24. Alakuló értekezlet. Osztályozó és javító vizsgák.
- 24–26. AJTP nyelvvizsgára felkészítő képzés tartott Németh Szilvia és Oláhné Szigyártó Mária tanárnő. Délután a diákok KRESZ-tanfolyamon vettek részt, hogy a jogosítványt is meg tudják majd szerezni.

Összeállította: Kollaricsné Soós Erika

Zalaegerszegi Zenebarátok Klubja – a komolyzene kedvelőinek

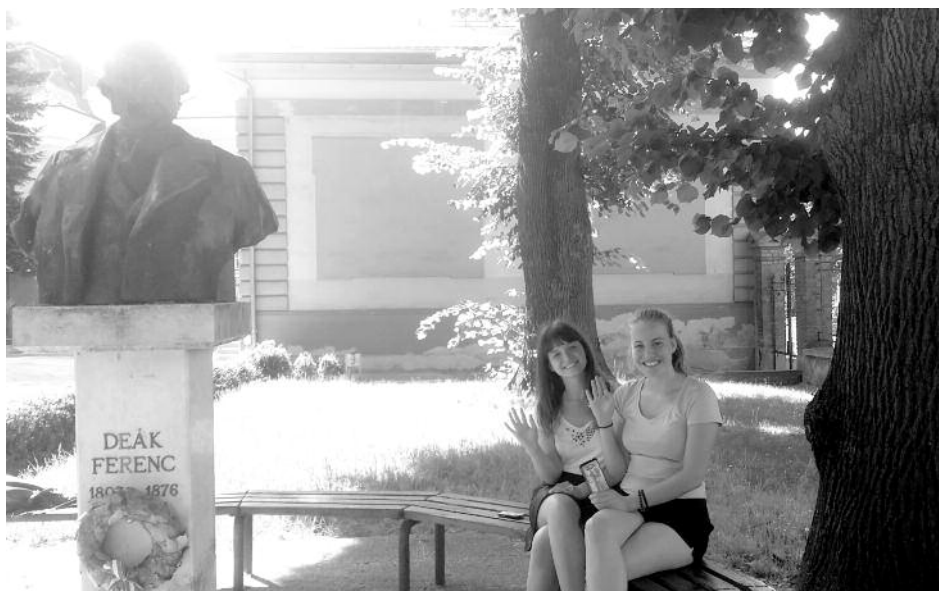
Összejövetelek a tanév során
minden hónap második hétfőjén 17.30–19.00 órakor
a Zrínyi Miklós Gimnáziumban (földszint 4. terem).
Belépődíj nincs.

Webhely (műsor, archívum, jelentkezés
az elektronikus levelezőlistára):
www.zmgzeg.sulinet.hu/zeneklub

Végzős sportolóink

Vége a tanévnek! ☺

Fotó: **Csaba Enikő 10.B**

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„Vannak emberek, akikhez igazodni lehet, s kell! Akiknek lelkét boldogság megismerni, értékeit büszkeség követni. Ettől (is) leszünk jobb emberek. Mértékadók, komolyak, elvhűek.” (Vujity Tvrtko)

Díjazott tanáraink

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján a
2014/2015. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára

elismerést
eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Kovács Tibor tanár úr kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2014/2015. tanévben

a Móra János-emlékgyűrűt

az iskolában végzett több évtizedes,
eredményes szaktanári tevékenysége
és a tehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Szilvás Izabella
tanárnőnek adományozza.

Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

*Bonis Bona – A Nemzet Tehetségeiért Díjat kapott:
Juhász Tibor és Kovács Tibor*

*A Graphisoft Alapítvány – A Magyar Matematika Oktatásért Díját kapta:
Horváth Attila és Kovács Tibor*

Díjazott diákjaink

A 2014/2015-ös tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat

Zrínyi-emlékérem:	Szabó Tímea 12.A
Dr. Buzády Tibor közösségvezetői díj:	Verebélyi Miklós 12.N
Farkas Gyula idegen nyelvi díj:	Gyuk Izabella 12.N
Izsák Imre Gyula természettudományi díj:	Czett Antal 12.N
Horváth Imre-díj:	Bujtor Alex 12.B
Keresztury Mária zenei díj:	Gombocz Eszter 12.A
Dr. Kovács Lajos-díj:	Paulovics Zoltán 12.A
	Varga Kata Dorina 12.N
Rozsnyói Sándor-sportdíj:	Bicsák Flóra 12.N
	Szűcs Valdó 12.B
Suszter Oszkár irodalmi díj:	Molnár Marcell 12.B
Winterl József Jakab természettudományi díj:	Szabó Réka Eszter 12.N
A Zrínyi Miklós Gimnázium nyelvvizsgabajnoka:	Gyurkó Eszter 12.B
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány díja:	Horváth Patrik 12.A
	Olasz Vivien 12.A
	Wappler Abigél 12.A
	Mikó-Baráth Szilveszter 12.B
	Bui Dávid 12.N
	Jákli Aida Karolina 12.N
	Péterfi Csaba 12.N

Tanulmányi versenyek eredményei

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek (OKTV) eredményei

A verseny döntőjén

biológiából (I. kat.):	10. helyezett: Nagy Dávid 11.B (tanára: Egyedné Krizmanics Ildikó)
biológiából (II. kat.):	21. helyezett: Szabó Réka Eszter 12.N (tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
filozófiából:	19. helyezett: Paulovics Zoltán 12.A (tanára: Hajduné Szabó Ágnes)
fizikából (I. kat.):	8. helyezett: Zalavári Márton 11.A 23. helyezett: Büki Máté 11.A (tanáruk: Pálovics Róbert)
fizikából (II. kat.):	17. helyezett: Czett Antal 12.N (tanára: Pálovics Róbert)

Wappler Abigél
12.A

Paulovics Zoltán
12.A

Szabó Tímea
12.A

földrajzból:

1. helyezett: Bujtor Alex 12.B
(tanára: Stárics Roland)

11. helyezett: Varga Stefánia 11.B
(tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland)

francia nyelvből (I. kat.):

20. helyezett: Gyuk Izabella 12.N
(tanára: Gombás Szilvia)

informatikából (I. kat.):

3. helyezett: Szabó Tímea 12.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)

11. helyezett: Horváth Patrik 12.A
(tanára: Ipcsics Csilla)

informatikából (II. kat.):

12. helyezett: Zalavári Márton 11.A
(tanára: Juhász Tibor)

28. helyezett: Szabó Tímea 12.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)

40. helyezett: Schulcz Ferenc 11.A
(tanára: Juhász Tibor)

magyar irodalomból:

10. helyezett: Fehér Csenge 11.B
(tanára: Bajnóczky Zoltán)

matematikából (II. kat.):

2. helyezett: Szabó Tímea 12.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

31. helyezett: Czett Antal 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

kémiából (I. kat.):

19. helyezett: Büki Máté 11.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

kémiából (II. kat.):

17. helyezett: Bui Dávid 12.N
29. helyezett: Szabó Réka Eszter 12.N
(tanáruk: Halmi László)

Gombocz Eszter
12.A

Horváth Patrik
12.A

Olasz Vivien
12.A

Az OKTV második fordulójába jutottak

- angol nyelvből (I. kat.): Tompa Mátyás 12.N
(tanára: Szilvás Izabella)
- biológiából (II. kat.): Bui Dávid 12.N
Tóth Rita 12.N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)
Wappler Abigél 12.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Szőke Károly)
- fizikából (I. kat.): Schulcz Ferenc 11.A
(tanára: Pálovics Róbert)
- fizikából (II. kat.): Marx Pál Fülöp 12.A
(tanára: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
- földrajzból: Mikó-Baráth Szilveszter 12.B
(tanára: Stárics Roland)
- informatikából (I. kat.): Zalavári Márton 11.A
Takács Ildikó 11.B
Egyed Tamás Barnabás 11.N
Horváth Ádám 11.N
(tanáruk: Juhász Tibor)
Gyurkó Máté 12.A
Handrik László 12.A
Illés Tamás 12.A
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
Simon Alexandra Natália 12.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
- informatikából (II. kat.): Marx János 11.N
Kenyeres Zoltán 12.A
Czett Antal 12.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

Bujtor Alex
12.B

magyar irodalomból:

magyar nyelvből:

matematikából (II. kat.):

kémiából (I. kat.):

kémiából (II. kat.):

német nyelvből (I. kat.):

Gyurkó Eszter
12.B

Molnár Marcell 12.B

(tanárai: Bertók Éva, Gombás Szilvia)

Molnár Kristóf 11.B

(tanára: Bajnóczy Zoltán)

Tóth Adrienn 11.N

(tanára: Hajduné Szabó Ágnes)

Zalavári Márton 11.A

(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

Marogna Péter Renzo 11.N

Marx János 11.N

(tanáruk: Kovács Tibor)

Kulcsár Ildikó 12.A

Nagy Máté 12.A

Paulovics Zoltán 12.A

Szekeres Kinga 12.A

(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Schulcz Ferenc 11.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Nagy Dávid 11.B

(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

Tóth Rita 12.N

(tanára: Halmi László)

Kámán Fruzsina 11.B

Nagy Dávid 11.B

Bertók Fruzsina 12.B

Böröcz Réka 12.B

Varga Kata Dorina 12.N

(tanáruk: Lőrincz István)

Mikó-Baráth Szilveszter
12.B

Szűcs Valdó
12.B

Bicsák Flóra
12.N

Molnár Marcell
12.B

német nyelvből (II. kat.):

Hegedüs Fanni 11.B

Lillik Veronika 11.B

(tanáruk: Lőrincz István)

történelemből:

Szekeres Mátyás Pál 11.A

(tanára: Dr. Beckné Sallay Anikó)

Bujtor Alex 12.B

Mikó-Baráth Szilveszter 12.B

(tanárai: dr. Beckné Sallay Anikó, Gyimesi Márton)

Péterfi Csaba 12.N

(tanárai: dr. Beckné Sallay Anikó,

Kollaricsné Soós Erika)

2. Nemzetközi verseny

Az Európai Unió természettudományos diákolimpiáján (EUSO)

aranyérem:

Kovács Péter Tamás 10.N

(tanára: Juhász Tibor)

3. A 9. és 10. évfolyamos tanulók országos versenyei

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

7. helyezett:

Nagy Botond 10.A

(tanára: Pálovics Róbert)

29. helyezett:

Németh Ciprián 9.N

döntőbe jutott:

Berke Martin 9.B

(tanáruk: dr. Bóbits Lilla)

Az Irinyi János középiskolai kémiaversenyen

I. A kategóriában

24. helyezett:

Németh Ciprián 9.N

(tanárai: Halmi László, Szőke Károly)

döntőbe jutott:

Joós Petra 9.A, Vass Dorina 10.B

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Bui Dávid
12.N

Jákli Aida Karolina
12.N

Péterfi Csaba
12.N

**A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi versenyen
Alkalmazás kategóriában**

4. helyezett: Nagy Botond 10.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
7. helyezett: Tóth Márk Andor 10.N
(tanára: Juhász Tibor)
9. helyezett: Kováts Ábel 10.N
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
22. helyezett: Szabó Enikő 9.A
25. helyezett: Kulman Mirtill 10.A
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
- döntőbe jutott: Csabai Anna Androméda 9.B, Joós Petra 9.A
Horváth Péter László 10.N, Pintér Nikolett 9.C

Programozás kategóriában

1. korcsoportban
19. helyezett: Mészáros Péter 8.N
29. helyezett: Gergály Anna 8.N
(tanáruk: Juhász Tibor)
2. korcsoportban
13. helyezett: Németh Gábor 10.N
21. helyezett: Tóth Márk Andor 10.N
30. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

A XXII. Arany János irodalmi versenyországos döntőjében

- 6–9. helyezett: Doffkay Réka 10.N
- 6–9. helyezett: Varga Virág 10.N
(tanáruk: Hajduné Szabó Ágnes)

Czett Antal
12.N

Varga Kata Dorina
12.N

Verebélyi Miklós
12.N

Az Arany Dániel matematikaversenyen

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)
- döntőbe került: Nagy Botond 10.A, Németh Ciprián 9.N
(tanáraik: Németh László, Pálovics Róbert, Kiss Zsolt)

4. A kisgimnazisták országos versenyei

Az országos angol tanulmányi verseny döntőjében

12. helyezett: Mészáros Péter 8.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

Az országos általános iskolai tanulmányi verseny döntőjében német nyelvből

6. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 8.N
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny országos döntőjében

5. évfolyamon
12. helyezett csapat: Serman Benedek, Simon Dániel, Végh Valentin,
Vissi András 5.N
(tanáraik: Gombás Szilvia, Juhász Ildikó)

A Varga Tamás matematikaversenyen

- döntőbe jutott: Czett Mátyás 7.N
(tanára: Benke Barbara)

A Bolyai Csapatverseny országos döntőjében matematikából

7. évfolyamon
22. helyezett csapat: Békési Péter, Rudolf Benedek Csaba, Szalai Bence,
Veres Kristóf 7.N
(tanáruk: Benke Barbara)

A Curie matematika emlékversenyen

6. helyezett: Wohner Benedek 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

Szabó Réka Eszter
12.N

Varga Levente
12.N

Gyuk Izabella
12.N

5. helyezett: Szalai Bence 7.N
(tanára: Benke Barbara)

Az Abacus matematikai lapok 2014/2015. tanévi eredményei
A matematika pontversenyen

5. évfolyamon ezüstfokozatú dicséretet kapott:
Salamon Tamás Koppány, Simon Dániel, Vissi András,
Szabó Vanda Regina, Végh Valentin 5.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)
Hasziló Sára 5.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)
6. évfolyamon arany fokozatú dicséretet kapott:
Bertók Dániel 6.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)
6. évfolyamon ezüstfokozatú dicséretet kapott:
Schneider Anna, Sümegi Géza, Farkas Eszter, Ferenczi
Sebestyén, Darabos Lili, Györgyfalvai Fanni,
Toplak Boglárka, Tompos Anna 6. N
(tanáraik: Novákné Bosits Csilla,
Kulcsárné Jordán Ildikó)
6. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:
Fülöp Álmos Huba, Fekete Levente, Vitkovics Patrik,
Horváth Hanna, Laposa Hédi 6.N
(tanáraik: Novákné Bosits Csilla,
Kulcsárné Jordán Ildikó)
7. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:
Horváth Petra, Hadnagy Helga Gréta 7.N
(tanáruk: Benke Barbara)

Büki Máté
11.A

Bertók Fruzsina
12.B

Schulcz Ferenc
11.A

A fizika feladatmegoldó pontversenyen

7. évfolyamon

1. helyezett: Veres Kristóf 7.N
(tanára: Pálovics Róbert)

**A K&H Bank által szervezett Vigyázz, kész, pénz!
pénzügyi vetélkedő országos döntőjében**

1. helyezett a Profitparányok nevű csapat: Horváth Martin, Kovács Szilárd,
Nagy Tamás Levente, Soós Áron, Vas Ákos 8.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

**Az „Ozirisz földjén” országos komplex történelmi, irodalmi,
képzőművészeti verseny országos döntőjében**

3. helyezett csapat: Henics Blanka Regina, Kiss Kira, Peresztegi Míra Zsófia,
Somogyi Laura, Vissi Nóra 8.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

5. Egyéb országos, területi tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon biológia tanulmányi versenyen

6. helyezett: Szabó Réka Eszter 12.N
(tanára Tölgyesné Kovács Katalin)

9. helyezett: Olasz Vivien 12.A

10. helyezett: Gombocz Eszter 12.A
(tanáruk: Szőke Károly és Tölgyesné Kovács Katalin)

A Fodor József országos biológiai versenyen

1. helyezett: Szabó Réka Eszter 12. N

5–6. helyezett: Varga Levente 12. N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

7–8. helyezett: Paksa Péter 12. A

10–12. helyezett: Olasz Vivien 12. A

Zalavári Márton
11.A

Fehér Csenge
11.B

Dienes Márton
11.B

13. helyezett: Wappler Abigél 12. A
(tanáraik: Szőke Károly és Tölgyesné Kovács Katalin)
19. helyezett: Bui Dávid
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

Az AJTP diákok számára rendezett „Erdők, mezők ehető, iható, gyógyító kincsei” vetélkedőn

3. helyezett: Bogdán Csilla, Kósa Rita Zsófia, Pető Dóra 11.C
6. helyezett: Horváth Judit, Légler Imre, Szakály Krisztián 11.C
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)
9. helyezett: Hujber Péter, Lakatos Szilárd, Lapat Krisztián csapat 9.C
(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

Az országos Szilárd Leó fizikaversenyen

II. (junior) kategóriában

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 10. N
(tanára: Juhász Tibor)

I. kategóriában

14. helyezett: Büki Máté 11.A
(tanára: Pálovics Róbert)

A Less Nándor földrajzversenyen

2. helyezett: Varga Stefánia 11.B
(tanárai: Stárics Roland, Oláhné Szigyártó Mária)

A Földgömb nemzetközi földrajzversenyen

2. helyezett csapat: Varga Stefánia 11.B, Bujtor Alex 12.B
(tanáraik: Stárics Roland, Oláhné Szigyártó Mária)

A Hungarian Geographical Contest angol nyelvű földrajzi tanulmányi verseny országos döntőjében

8. helyezett: Varga Stefánia 11.B
(tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland)

Lillik Veronika
11.B

Nagy Dávid
11.B

Varga Stefánia
11.B

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi versenyen

II. kategóriában

12. helyezett: Schneider Anna 6.N
12. helyezett: Vítkovics Patrik 6.N

III. kategóriában

4. helyezett: Mészáros Péter 8.N
5. helyezett: Veres Kristóf 7.N
6. helyezett: Trombitás Péter 8.N
29. helyezett: Pácsonyi Péter 7.N

IV. kategóriában

3. helyezett: Nagy Botond 10.A
6. helyezett: Dávid Dorián 9.N
14. helyezett: Kulman Mirtill 10.A
15. helyezett: Fodor Márton 9.A/Ny
(tanáruk: Ipsics Csilla)

A Curie kémia emlékverseny döntőjében

9. évfolyamon

13. helyezett: Joós Petra 9.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

11–12. évfolyamon

7. helyezett: Bui Dávid 12.N
9. helyezett: Szabó Réka Eszter 12.N
(tanáruk: Halmi László)

A Klebelsberg Kultúrkvíria országos kémiaversenyén

2. helyezett csapat: Büki Máté, Kovács Gergő, Schulcz Ferenc 11.A
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Lila VegyÉSzbajnokság országos döntőjében

18. helyezett: Szalai Bence 7.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

Lakatos Szilárd
11.C

Hári Anna Teréz
10.A

Nagy Botond
10.A

A Középiskolai Kémiai Lapok 2014/2015. évi feladatmegoldó pontversenyén

a 11–12. osztályosok számára meghirdetett K kategóriában

9. helyezett: Olasz Vivien 12.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Curie környezetvédelmi emlékverseny döntőjében

1. helyezett csapat: Kovács Kristóf, Kovács Petra, Szakonyi Anna 9.N
Ők bizonyultak a kategória legjobb tesztíróinak.

(tanáruk: Szőke Károly)

9. helyezett csapat: Németh Zalán Barnabás, Peresztegi Míra Zsófia,
Somogyi Laura 8.N
(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

A „Siker kulcsa” országos közgazdasági–pénzügyi vetélkedőn

1. helyezett csapat: Kiss Kira Regina, Szabó Rebeka, Varga Flórián 11.N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Monok Zoltán)

Az Édes anyanyelvünk országos magyar nyelvi és kommunikációs verseny döntőjében

gimnáziumi kategóriában

28. helyezett: Tóth Adrienn 11.N
(tanára: Hajduné Szabó Ágnes)

Az AJTP „Aranytoll” országos helyesírási versenyének döntőjében

9. helyezett: Cserép Vivien 9.C
(tanára: Bertók Éva)

A Bendegúz tudásbajnokság országos döntőjében

magyar nyelvtanból

5. helyezett: Simon Dániel 5.N
(tanára: Juhász Ildikó)

magyar irodalomból

15. helyezett: Végh Valentin 5.N
(tanára: Gombás Szilvia)

Doffkay Réka
10.N

Kovács Péter Tamás
10.N

Dudar Kata
10.B

A Nemzetközi magyar matematikaversenyen

9. évfolyamon

dicséret (20–21. helyezett) Németh Ciprián 9.N
(tanára: Kiss Zsolt)

10. évfolyamon

II. díj (5–6. helyezett) Nagy Botond 10.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róber)

12. évfolyamon

II. díj (4–5. helyezett): Szabó Tímea 12.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
dicséret (18. helyezett) Czett Antal 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Szabó Tímea elnyerte a legjobb női versenyző címet is.

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

6. évfolyamon

26. helyezett: Tompos Anna 6.N
(tanárai: Kulcsárné Jordán Ildikó,
Novákné Bosits Csilla)

7. évfolyamon

24. helyezett: Czett Mátyás 7.N
(tanára: Benke Barbara)

9. évfolyamon

18. helyezett: Németh Ciprián 9.N
(tanára: Kiss Zsolt)

10. évfolyamon

6. helyezett: Németh Gábor 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

10. helyezett:

Nagy Botond 10.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

Kovács Ábel
10.N

13. helyezett:

11. évfolyamon
23. helyezett:

23. helyezett:

12. évfolyamon
11. helyezett:

24. helyezett:

Németh Gábor
10.N

Kovács Péter Tamás 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

Schulcz Ferenc 11.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
Marx János 11.N
(tanára: Kovács Tibor)

Czett Antal 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)
Szabó Tímea 12.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Tóth Márk Andor
10.N

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

7. évfolyamon

28. helyezett:

Czett Mátyás 7.N
(tanára: Benke Barbara)

10. évfolyamon

4. helyezett:

Németh Gábor 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

12. évfolyamon

13. helyezett:

Czett Antal 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

döntőbe jutott:

Tompos Anna 6.N

A 4 megye matematikaversenyén

11. évfolyamon

3. helyezett:

Schulcz Ferenc 11.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

11. helyezett:

Marx János 11.N
(tanára: Kovács Tibor)

Stancsics Máté
9.A

Varga Virág
10.N

Veres Károly
9.A

12. évfolyamon

2. helyezett:

Szabó Tímea 12.A

(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

4. helyezett:

Czett Antal 12.N

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

A legjobb zalai versenyzőnek járó különdíjat Szabó Tímea kapta.

A Medve szabadtéri matematikaversenyen

5. helyezett csapat: Handrik László, Kenyeres Zoltán, Nagy Judit 12.A

(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor)

Az Arany János Tehetségfejlesztő Program országos matematikaversenyén

előkészítő évfolyamon

6–9. helyezett:

Varga Virág 9.C/AJTP

(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

9. évfolyamon

6. helyezett:

Nagy Eszter 9.C

17. helyezett:

Lakatos Szilárd 9.C

(tanáruk: Kiss Zsolt)

A Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok

2013/2014. tanévi versenyeredményei

C-jelű matematika gyakorlatok versenyén

11–13. helyezett:

Kovács Péter Tamás 10.N

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

16. helyezett:

Paulovics Zoltán 12.A

18. helyezett:

Szabó Tímea 12.A

(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor)

K-jelű matematika gyakorlatok versenyén

9–11. helyezett:

Veres Károly 9.A

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

Cserép Vivien
9.C

Holányi Ákos
9.N

Nagy Eszter
9.C

fizika elméleti feladatok versenyén

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
(tanára: Juhász Tibor)
6. helyezett: Búki Máté 11.A
(tanára: Pálovics Róbert)

I-jelű informatikai gyakorlatok versenyén

9. helyezett: Németh Gábor 10.N
(tanára: Juhász Tibor)
17. helyezett: Paulovics Zoltán 12.A
18. helyezett: Szabó Tímea 12.A
(tanáruk: Ipcsics Csilla)

S-jelű informatika feladatok versenyén

3. helyezett: Zalavári Márton 11.A
7. helyezett: Jákli Aida Karolina 12.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

Az Izsák Imre Gyula komplex természettudományi versenyen

1. kategóriában (matematika, fizika, programozás)
3. helyezett: Zalavári Márton 11.A
(tanárai: Orbán Edit, Juhász Tibor, Pálovics Róbert)
2. kategóriában (matematika, alkalmazás)
1. helyezett: Szabó Tímea 12.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Horváth Attila,
Juhász Tibor, Kovács Tibor)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen

fizika egyéni versenyben

- 1–2. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
(tanára: Juhász Tibor)

Dávid Dorián
9.N

Varga Virág
9.C/AJTP

Darabos Vince
8.N

egyéni összetett versenyben

9. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
(tanárai: Pálovicsné Tusnady Katalin, Juhász Tibor)

csapatversenyben

10. helyezett: Mózsa Ábel 9.N, Németh Ciprián 9.N,
Kovács Péter Tamás 10.N, Nagy Botond 10.A

A Mentovich Ferenc természettudományi verseny országos döntőjében

4. helyezett: Nagy Eszter 9.C
(tanárai: dr. Bóbits Lilla, Egyedné Krizmanics Ildikó, Pethő Attila)

Az ELTE Eötvös József Collegium tanulmányi versenyének döntőjében

német nyelv szekcióban

1. helyezett: Bertók Fruzsina 12.B
(tanára: Lőrincz István)

Az országos nyelvvizsga versenyen

Nyelvvizsgával még nem rendelkezők kategóriában
angol nyelvből

2. helyezett: Dudar Kata 10.B
8. helyezett: Dienes Márton 11.B
(tanáruk: Kocsisné Németh Erika)

német nyelvből

6. helyezett: Stancsics Máté 9.A
12. helyezett: Schreiner Gábor 10.A
(tanáruk: Néz Károly)

Nyelvvizsgával már rendelkezők kategóriában
német nyelvből

1. helyezett: Hári Anna Teréz 10.A
(tanára: Néz Károly)
2. helyezett: Lillik Veronika 11.B
(tanára: Lőrincz István)

Trombitás Péter
8.N

Peresztegi Míra Zsófia
8.N

Mészáros Péter
8.N

A Gloria Victis versenyen (Kárpát-medencei középiskolai történelmi vetélkedő)

1. helyezett csapat: Jáger Bence, Péterfi Csaba, Tompa Mátyás 12.N
(tanáraik: dr. Beckné Sallay Anikó,
Kollaricsné Soós Erika)
9. helyezett csapat: Hörcsög Zoltán, Nagy Máté, Wappler Abigél 12.A
(tanárunk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara által meghirdetett országos történelemverseny döntőjében

11. helyezett: Péterfi Csaba 12.N
13. helyezett: Pethő Marcell 12.N
(tanárunk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A SZAKE „Örökségünk ‘48” történelmi és állampolgári vetélkedő döntőjében

5. helyezett csapat: Nagy Máté, Schrancz Natália Éva, Sziva Dániel 12.A
(tanárunk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A „Luxemburgi Zsigmond és kora” országos történelemversenyen

7. helyezett: Holányi Ákos 9.N
(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Savaria országos történelem tanulmányi verseny döntőjében

- 7.helyezett: Holányi Ákos 9.N
(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

A SZAKE Magyarország az én hazám komplex honismereti versenyen

3. helyezett csapat: Dezső Katalin, Kalamár Judit, Kovács Bianka 11.C
5. helyezett csapat: Kelemen Éva, Kránicz Vivien, Pető Dóra 11.C
(tanárunk: Stárics Roland)

Az Egri Szilágyi Erzsébet Gimnázium nemzeti összetartozás napi történelemversenyének Kárpát-medencei döntőjében

6. helyezett: Nagy Eszter 9.C

Szalai Bence
7.N

Somogyi Laura
8.N

Veres Kristóf
7.N

7–14. helyezett: Cserép Vivien 9.C
(tanáruk: Stárics Roland)

A Lakitelki Népfőiskolai AJTP-s történelemverseny országos döntőjében

15. helyezett csapat: Báger Boglárka, Kulcsár Klaudia, Lendvai Petra 9.C
(tanáruk: Stárics Roland)

A „Szülőföldem szép határa...” országos AJTP diákkonferencia országos döntőjében

döntőbe jutott (nincs rangsorolás): Lakatos Szilárd 9.C
(tanára: Stárics Roland)

Az AJTP tanulók Tömörkényi István alkotói pályázatán

Arany minősítést kapott: Dezső Katalin 11.C

Bronz minősítést kapott: Lendvai Petra 9.C
(tanáruk: Bertók Éva)

6. Megyei szintű tanulmányi versenyek eredményei

Az országos angol tanulmányi verseny (OATV) megyei fordulójában

1. helyezett: Mészáros Péter 8.N
2. helyezett: Gergály Anna 8.N
(tanáruk: Knausz-Tuboly Tímea)

A megyei angol nyelvi versenyen

9./I-es kategóriában

1. helyezett: Arat Selina 9.C/Ny
(tanára: Németh Szilvia)
2. helyezett: Vugrinecz Réka 9.B/Ny
(tanárai: Geiszler Ágnes, Monok Zoltán)
3. helyezett: Csendes Alexandra 9.C/Ny
(tanára: Németh Szilvia)

Wohner Benedek
6.N

9./II-es kategóriában

1. helyezett:

9./IV-es kategóriában

2. helyezett:

3. helyezett:

10./I-es kategóriában

1. helyezett:

2. helyezett:

10./II-es kategóriában

1. helyezett:

2. helyezett:

A megyei biológaversenyen

G.II. kategóriában

1. helyezett:

2. helyezett:

3. helyezett:

A „Tiszán innen Dunán túl” népdaléneklési verseny megyei fordulójában

Arany minősítést kapott

szóló kategóriában:

**Horváth Martin, Kovács Szilárd, Nagy Tamás Levente,
Soós Áron, Vas Ákos 8.N és Rinfel Mónika tanárnő**

Koczka Zsóka Mária 9.N

(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)

Tóth Gabriella 9.N

Benke Bianka 9.N

(tanáruk: Oláhné Szigyártó Mária)

Hujber Sándor 9.A

(tanára: Geiszler Ágnes)

Farsang Regina 9.B

(tanára: Bajnóczy Zoltán)

Nemes Laura 9.B

Vernarelli Laura 9.B

(tanáruk: Halász Mária)

Bui Dávid 12.N

Tóth Rita 12.N

Szabó Réka Eszter 12.N

(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

Nérel Larissza Anna 5.N

Tompos Anna 6.N

Wohner Benedek 6.N

Kovács Adél 9.B/Ny

**Dezső Katalin, Kalamár Judit,
Kovács Bianka 11.C**

**Pető Dóra, Kránicz Vivien
Kelemen Éva 10.C**

énekegyüttes kategóriában: Zalai Muzsikások 5.N
Zalai Dalosok 6.N

kisegyettes kategóriában: Tompos Anna, Rózsa Veronika 6.N
Wohner Benedek, Sümegi Géza 6.N
Kockás Liliom 9.N

Ezüst minősítést kapott

szóló kategóriában: Vissi András 5.N
Harmath Enikő 6.N
Pető Dóra 11.C

énekegyüttes kategóriában: Pipacsok 8.N

kisegyettes kategóriában: Tóth Panna, Farkas Eszter 6.N
Bor-show 11.C
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A megyei középiskolai fizikaversenyen

7. évfolyamon

1. helyezett: Pácsónyi Péter 7.N
2. helyezett: Czett Mátyás 7.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

9. évfolyamon

3. helyezett: Németh Ciprián 9.N
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

10. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
(tanára: Juhász Tibor)
2. helyezett: Nagy Botond 10.A
(tanára: Pálovics Róbert)

11. évfolyamon

1. helyezett: Büki Máté 11.A
2. helyezett: Schulcz Ferenc 11.A
3. helyezett: Tar Dávid 11.A
(tanáruk: Pálovics Róbert)

**Németh Gábor 10.N, Koronczi
Fanni 9.A, Tóth Márk Andor 10.N**

**Szakonyi Anna, Kovács Kristóf,
Kovács Petra 9.N**

12. évfolyam

1. helyezett: Czett Antal 12.N
(tanára: Pálovics Róbert)
2. helyezett: Marx Pál Fülöp 12.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

**A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny
második fordulójában**

Alkalmazás kategóriában

2. korcsoport
1. helyezett: Nagy Botond 10.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
2. helyezett: Tóth Márk Andor 10.N
(tanára: Juhász Tibor)
3. helyezett: Kovács Ábel 10.N
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)

3. korcsoport

1. helyezett: Szabó Tímea 12.A
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
2. helyezett: Horváth Patrik 12.A
(tanára: Ipcsics Csilla)

Programozás kategóriában

2. korcsoport
2. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
3. helyezett: Tóth Márk Andor 10.N
(tanáruk: Juhász Tibor)
3. korcsoport
2. helyezett: Zalavári Márton 11.A
(tanára: Juhász Tibor)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi verseny megyei fordulójában

a II. korcsoportban

3. helyezett: Schneider Anna 6.N

**Perezstegei Míra Zsófia, Németh Zalán
Barnabás, Somogyi Laura 8.N**

**Somogyi Laura, Kiss Kíra, Henics
Blanka, Perezstegei Míra Zsófia,
Vissi Nóra Zsófia 8.N**

a III. korcsoportban

2. helyezett:

Trombitás Péter 8.N

3. helyezett:

Mészáros Péter 8.N

a IV. korcsoportban

1. helyezett:

Nagy Botond 10.A

2. helyezett:

Dávid Dorián 9.N

(tanáruk: Ipcsics Csilla)

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulójában

I.a kategóriában

2. helyezett:

Joós Petra 9.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

3. helyezett:

Némeh Ciprián 9.N

(tanárai: Halmi László, Szőke Károly)

II.a kategóriában

3. helyezett:

Vass Dorina 10.B

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Hód napja Zala megyei környezetvédelmi, természetjáró és turisztikai versenyen középiskolai kategóriában

1. helyezett csapat: Cseke Adél, Sándor Nóra Virág, Turós Ákos Zoltán 9.A/Ny

(tanáruk: Stárics Roland)

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulójában

3. helyezett:

Vincze Virág 9.B

(tanára: Rinfel Mónika)

A „Szép Magyar Beszéd” verseny területi fordulóján

5–6. osztályosok kategóriájában

2. helyezett:

Kustán Petra 6.N

(tanára: Juhász Ildikó)

7–8. osztályosok kategóriájában

3. helyezett:

Boronyák Nóra 8.N

(tanára: Bertók Éva)

Nagy Judit, Kenyeres Zoltán, (a medve) és Handrik László 12.A

Az Édes anyanyelvünk országos nyelvhasználati verseny megyei fordulójában

2. helyezett: Gárdos Bíbor Zsófia 10.A
(tanára: Rinfel Mónika)

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulójában

2. helyezett: Schneider Anna 6.N
(tanára: Juhász Ildikó)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny területi fordulójában (Vas/Zala körzet)

5. évfolyamon

1. helyezett: Serman Benedek, Simon Dániel, Végh Valentin,
Vissi András 5.N
(tanáraik: Gombás Szilvia, Juhász Ildikó)

6. évfolyamon

2. helyezett: Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely, Schneider Anna,
Wohner Benedek 6.N
(tanáraik: Szücsné Jóna Ágota, Juhász Ildikó)

7. évfolyamon

2. helyezett: Horváth Petra, Major Fanni Napsugár,
Rosta Maya, Sefner Rebeka Zsófia 7.N
(tanáruk: Juhász Ildikó)

A megyei matematikaversenyen

9. évfolyamon

2. helyezett: Németh Ciprián 9.N
(tanára: Kiss Zsolt)

10. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádny Katalin)

1. helyezett: Nagy Botond 10.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

1. helyezett: Németh Gábor 10.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádny Katalin)

11. évfolyamon

3. helyezett: Schulcz Ferenc 11.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

12. évfolyamon

3. helyezett: Czett Antal 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádny Katalin)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulójában

6. évfolyamon

1. helyezett: Tompos Anna 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

1. helyezett: Czett Mátyás 7.N
3. helyezett: Szalai Bence 7.N
(tanára: Benke Barbara)

10. évfolyamon

1. helyezett: Németh Gábor 10.N
2. helyezett: Tóth Márk Andor 10.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádny Katalin)
3. helyezett: Nagy Botond 10.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

11. évfolyamon

2. helyezett: Zalavári Márton 11.A
3. helyezett: Schulcz Ferenc 11.A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

12. évfolyamon

1. helyezett: Czett Antal 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádny Katalin)

Csapatban 1. helyezést ért el a 6., 7., 10., 11. és 12. évfolyam csapata.

Országos döntőbe jutottak:

Tompos Anna 6.N, Czett Mátyás 7.N, Németh Gábor 10.N, Czett Antal 12.N

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulójában

2. helyezett: Czett Mátyás 7.N
(tanára: Benke Barbara)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulójában

5. évfolyamon

2. helyezett: Simon Dániel 5.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

6. évfolyamon

3. helyezett: Schneider Anna 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

2. helyezett: Czett Máttyás 7.N
(tanára: Benke Barbara)

A Bolyai csapatverseny megyei fordulójában matematikából

5. évfolyamon

3. helyezett csapat: Pete Zétény Dominik, Simon Dániel, Szalay Réka,
Török Dorka 5.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

6. évfolyamon

3. helyezett csapat: Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely, Schneider Anna,
Wohner Benedek 6.N
(tanáraik: Kulcsárné Jordán Ildikó,
Novákné Bosits Csilla)

7. évfolyamon

1. helyezett csapat: Békési Péter, Rudolf Benedek Csaba, Szalai Bence,
Veres Kristóf 7.N
(tanáruk: Benke Barbara)

A Curie matematika emlékverseny területi döntőjében

1. helyezett: Wohner Benedek 6.N

2. helyezett: Schneider Anna 6.N
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

1. helyezett: Szalai Bence 7.N

3. helyezett: Békési Péter 7.N
(tanáruk: Benke Barbara)

A Csokonai alapműveleti versenyen

6. évfolyamon

1. helyezett: Koltai Luca 6.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)

7. évfolyamon

3. helyezett: Papp Csenge
(tanára: Benke Barbara)

A LADIK médiavetélkedő megyei döntőjében

2. helyezett csapat: Kiss Kira, Somogyi Laura, Peresztegi Míra Zsófia,
Zimborás Márk, Vissi Nóra 8.N
(tanáruk: Karvalits Levente)

A megyei német nyelvi versenyen

9./I-es kategóriában

1. helyezett: Kovács Kristóf 9.N
2. helyezett: Szakonyi Anna 9.N
(tanáruk: Bevíz Zsófia)

10./I-es kategóriában

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 10.N
2. helyezett: Berta Bernadett 10.N
3. helyezett: Kocsis Endre Kende 10.N
(tanáruk: Lőrincz István)

10./II-es kategóriában

2. helyezett: Berke Martin 9.B
(tanára: József Attila)

A Savaria országos történelem tantárgyi verseny megyei fordulójában

1. helyezett: Holányi Ákos 9.N
3. helyezett: Jakab Dávid 9.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Összeállította: **Kiss Zsolt**

Illusztráció: **Bicsák Réka 9.A**

Sportversenyek eredményei

Az atlétika diákolimpia országos döntőjében

110 m gátfutás	1. helyezett: Szűcs Valdó 12.B
diszkoszvetés	2. helyezett: Takács Dóra 9.B
súlylökés	3. helyezett: Takács Dóra 9.B
800 m síkfutás	3. helyezett: Ott Benjamin 9.A/Ny
1500 m síkfutás	3. helyezett: Ott Benjamin 9.A/Ny

A fekvenyomó diákolimpia országos döntőjében

1. helyezett:	Takács Dóra 9.B
---------------	-----------------

Az amatőr kosárlabda diákolimpia országos döntőjében

9. helyezett csapat:

Földesi Tamás 9.N, Németh Bálint 10.A, Ujj Péter 10.N, Büki Máté,
Dominkó Dániel 11.A, Fehér Márk, Herbert Martin, Tornyos Kornél 11.N,
Déri Huba, Fábíán Kristóf, Gyurkó Máté, Paulovics Zoltán 12.A,
Nagy Mihály 12.N

(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

A labdarúgó diákolimpia országos döntőjében

VI. korcsoportban

16. helyezett csapat: Harmath Lilla 10.N, Kovács Klaudia, Hertelendi Viktória,
Horváth Dóra, Pető Emese, Szikora Viktória 10.C, Joós Nikolett, Major Rita 11.B,
Kalamár Judit, Szakony Martina Melánia 11.C

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A Magyar Labdarúgó Szövetség „Coca Cola” által támogatott amatőr középiskolás bajnokságán

1. helyezett csapat: Takács Attila László, Nagy Philipp Krisztián 11.B, Szeles Benjamin 11.C, Gönczöl Zoltán, Tornyos Kornél, Szabó Ákos Márton 11.N, Fábíán Kristóf, Gyurkó Máté, Horváth Patrik, Paksa Péter 12.A, Jáger Bence 12.N

(felkészítők: Herbert Martin, Karvalits Levente)

A mountain bike diákolimpia országos döntőjében

2. helyezett:	Foki Hanna 5.N
5. helyezett:	Fébert Tamás 5.N

A sakk diákolimpia országos döntőjében

az V–VI korcsoportban

14. helyezett csapat: Bali Ádám 9.A/ny, Bödőcs Richárd 9.A, Cseke Mihály 10.A,
Kocsis Endre Kende 10.N, Szabó Krisztián 10.N

15. helyezett: Pete Zétény Dominik 5.N

A sportlövő diákolimpia országos döntőjében

21. helyezett:	Tóth Rita 12.N
----------------	----------------

A súlyemelés Iskolás Országos Bajnoksága döntőjében

1. helyezett:	Bakos Erik 9.C/AJTP
---------------	---------------------

Csiszár Barnabás
9.N

Takács Dóra
9.B

Szabó Rajmund
9.N

A tájfutó diákolimpia országos döntőjében

9. helyezett: Csiszár Barnabás 9.N

A tenisz diákolimpia országos döntőjében

7. helyezett: Nagy Janka 5.N, Toplak Boglárka 6.N

7. helyezett: Molnár Inez 12.A, Tóth Lilla 12.B

9. helyezett: Molnár Nóra 8.N, Tóth Gabriella 9.N

Az úszó diákolimpia országos döntőjében

100 m. hát 7. helyezett: Szabó Rajmund Zsolt 9.N

A vívó diákolimpia országos döntőjében

IV. korcsoportban

2. helyezett: Darabos Vince 8.N

5. helyezett: Németh Zalán Barnabás 8.N

V. korcsoportban

8. helyezett: Darabos Vince 8.N

15. helyezett: Németh Zalán Barnabás 8.N

VI. korcsoportban

8. helyezett: Németh Zalán Barnabás 8.N

9. helyezett: Darabos Vince 8.N

3. helyezett csapatban: Darabos Vince 8.N, Németh Zalán Barnabás 8.N

Területi versenyek

Az MLSZ „Coca Cola” Középiskolás Amatőr Labdarúgó Bajnokság területi döntőjében

V–VI. korcsoportban

1. helyezett csapat: Takács Attila László, Nagy Philipp Krszitián 11.B, Szeles Benjamin 11.C, Gönczöl Zoltán, Tornynos Kornél, Szabó Ákos 11.N, Fábíán Kristóf, Gyurkó Máté, Horváth Patrik, Paksa Péter 12.A, Jáger Bence 12.N

(felkészítők: Herbert Martin, Karvalits Levente)

Ott Benjámín
9.A/Ny

Bakos Erik
9.C/AJTP

Darabos Vince
8.N

A kosárlabda diákolimpia területi döntőjében

IV. korcsoportban

2. helyezett csapat: Török Dorka 5.N, Németh Imola 6.N, Major Fanni Napsugár, Papp Csenge, Rosta Maya, Sefner Rebeka Zsófia 7.N, Horváth Fanni Nikolett, Varga Tünde Dorka 8.N, Főző Lili, Hadnagy Petra Gitta, Dömötör Dorina 9.B/Ny
(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

V. korcsoportban

3. helyezett csapat: Horváth Fanni Nikolett, Varga Tünde Dorka 8.N, Dömötör Dorina, Főző Lili, Hadnagy Petra Gitta 9.B/Ny, Csarankó Viktória, Lang Veronika, Tóth Kira 9.B, Németh Fanni 10.N

(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

A mountain bike diákolimpia területi döntőjében

1. helyezett: Foki Hanna 5.N

1. helyezett: Fébert Tamás 5.N

Megyei versenyek

Az atlétika diákolimpia megyei döntőjében

110 m gátfutás	1. helyezett: Szűcs Valdó 12.B
diszkoszvetés	1. helyezett: Takács Dóra 9.B
súlylökés	1. helyezett: Takács Dóra 9.B
800 m síkfutás	2. helyezett: Ott Benjamin 9.A/NY
1500 m síkfutás	2. helyezett: Ott Benjamin 9.A/NY
magasugrás	2. helyezett: Kálmán Bálint 9.N

A futsal diákolimpia megyei döntőjében

VI. korcsoportban

1. helyezett lány csapat: Papp Csenge 7.N, Kondor Borbála 9.N, Kovács Klaudia, Hertelendi Viktória, Horváth Dóra, Pető Emese, Szikora Viktória 10.C, Harmath Lilla Édua 10.N, Kalamár Judit, Szakony Martina Melánia 11.C

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

Németh Zalán Barnabás
8.N

Foki Hanna
5.N

Fébert Tamás
5.N

Az amatőr kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

V–VI. korcsoportban

1. helyezett csapat: Földesi Tamás 9.N, Németh Bálint 10.A, Ujj Péter 10.N, Büki Máté, Dominkó Dániel 11.A, Fehér Márk, Herbert Martin, Tornynos Kornél 11.N, Déri Huba, Fábíán Kristóf, Gyurkó Máté, Paulovics Zoltán 12.A, Nagy Mihály 12.N

(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

A labdarúgó diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban

2. helyezett csapat: Bajnóczi Sára, Nérel Larissza Anna 5.N, Farkas Eszter, Laposa Hédi 6.N, Hadnagy Helga Gréta, Papp Csenge, Sefner Rebeka Zsófia 7.N, Nagy Vivien, Nérel Leonarda 8.N, Kovács Adél 9.B/Ny, Kondor Borbála, Rákóczi Anna 9.N

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

VI. korcsoportban

1. helyezett csapat: Papp Csenge 7.N, Hertelendi Viktória, Horváth Dóra, Kovács Klaudia, Pető Emese, Szikora Viktória 10.C, Harmath Lilla Édua 10.N, Joós Nikolett, Major Rita 11.B, Kalamár Judit, Szakony Martina Melánia 11.C

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

Az MLSZ „Coca Cola” Középiskolás Amatőr Labdarúgó Bajnokság megyei döntőjében

V–VI. korcsoportban (fiúk)

1. helyezett csapat: Nagy Philipp Krisztián, Takács Attila László 11.B, Szeles Benjámin 11.C, Tornynos Kornél, Szabó Ákos, Gönczöl Zoltán 11.N, Horváth Patrik, Paksa Péter, Fábíán Kristóf 12.A, Jáger Bence 12.N

(felkészítő: Herbert Martin)

Molnár Dóra 8.N és Tóth Gabriella 9.N Nagy Janka 5.N és Toplak Boglárka 6.N

2. helyezett csapat: Epellley Bálint 9.A, Dominkó Dániel, Epellley Mátyás, Góth Máté, Jung Martin, Kiss Kornél, Putics Bence, Tar Dávid, Timár János, Szűcs Márton Tamás 11.A

(felkészítő: Mánfai Milán)

V–VI. korcsoportban (lányok)

3. helyezett csapat: Papp Csenge 7.N, Nérel Leonarda 8.N, Joós Petra, Szabó Enikő 9.A, Iberpaker Eszter, Takács Dóra, Vaspöri Dóra 9.B, Cserép Vivien, Fábíán Bernadett, Perjési Anna Katinka, Hosszú Viktória 9.C, Kondor Borbála 9.N, Joós Nikolett, Major Rita 11.B

(felkészítő tanáruk: Gyimesi Márton)

4. helyezett csapat: Balázs Laura, Ferenczy Kata, Horváth Zsófia 9.B, Hertelendi Viktória, Horváth Dóra, Kovács Klaudia, Pető Emese, Szikora Viktória 10.C, Harmath Lilla Édua, Németh Fanni 10.N, Kalamár Judit, Szakony Martina Melánia 11.C, Bertók Fruzsina 12.B

(felkészítő tanáruk: Karvalits Levente)

A kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

V. korcsoportban

2. helyezett csapat: Horváth Fanni Nikolett, Varga Tünde Dorka 8.N, Dömötör Dorina, Főző Lili, Hadnagy Petra Gréta 9.B/Ny, Csarankó Viktória, Lang Veronika, Tóth Kíra 9.B, Németh Fanni 10.N

(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

A kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban

1. helyezett csapat: Török Dorka 5.N, Németh Imola 6.N, Major Fanni Napsugár, Papp Csenge, Rosta Maya, Sefner Rebeka Zsófia 7.N, Horváth Fanni, Varga Tünde Dorka 8.N, Dömötör Dorina, Főző Lili, Hadnagy Petra Gitta 9.B/Ny

(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

A sakk diákolimpia megyei döntőjében

II. korcsoportban

1. helyezett: Pete Zétény Dominik 5.N

V–VI. korcsoportban

1. helyezett csapat: Kocsis Endre Kende, Szabó Krisztián 10.N, Cseke Mihály 10.A, Bödőcs Richárd 9.A, Bali Ádám 9.A/NY

MLSZ középiskolás amatőr bajnokok

A fű kosárcsapat

III. korcsoportban

2. helyezett csapat:

Hoffman Annamária 5.N,
Németh Imola, Györgyfalvai Fanni 6.N

3. helyezett csapat: Pete Zétény Dominik 5.N, Györe János, Hoffmann Ádám, Vitkovics Patrik 6.N

A tájfutó diákolimpia megyei döntőjében

rövid táv

3. helyezett: Csiszár Barnabás 9.N

Az úszó diákolimpia megyei döntőjében

100 méter hát

1. helyezett: Szabó Rajmund Zsolt 9.N

100 méter pillangó

2. helyezett: Szabó Rajmund Zsolt 9.N

4x50 méter fiú gyorsváltó

2. helyezett csapat:

Polgár Attila László 9.A, Szabó Rajmund Zsolt 9.N,
Horváth Bánk Bendegúz, 10.N, Marx Tamás 11.N

100 méter mell

3. helyezett:

Polgár Attila László 9.A

4. helyezett:

Takács Enikő 8.N

100 m gyors

3. helyezett:

Takács Enikő 8.N

4. helyezett:

Marx Tamás 11.N

5. helyezett:

Polgár Attila László 9.A

Összeállította: **Kiss Zsolt**

Végtelen

...Kongó kezeid közt, kopott koloncaként a kornak.

Köröttek kóborlások keserű kincsét kutattam –

veled. Vágyaink vakságában véletlenek voltak

válaszai a valótlan valósnak; via viam

mortis. Maró miértjeim menekülő magánya

bennem már minden. Búcsú s megmaradás is hiába, –

múltamnak borzongató, beteg, makacs bestiája.

Melletted meredek bele a kába éjszakába...

Lukács Izabella 11.C

A tantestület névjegyzéke a 2014/2015-ös tanévben

Sorszám	A tanár neve, beosztása	Szaktárgyai	Szolgálati év összesen	ennél az in- tézménynél
1.	Horváth Attila igazgató	mat.–fiz.–számítástechnika	34	34
2.	Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes 12.N osztályfőnöke	magyar–történelem	31	26
3.	Kiss Zsolt igazgatóhelyettes	mat.–fiz.–számítástechnika	26	26
4.	Adroviczné Tüske Ágnes jelenleg gyesen	angol	11	11
5.	Bajnóczy Zoltán	magyar–angol	9	9
6.	Benke Barbara 7.N osztályfőnöke	matematika–fizika	21	4
7.	Dr. Beckné Sallay Anikó 8.N osztályfőnöke osztályfőnöki munkaköz. vez.	történelem–oroszl	28	5
8.	Bella-Kálmán Eszter jelenleg gyesen	testnevelés	10	4
9.	Bertók Éva	magyar–latin–német	24	24
10.	Beviz Zsófia 11.A osztályfőnöke	német	12	8
11.	Dr. Bóbits Lilla	fizika–kémia	11	1
12.	Bokányi Tiborné könyvtáros	matematika–könyvtár	22	12
13.	Czinder Enikó Katalin	testnevelés	3	3
14.	Dienes Gyula 10.C osztályfőnöke	rajz	20	5
15.	Egyedné Krizmanics Ildikó	biológia–kémia	33	28
16.	Geiszler Ágnes	magyar–angol	34	2
17.	Gombás Szilvia 5.N osztályfőnöke	magyar–francia	24	24
18.	Gyimesi Márton 9.B osztályfőnöke	történelem	12	11
19.	Gyutainé Kiss Gabriella	ének–zene	26	6

20.	Hajduné Szabó Ágnes humán munkaköz. vez. 10.N osztályfőnöke	magyar–latin–társadalom és állampolgári ismeretek	29	29
21.	Halász Mária	orosz–angol	34	30
22.	Halmi László nyugdíjas	matematika–kémia	43	38
23.	Hóbár Hajnalka jelenleg gyesen	angol–német	12	9
24.	Ipcsics Csilla	informatika–mat.–fiz.	27	7
25.	József Attila 9.A/Ny osztályfőnöke	angol–német	14	2
26.	Juhász Ildikó	magyar–könyvtár	32	13
27.	Juhász Tibor	mat.–fiz.–informatika, csillagász	34	30
28.	Karáth Anita jelenleg gyesen	magyar	11	11
29.	Karvalits Levente testnevelés–média munkaköz. vez.	testnevelés–művelődésszervező	23	18
30.	Knausz-Tuboly Tímea	angol–olasz	12	2
31.	Kocsisné Németh Erika 10.B osztályfőnöke	angol–történelem–orosz	27	12
32.	Kovács Tibor 11.N osztályfőnöke	matematika–fizika	21	9
33.	Kulcsárné Jordán Ildikó	matematika–fizika	22	1
34.	Lőrincz István 11.B osztályfőnöke	német–orosz	33	25
35.	Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna német nyelvi munkaköz. vez.	magyar–német	37	37
36.	Mészáros Richárd	testnevelés	7	1
37.	Molnár-Csík Enikő 12.A osztályfőnöke angol nyelvi munkaköz. vez.	angol	12	11
38.	Monok Zoltán 9.B/Ny osztályfőnöke történelem munkaköz. vez.	történelem–angol	24	22
39.	Németh László nyugdíjas	mat.–fiz.–ábr. geometria	40	40
40.	Németh Szilvia	angol–német	7	7
41.	Néz Károly	matematika–orosz–német	39	27
42.	Novákné Bosits Csilla 9.C/AJTP osztályfőnöke	matematika–testnevelés	24	2
43.	Oláhné Szigyártó Mária 9.N osztályfőnöke	orosz–földrajz–angol	35	28
44.	Orbán Edit nyugdíjas	matematika–fizika	38	38

45. Pálovicsné Tusnádny Katalin	mat.–fiz.–számítástechnika	29	26
9.A osztályfőnöke			
mat.–inform. munkaköz. vez.			
46. Pálovics Róbert	matematika–fizika	29	29
fiz. munkaköz. vez.			
47. Péteri Szabolcs	matematika–fizika	18	6
48. Pethő Attila	matematika–fizika	26	25
AJTP programfelelős			
9.C osztályfőnöke			
49. Rinfel Mónika	magyar–német	19	19
50. Stárics Roland	földrajz–történelem	4	3
6.N osztályfőnöke			
51. Szekér Gábor	testnevelés–matematika	22	22
11.C osztályfőnöke			
52. Szilvás Izabella	magyar–orosz–angol–könyvtár	37	26
53. Szőke Károly	biológia–kémia	12	12
10.A osztályfőnöke			
54. Szűcsné Jóna Ágota	magyar–német	33	33
55. Tölgyesné Kovács Katalin	biológia–kémia	35	35
reál munkaköz. vez.			
12.B osztályfőnöke			
56. Vesztróczy Judit	angol	16	10
jelenleg gyesen			

Óraadóink

Dormán-Németh Petra, Kustányné Szakmeiszter Katalin

Hittanárok: Kovácsné Iványi Judit, Kardos Csongor ofm., Ocsovai Grácián ofm.

Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

Köszöntjük dr. Beckné Sallay Anikó tanárnőt, aki 25 éve folyamatosan végzi oktató-nevelő munkáját.

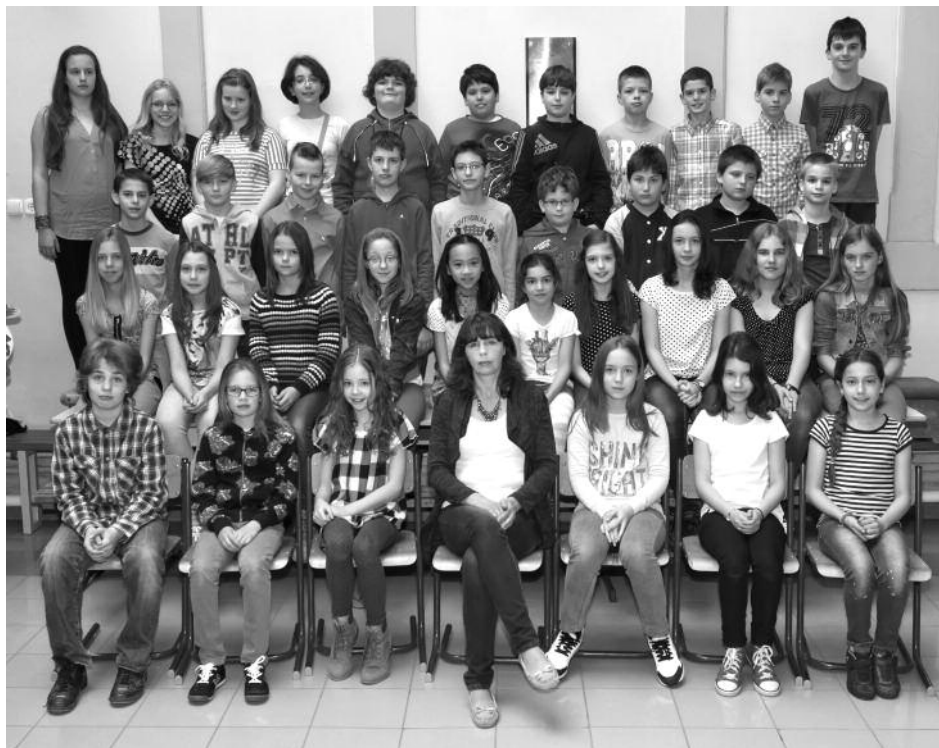
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az intézményi tanács elnöke:	dr. Kocsis Gyula
tagjai:	Balaicz Zoltán Böjte Sándor Zsolt Darabos Géza Gyuk Zsolt Tóth János Kiss Zsolt Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Tölgyesné Kovács Katalin
Az iskolaszék elnöke:	dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettese:	dr. Vajda István
tagjai:	Horváth Attila Gyuk Zsolt Kiss Gábor Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Néz Károly Rácz Sándor Rosta Róbert Kövesi Csaba 10.C Szabó Enikő 10.A Takács Nikolett 10.B
A szülői munkaközösség elnöke:	Gyuk Zsolt
A diákönkormányzat elnöke:	Takács Nikolett 10.B
alelnöke:	Kövesi Csaba 10.C

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

	<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
			<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1.	Varga Zsuzsanna	iskolatitkár	21	1
2.	Beczőkné Molnár Ildikó	adminisztrátor	18	18
3.	Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	28	16
4.	Simon Endre	oktatástechnikus	16	16
5.	Takács Tünde	laboráns (részmunkaidős)	2	1
6.	Trencsényi Péter	laboráns (részmunkaidős)	1	1

A tanulók névjegyzéke

5.N osztály

Osztályfőnök: Gombás Szilvia

Antal Katalin

Bajnóczi Sára

Bakonyi Dóra

Boda Benedek János

Bubics Gergely Dániel

Cseh Rebeka

Deák Eszter Nóra

Fébert Tamás

Foki Hanna

Gyutai Csanád Keve

Haszilló Sára

Hoffmann Annamária

Huynh-Tran Da Huong

Jandó Flóra

Kisunyomi Patrik Zsombor

Munkácsi Lili

Nagy Janka

Nérel Larissza Anna

Novák Márton

Péntek Ciprián

Pete Zétény Dominik

Polgár Bendegúz János

Puskás Attila

Rösler Heléna Regina

Salamon Tamás Koppány

Serman Benedek

Simon Dániel

Szabó Vanda Regina

Szalay Réka

Szelestey Szilárd

Tóth Dorina Patrícia

Török Dorka

Trombitás Blanka

Végh Valentin

Vissi András

Wagner Dominik

6.N osztály

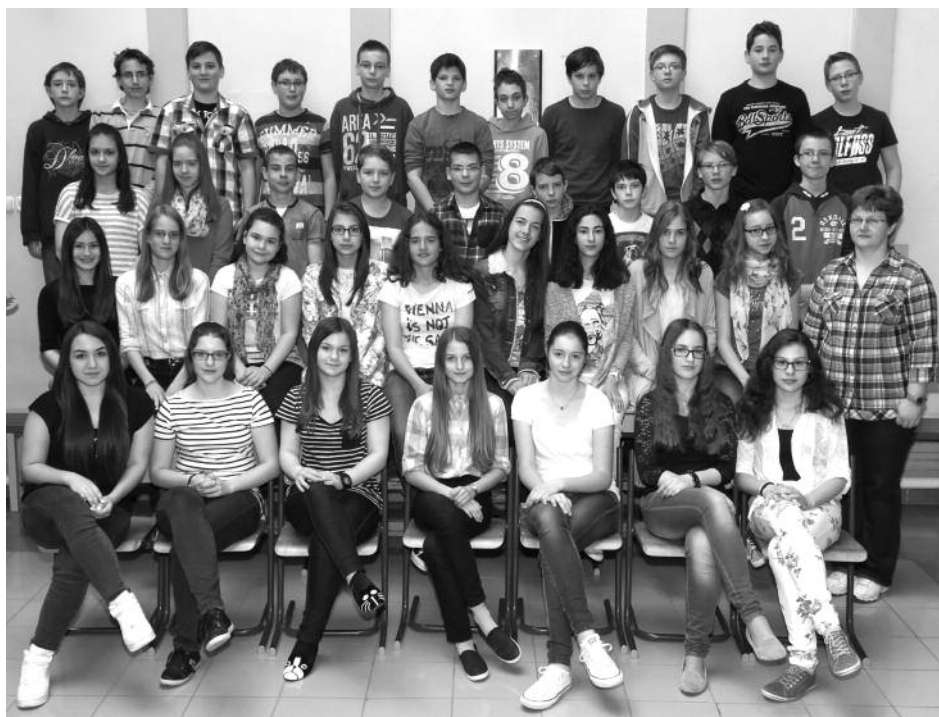
Osztályfőnök: Stárics Roland

Pótosztályfőnök: Novákné Bosits Csilla

Bábel Ádám
 Bertók Dániel
 Darabos Lili
 Farkas Eszter
Fekete Levente Máté
 Ferenczi Sebestyén
 Fülöp Álmos Huba
 Gárdos Borbála Bernadett
 Goldfinger Adél
 Györe János
 Györgyfalvai Fanni
 Harmat Enikő Eszter

Hoffmann Ádám
Horváth Hanna
Koltai Luca
 Kósa Gergely
 Kósa Gergely
Kósa Kata Patrícia
 Kustán Petra
Laposza Hédi
Mészáros Sára
 Molnár Fanni
 Molnár Luca Zsuzsanna
 Németh Imola

Németh Kinga Judit
 Pintér Kristóf
 Porpáczy Bendegúz
 Rózsa Veronika
Schneider Anna
Sümege Géza
 Sziládi Noémi
 Tompos Anna
 Toplak Boglárka
 Tóth Panna
Vitkovics Patrik
 Wohner Benedek

7.N osztály

Osztályfőnök: Benke Barbara

Pótosztályfőnök: Juhász Ildikó

Bálint Barnabás

Békési Péter

Bodrogi Bianka

Boncz Bence

Czett Mátyás

Csordás Marina Rovéna

Dormán Gergő

Fregán Doroti

Gellén Virág Veronika

Gergály Renáta

Gyenge Dániel

Hadnagy Helga Gréta

Holányi Zsófia

Horváth Krisztián Márk

Horváth Petra

Iván Hanna

Kollarics Rebeka

Major Fanni Napsugár

Molnár Bence

Nagy Kristóf Mátyás

Németh Valér István

Novák Szabolcs

Pácsványi Péter

Papp Csenge

Peterka Flóra Anna

Rigó Zsolt

Rosta Maya

Rózsa Sára Anna

Rudolf Benedek Csaba

Schmidt Marcell

Sefner Rebeka Zsófia

Sejpes Júlia

Szabó Gergő

Szalai Bence

Szekér Sára

Tóth Boglárka

Veres Kristóf

Zumbók Benedek

8.N osztály**Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó***Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó*

Badacsonyi Nikolett

Boronyák Nóra

Darabos Vince

Farkas Márton

Gergály Anna

Henics Blanka Regina

Horváth Bálint Attila

Horváth Fanni Nikolett

Horváth Martin

Kiss Kira

Kocsis Kira Mirjam

Kovács Szilárd

Langer Ákos

Mészáros Péter

Molnár Dániel László

Molnár Nóra

Nagy Tamás Levente

Nagy Vivien

Németh Zalán Barnabás

Nérel Leonarda

Novák Marcell

Peresztegi Míra Zsófia

Pesti Szabolcs

Seres Gergő

Somogyi Laura

Soós Áron Roland

Spilák Lili Edit

Takács Enikő

Takács Liza

Trombitás Péter

Varga Tünde Dorka

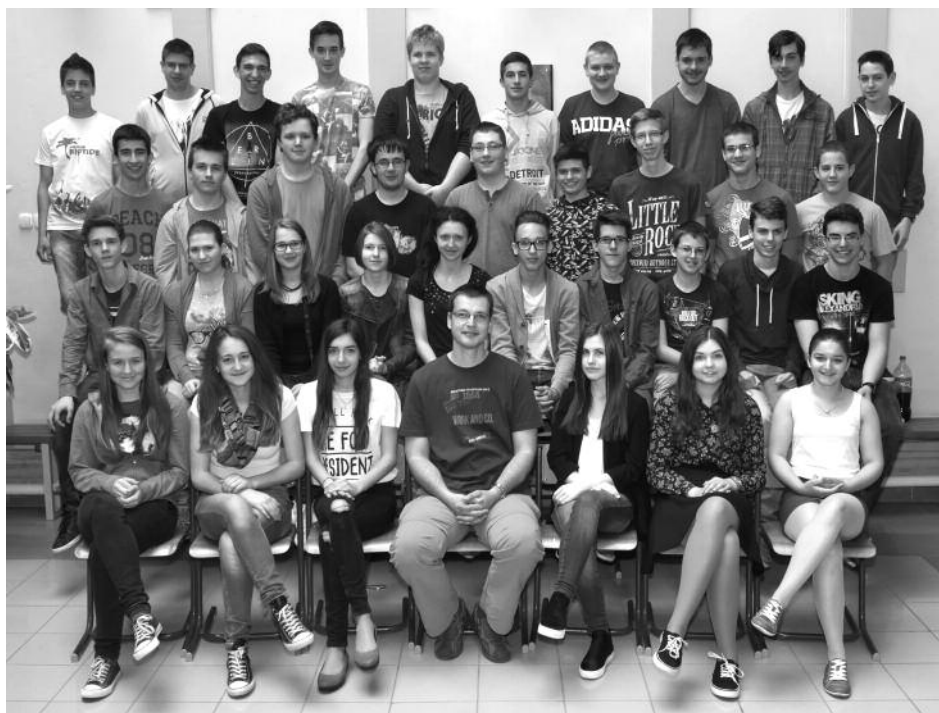
Varga Vencel

Vas Ákos Domonkos

Vigh Dorottya Zsanett

Vissi Nóra Zsófia

Zimborás Márk

9.A/Ny osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: József Attila

Pótosztályfőnök: Bajnóczy Zoltán

Bakon Csaba
Bali Ádám
Belső Bence
Bérczesi Nóra
Berta Örs
Büki Noel
Császár Kornél
Cseke Adél
Csóka Máté
Csontos Hanna
Fodor Márton
Gál Flórián

Gergály Dorisz
Havlik Miklós
Horváth Balázs
Horváth Tamás
Hovorka Zsófia
Kálóczi Kornél Zoltán
Landor Liliána
Mánfai Marcell
Nagy Barnabás
Nagy Sára
Nyári Marcell József
Ott Benjamin

Pozvai Bálint
Rábai Barnabás Árpád
Sándor Nóra Virág
Sebők Csanád
Sopronyi Anna Eszter
Szabó Dániel
Szalay Gergő
Tirpák Péter Barnabás
Tornyos Karolina
Turós Ákos Zoltán
Varga Bence Benedek
Zalavári Ábel

9.B/Ny osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Monok Zoltán

Pótosztályfőnök: Kulcsárné Jordán Ildikó

Balázs Regina

Baldauf Lenke

Bános Gergő

Bogdán Rebeka

Büki Fanni

Czirók Benita

Csapó Krisztina

Csordás Andrea

Dömötör Dorina

Fazakas Krisztina Noémi

Fejér Ákos

Főző Lili

Hadnagy Petra Gitta

Horváth Bálint

Horváth Lili

Kintli Emese

Kovács Adél

Kristó Anna Boróka

László János

László Marcell

Melles Klaudia

Moser Lili Marleen

Németh Evelin

Németh Krisztina

Németh Zsófia Boglárka

Őri Viktória

Püski Dorina

Rác Eszter Veronika

Schandl Yvette Mária

Somogyi Veronika

Szabó Fruzsina

Szabó Márk Kálmán

Tóth Ákos

Vernarelli Francesca

Vugrinecz Réka

Wappler Franciska

9.C/AJTP osztály**Osztályfőnök: Novákné Bosits Csilla***Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Stárics Roland*

Arat Selina

Bakos Erik

Bokodi László

Csendes Alexandra

Kelemen Erik

Kincses Imre Róbert

Miklós Vivien

Monori Melitta

Nagy Attila

Nagy Boglárka Margit

Nagy Noémi

Nédó Vanessza

Pete Gréta

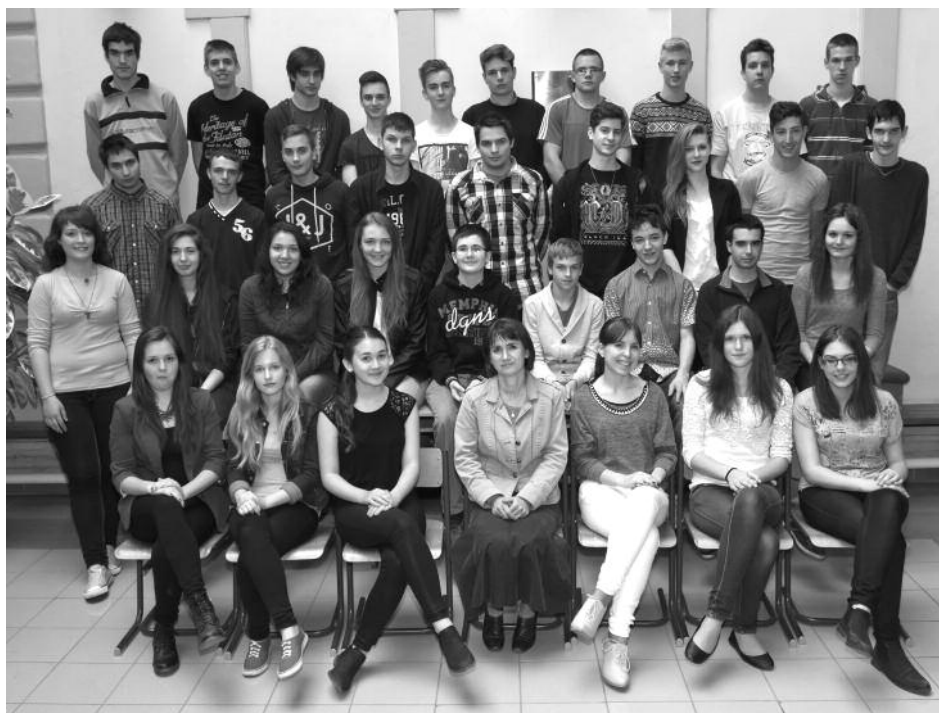
Schmid Dzsesszika Doroti

Szalay Vivien

Takács Vivien

Varga Roland

Varga Virág

9.A osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Pálovicsné Tusnady Katalin

Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bicsák Réka
Bolla Barbara
Bödöcs Richárd
Czémán Bálint
Czémán Dávid
Czipa Borbála
Epelley Bálint
Erdős Anna
Flander Ádám
Halász Gergely Elemér
Horváth Kristóf
Hujber Sándor

Jandó Ákos
Joós Petra
Karakai Máté
Koczka Barnabás
Koronczi Fanni
Landor Viktor
Léber Lilien
Lillik Jakab
Macher Dávid
Polgár Attila László
Putz Fanni
Reznecki Ábrahám

Sipos Ádám
Stancics Máté
Sulok Zsófia Hajnalka
Szabó Enikő
Szilágyi Györk Máté
Szűcs László Ábel
Takács Kitti Ninon
Tóth Máté
Varga Krisztián
Veres Károly
Zsirai Réka

9.B osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Gyimesi Márton

Pótosztályfőnök: József Attila

Áfra Melinda

Balázs Bence Ferenc

Balázs Laura

Bedő Donát

Berke Martin

Böröcz Lóránt

Czotter István

Csabai Anna Androméda

Csarakó Viktória

Elekes Péter

Farkas Vivien

Farsang Regina

Ferenczy Kata

Fersztl Barnabás László

Gyarmati Anna

Hollós Boglárka

Horváth Jázmin Réka

Horváth Zsófia

Iberpaker Eszter

Jugovits Réka

Koiss Dóra Viktória

Kovács Ákos

Lang Veronika

Mészáros Csaba Máté

Mezőfi Alexandra

Nagy Vilmos Henrik

Nemes Laura

Németh Noémi Vivien

Peti Panna

Sárosi Norberta Vanessza

Stomfai Anna Borbála

Takács Dóra

Tóth Kira

Vaspöri Dóra

Vernarelli Laura

Vincze Virág

9.C osztály**Osztályfőnök: Pethő Attila***Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Geisler Ágnes*

Báger Boglárka
Czinege Ádám
Cserép Vivien
Fábián Bernadett
Hosszú Viktória
Hujber Péter

Kulcsár Klaudia
Lakatos Szilárd
Lapat Krisztián
Lendvai Petra
Nagy Eszter
Nemes Tamás László
Patona Dániel

Perjési Anna Katinka
Pintér Nikolett Ágnes
Rába László Dominik
Szabó Dévid
Szeles Ádám László
Szloszjár Dávid

9.N osztály

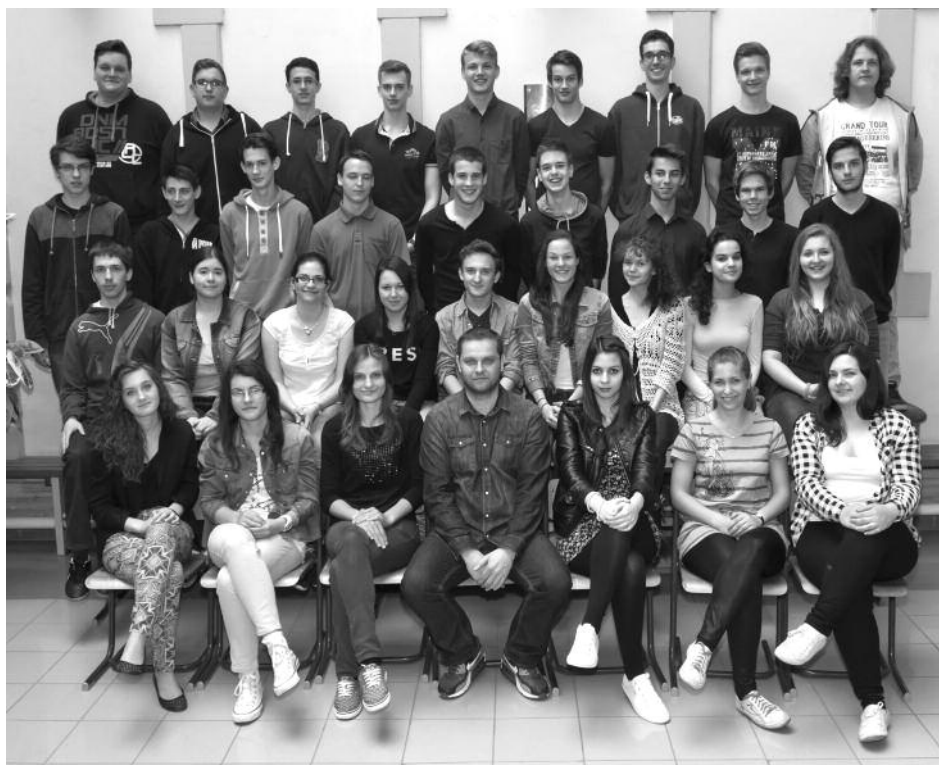
Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária

Pótosztályfőnök: Szűcsné Jóna Ágota

Benke Bianka
Csiszár Barnabás
Csiszár Dávid
Dávid Dorián
Farsang Bálint Mátyás
Fekete Míra Panna
Földesi Tamás József
Gergály Szabolcs
Gyöngyösi Márton Zsolt
Hencsei Bence
Holányi Ákos
Jakab Dávid

Kálmán Bálint
Kiss Márk Zsolt
Koczka Zsóka Mária
Kondákor Márk
Kondor Borbála
Kovács Kristóf
Kovács Petra
Mózsa Ábel
Nagy Laura Anita
Nagy Márton Tamás
Németh Ciprián
Németh Csaba Valentin

Rákóczi Anna
Schmidt Benedek
Schrettnér Anna
Szabó Bence
Szabó Rajmund Zsolt
Szakonyi Anna
Szekér Bonita
Szekeres Kornél
Tóth Gabriella
Trömböczki Julianna Sára
Varga Domonkos
Varga Dóra

10.A osztály*Emelt szintű matematika***Osztályfőnök: Szőke Károly**

Berta Csongor
Boncz Richárd Imre
Borsos Vivien
Cseke Mihály
Dóra Dávid Alex
Farkas András
Filinger Ferenc Marcell
Fullér Barbara Laura
Gárdos Bíbor Zsófia
Gerencsér Gábor
Gidiman Réka Niké
Gombos Bence

Gutai Augusztina Matild
Helbert Bence
Hári Anna Teréz
Horváth Kenéz
Kardos Erzsébet Dóra
Kovács Milán
Kulman Mirtill
Kustán Brunó Kálmán
Magyar Boglárka
Márton Anett
Molnár Dániel
Nagy Botond

Nagy Kornél Antal
Németh Bálint
Németh Fanni
Pais Panna
Radics Márton
Remete Bálint
Schreiner Gábor Jenő
Szabó Eszter Melitta
Tóth Máté Soma
Varga Tamás
Vincze Ádám

10.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Kocsisné Németh Erika

Pótosztályfőnök: Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna

Bakó Bálint
Czirkl Dorottya
Csaba Enikő
Csiszár Regina Panna
Dankó Tamás
Dén Dolóresz Krisztina
Dobos Dorina
Dudar Kata
Durgó Fanni
Gál Gréta
Gáspár Enikő

Gombos Dániel
Horváth Rebeka
Kovács Júlia
Major Ágoston
Máthé Bence
Molnár Réka Zita
Osbáth Dorina
Ozsváth Dorottya Adél
Paksa Gergely Imre
Palkovics Emese
Porpáczy Flóra
Somogyi Brigitta

Stanbury Krisztina
Szalontai Anna Judit
Szentirmai Anna
Szőke Dóra Sarolta
Takács Alexandra
Takács Nikolett
Tornyos Viola
Vaspöri Noémi
Vass Dorina
Vígh Dóra Zsuzsanna
Vizdák Dorka

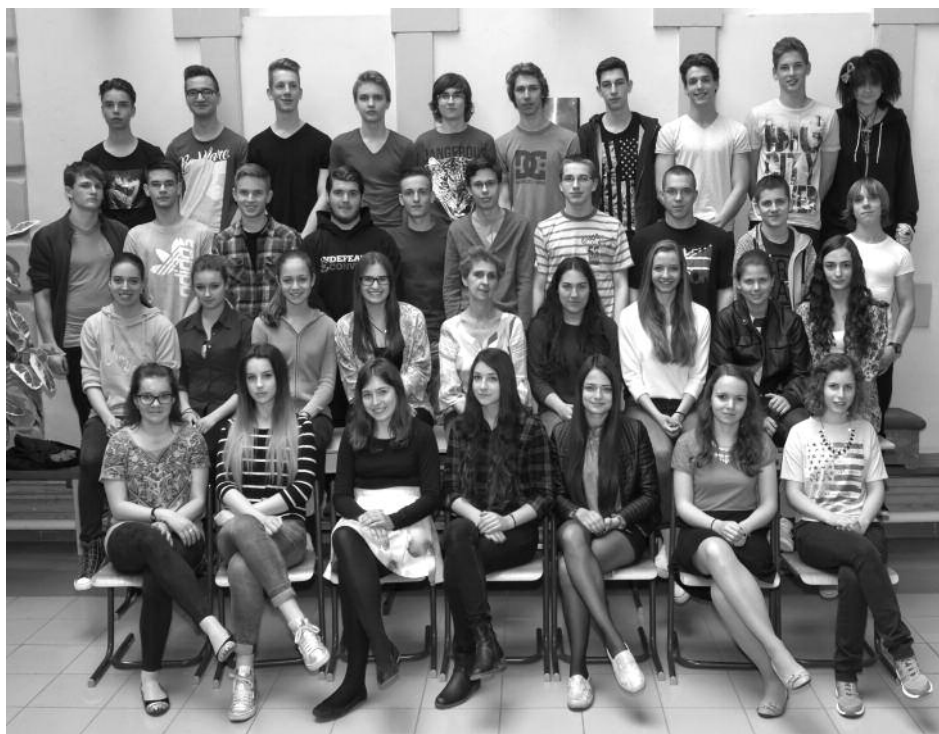
10.C osztály**Osztályfőnök: Dienes Gyula**

Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Juhász Tibor

Hertelendi Viktória
Horváth Andrea
Horváth Dóra
Horváth Gergő Dániel
Kovács Dóra

Kovács Klaudia
Kövesi Csaba
Kulcsár Lionel Timót
Lakatos Alexandra
Palkovics Melinda
Pető Emese

Rác Alexandra
Ruzsics Viktória
Szakony Márió
Szikora Viktória
Török Ádám

10.N osztály

Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Pótosztályfőnök: Gyutainé Kiss Gabriella

Bakos Barbara

Berta Bernadett

Bogár Bence Péter

Boncz Barnabás

Csapó Dániel

Dávid Dominik

Doffkay Réka

Filinger Rozanna Mária

Harmath Lilla Édua

Horváth Bánk Bendegúz

Horváth Marcell Dániel

Horváth Mirabel Virág

Horváth Péter László

Kocsis Endre Kende

Koltai Balázs

Kovács Adél

Kovács Péter Tamás

Kovács Szilárd Lóránd

Kovács Ábel

Krizsán Janka Boglárka

Kulcsár Milán

Kustán Bertalan

Molnár Martina

Nagy Bianka

Németh Fanni

Németh Gábor

Seres Sára

Szabó Krisztián

Szalczér Szilárd Lajos

Szekér Boglárka

Tibola Dániel

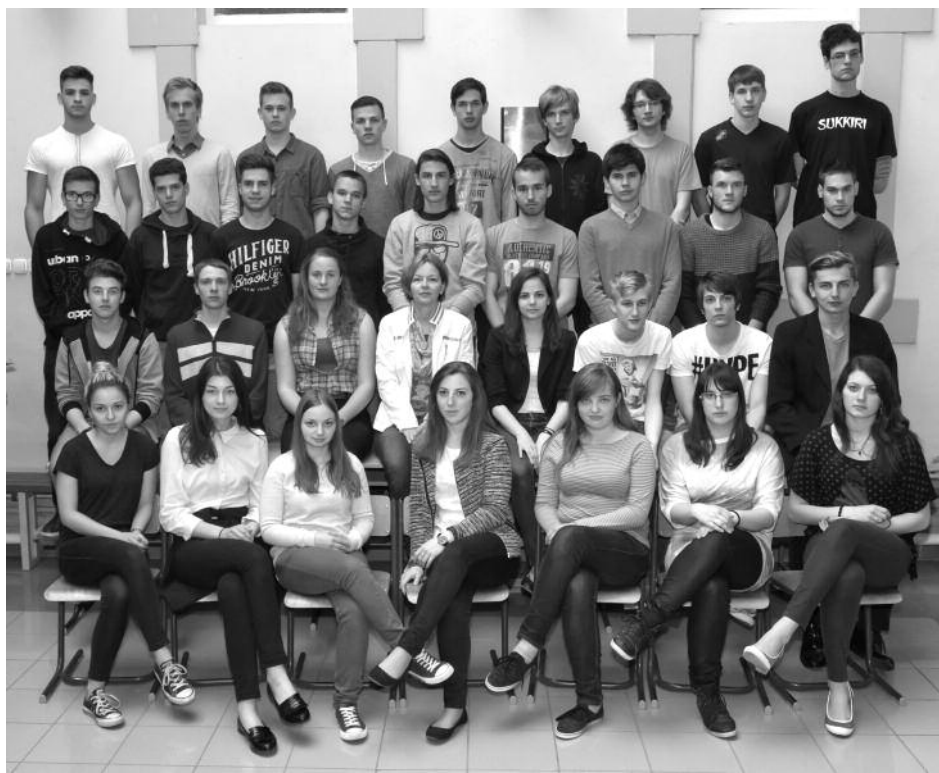
Tóth Márk Andor

Tóth Virág

Ujj Péter

Vadvári Judit

Varga Virág

11.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Beviz Zsófia

Balogh Lilla Szilvia
Büki Máté István
Dominkó Dániel
Epelley Mátyás
Góth Máté
György-Mild Loránd
Horváth Bálint
Horváth Cintia
Jámbor András
Jung Martin
Kiss Kornél

Kondor-Vietorisz Gábor
Kovács Gergő
Kustány Kálmán
Mánfai Milán
Nérel Eleonóra
Péter Anna
Péter Krisztina
Pilise Nikolett
Putics Bence
Salamon Bence
Schulcz Ferenc

Seres Bendegúz
Szabó Dániel
Szabó Míra Dorina
Szabó Viktória
Szekeres Mátyás Pál
Szijártó Rozália
Szűcs Márton Tamás
Tar Dávid
Timár János
Zalavári Márton

11.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Lőrincz István

Pótosztályfőnök: Gyimesi Márton

Ajlan Esmail Wahbi Ahmed
 Anti Renáta
 Baldauf Sarolt
 Dankó Anna
 Dienes Márton
 Fehér Csenge
 Hegedüs Fanni
 Horváth Eszter Zsuzsanna
 Horváth Petra
 Ihász Dorottya
 Joós Nikolett
 Kámán Fruzsina

Kerese Zsófia
 Koller Virág
 Kőrös Titanilla Anna
 Kulcsár Evelin
 Lillik Veronika
 Major Rita
 Méhes Vivien
 Molnár Kristóf
 Nagy Dávid
 Nagy Philipp Krisztián
 Nyári Laura
 Peresztegi Dóra

Porpáczy Fanni
Pungor Márk Tamás
 Rohonczy Dóra
 Sebestyén Laura
 Szabados Dóra
 Szlávecz Réka
 Takács Attila László
 Takács Ildikó
 Tömpe Eszter
 Varga Stefánia
 Vissi Veronika

11.C osztály

Arany János Tehetséggondozó Program

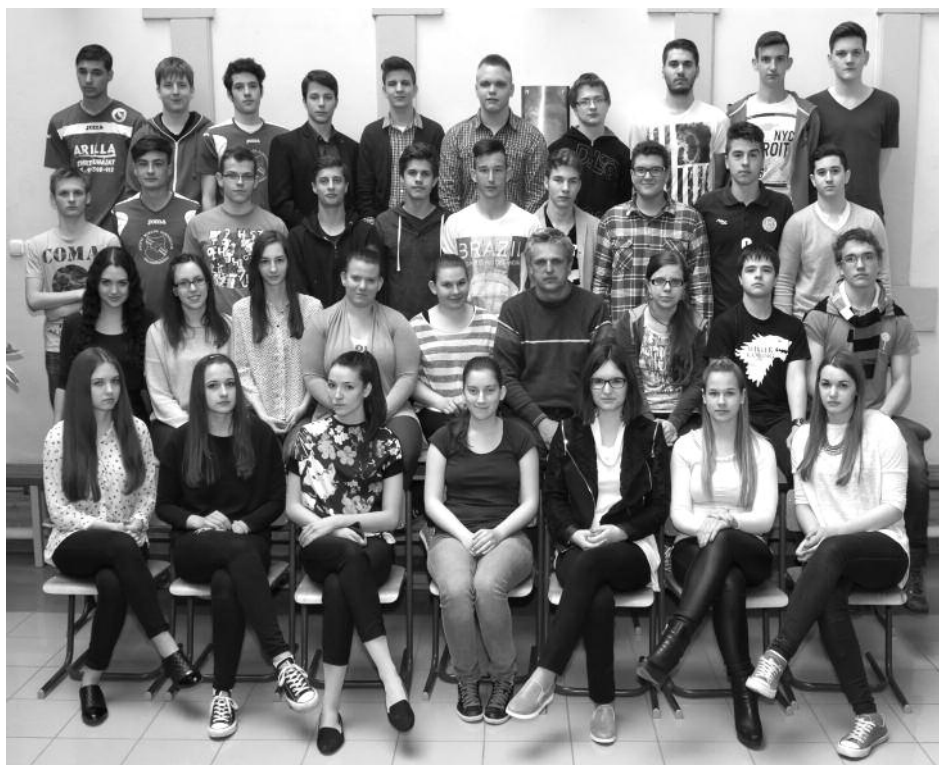
Osztályfőnök: Szekér Gábor

Pótosztályfőnök: Molnár-Csik Enikő

Bazsika Norman
Bogdán Csilla
Dezső Katalin
Dormán Anna
Fagyal Márk
Halász Alexandra
Horváth Judit

Kalamár Judit
Kelemen Éva
Kósa Rita Zsófia
Kovács Bianka
Kránicz Vivien
Légler Imre
Lukács Izabella
Pető Dóra

Rákos Dóra
Sári Klaudia Mária
Szakály Krisztián
Szakony Martina
Szeles Benjámin
Tóth Lília Liliána
Végh Tamara

11.N osztály

Osztályfőnök: Kovács Tibor

Bocskor Beáta
Boda Mihály Levente
Cserjési Dóra Márta
Doszpoth Sándor Dávid
Egyed Tamás Barnabás
Farkas Márton
Fehér Márk
Gönczöl Csenge
Gönczöl Zoltán
Gyuk Ábrahám
Gyutai Zalán
Herbert Martin

Horváth Ádám
Kintli Zsuzsanna
Kiss Kíra Regina
Máhr András
Marogna Péter Renzo
Marx János
Marx Tamás
Molnár Gábor Kevin
Nagy Eszter
Prófusz Robin Patrik
Ronga Adrienn
Rosta Evelin

Sáfár László
Szabados Flóra
Szabó Ákos Márton
Szabó Rebeka Aletta
Tornyos Kornél
Tóth Adrienn
Tóth Emese
Varga Flórián
Vaski Virág
Völgyes Flórián
Zsupanek Bence

12.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Molnár-Csík Enikő

Pótosztályfőnök: Szekér Gábor

Albert Kristóf
Bokor Roland
Boronyák Márton
Csiszár Viola Krisztina
Déri Huba
Dudar Tamás
Fábián Kristóf
Gombocz Eszter
Gyurkó Gábor
Gyurkó Máté
Handrik László
Horváth Patrik

Horváth Rita
Hörszög Zoltán
Illés Tamás
Kenyeres Zoltán
Kulcsár Ildikó
Kutai Nimród Dávid
Marx Pál Fülöp
Molnár Inez
Nagy Judit
Nagy Máté
Olasz Vivien
Paksa Péter

Paulovics Zoltán
Pintér Petra
Schranz Natália Éva
Simon Alexandra
Simon Nikolett
Sőre Hanna
Szabó Tímea
Szekeres Kinga
Sziva Dániel
Tóth Zsombor
Wappler Abigél

12.B osztály*Emelt szintű angol–német***Osztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin**

Bakó Borbála

Bertók Fruzsina

Böröcz Réka

Bujtor Alex

Czigány Fanni

Czirkl Benita

Cseh Németh Rafael

Domonkos Lilla

Farkas Flóra

Ferenczy Júlia Anna

Fraller Richárd

Gál János

Geráth Anna

Gyurkó Eszter

Halász Annamária

Hantos Réka

Kovács Bianka

Körhöz Anett

Lendvai Patrícia

Lovonyák Klaudia

Lukács Dávid

Mikó-Baráth Szilveszter

Molnár Kitti

Molnár Marcell

Paksa Eszter

Szabados Réka

Szakács Benjamin

Szalay Ráchel Katalin

Szűcs Valdó

Tokár Dóra

Tóth Lilla

Török Claudia

Vass Georgina

12.N osztály

Osztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika

Pótosztályfőnök: Néz Károly

Bakony Barbara

Bicsák Flóra

Bui Dávid

Czett Antal

Demeter Adrienn Katalin

Fehér Zsófia

Fejes Petra

Fitos Kinga Brigitta

Gyuk Izabella

Horváth Ádám

Jáger Bence

Jákli Aida Karolina

Kovács Réka Eszter

László Mátyás

Máhr Anna

Molnár Anna Lujza

Nagy Mihály

Oroszlán Máté

Péterfi Csaba

Pethő Marcell

Rozmann Dorina

Szabó Réka Eszter

Szili Panna

Takács Artúr

Tompa Mátyás

Tószegi Judit Réka

Tóth Rita

Ujj Krisztina

Varga Kata Dorina

Varga Levente

Vass Luca

Verebélyi Miklós

Virrasztó Márton

Zsók Adrienn

A 2015/2016. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5.N osztály	Osztályfőnök: Kulcsárné Jordán Ildikó	
Bagonyai Botond Mátyás	Horváth Csongor	Schneider Dávid
Balázs Zalán	Horváth Iván	Soós Dávid Olivér
Banitz Rajmund	Horváth Jázmin	Szakonyi Franciska
Bogár Gergő István	Kistüttösi Ákos	Tiboly Benedek
Borbély Balázs	Kovács Sára	Tompos Gábor
Bujtor Zoltán	Kovács Dorottya	Tőke Fruzsina
Csordás Dániel Ernő	Pajor Máté	Török Anna Zsófia
Erdélyi Hanga Milla	Pál Máté	Turopolli Tibor
Györgyfalvai Ádám	Papp Csongor	Varga Babett Panna
Háry Barnabás	Salamon Dávid	Varga Bálint
Hoffmann Liliána	Salamon Péter Huba	Vizy Benedek
Horváth Alexandra	Schein Kata Szilvia	Zarándok Zília Napsugár

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9.A/Ny osztály	Osztályfőnök: dr. Bóbits Lilla	
<i>Emelt szintű matematika</i>		
Abóczki Richárd Noel	Horváth Aliz	Nagy Martin
Adorján Donát	Iványi Nikolett	Simon Botond
Babolcsay Barbara	Jakabfi Bence	Simon Máté Péter
Berta Borbála	Kalmár Péter	Szabó Péter
Cseke Tibor	Klinger Csaba Dávid	Százaz Dániel
Farkas Attila	Kocsmár Martin	Takács Ticián
Fekete Sámuel	Kósa Panna	Tállai Gergő
Földvári Ádám	Kulcsár Kata Lilla	Tóth Kristóf
Hársfa Lídia Virág	Lukács Máté	Ujhelyi Fanni
Hegy Benedek Tamás	Markó István	Varga Levente
Hoffmann Gréta	Marton Laura	Varga Noémi
	Molnár Nóra	

9.B/Ny osztály*Emelt szintű angol–német***Osztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó**

Aczél Annamária
Ács Barnabás
Andor Richárd
Beczők Dóra
Berki Veronika Anna
Böleczi Luca
Dormán Ákos
Gombos Luca
Harró Kornél
Hecker Kíra
Hegedüs Olivér Márk

Horváth Bence
Horváth Csaba Bence
Horváth Dalma
Horváth Zsófia
Józsa Nikolett
Kovács Ákos
Kowald Anna
Megyer Júlia Anna
Nagy Henrietta
Németh Ákos
Németh Márk
Regényi Dorottya Luca

Sabján Fanni
Schmaltzl Laura
Somogyi Eszter
Szelényi Anna
Szigeti Brigitta
Takács Ádám József
Tanner Rebekka Rita
Varga Dániel
Varga Réka
Varga Roland
Varju Csenge

Grafika: Demeter Adrienn Katalin 12.N

ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN

„Minden tudomány csak a sírig tart, fiúk... latin nyelv, magyar nyelv csak a sírig való... mert ki tudja, milyen nyelven beszélnek odaát az angyalok; de a kétszer kettő, édes gyermekeim, még a síron túl is csak négy lehet.” (Mikszáth Kálmán)

1. Létszámalakulás

Évfolyam:	5.	6.	7.	8.	9/ny	9.	10.	11.	12.	Összesen:
Beiratkozott:	36	34	38	36	90	89	85	89	68	706
Kimaradt/Érkezett:	–	–/2	–	–	–	1/1	–	–	–	1/3
Tanév végi létszám:	36	36	38	36	90	89	85	89	68	708
Ebből fiú:	17	14	19	23	39	42	55	35	29	348
leány:	19	22	19	13	51	47	30	54	39	360

2. Tanulmányi eredmények

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,40

Az egyes tantárgyak eredményei

Magyar irodalom (dráma):	4,36	Földrajz:	4,19
Magyar nyelv:	4,35	Természetismeret (egészségtan):	4,54
Erkölcstan és etika:	4,57	Ének–zene:	4,43
Bevezetés a filozófiába:	4,00	Rajz és vizuális kultúra:	4,89
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,48	Testnevelés és sport:	4,95
Angol nyelv:	4,64	Informatika:	4,53
Német nyelv:	4,29	Technika és életvitel:	4,88
Francia nyelv:	4,45	Etika:	4,39
Matematika:	4,01	Médiaismeret:	4,93
Fizika:	3,73	Művészetek:	4,57
Kémia:	3,59	Humán blokk	4,50
Biológia és egészségtan:	3,80	Reál blokk	4,33
Bukások			
1–2 tárgyból:	5		
több tárgyból:	–		
összesen:	5		

Az érettségi vizsga eredményei 2015

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	80	15	7	–	–	102
Matematika	69	22	10	1	–	102
Történelem	85	13	4	–	–	102
Angol nyelv	87	3	2	–	–	92
Német nyelv	33	5	–	–	–	38
Francia nyelv	3	–	–	–	–	3
Biológia	22	3	–	–	–	25
Fizika	8	2	–	–	–	10
Informatika	42	2	–	–	–	44
Kémia	14	–	1	–	–	15
Földrajz	8	1	1	–	–	10
Ének–zene	2	–	1	–	–	3
Testnevelés	3	–	–	–	–	3

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként

	12.N		12.A		12.B	
	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint	emelt szint (létszám)	középszint
Magyar nyelv és irodalom		89		78		86
Matematika	93 (3)	83	96 (10)	88	74 (2)	75
Történelem	86 (9)	87	85 (3)	81	82 (10)	89
Angol nyelv	87 (8)	96	81 (4)	88	78 (9)	92
Német nyelv	88 (2)	89	88 (1)	86	87 (6)	84
Francia nyelv	76 (2)	93				
Biológia	88 (9)	76	80 (6)	85	76 (5)	84
Fizika	84 (3)	98	94 (1)	86		72
Informatika	76 (2)	85	90 (4)	92		87
Kémia	92 (7)		80 (5)		71 (3)	
Földrajz		89		71		
Ének–zene		87				54
Testnevelés	60 (1)				80 (2)	
Összesen	87 (46)	88	87 (34)	84	79 (37)	84

Kitűnően érettségizett tanulóink

12.A: Csiszár Viola, Gombocz Eszter, Gyurkó Máté, Illés Tamás, Kulcsár Ildikó, Marx Pál Fülöp, Molnár Inez, Nagy Judit, Nagy Máté, Olasz Vivien, Paksa Péter, Paulovics Zoltán, Pintér Petra, Simon Alexandra, Simon Nikolett, Szabó Tímea, Wappler Abigél

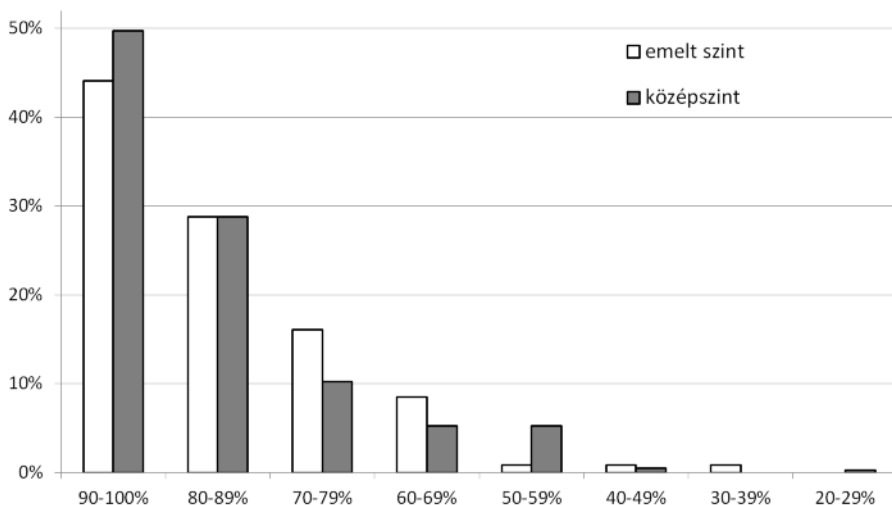
12.B: Bertók Fruzsina, Böröcz Réka, Bujtor Alex, Czigány Fanni, Farkas Flóra, Ferenczy Júlia Anna, Geráth Anna, Gyurkó Eszter, Halász Annamária, Hantos Réka, Mikó-Baráth Szilveszter, Török Claudia

12.N: Czett Antal, Demeter Adrienn Katalin, Fehér Zsófia, Fejes Petra, Gyuk Izabella, Horváth Ádám, Kovács Réka Eszter, Máhr Anna, Molnár Anna Lujza, Nagy Mihály, Péterfi Csaba, Rozmann Dorina, Szabó Réka Eszter, Szili Panna, Tompa Mátyás, Tóth Rita, Ujj Krisztina, Varga Levente, Vass Luca, Verebélyi Miklós

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	–	84	Fizika	87 (4)	86
Matematika	93 (15)	81	Informatika	83 (6)	88
Történelem	84 (22)	85	Kémia	84 (15)	–
Angol nyelv	83 (21)	92	Földrajz	–	86
Német nyelv	87 (9)	86	Ének–zene	–	76
Francia nyelv	76 (2)	93	Testnevelés	73 (3)	–
Biológia	83 (20)	82			
Iskola összesen	85 (117)	85			

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Összeállította: **Horváth Attila és Kiss Zsolt**

AZ ÚJ TANÉV ELÉ...

„A gyermek: az elevenség, az öröm, a jövőbe ható ígéret, a bilincsbe nem vert ember, az igazán igaz isten.” (Ady Endre)

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 15000 (tizenötezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei

A pályázatot azoknak a 11. osztályos tanulóknak hirdetjük meg, akik közül az alapítvány a mindenkori lehetőségeinek figyelembevételével, legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatát is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és határideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot 2015. október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitévelt azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre sarkallják a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismeréséhez.

Németh László
a kuratórium elnöke

A 2014/2015-ös tanévben a kuratórium egyhangúlag úgy döntött, sikeres felvételi vizsgájuk esetén az alábbi tanulóknak adományoz egyetemi–főiskolai ösztöndíjat az első tanév első öt hónapjára havi 15000 Ft-os összeggel: Czett Antal (12.N), Horváth Ádám (12.N), Jáklai Aida Karolina (12.N), Marx Pál Fülöp (12.A), Nagy Máté (12.A), Olasz Vivien (12.A) és Varga Kata Dorina (12.N). Paulovits Zoltán (12.A) és Szabó Réka Eszter (12.N) osztályos tanulóknak egyszeri 30–30000 Ft-os ösztöndíjat, Szabó Tímea (12.A) osztályos tanulóknak, a tantestülettől kapott Zrínyi-émlékérem elismerés mellé, havi 20000 Ft-os kiemelt ösztöndíjat adományoz a kuratórium egyetemi tanulmányai első 5 hónapjára.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat a 2015/16-os tanévre

Közel 120 éve, 1896 márciusában, kezdődött meg iskolánk épületének alapozása, amelyet 1897 szeptemberében ünnepélyes keretek között át is adtak. Ebből az alkalomból a következő pályázati témát tűztük ki:

Generációk vallomása a 120 éves gimnáziumról

Olyan családok tagjainak visszaemlékezéséről szeretnénk olvasni, akik több generáción keresztül iskolánk tanulói voltak. A feldolgozás formája változatos lehet: déd-, nagyszülő visszaemlékezése az iskolai évekre, interjú volt zrínyis családtagokkal. Bemutathatjátok a nálunk érettségizett generációk életpályáját, de saját tapasztalataitokat, érzéseiteket, élményeiteket is rögzíthetitek. A képekkel, forrásrészletekkel illusztrált pályaművek bekerülnek a 125. évfordulóra készülõ emlékkönyvbe.

A pályázat terjedelme 10-15 gépelt oldal, amelyet 2 példányban kérünk leadni.

Beadási határidő: 2016. április 25.

A történelem munkaközösség

Dr. Vida Sándor filozófiai díj

Pályatételek a 2015/16-os tanévre

A pénz- vagy értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldalas terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből.

1. téma

„Az identitás (én-azonosság), önmeghatározás szerepeken, magatartásformákon, értékrendszeren keresztül, mely a «teljes én» érzésével társul.” (Wikipédia)

Beszélhetünk-e identitásról a XXI. század multikulturális, média által manipulált világában?

2. téma

„A világ vagyok – minden, ami volt, van:

a sok nemzedék, mely egymásra tör.” (József Attila)

„...ami a kulturális fejlődés során keletkezett, éppen olyan pótolhatatlan és tiszteletre méltó, mint az, ami a törzsfajlás során jött létre...” (Konrad Lorenz)

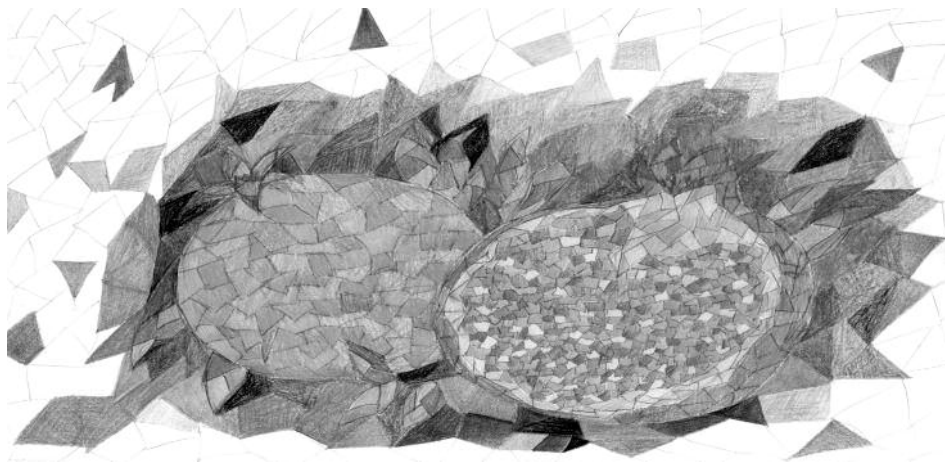
Milyen szerepe van a hagyományok ismeretének, átörökítésének a személyiség alakulásában?

A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkájukban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom vagy egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel!

A pályázat benyújtási határideje: 2016. április 30.

További információkért forduljatok tanáraitokhoz!

A humán munkaközösség

Grafika: Varga Dóra 9.N

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium és az ECL Nyelvvizsgahelyet működtető Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány a 2015/2016. iskolai tanévben ismét pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére

A Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvvizsgabajnoka 2016

cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium végzős diákjai vehetnek részt.
- Pályázni a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL Nyelvvizsgahelyen szerzett (nyelvvizsga-eredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni 4 komplex nyelvvizsga bizonyítvánnyal lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsga bizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben a pályázatot 3 ECL nyelvvizsga bizonyítvánnyal is be lehet nyújtani. Ha a pályázó az egyik nyelvből (angol vagy német) a B2 szintet átugorva egyből C1 szintű nyelvvizsga bizonyítványt szerzett, akkor a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredmény kerül duplázásra.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott legmagasabb százalékpontos eredményt érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese oklevelet és egyszeri teljes vizsgadíj visszatérítést kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagás alkalmával az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga bizonyítványok fénymásolatai) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani.
- A pályázat benyújtásának határideje: 2016. április 20.

Der Weg nach Europa

Németh László
az alapítvány elnöke

Horváth Attila
igazgató

The way into Europe

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490
webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Nemzetközi, Magyarországon államilag elismert, akkreditált nyelvvizsga
ECL nyelvvizsga időpontok
a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban
angol és német nyelvből

2015

2015

Az alábbi időpontok az írásban mért készségekre vonatkoznak,
a szóbeli kommunikáció vizsga napja ettől eltérhet.

Október

október 2. B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

október 3. B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: szeptember 3. (csütörtök)

December

december 4. B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

december 5. B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: november 5. (csütörtök)

Vizsgadíjak

Teljes vizsga: 25.000 Ft – Írásbeli vizsga: 15.000 Ft – Szóbeli vizsga: 15.000 Ft

Jelentkezés

Online jelentkezés: www.ecl.hu

Személyes jelentkezés (jelentkezési lappal): a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán

Vizsgadíjfizetés

A jelentkezési határidőig két részletben banki utalással.

1. részlet

Utalás összege B1, B2, C1 komplex vizsga esetén: 17500 Ft

Írásbeli vagy szóbeli vizsgarész esetén: 11000 Ft

Kedvezményezett számlaszáma: 10024003-00282716-00000000

Kedvezményezett neve: Pécsi Tudományegyetem

Utalás közleménye: vizsgázói azonosító és vizsgázó neve

2. részlet

Utalás összege B1, B2, C1 komplex vizsga esetén: 7500Ft

Írásbeli vagy szóbeli vizsgarész esetén: 4000 Ft

Kedvezményezett számlaszáma: 11749008-20149334

Kedvezményezett neve: Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Utalás közleménye: vizsgázói azonosító és vizsgázó neve

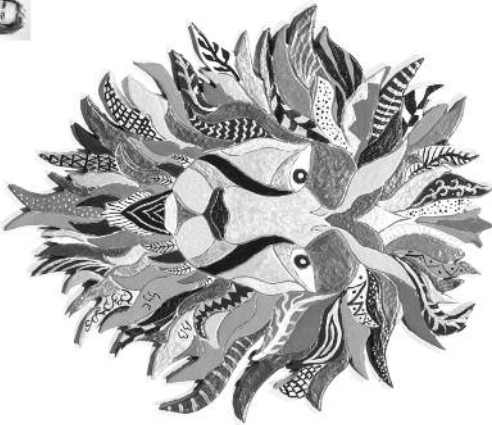

Az igazolásokat mindkét utalásról a jelentkezési határidőig
a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán személyesen lehet bemutatni,
vagy digitálisan az ecl-zmgzeg@freemail.hu címre elküldeni.

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ECL NYELVVIZSGAHELY
8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490
webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

Zrinīyi Miklōs Gimnāzium 12.B

2010-2015

Tartalom

... ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA	5
Szalagavató – 2015	5
Ballagás – 2015	10
Szív szakad... (Varga Kata Dorina)	16
EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT	17
Aranyosként a Zrínyiben (Pete Gréta)	17
A Balkán nyitott szemmel (Varga Stefánia)	19
Comenius Iskolai Együtműködés (Kocsisné Németh Erika és a 10.B)	20
Újra az Audiban (Boronyák Márton)	26
Születésnapra (Lukács Izabella)	27
Egy kiállítás megnyitója (Horváth Attila)	28
És egy másiké... (Kollaricsné Soós Erika)	30
A Borbás György Folyosógaléria kiállításai a 2014/2015-ös tanévben (Dienes Gyula)	32
Diákönkormányzati évertékelő (Takács Nikolett)	34
Miért jó diákpolgármesternek lenni? (Kövesi Csaba)	35
A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium Diákönkormányzatának 2014/2015. évi programja	36
Théba (Szabó Eszter Melitta)	38
EUSO 2015, Klagenfurt (Kovács Péter Tamás)	40
Kirándulás a „sógoroknál” (Schulcz Ferenc)	42
Látogatás szomszédjainknál (Major Fanni Napsugár, Rosta Maya)	44
Határtalanul! – Erdélyben és itthon (Krizsán Janka Boglárka)	46
Látogatóban egy írónál (Bogár Bence Péter)	47
Látogatás a Zöld Kampuszon (Sopronyi Anna Eszter)	49
5 nap Szabadka, 5 nap matematika (Zalavári Márton)	50
ÍGY ÍRUNK MI	52
Bujdosó lett a fiam! (Schneider Anna)	52
Olvastam egy romantikus verses regényt (Vass Dorina)	54
Meriré álma (Henics Blanka Regina, Kiss Kira, Peresztegi Míra Zsófia, Somogyi Laura, Vissi Nóra Zsófia)	56
Örökségünk '48 (Nagy Máté, Schranz Natália Éva, Sziva Dániel)	58
Holtomig Londonig, Hazához (Dezső Katalin)	59
Matematika OKTV döntő (Szabó Tímea)	60
Március 14. ☺ (JT)	61
„Élő” fizika	62
Én és a fizika ☺ (Szlávecz Réka)	63
Konjunkciók – együttállások (Jákli Aida Karolnia)	64
A nemzeti összetartozás napja (Lillik Veronika)	66
Élet-törredék (Szabó Eszter Melitta)	68
Háromszázhatvanöt (Lukács Izabella)	71
Magamra ismerek (Vincze Virág)	72
Egy kissé abszurd és szomorú – lényegében minden (Gárdos Bibor Zsófia)	78
Utolsó szó jogán, Örökké (Lendvai Petra)	81
Melengető strófák a boldogságról (Gárdos Bibor Zsófia)	82
Egy fiú azt mondta, (Lukács Izabella)	85
Birdman, avagy a mellőzés meglepő ereje (Fekete Míra Panna)	86

EZ SIKERÜLT	88
Középszintű magyar nyelv és irodalom érettségi (Paulovics Zoltán, Szabó Réka Eszter, Tóth Rita)	88
Zalaegerszeg gazdasági fejlődése a szocializmus évtizedeiben (Bujtor Alex)	94
Juhász Tibor–Tóth Bertalan: Programozási ismeretek versenyzőknek (könyvismertető)	97
BÚCSÚSÁG	98
A számonkérések egészségügyi hatása (Boronyák Márton, Kulcsár Ildikó, Szekeres Kinga, Wappler Abigél)	98
Kire hasonlítasz a tanárok közül? (Csiszár Viola, Gombocz Eszter, Nagy Judit, Simon Alexandra)	99
Tankönyv! Bizniz! © (Bokor Roland, Dudar Tamás, Handrik László, Illés Tamás, Kutai Nimród Dávid, Nagy Máté)	102
Ezt nézd meg! (Bakó Borbála)	104
A testépítés lényegéről (Bujtor Alex)	104
Betekintés a tánc birodalmába (Geráth Anna, Czigány Fanni, Kovács Bianka, Vass Georgina)	106
Mentek, jöttek, visszatértek (Kollaricsné Soós Erika)	108
A végzős lét margójára (Szabó Réka Eszter)	112
Népeimhez (Verebélyi Miklós)	113
MEGTUDTUK	114
Interjú dr. Darák Péterrel (Pethő Marcell, Szabó Réka Eszter, Verebélyi Miklós)	114
A legsportszerűbb magyar olimpikon hazatért (Karvalits Levente)	122
95 éves dr. Boleratzky Lóránd egyházjogász (Vajda Lászlóné)	124
Kovács Miklós levele	126
Korok (Lendvai Petra)	126
Négyen a tablóképünk előtt (Csath Béla)	127
Interjú dr. Unger János klímakutatóval (Hegedüs Fanni)	128
„A Fiatalok Döntő Többsége Tehetséges Valamiben” (Sárosi Norberta Vanessza, Stomfai Anna Borbála, Dezső Katalin)	133
Kuzma Péter levele	139
Zrínyi új várat épít (Bence Lajos)	140
A 2014/2015. TANÉV KRÓNIKÁJA (Kollaricsné Soós Erika)	141
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK	164
Díjazott tanáraink	164
Díjazott diákjaink	166
Tanulmányi versenyek eredményei (Kiss Zsolt)	166
Sportversenyek eredményei (Kiss Zsolt)	193
Végtelen (Lukács Izabella)	199
A tantestület névjegyzéke a 2014/2015-ös tanévben	200
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői	203
Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói	203
A tanulók névjegyzéke	204
ADATOK ÉS SZÁMOK BÜVÖLETÉBEN (Horváth Attila, Kiss Zsolt)	228
AZ ÚJ TANÉV ELÉ	231
Pályázati kiírások	231
Végzős osztályaink tablói	236

Illusztrációk: Antal Katalin, Bicsák Réka, Demeter Adrienn Katalin, Dienes Gyula, Henics Blanka Regina, Horváth Petra, Laposa Hédi, Mészáros Sára, Molnár Anna Lujza, Rózsa Sára Anna, Seres Sára, Takács Enikő, Tóth Virág, Török Dorka, Varga Attiláné, Varga Dóra